

VOL. III DE ANIMA

N

1 d.9-1260 11

d.9-1260 Similem sententiam insinuat Durandus, in 1, d 3, q 5, n 27;

2 d.9-1261 8

d.9-1261 et in 2, d 3, q 7, n 12; Flandria, 7 Metaphysicae, q 16, a 1; et in 3

NAM

1 d.8-0011 1

d.8-0011 nam illa est in nostra potestate, et haec minime.

2 d.8-0034 3

d.8-0034 sensui exteriori, nam ad discernere inter duo oportet utrumque *

3 d.8-0069 5

d.8-0069 3 Non solvit difficultatem, nam fictum est dicere

4 d.8-0075 6

d.8-0075 Sed haec est falsa sententia, nam sensus communis non *

5 d.8-0117 1

d.8-0117 nam infantuli habent insomnia et imaginationes imperfectas, sicut et

6 d.8-0127 3

d.8-0127 Sed contra, nam tx 161 ait Aristoteles imaginationem

7 d.8-0138 3

d.8-0138 Sed contra, nam saepe imaginatio causat timorem, etiam

8 d.8-0150 5

d.8-0150 fidem, suasionem et rationem, nam istae quattuor vel sunt idem vel

9 d.8-0200 7

d.8-0200 sensitivam; quod etiam a signo probat, nam cum quis conatur per *

10 d.8-0203 2

d.8-0203 est, nam ad hoc satis est concomitantia quae invenitur inter opera *

11 d.8-0213 4

d.8-0213 ingenio, pollent reminiscentia, nam facile discurrunt.

12 d.8-0217 5

d.8-0217 distinctos, diverso tamen modo, nam aliqui volunt sensum *

13 d.8-0250 4

d.8-0250 sufficienti fundamento loquitur, nam, ut videbimus, qua ratione *

14 d.8-0263 2

d.8-0263 diversas, nam potentiae cognoscentes per species sensibiles *

15 d.8-0265 3

d.8-0265 Et confirmatur, nam iudicium practicum et *

16 d.8-0273 2

d.8-0273 Probatur, nam potentia cognoscens in praesentia debet *

17 d.8-0276 7

d.8-0276 non possunt convenire eidem potentiae materiali, nam facilis *

18 d.8-0282 10

d.8-0282 Ergo ex his fundamentis clare colligitur opinio D Thomae, nam

19 d.8-0301 8

d.8-0301 potest afficere actum alterius, nec e contrario, nam si ponuntur duo

20 d.8-0307 7

d.8-0307 Dices: Ergo superflue ponuntur sensus exteriores, nam *

21 d.8-0309 6

d.8-0309 Respondetur, 1 Non esse simile, nam sensus exteriores

22 d.8-0313 7

d.8-0313 2 Etiam dicitur antecedens esse falsum, nam aliquid possunt

23 d.8-0322 1

d.8-0322 nam si possunt superfluum est multiplicare plures.

24 d.8-0330 3

d.8-0330 opinionem Avicennae, nam illa operatio imaginationis compositiva

25 d.8-0335 2

d.8-0335 memoria, nam reminiscencia tantum est hominis, et id habet ex *

26 d.8-0341 2

d.8-0341 Probat, nam potentia cognoscens in absentia obiecti, *

27 d.8-0343 8

d.8-0343 in illius absentia; in absentia est impossibile, nam sensibilia tantum

28 d.8-0349 2

d.8-0349 consequentia, nam potentia, quae potest immutari ab obiecto praesenti,

29 d.8-0356 4

d.8-0356 Et confirmatur, 2, nam si istae potentiae distinguuntur,

30 d.8-0358 3

d.8-0358 destructa manet, nam simul ac immutantur sensus exterior, immutatur

31 d.8-0362 3

d.8-0362 Et confirmatur, nam si phantasia non simul immutatur

32 d.8-0370 7

d.8-0370 praesentes sensui. Consequens autem est falsum, nam licet subito rem *

33 d.8-0372 5

d.8-0372 Quod tandem ultimo confirmatur, nam officium *

34 d.8-0375 3

d.8-0375 experientia docet, nam si imaginamur circa eandem rem, quam *

35 d.8-0407 1

d.8-0407 nam potentia cognoscens lupum ut inimicum, non alia ratione id *

36 d.8-0416 5

d.8-0416 Sed hoc non intelligitur, nam hoc iudicium: “Hic est inimicus”

37 d.8-0419 3

d.8-0419 Et confirmatur, nam sensus communis non possit *

38 d.8-0423 3

d.8-0423 3 arguitur, nam cognoscere rem sub ratione convenientis

39 d.8-0428 3

d.8-0428 Probatur minor, nam phantasia movet appetitum sensitivum, ad

40 d.8-0443 7

d.8-0443 Haec conclusio, aliis suppositis, est evidens, nam sensus *

41 d.8-0449 8

d.8-0449 Et haec, ut arbitror, est sententia Aristotelis, nam imprimis,

42 d.8-0475 4

d.8-0475 secundum Aristotelem patet, nam aestimativa dicitur potentia *

43 d.8-0506 5

d.8-0506 realiter. Nam videntur distingui, nam diversa nomina, et non *

44 d.8-0508 6

d.8-0508 Item, habere possunt diversas definitiones, nam sensus *

45 d.8-0521 5

d.8-0521 Et explicatur et confirmatur, nam in parte *

46 d.8-0526 9

d.8-0526 quattuor, sed plures quam sex essent interiores sensus, nam

47 d.8-0539 2

d.8-0539 Probatur, nam obiectum adaequatur potentiae; sed hic *

48 d.8-0561 2

d.8-0561 interiorem, nam omnia animalia habent appetitum; omne autem habens

49 d.8-0569 8

d.8-0569 operationes, neque versari circa idem adaequatum obiectum, nam in

50 d.8-0574 2

d.8-0574 contradicit, nam in aliis locis, hominis praebens animalibus *

51 d.8-0580 6

d.8-0580 habent sensum internum aliquantulum perfectiorem, nam extendit se ad

52 d.8-0587 10

d.8-0587 quidquid Scotus dicat, in 4, d 45, q 3, nam experientiae evidentes illam

53 d.8-0588 2

d.8-0588 ostendunt, nam elephans per multos dies vindictam sumit illius a quo

54 d.8-0590 4

d.8-0590 Idem etiam patet, nam moventur determinato motu ad rem

55 d.8-0597 2

d.8-0597 formicae, nam determinato motu moventur, et habent omnia signa

56 d.8-0607 4

d.8-0607 de memoria sensibilibus, nam memoria earum rerum quae sub sensu

57 d.8-0613 10

d.8-0613 Averroes, 3 De Anima, cap 3. Et ratio est, nam ista animalia sunt

58 d.8-0616 5

d.8-0616 docent cognitionem rerum absentium, nam formica eam semitam semper

59 d.8-0637 9

d.8-0637 animalia ex his quae cum memoria habent auditum, nam auditus est sensus

60 d.8-0643 1

d.8-0643 nam ipse Aristoteles, 9 De historia, cap 4, dubitat an audiant, et ibi

61 d.8-0651 2

d.8-0651 Item nam ut congregentur necesse est quod motus certo modo

62 d.8-0688 1

d.8-0688 nam laeso organo sensus interioris, laeditur eius operatio et causat *

63 d.8-0702 2

d.8-0702 interioris, nam ille est unus et non potest esse in tribus.

64 d.8-0706 10

d.8-0706 cap 10, alio modo docet esse constitutos illos ventriculos, nam in *

65 d.8-0709 2

d.8-0709 explicat, nam duos anteriores ait esse organum olfactus, quod supra

66 d.8-0719 5

d.8-0719 virtus interior diversimode laeditur, nam sicut requirit organum

67 d.8-0726 3

d.8-0726 quod sic, nam experientia docet posse aliquem esse phreneticum et *

68 d.8-0728 4

d.8-0728 laesione, ut patet, nam etiam si oculos claudat patitur eamdem *

69 d.8-0740 5

d.8-0740 Respondetur id posse contingere, nam cum operatione

70 d.9-0006 6

d.9-0006 Prima conclusio: Intellectus proportionatur sensui, nam

71 d.9-0011 2

d.9-0011 possibilis, nam antequam intelligat nihil est actu prorsus eorum quae sunt.

72 d.9-0017 2

d.9-0017 sensus, nam sensus laeditur ab excellenti sensibili, intellectus vero *

73 d.9-0083 7

d.9-0083 Primum argumentum. Videtur pars negativa vera, nam si aliquod

74 d.9-0084 10

d.9-0084 haberet obiectum, maxime ens; sed hoc non. Probo minorem, nam ens

75 d.9-0088 8

d.9-0088 intellectus angelicus et humanus essent eiusdem speciei, nam *

76 d.9-0093 8

d.9-0093 3 Intellectus et voluntas versantur circa idem, nam quidquid

77 d.9-0104 10

d.9-0104 Haec est certa apud omnes et experientia et inductione, nam *

78 d.9-0107 8

d.9-0107 Item, quidquid est intelligibile potest intellectu cognosci, nam

79 d.9-0114 4

d.9-0114 Patet ex prima, nam obiectum adaequatum ambit omnia circa

80 d.9-0128 7

d.9-0128 non potest esse obiectum adaequatum intellectus, nam fere non habent

81 d.9-0150 3

d.9-0150 Tenet consequentia, nam istarum tantum rerum potest recipere species

82 d.9-0191 4

d.9-0191 Sed mihi displicet, nam istae potentiae non sunt *

83 d.9-0214 7

d.9-0214 Item, differunt ex parte obiecti proportionati, nam intellectus

84 d.9-0227 1

d.9-0227 nam videtur habere eundem modum operandi. Et ita Caietanus, 2 De

85 d.9-0230 4

d.9-0230 Et confirmari potest, nam consequuntur naturam *

86 d.9-0259 7

d.9-0259 analogam, non tamen secundum propriam similitudinem, nam illud

87 d.9-0260 9

d.9-0260 proprium est illi illimitatae essentiae, qualis est divina, nam illa *

88 d.9-0281 6

d.9-0281 Et ita esse constat ratione, nam si intellectus species omnium

89 d.9-0286 5

d.9-0286 in tali operatione penderet, nam si in receptione specierum ab illis non

90 d.9-0319 4

d.9-0319 productionem speciei intelligibilis, nam si illa virtus spiritualis id posset

91 d.9-0356 2

d.9-0356 potest, nam tota actio intellectus agentis est spiritualis; ergo nihil

92 d.9-0367 2

d.9-0367 specierum, nam intellectus agens in possibilem nihil aliud agit, nisi

93 d.9-0370 1

d.9-0370 nam si phantasma nullo modo est immutatum, neque intellectus agens

94 d.9-0383 9

d.9-0383 Ex eo etiam constat falsum esse tertium dictum, nam *

95 d.9-0398 7

d.9-0398 necessitas provenit ex aliqua causalitate phantasmatis, nam alias ad

96 d.9-0401 3

d.9-0401 Et confirmatur, nam species producenda debet esse *

97 d.9-0438 5

d.9-0438 Ferrariensis, supra, coacti concedunt, nam illud quod dicitur uniri *

98 d.9-0441 8

d.9-0441 praeter dictam; illa autem non est sufficiens, nam ex ea nulla virtus

99 d.9-0446 2

d.9-0446 consequentia, nam sicut alii asserunt intellectum agentem uti *

100 d.9-0450 3

d.9-0450 Et confirmatur, nam si hoc non posset fieri, maxime quia

101 d.9-0452 2

d.9-0452 sententia, nam in virtute alterius, etc; ergo in virtute animae id poterit.

102 d.9-0457 3

d.9-0457 Et confirmatur, nam multo difficilius est quod anima *

103 d.9-0472 2

d.9-0472 phantasmatis, nam phantasma, inquit, facit ut species sit rei *

104 d.9-0474 8

d.9-0474 Sed neque iste modus dicendi satisfacit intellectum, nam *

105 d.9-0478 6

d.9-0478 partialiter nec totaliter. Probo consequentiam, nam vel hanc partialem *

106 d.9-0487 8

d.9-0487 Thoma, 1 p, q 45, a 5, nam omne instrumentum semper assumitur ad

107 d.9-0515 2

d.9-0515 potest, nam intellectus agens est indifferens ad efficiendas omnes *

108 d.9-0526 4

d.9-0526 interioribus, q 2, nam ad eum modum quo ibi, ultimo loco, dixi fieri species in

109 d.9-0549 9

d.9-0549 pendens tamen in operatione sua a potentia cognoscente, nam nisi

110 d.9-0557 4

d.9-0557 Arguitur, 2, ratione, nam si phantasma nullam efficientiam

111 d.9-0570 2

d.9-0570 instrumenti, nam quia phantasma aliquo modo concurrat ut *

112 d.9-0575 6

d.9-0575 phantasmatis potest ad hanc reduci, nam licet non sit actio libera, est

113 d.9-0643 6

d.9-0643 repraesentatur, ut patet ex dictis, nam in ipso phantasmate nullam actionem

114 d.9-0652 9

d.9-0652 actu immutant sensum, et intelligibile in actu intellectum, nam

115 d.9-0653 8

d.9-0653 sensibile in actu immutat effective et formaliter, nam et efficit speciem

116 d.9-0655 2

d.9-0655 immutat, nam efficit et informat sensum ipsum; at vero res *

117 d.9-0667 4

d.9-0667 non est intelligibile, nam spirituale quomodo esset immixtum *

118 d.9-0685 9

d.9-0685 quod sit eius obiectum: species enim intelligibilis est, nam, ut supra,

119 d.9-0706 7

d.9-0706 singularis; ergo non potest cognoscere singularia, nam intellectus non *

120 d.9-0707 7

d.9-0707 cognoscit nisi per species. Antecedens probatur, nam cum intellectus

121 d.9-0710 2

d.9-0710 Confirmatur, nam species repraesentans singulare *

122 d.9-0711 6

d.9-0711 materiale non potest esse spiritualis, nam res repraesentata est materialis;

123 d.9-0714 3

d.9-0714 2 arguitur, nam si intellectus cognosceret directe

124 d.9-0725 5

d.9-0725 singulare ab intellectu cognoscitur, nam D Thomas, dictis locis,

125 d.9-0736 11

d.9-0736 cogitativa et praedicatum in intellectu, omnino est alienum a ratione, nam

126 d.9-0742 5

d.9-0742 cognoscat. Et est evidens, nam quomodo potest discernere circa *

127 d.9-0762 8

d.9-0762 adducit apparentem, neque solvere potest supra factam, nam vere ad tam

128 d.9-0776 5

d.9-0776 2 probatur idem antecedens, nam in angelis dantur species

129 d.9-0780 7

d.9-0780 speciem spiritualem, ergo et singularis potest, nam si per spiritualem

130 d.9-0786 3

d.9-0786 Sed contra, nam res materialis individua potest

131 d.9-0792 2

d.9-0792 primum, nam intellectui, ut intellectus est, non repugnat habere

132 d.9-0795 8

d.9-0795 repugnantia quin potius illi deberet esse aptior, nam est magis

133 d.9-0796 9

d.9-0796 accedens ad materialitatem. Secundum etiam dici non potest, nam

134 d.9-0803 6

d.9-0803 Et confirmatur tota haec ratio, nam in anima separata

135 d.9-0829 6

d.9-0829 Probat, 1, ex praecedenti conclusione, nam omne quod

136 d.9-0852 2

d.9-0852 Item, nam si cognoscitur singulare in phantasmate, *

137 d.9-0863 9

d.9-0863 possit cognoscere id singulare. Quod tamen impossibile est, nam

138 d.9-0875 5

d.9-0875 Primum desumitur ex experientia, nam antequam quis sciat

139 d.9-0885 8

d.9-0885 intellectu unam speciem repraesentantem hominem in communi, nam

140 d.9-0889 7

d.9-0889 ergo non posset illos distincte cognoscere, nam ibi non esset conversio

141 d.9-0893 6

d.9-0893 denegandam directam intellectus cognitionem singularium, nam vel negatur

142 d.9-0898 4

d.9-0898 imperfectionem alterius rationis, nam quia intellectus noster in suo

143 d.9-0900 10

d.9-0900 cognoscere et non ad singularia descendere, hoc nihil valet, nam

144 d.9-0903 5

d.9-0903 careat directa cognitione singularium, nam habere debet quidquid est

145 d.9-0942 6

d.9-0942 singularibus. Haec conclusio constat experientia, nam ego considero *

146 d.9-0944 4

d.9-0944 Et ratione patet, nam haec est vis intellectus supra sensum,

147 d.9-0951 3

d.9-0951 species distinctas, nam ex dictis habemus singulare cognosci per *

148 d.9-0957 2

d.9-0957 Probat, nam supposito phantasmate Petri, v.g.,

149 d.9-0958 11

d.9-0958 intellectus agens facit speciem Petri ut sic in intellectu possibili, nam habet

150 d.9-0968 10

d.9-0968 aliam hominis et aliam animalis et omnium generum superiorum, nam

151 d.9-0971 5

d.9-0971 Consequens tamen falsum est, nam multiplicantur *

152 d.9-0972 4

d.9-0972 species sine necessitate, nam cum in inferiori omnia superiora *

153 d.9-0978 5

d.9-0978 Consequens autem est falsum, nam ignoramus quam

154 d.9-0985 2

d.9-0985 coloris, nam si essent productae, possint cognosci ut diversa ea quae

155 d.9-0997 9

d.9-0997 singularia, etiam eiusdem speciei, per diversas species intelligit, nam

156 d.9-1013 9

d.9-1013 Quod dubium problema esse potest. Utrumque probabile est, nam ex

157 d.9-1038 10

d.9-1038 Et hoc est mihi probabilius. Quod patet ex dictis, nam *

158 d.9-1042 5

d.9-1042 cuius speciem prius recipit, nam cur non?, ut inductione et ratione

159 d.9-1043 2

d.9-1043 constat, nam tunc est potentia sufficienter constituta in actu primo ad

160 d.9-1045 3

d.9-1045 2 arguitur, nam eo ipso quod sensus cognoscit singulare,

161 d.9-1047 2

d.9-1047 facile, nam prius requiritur cognitio singularium et convenientiae *

162 d.9-1050 3

d.9-1050 Et confirmatur, nam homines inscii, qui numquam *

163 d.9-1056 6

d.9-1056 homines numquam intellectu solem conciperent, nam circa illum

164 d.9-1058 3

d.9-1058 3 arguitur, nam cognitio nostra a sensu incipit; ergo quod

165 d.9-1074 7

d.9-1074 Dicendum enim est tantum convenire intellectui, nam sensus

166 d.9-1109 9

d.9-1109 Unde in hoc sensu, concesso antecedenti, negatur consequentia, nam

167 d.9-1135 7

d.9-1135 sic ab inferioribus. Dico “ut sic”, nam superius potest abstrahi

168 d.9-1146 2

d.9-1146 cognoscendas, nam abstractio universalis fuit necessaria ad sumenda

169 d.9-1151 2

d.9-1151 provenit, nam quia intellectus immaterialis est, ideo non subicitur

170 d.9-1162 2

d.9-1162 immerito, nam ibi multis etiam verbis intelligi non potest, hic vero *

171 d.9-1214 4

d.9-1214 sint omnino necessaria, nam etiam prima universalitas potest optime

172 d.9-1226 4

d.9-1226 proprium est metaphysici, nam metaphysici est entia rationis a

173 d.9-1255 2

d.9-1255 universales, nam ipse, 2 De Anima, tx 60, ait quod intellectus *

174 d.9-1283 3

d.9-1283 Et probatur, nam si vera esset opinio Platonis de ideis et

175 d.9-1289 3

d.9-1289 Et confirmatur, nam illa natura sic concepta est una *

176 d.9-1302 1

d.9-1302 nam fit per comparationem; et in hoc verissimum ait secunda opinio;

177 d.9-1306 2

d.9-1306 Probo, nam vel realiter refertur vel fingitur referri; tunc autem

178 d.9-1312 5

d.9-1312 intellectu et hoc non, nam stat abstrahi naturam genericam non abstractis *

179 d.9-1315 4

d.9-1315 esse. Patet consequentia, nam relatio rationis non habet aliud esse nisi

180 d.9-1316 2

d.9-1316 cognosci, nam tantum est obiective in intellectu; esse autem obiective

181 d.9-1318 9

d.9-1318 cognoscuntur, illud esse non potest esse nisi reale, nam non est dare

182 d.9-1321 8

d.9-1321 Item, id explicatur per alias relationes rationis, nam paries

183 d.9-1325 4

d.9-1325 actualiter et refert, nam si ante hoc referrentur, a parte rei referrentur.

184 d.9-1337 7

d.9-1337 difficultas est quomodo cognoscantur ab intellectu, nam cum species

185 d.9-1343 2

d.9-1343 Probatur, nam species quae primo fit ab intellectu agente fit

186 d.9-1348 4

d.9-1348 principium cognitionis intellectivae, nam determinat intellectum agentem

187 d.9-1354 2

d.9-1354 accidentium, nam accidentia illa non repraesentantur in abstracto, sed in *

188 d.9-1363 2

d.9-1363 Item, nam si id non sufficeret, sequeretur quod viso homine et

189 d.9-1369 3

d.9-1369 Praeterea arguitur, nam ideo angelorum et Dei non potest

190 d.9-1381 2

d.9-1381 conclusio, nam huiusmodi proprium conceptum formare possumus etiam

191 d.9-1382 2

d.9-1382 Dei, nam concipimus quaedam praedicata quae illi soli conveniunt.

192 d.9-1390 3

d.9-1390 Et probatur, nam si alicuius rei materialis non sensatae *

193 d.9-1393 3

d.9-1393 Patet maior, nam substantia ipsa est quae maiorem *

194 d.9-1395 4

d.9-1395 Minor vero probatur, nam substantia materialis est quid

195 d.9-1397 4

d.9-1397 habemus proprium conceptum, nam materiam cognoscimus per analogiam

196 d.9-1401 3

d.9-1401 Et confirmatur, nam ex vi conceptus quem de substantia

197 d.9-1405 2

d.9-1405 Item, nam eadem est ratio de homine et de aliis subiectis. Non

198 d.9-1411 5

d.9-1411 Tandem, experientia hoc demonstrat, nam nos non possumus

199 d.9-1416 8

d.9-1416 4 Et hinc etiam confirmatur prima conclusio, nam si *

200 d.9-1422 2

d.9-1422 Eucharistiae, nam ibi eodem modo sentiuntur accidentia panis quo

201 d.9-1442 5

d.9-1442 discursu colligitur ab intellectu, nam videns intellectus accidentia, et

202 d.9-1454 10

d.9-1454 illorum. Ad hunc ergo modum intelligo in praesenti fieri, nam

203 d.9-1464 4

d.9-1464 aliqua species propria, nam per alienam non posset tam facile id *

204 d.9-1469 2

d.9-1469 substantiae, nam illius rei prius format conceptum intellectus noster, cuius

205 d.9-1470 9

d.9-1470 speciem primo recipit; sed prius recipit speciem accidentis, nam recipit

206 d.9-1473 4

d.9-1473 Sed contra, 1, nam Aristoteles, 7 Metaphysicae, tx 4, inquit

207 d.9-1475 4

d.9-1475 Et ratione probatur, nam accidens habet intrinsecum *

208 d.9-1480 4

d.9-1480 positus, videtur impossibilis, nam cognoscere substantiam sub ratione

209 d.9-1485 2

d.9-1485 quidditative, nam tunc res cognoscitur quidditative cum proprio conceptu

210 d.9-1486 6

d.9-1486 concipitur. Consequens autem falsum est, nam homo quidditative

211 d.9-1523 1

d.9-1523 nam ex his colligimus rerum perfectionem et diversitatem. Ex *

212 d.9-1532 6

d.9-1532 requiritur integra cognitio ipsorum accidentium, nam haec magna ex

213 d.9-1546 5

d.9-1546 In contrarium autem est, nam si intellectus cognosceret se

214 d.9-1563 3

d.9-1563 suam substantiam, nam si se ita cognosceret, perpetuo se ipsam *

215 d.9-1564 4

d.9-1564 cognosceret, sicut angelus, nam intelligere se per suam substantiam in

216 d.9-1602 10

d.9-1602 est pura potentia. Hoc enim secundum stare non potest, nam

217 d.9-1615 8

d.9-1615 Alii vero opinantur cognosci per species eorum, nam *

218 d.9-1629 6

d.9-1629 Quod tamen mihi non placet, nam facta illa propositione

219 d.9-1635 2

d.9-1635 cognosci, nam cum sint principia cognoscendi alia, non mirum si sint

220 d.9-1639 6

d.9-1639 per effectus, nempe per actus, nam ex illis colligimus dari species et

221 d.9-1667 3

d.9-1667 ad aptitudinem, nam valde diversum est cognoscere rem actu esse vel

222 d.9-1676 8

d.9-1676 modus cognitionis non est humanus, sed angelicus, nam humano modo

223 d.9-1726 9

d.9-1726 In prima conclusionis parte loquor de actuali existentia, nam

224 d.9-1728 3

d.9-1728 aliquas spirituales, nam nos evidenter cognoscimus animam nostram

225 d.9-1740 4

d.9-1740 existentes tales substantias, nam illae sunt quae maxime assimilantur Deo, et

226 d.9-1749 6

d.9-1749 connexionem habeat cum substantiis separatis, nam omnes possunt a Deo

227 d.9-1770 2

d.9-1770 Deo, nam de illo plura cognoscimus, quae illi soli conveniunt. Et ratio

228 d.9-1777 5

d.9-1777 lib 3 De Anima, nam cap 4, ait obiectum proportionatum intellectui

229 d.9-1828 10

d.9-1828 10 In hac etiam doctrina thomistae et scotistae dissentiunt, nam

230 d.9-1835 8

d.9-1835 Tamen haec dissensio tantum est de nomine, nam omnes *

231 d.9-1839 7

d.9-1839 et confuso. De nomine ergo dissident, nam Scotistae hanc cognitionem,

232 d.9-1847 3

d.9-1847 locum habet, nam illis tribuimus, si non omnes perfectiones rerum,

233 d.9-1852 2

d.9-1852 cognoscimus, nam intellectus, concipiens rationem entis et substantiae, conatur

234 d.9-1874 8

d.9-1874 perfecte cognoscimus quantum fieri potest modo humano, nam

235 d.9-1889 9

d.9-1889 secundum se est omnino incognoscibile etiam a nobis, nam utrumque

236 d.9-1909 7

d.9-1909 intellectu in statu animae coniunctae corpori, nam de modo intelligendi in

237 d.9-1916 6

d.9-1916 specierum dependentiam a sensibus exterioribus, nam ipsis sensibus nihil

238 d.9-1933 4

d.9-1933 ligamentum sensus exterioris, nam tunc etiam ligatur phantasia, immo *

239 d.9-1988 5

d.9-1988 Et mihi etiam displicet, nam potissimum fundatur in hoc quod

240 d.9-1992 6

d.9-1992 operationem intellectus et operationem phantasiae, nam ut plurimum *

241 d.9-2007 6

d.9-2007 1 Quia quoddammodo petit principium, nam huius ordinis et

242 d.9-2009 4

d.9-2009 2, et praecipue, nam ex hoc ut plurimum haberi posset quod

243 d.9-2016 1

d.9-2016 nam intellectus nunc non recipit species, nisi dum actu operatur

244 d.9-2025 8

d.9-2025 non est essentialis, sed ex statu provenit, nam in anima separata et in

245 d.9-2034 3

d.9-2034 intelligi spiritualia, nam intellectus semper intelligit vel quae *

246 d.9-2047 4

d.9-2047 Scriptura id confirmat, nam communiter docet revelationes factas

247 d.9-2056 3

d.9-2056 rebus revelatis, nam dum homo dormit non habet liberum iudicium

248 d.9-2073 8

d.9-2073 denominatur. Dicitur autem intellectus, non quia intelligat nam *

249 d.9-2075 7

d.9-2075 producere autem speciem non est cognoscere, nam obiectum sensibile

250 d.9-2083 2

d.9-2083 vitalis, nam productio speciei ex suo genere est actio quaedam, quae

251 d.9-2129 9

d.9-2129 6 Et probatur ratione Aristotelis, hic, cap 5, nam cum

252 d.9-2144 3

d.9-2144 Confirmatur, 2, nam in sensibus non desideratur aliquod

253 d.9-2159 1

d.9-2159 nam caelum non indiget motu ad propriam operationem vel *

254 d.9-2173 4

d.9-2173 esse potentiam illius, nam intelligentia separata non est in anima.

255 d.9-2205 3

d.9-2205 litterae graecae, nam “ousja”, quod est verbum graecum significans

256 d.9-2210 1

d.9-2210 nam de hoc iam dixit Aristoteles quod non intelligit, quia non est

257 d.9-2216 1

d.9-2216 nam licet unus et idem non semper intelligat, tamen absolute inter

258 d.9-2228 2

d.9-2228 sunt, nam non constat quid intelligat per verbum illud “separatus”, an

259 d.9-2247 7

d.9-2247 voce aequivocationem committit in eodem contextu, nam in principio

260 d.9-2255 8

d.9-2255 potentia intellectiva vera, superfluum esset hoc addere, nam clarum

261 d.9-2262 4

d.9-2262 etiam supra diximus, nam multiplicata forma, multiplicantur eius

262 d.9-2276 8

d.9-2276 est ad spiritualia, non metaphorice, sed proprie, nam lumen dicitur

263 d.9-2295 3

d.9-2295 intellectus agens, nam communiter dicitur quod illuminat prima principia,

264 d.9-2315 4

d.9-2315 Quod etiam confirmatur, nam intellectus agens ut sic non

265 d.9-2317 2

d.9-2317 Item, nam principia cognoscuntur, cognitis terminis, ut 1 *

266 d.9-2326 6

d.9-2326 D Thomas vero ininterpretandus est, nam in primo loco loquitur

267 d.9-2358 3

d.9-2358 distinguantur realiter, nam dicta omnia de his potentiis videntur id supponere. Et

268 d.9-2361 3

d.9-2361 Ratione confirmatur, nam actus istarum potentiarum sunt

269 d.9-2372 2

d.9-2372 intellectu, nam ex sensibilibus intelligibilia debemus colligere.

270 d.9-2375 8

d.9-2375 distinctione potest facile intelligi munus intellectus agentis, nam eadem *

271 d.9-2383 2

d.9-2383 Item, nam intellectus noster est quasi medius inter intellectus

272 d.9-2395 5

d.9-2395 Et confirmatur haec opinio, nam intellectus agens post

273 d.9-2413 11

d.9-2413 potissime differre ex parte finis, ut Aristoteles, dictis locis, docet, nam

274 d.9-2462 6

d.9-2462 quod differunt in obiecto formali, nam practicus respicit operabile ut

275 d.9-2467 10

d.9-2467 Metaphysicae, q 1; Soncinas, q 14; Iavellus, q 5, nam si sit sermo

276 d.9-2468 8

d.9-2468 de obiecto materiali, non differunt in illo, nam circa idem obiectum

277 d.9-2484 2

d.9-2484 speculativas, nam quaelibet posset fieri practica vel speculativa iuxta

278 d.9-2486 6

d.9-2486 Et ratio a priori est, nam habitus practicus dicitur qui est *

279 d.9-2515 6

d.9-2515 Sed hoc ultimum falsum est, nam a voluntate errante potest *

280 d.9-2519 2

d.9-2519 practica, nam ignorantia speculativa saepe ignorat.

281 d.9-2521 8

d.9-2521 solum hoc, sed etiam primum mihi displicet, nam ut actus intellectus *

282 d.9-2523 2

d.9-2523 Probatur, nam omnis actus intellectus, qui de se tendit ad

283 d.9-2536 11

d.9-2536 10 Sed respondent quod isti actus non sunt perfecte practici, nam

284 d.9-2545 5

d.9-2545 quae ex illo infertur, nam assensus principiorum naturaliter tendit ad

285 d.9-2547 4

d.9-2547 Unde confirmatur intentum, nam iste actus in particulare:

286 d.9-2549 7

d.9-2549 “Omne malum est fugiendum.” Antecedens patet, nam ille actus habet

287 d.9-2551 1

d.9-2551 nam illa proponitur ut facienda, et ille actus est sufficiens ad

288 d.9-2554 3

d.9-2554 formatur argumentum, nam iste actus: “Omne malum est fugiendum”

289 d.9-2558 4

d.9-2558 actus practicus est, nam est actus synderesis et movet voluntatem; et

290 d.9-2559 7

d.9-2559 tamen ille actus praevenit omnem appetitum, nam etiam nobis *

291 d.9-2564 4

d.9-2564 practici quam alii, nam sermones universales aliquid magis de *

292 d.9-2570 8

d.9-2570 Sed contra. Omnis actus intellectus est practicus, nam

293 d.9-2573 4

d.9-2573 Respondetur negando sequelam, nam actio practica non *

294 d.9-2579 4

d.9-2579 id non faciant, nam hoc non est de ratione omnium actuum *

295 d.9-2588 7

d.9-2588 Tamen forte dissensio est de nomine, nam actus practicus

296 d.9-2591 4

d.9-2591 actionem practicam intellectus, nam “praxis” nomen graecum est, latine

297 d.9-2604 2

d.9-2604 praxis, nam sunt actus voluntarii et morales et virtutes vel vitii.

298 d.9-2608 1

d.9-2608 nam prudentia etiam dirigit actus intellectus, quantum ad usum; vel

299 d.9-2623 2

d.9-2623 practici, nam a cognitione speculativa saepe descendimus ad *

300 d.9-2625 3

d.9-2625 Et praeterea, nam si intellectus practicus et speculativus *

301 d.9-2627 5

d.9-2627 haberet innumeras distinctiones formales, nam quot habet actus

302 d.9-2655 4

d.9-2655 potentia et habitibus, nam, ut saepe alibi dictum est, potentia multo

303 d.9-2683 4

d.9-2683 actus concomitantes illam, nam haec tendit ad rectitudinem

304 d.9-2705 6

d.9-2705 priores artes distinguuntur a prudentia, nam prudentia versatur circa

305 d.9-2708 8

d.9-2708 Sed contra. Ergo Dialectica est scientia practica, nam est ars *

306 d.9-2743 10

d.9-2743 praeterita, ut experientia docet, tamen de modo est difficultas, nam

307 d.9-2757 4

d.9-2757 Et patet experientia, nam recordamur actuum praeteritorum,

308 d.9-2779 9

d.9-2779 manet dubium: Quaenam sit potentia conservans has species, nam *

309 d.9-2786 5

d.9-2786 Et ratione etiam patet, nam superfluum est multiplicare

310 d.9-2795 7

d.9-2795 non potest cognoscere praeteritum ut sic, nam hoc significat tempus in

311 d.9-2799 8

d.9-2799 Sed hoc exclusum est ex supra dictis, nam intellectus

312 d.9-2805 5

d.9-2805 Sed hoc nihil valet, nam etiam potentia quae est memoria *

313 d.9-2815 6

d.9-2815 Definitio memoriae. Probatur ex definitione, nam memoria est *

314 d.9-2817 5

d.9-2817 perfectius cognoscit quam sensus, nam sensus tantum cognoscit

315 d.9-2818 7

d.9-2818 praeteritum materialiter, intellectus vero etiam formaliter, nam cognoscit

316 d.9-2820 3

d.9-2820 Sed contra, nam Aristoteles, De memoria et reminiscencia, *

317 d.9-2829 2

d.9-2829 sensibus, nam rerum quae imaginationi melius imprimuntur facilius *

318 d.9-2871 4

d.9-2871 operatione multipliciter variatur, nam res quasdam cognoscit simplici

319 d.9-2906 8

d.9-2906 Et haec sunt nomina diversa intellectui imposita, nam de aliis *

320 d.9-2917 5

d.9-2917 2 respondetur negando illam, nam intellectus possibilis

321 d.9-2919 8

d.9-2919 distinctos et in modo operandi valde differunt, nam unus operatur

322 d.9-2935 8

d.9-2935 locutio". Et per haec intelligentur alia nomina, nam omnia numerare esset

323 d.9-2955 5

d.9-2955 voluntatis. Sed minus bene, nam ut ex ipso nomine constat, conscientia

324 d.10-0023 1

d.10-0023 nam primum quod apprehenditur est finis, licet ultimum sit

325 d.10-0039 8

d.10-0039 animalibus imperfecta quaedam est imaginatio et appetitus, nam dolorem

326 d.10-0051 4

d.10-0051 uterque diversimode movet, nam universalis, ut quiescens, id est ut

327 d.10-0079 3

d.10-0079 D Thomas, nam appetitus sequitur formam, et ideo iuxta diversum

328 d.10-0091 10

d.10-0091 consequi. Parum enim sufficeret res cognoscere nisi illas appetent, nam

329 d.10-0092 8

d.10-0092 si non esset appetitus, non esset consecutio, nam appetitus est causa

330 d.10-0095 3

d.10-0095 3 probatur, nam res cognoscentes apprehendunt quid sit

331 d.10-0100 4

d.10-0100 ab appetitu elicito, nam cum appetitus naturalis nihil aliud sit quam

332 d.10-0107 3

d.10-0107 4 probatur, nam haec est differentia inter res cognoscentes

333 d.10-0113 3

d.10-0113 Et confirmatur, nam in animalibus sunt diversae

334 d.10-0123 4

d.10-0123 prima aperte sequitur, nam si cognitio est radix et origo huius *

335 d.10-0125 4

d.10-0125 Quod etiam patet, nam appetitus, sequens cognitionem sensitivam

336 d.10-0131 3

d.10-0131 homine reperitur, nam in solo homine uniuntur cognitio sensitiva et

337 d.10-0143 7

d.10-0143 Experientia etiam docet istorum appetituum distinctionem, nam

338 d.10-0155 1

d.10-0155 nam appetere indigentis est et carentis bono quod appetit. Unde *

339 d.10-0158 8

d.10-0158 Superfluum enim ponitur in hoc duplex appetitus, nam unus sufficit ad

340 d.10-0220 3

d.10-0220 morali philosophia, nam bonum et appetibile unum sunt, et tantum

341 d.10-0258 5

d.10-0258 actus fundatur in alio, nam ideo odio habetur malum, quia

342 d.10-0279 2

d.10-0279 impossibile, nam voluntas non est ita libera quod possit ferri extra suum

343 d.10-0281 4

d.10-0281 reperitur quaedam implicatio, nam eo quod voluntas appeteret malum

344 d.10-0295 2

d.10-0295 beatus, nam qui tollit fundamentum, tollit aedificium.

345 d.10-0320 4

d.10-0320 Et ratione explicatur, nam quod appetitur vel est bonum *

346 d.10-0324 8

d.10-0324 modo me pertinet, vel est unus mecum, nam vel est creatura vel *

347 d.10-0338 9

d.10-0338 appetibilis ab isto includit quod sit bonum istius, nam appetitus est

348 d.10-0379 4

d.10-0379 causans actionem appetendi, nam hoc magis pertinet ad philosophiam

349 d.10-0409 4

d.10-0409 esset aliqua similitudo, nam quid aliud potest efficere? Huiusmodi

350 d.10-0410 6

d.10-0410 autem similitudo impertinens est appetitui, nam appetitio non fit per *

351 d.10-0470 3

d.10-0470 Et confirmatur, nam obiectum appetibile abstrahit ab *

352 d.10-0477 6

d.10-0477 De apprehensione etiam sunt argumenta, nam actus unius *

353 d.10-0503 6

d.10-0503 conceptum concurrat producendo effective amorem, nam tantum differt

354 d.10-0520 9

d.10-0520 simpliciter necessariam ad appetendum; hoc tamen falsum est, nam

355 d.10-0555 8

d.10-0555 conclusionum, hoc tamen non est contra conclusionem, nam in illa tantum *

356 d.10-0558 7

d.10-0558 Quintum argumentum non est ad rem, nam Verbum *

357 d.11-0025 2

d.11-0025 arduum, nam ista potentia non fertur in bonum propter delectationem

358 d.11-0026 2

d.11-0026 illius, nam saepe prosequitur tristia et dolorosa sensui, sed appetit

359 d.11-0043 8

d.11-0043 4 Quia passiones istarum virtutum sunt contrariae, nam *

360 d.11-0063 3

d.11-0063 Et confirmatur, nam consuetum est naturae amare *

361 d.11-0076 2

d.11-0076 defendens, nam si tota ratio defendendi est quia concupiscit, quomodo

362 d.11-0078 5

d.11-0078 Explicatur et confirmatur hoc, nam irascibilis irascitur

363 d.11-0086 2

d.11-0086 perfecta, nam tota ordinatur ad bonum concupiscibilem, scilicet ad *

364 d.11-0106 2

d.11-0106 actuum, nam una potentia, dum unum actum exercet, distrahitur ab aliis;

365 d.11-0121 1

d.11-0121 nam concupiscibili assignatur pro obiecto bonum delectabile, quod

366 d.11-0128 5

d.11-0128 Sed hoc mihi displicet, nam ratio boni et convenientis numquam

367 d.11-0143 5

d.11-0143 esse ratio boni utilis, nam haec ratio consistit in ordine medi ad finem,

368 d.11-0154 4

d.11-0154 contrahit bonum delectabile, nam haec ratio est ratio boni maxime

369 d.11-0156 5

d.11-0156 Consequens autem est falsum, nam omne bonum delectabile sensui, sive magnum

370 d.11-0164 5

d.11-0164 Haec patet ex dictis, nam tam universalis potentia est appetitus

371 d.11-0172 9

d.11-0172 Sed hoc dubium hic explicari non potest sufficienter, nam

372 d.11-0190 1

d.11-0190 nam amare aliquid et amare defensionem illius sunt quasi amor medii

373 d.11-0193 2

d.11-0193 appetitivae, nam qui illam distinguunt in duas, concupiscibilem ponunt in *

374 d.11-0195 9

d.11-0195 Ita Galenus et alii. Et experientia hoc confirmat, nam cum

375 d.11-0198 7

d.11-0198 Sed haec experientia non est sufficiens, nam ex vehementi

376 d.11-0205 9

d.11-0205 Et hoc videtur consonum experientiae et communi conceptioni, nam

377 d.11-0208 5

d.11-0208 Et ratio esse potest, nam appetitus est potentia a qua originantur

378 d.11-0248 6

d.11-0248 appetente, reducuntur tamen ad tres, nam illa vel respiciuntur absolute

379 d.11-0251 4

d.11-0251 inquantum praesens consideratur, nam inquantum praeteritum dixit

380 d.11-0256 8

d.11-0256 Ex his ergo patet sufficientia istorum actuum, nam circa bonum,

381 d.11-0280 8

d.11-0280 appetitu. Constat enim delectationem esse quid vitale, nam vitaliter

382 d.11-0284 1

d.11-0284 nam versatur circa bonum cognitum, et ex huiusmodi cognitione *

383 d.11-0315 10

d.11-0315 appetitu. Experientia enim videtur docere esse in ipso membro, nam ibi

384 d.11-0318 6

d.11-0318 Contrarium autem videtur docere ratio, nam dolor est de malo

385 d.11-0323 2

d.11-0323 Confirmatur, nam dolor delectationi contrariatur; ergo fit

386 d.11-0343 4

d.11-0343 Collectaneorum, cap 31, nam causa doloris debet tactu percipi; scissio autem

387 d.11-0360 10

d.11-0360 ex divisione; hunc autem numerum non potest tactus cognoscere, nam

388 d.11-0366 6

d.11-0366 Haec tamen sententia habet difficultatem, nam si intemperies *

389 d.11-0372 3

d.11-0372 excessum qualitatis, nam in hoc formaliter consistit ipsa intemperies, hunc

390 d.11-0380 8

d.11-0380 sentit, dolens non est calor neque calefactio, nam si separet manum, *

391 d.11-0408 2

d.11-0408 est, nam Valleriola quidem affirmavit, oppositum tamen tenet *

392 d.11-0412 5

d.11-0412 Et hoc verius apparet, nam experientia docet res, quantumvis

393 d.11-0420 3

d.11-0420 Arguitur tamen, nam ex titillatione causatur risus, titillatio autem non causat

394 d.11-0422 3

d.11-0422 Confirmatur, 1, nam refert Aristoteles, 3 De partibus, cap

395 d.11-0425 3

d.11-0425 Confirmatur, 2, nam saepe res delectabiles et *

396 d.11-0431 2

d.11-0431 titillatione, nam illa pars calefacta “sensum, inquit, aperit celeriter,

397 d.11-0437 2

d.11-0437 delectationem, nam illae partes in quibus fit titillatio sunt auctioris tactus. Et hoc

398 d.11-0448 1

d.11-0448 nam si sit de re seria, non causabit risum. Oportet etiam ut admiratio

399 d.11-0449 4

d.11-0449 non sit vehemens, nam sic potius stuporem causabit quam risum.

400 d.11-0464 7

d.11-0464 provenire, scilicet ex tristitia vel dolore, nam sicut delectatione cor *

401 d.11-0489 5

d.11-0489 vel mali ardui possibilis, nam quando bonum apprehenditur ita *

402 d.11-0496 7

d.11-0496 corresponditur alius similis in obiecto bono, nam si quis esset in

403 d.11-0498 8

d.11-0498 hic actus non est irascibilis, sed concupiscibilis, nam eo ipso quod

404 d.11-0502 3

d.11-0502 appetitu sensitivo, nam ille actus maxime deberet esse patienter ferre

405 d.11-0530 11

d.11-0530 14 2 colliges ex dictis ordinem istorum actuum inter se, nam actus

406 d.11-0531 7

d.11-0531 concupiscibilis sunt primi et ultimi omnium, nam amor est primus et

407 d.11-0540 7

d.11-0540 videtur reddere, quia est nigri coloris, nam sicut tenebrae exteriores *

408 d.11-0543 4

d.11-0543 Collectaneorum, cap 40, nam color niger non est activus. Obiective autem

409 d.11-0575 3

d.11-0575 actibus elicitis, nam de motu locali d 13 dicitur.

410 d.11-0581 8

d.11-0581 ferri nisi in rem cognitam per sensum, nam appetitus non fertur nisi in

411 d.11-0602 4

d.11-0602 Et confirmatur experientia, nam renuente voluntate

412 d.11-0606 3

d.11-0606 Sed contra, nam sequitur appetitum nostrum esse *

413 d.11-0613 10

d.11-0613 motioni Spiritus Sancti subditur quam cum ipsa se movet, nam “ubi

414 d.11-0615 5

d.11-0615 Sed contra arguitur, 2, nam sequitur in nostro appetitu *

415 d.11-0617 4

d.11-0617 ergo. Patet sequela, nam posita motione voluntatis, vel appetitus

416 d.11-0620 1

d.11-0620 nam politica obedientia in libertate fundatur.

417 d.11-0624 9

d.11-0624 peccatum, non mortale. Loquitur de appetitu secundum se, nam si *

418 d.11-0627 3

d.11-0627 Et confirmatur, nam appetitus sensitivus est rationalis per

419 d.11-0637 8

d.11-0637 actus est liber nisi ex libertate voluntatis, nam in tantum aliquis actus

420 d.11-0664 7

d.11-0664 potest similitudo, sed quia renuere potest, nam dum apparet aliqua

421 d.11-0666 7

d.11-0666 parte qualitatum naturalium et passionum incitetur, nam, ut dicit D

422 d.11-0675 2

d.11-0675 impossibile, nam bona supernaturalia ut sic excedunt cognitionem

423 d.11-0676 9

d.11-0676 sensitivam, et praecipue si sumantur ut supernaturalia sunt, nam ut sic

424 d.11-0685 4

d.11-0685 Idque experientia confirmatur, nam consideratione *

425 d.11-0693 2

d.11-0693 ipsum, nam intellectus Deum concipit sub aliqua ratione sensibili, et

426 d.12-0023 8

d.12-0023 Patet ex dictis, q 2, d 10, nam obiectum potentiae appetitivae

427 d.12-0036 7

d.12-0036 voluntatis, quoniam ens universaliter bono est, nam etiam malum *

428 d.12-0042 10

d.12-0042 2 dicitur quod bonum est ita universale ac ens, nam est passio

429 d.12-0048 6

d.12-0048 Respondetur esse quaestionem de nomine, nam etiam

430 d.12-0057 2

d.12-0057 assentiendo, nam cognoscendo potius versatur circa ens, tamquam circa *

431 d.12-0060 3

d.12-0060 bonitatem suam, nam nisi ratio boni cognoscatur, voluntas non

432 d.12-0068 6

d.12-0068 circa finem et circa media, nam tam finis quam medium habent *

433 d.12-0071 9

d.12-0071 4 Et hinc colligitur prima divisio actuum voluntatis, nam quidam

434 d.12-0083 2

d.12-0083 ultimus, nam intendi potest et desiderari, et, si consequatur, delectare.

435 d.12-0085 6

d.12-0085 voluntatis, electio scilicet et usus, nam postquam voluntas intendit *

436 d.12-0098 2

d.12-0098 necessarias, nam medium electum propter executionem eligitur, et si

437 d.12-0100 8

d.12-0100 manum ad operandum. Et similiter de aliis, nam cum voluntas *

438 d.12-0105 5

d.12-0105 Thomam, 1.2, q 11, nam plures dicere de hac re alienum est ab hoc

439 d.12-0111 2

d.12-0111 voluntatis, nam actus partis vegetativae et motus cordis continuus non sunt

440 d.12-0137 8

d.12-0137 36: “Lex Dei [...] in corde ipsius”, nam sicut cor est primum *

441 d.12-0143 5

d.12-0143 et voluntatem manet difficultas, nam supra diximus appetitum sequi

442 d.12-0195 10

d.12-0195 tamen potest an sit distincta realiter ab intellectu necne, nam multi

443 d.12-0207 7

d.12-0207 Et haec de Theologia potissime pendet, nam ad illius perfectam

444 d.12-0221 7

d.12-0221 voluntas nostra in multis necessarie operatur, nam necessario diligit

445 d.12-0225 4

d.12-0225 ergo. Minor probatur, nam voluntas requirit concursum voluntatis *

446 d.12-0232 6

d.12-0232 antequam actu operatur; non antea, nam tunc non operatur atque adeo non

447 d.12-0234 1

d.12-0234 nam res, quando est, necesse est esse; et quando operatur, necesse est

448 d.12-0243 3

d.12-0243 appetit alia, nam est eadem anima appetens per utramque; non potest

449 d.12-0291 5

d.12-0291 Et etiam coactioni opponitur, nam qui cogitur, necessitatur. Et

450 d.12-0292 6

d.12-0292 de hac libertate hic quaerimus, nam liberum arbitrium, ut Soto, supra,

451 d.12-0298 5

d.12-0298 autem “omnibus requisitis, etc”, nam cessare ab actione defectu

452 d.12-0321 11

d.12-0321 liberi, sine causa punirentur. Quae certissima res est in fide, nam *

453 d.12-0341 3

d.12-0341 sunt utilia, nam semper homo operaretur necessario, ut si bruto

454 d.12-0350 11

d.12-0350 illas exercere et non exercere; ergo est liber. Probatur antecedens, nam

455 d.12-0351 6

d.12-0351 homo est dominus aliarum rerum, nam omnis naturalis ratio dictat

456 d.12-0364 5

d.12-0364 Et idem constat experientia, nam homo non experitur in se *

457 d.12-0377 3

d.12-0377 in voluntate, nam consistit formaliter in indifferentia electionis. Ideo

458 d.12-0397 4

d.12-0397 Ratione etiam probatur, nam libertas voluntatis consistit in

459 d.12-0413 6

d.12-0413 Sed iste modus habet difficultatem, nam si hoc est verum,

460 d.12-0414 8

d.12-0414 voluntas non est magis libera quam intellectus, nam sicut intellectus

461 d.12-0420 3

d.12-0420 est libera, nam semper sequitur iudicium intellectus, et debet eligere

462 d.12-0425 4

d.12-0425 formaliter in intellectu, nam sicut ex indifferentia et libertate iudicii *

463 d.12-0435 2

d.12-0435 voluntatis, nam sicut intellectus percipit in unaquaque re quanta sit illius

464 d.12-0455 1

d.12-0455 nam, ut ex dictis probatur, intellectus apprehendit rationem boni et

465 d.12-0466 8

d.12-0466 et ratione. Distinguuntur sicut intellectus et ratio, nam sicut intellectus

466 d.12-0506 1

d.12-0506 nam circa media operatur non solum libere, sed cum deliberatione et

467 d.12-0559 10

d.12-0559 dominium, quia istae potentiae sunt spirituales et altioris ordinis, nam *

468 d.12-0582 1

d.12-0582 nam “cor regis in manu Dei est, et quocumque voluerit vertet illud.”

469 d.12-0584 3

d.12-0584 argumento adducitur, nam res quae necessario operatur est materialis

470 d.12-0586 8

d.12-0586 ideo neque a Deo potest illi conferri, nam libertas debet esse ab *

471 d.12-0591 4

d.12-0591 violentiam inferre voluntati, nam violentum dicitur quod est contra *

472 d.12-0593 4

d.12-0593 contra suam voluntatem, nam eo ipso quod vult, iam habet

473 d.12-0598 10

d.12-0598 1 Haec quaestio ultima est de potentiis animae rationalis, nam

474 d.12-0608 2

d.12-0608 Confirmatur, nam bonum dicit ordinem ad existentiam;

475 d.12-0611 2

d.12-0611 existentiam, nam existentia est prima et potissima perfectio rei.

476 d.12-0614 8

d.12-0614 perfectissimum comparemus; ergo et voluntas est perfectior, nam illa

477 d.12-0619 2

d.12-0619 Confirmatur, nam ordines angelorum distinguuntur *

478 d.12-0626 2

d.12-0626 Confirmatur, nam voluntas est quae regit intellectum et

479 d.12-0627 3

d.12-0627 totum hominem, nam tam intellectus quam aliae potentiae moventur

480 d.12-0630 3

d.12-0630 4 arguitur, nam voluntas est quae reddit totum hominem *

481 d.12-0634 2

d.12-0634 Confirmatur, nam hac ratione appetitus sensitivus est

482 d.12-0637 10

d.12-0637 In hac quaestione dissentiunt schola D Thomae et Scoti, nam

483 d.12-0645 8

d.12-0645 Hanc conclusionem manifestat D Thomas ex obiectis, nam

484 d.12-0648 2

d.12-0648 perfectior, nam perfectio potentiae ex nobilitate obiecti desumitur; illud

485 d.12-0650 4

d.12-0650 ergo. Declaratur antecedens, nam intellectus cognoscit obiectum

486 d.12-0656 7

d.12-0656 subtilis et optime ostendens perfectionem intellectus, nam haec vis

487 d.12-0663 3

d.12-0663 2 arguitur, nam potentia intellectiva immediatius sequitur ex

488 d.12-0675 3

d.12-0675 3 arguitur, nam dignitas hominis potissime ex intellectu *

489 d.12-0678 2

d.12-0678 habet, nam voluntas non est potentia rationalis nisi per

490 d.12-0680 7

d.12-0680 ostendit quod radix voluntatis est intellectus, nam eo ipso quod dicimus *

491 d.12-0683 4

d.12-0683 Unde etiam confirmatur, nam potentia rationalis per *

492 d.12-0687 3

d.12-0687 4 arguitur, nam intellectus est regula omnium operationum

493 d.12-0689 3

d.12-0689 rationi conformatur, nam tota bonitas et malitia moralis sumitur ex *

494 d.12-0696 1

d.12-0696 nam voluntas fere est eiudem rationis, vel saltem non potest tam facile *

495 d.12-0698 5

d.12-0698 relucet in modo cognoscendi, nam unus altiori modo et per

496 d.12-0708 4

d.12-0708 cognoscitiva est perfectior, nam ex suo genere excedit et in specie *

497 d.12-0716 4

d.12-0716 immaterialitatem rei cognoscentis, nam per hanc virtutem res

498 d.12-0720 8

d.12-0720 3 Ad argumenta. Ad primum nego antecedens, nam si

499 d.12-0741 4

d.12-0741 diligitur quam cognoscitur, nam dilectio intrat ubi scientia foris stat.” Et de

500 d.12-0755 8

d.12-0755 amatam a modo quo cognoscitur et amatur, nam ex parte rei cognitae, et

501 d.12-0757 8

d.12-0757 intellectu, tamen quantum ad modum est differentia, nam intellectus *

502 d.12-0767 4

d.12-0767 solutione istius primae, nam sequitur quod etiam in patria perfectior sit

503 d.12-0771 5

d.12-0771 Sed hoc falsum est, nam etiam ibi intellectus et voluntas feruntur in

504 d.12-0772 6

d.12-0772 Deum prout in se est, nam Deus secundum suam essentiam est in *

505 d.12-0780 7

d.12-0780 perfectior est quam cognitio naturalis intellectus, nam ille amor fertur in

506 d.12-0783 3

d.12-0783 perfectiorem intellectu, nam perfectio potentiae ex his quae naturaliter

507 d.12-0787 5

d.12-0787 morali amor sit perfectior, nam viribus naturae cognoscere Deum et *

508 d.12-0798 7

d.12-0798 aliquod fundamentum in natura istarum potentiarum, nam vere *

509 d.12-0799 10

d.12-0799 intellectus ex natura sua aliquid potest circa cognitionem Dei, nam Deum

510 d.12-0816 9

d.12-0816 munus est accendere in amorem Dei hominum voluntates, nam quia

511 d.12-0824 6

d.12-0824 per essentiam quam esse liberam, nam haec perfectio ex illa oritur *

512 d.12-0826 6

d.12-0826 Unde ad confirmationem negatur antecedens, nam *

513 d.12-0827 10

d.12-0827 potius intellectus est qui regit voluntatem et totum hominem, nam

514 d.12-0843 5

d.12-0843 sensitivum, nempe ad delectationem, nam vis sensitiva non cognoscit nisi

515 d.12-0847 1

d.12-0847 nam bruta concupiscentia potius quam eruditione ducuntur; in

516 d.12-0854 5

d.12-0854 interior est perfectior appetitu, nam habet nobiliores operationes et *

517 d.13-0035 2

d.13-0035 Probatur, nam ille motus non pendet ab actione appetitus

518 d.13-0036 3

d.13-0036 vel sensus, nam quamvis istae potentiae cessent ab operationibus

519 d.13-0039 3

d.13-0039 videtur evidens, nam ille motus ab aliqua potentia activa debet fieri et non

520 d.13-0040 5

d.13-0040 a sensu vel appetitu, nam, istis potentiis cessantibus ab operatione,

521 d.13-0045 4

d.13-0045 De cognitione probatur, nam motus localis debet esse *

522 d.13-0049 6

d.13-0049 De appetitu etiam id probatur, nam movet se animal cum

523 d.13-0052 8

d.13-0052 De dispositione membrorum quod necessaria sit constat, nam si

524 d.13-0055 2

d.13-0055 membrorum, nam ideo sunt iuncturae in animalibus, in quibus unum *

525 d.13-0077 4

d.13-0077 communi animalium motu, nam ponit appetitum esse principale

526 d.13-0094 4

d.13-0094 ad illud consequendum, nam eiusdem potentiae est tendere in finem

527 d.13-0100 2

d.13-0100 Confirmatur, nam motus variatur pro ratione appetitus,

528 d.13-0101 1

d.13-0101 nam si appetitus est vehemens, motus est velox; si remissus, motus est

529 d.13-0114 7

d.13-0114 movendum, nisi superaddatur eis aliqua virtus, nam vis motiva solum est

530 d.13-0123 4

d.13-0123 Unde confirmatur intentum, nam actus immanens quo

531 d.13-0126 1

d.13-0126 nam ipsemet motus manus est vere vitalis; ergo respectu illius motus

532 d.13-0139 3

d.13-0139 Et confirmatur, nam sicut per motum localem exequitur

533 d.13-0151 1

d.13-0151 nam saepe experimur in nobis multos motus et non experimur in nobis

534 d.13-0162 7

d.13-0162 ad motum, possent moveri ab appetitu, nam indispositio non est *

535 d.13-0175 7

d.13-0175 appetitui subordinantur, haec maxime subicitur illi, nam est quasi

536 d.13-0198 11

d.13-0198 Et ratio est, quia hic motus illis partibus maxime opertur, nam

537 d.13-0211 10

d.13-0211 ipse eo collocat principalem sentiendi virtutem. Et est probabile, nam

538 d.13-0216 4

d.13-0216 Quod etiam confirmatur, nam quandocumque ex *

539 d.13-0229 1

d.13-0229 nam istae duae ad eundem finem ordinantur, nempe ad perfectiorem

540 d.13-0239 7

d.13-0239 8, et Caietanus, suo cap 6, nam habent potentiam ad dilatandum se

541 d.13-0257 3

d.13-0257 2 probatur, nam hoc exigit debita hominis compositio.

542 d.13-0268 4

d.13-0268 Et ratione probatur, nam in brutis appetitus sensitivus est

543 d.13-0291 4

d.13-0291 appetitu, sed impediri, nam voluntas non potest impedire actum

544 d.14-0082 8

d.14-0082 positivo in alium, sed in privationem illius, nam animam esse corpori *

545 d.14-0084 8

d.14-0084 animam separari non est acquirere novum modum, nam maxime *

546 d.14-0088 2

d.14-0088 Confirmatur, nam si agens impediatur ab actione non *

547 d.14-0092 4

d.14-0092 Item hoc patet, nam anima separata est per corruptionem *

548 d.14-0190 2

d.14-0190 Probatur, nam anima non est in loco per actionem *

549 d.14-0223 6

d.14-0223 Et per relationem id intelligitur, nam anima, quae est in limbo,

550 d.14-0231 4

d.14-0231 esse in loco, nam illae non possunt habere actiones circa corpora, et

551 d.14-0296 9

d.14-0296 Est certa ex dictis supra de potentiis animae, nam inter omnes

552 d.14-0319 4

d.14-0319 quae hic acquisivit, nam si sit beata, non manebunt in illa habitus

553 d.14-0330 3

d.14-0330 Sed contra, nam actus scientiae acquisitae manebit.

554 d.14-0360 3

d.14-0360 Sed contra, nam non pendet ab illo ut ab organo, sed ut a

555 d.14-0365 2

d.14-0365 Confirmatur, nam si anima separata non potest *

556 d.14-0388 5

d.14-0388 praecipue ex parte intellectus, nam ex parte voluntatis nihil est quod

557 d.14-0389 2

d.14-0389 inquiramus, nam fere eodem modo se habet quo in hac vita et semper

558 d.14-0401 4

d.14-0401 ad aliquid supernaturale, nam ex natura sua, inquiunt, anima

559 d.14-0408 9

d.14-0408 Haec sententia est contra D Thomam et communis, nam aperte

560 d.14-0416 2

d.14-0416 Item, nam licet ille status sit aliquo modo praeter naturam *

561 d.14-0417 8

d.14-0417 animae, tamen absolute sequitur ex conditione animae, nam eo modo

562 d.14-0481 9

d.14-0481 habet locum difficultas de puero decedenti in originali, nam licet illi sit

563 d.14-0512 3

d.14-0512 certissimum est, nam si in hac vita, dum est in corpore immersa, id potest, *

564 d.14-0515 7

d.14-0515 quidditative intelligat se videtur satis credibile, nam tunc non est

565 d.14-0521 10

d.14-0521 comprehensibilis ab intellectu creato; ergo etiam a proprio intellectu, nam *

566 d.14-0537 2

d.14-0537 Confirmatur, nam de angelo ideo dicitur quod cognoscit

567 d.14-0541 3

d.14-0541 Confirmatur, 2, nam si hoc posset anima separata, etiam

568 d.14-0543 12

d.14-0543 actu primo ad hanc cognitionem, non penderet in illa a sensu, nam in

569 d.14-0550 2

d.14-0550 Contra, nam si illa habeat virtutem sufficientem ad illam

570 d.14-0568 7

d.14-0568 Sed haec nec satisfaciunt nec intelliguntur, nam animam ex *

571 d.14-0577 2

d.14-0577 intelligibilis, nam vel per illam ponitur aliquid in anima, quod non

572 d.14-0590 1

d.14-0590 nam quantumcumque obiectum in se sit illustratum, si non uniatur *

573 d.14-0656 12

d.14-0656 sensibus a quibus dependet in operari, ut patet in aliis rebus, nam licet

574 d.14-0691 2

d.14-0691 Confirmatur, nam anima non tantum est effectus, sed

575 d.14-0709 12

d.14-0709 angelorum per modum substantiae suae. Sed vere non est contra illum, nam

576 d.14-0733 2

d.14-0733 procedere, nam antecedens habet verum quando universale

577 d.14-0794 2

d.14-0794 Confirmatur, nam ideo ponitur intellectus agens ad *

578 d.14-0821 5

d.14-0821 Ad secundum negatur sequela, nam de facto omnes angeli

579 d.14-0935 5

d.14-0935 Et videtur consequenter loqui, nam illae species acquisitae *

580 d.14-1235 9

d.14-1235 novum in hac mirabili hominis compositione difficultatem invenire, nam

581 d.14-1412 1

d.14-1412 nam appetitus naturalis partis non semper respicit necessarium

582 d.14-1440 2

d.14-1440 Confirmatur, nam licet homo naturaliter sit mortalis, si

583 d.14-1450 2

d.14-1450 quaestione, nam si animae separatae daretur corpus non obnoxium

NAMQUE

1 d.9-1786 8

d.9-1786 nobis cogitandi, indagandique suppeditetur.” Et infra: “Res namque

NATANDO

1 d.13-0234 9

d.13-0234 quaedam moventur per aerem volando, alia per aquam natando, alia vero

NATURA

1 d.8-0229 13

d.8-0229 7; Damascenus, lib 2 De fidei, cc 17 et 20; Nemesius, De natura *

2 d.8-0325 2

d.8-0325 reperitur natura sensitiva cum tota perfectione sua intra proprium gradum,

3 d.8-0391 5

d.8-0391 ipsa potentia, ex cuius natura provenit quod in ipsamet species *

4 d.8-0625 4

d.8-0625 praeteritorum et a natura prudentem, aliam vero docilem; et inquit apibus et

5 d.9-0010 6

d.9-0010 Tertia: Hinc est quod illius natura tantum est quod sit *

6 d.9-0233 5

d.9-0233 communes, quae consequuntur ex natura in qua illae conveniunt.

7 d.9-0255 3

d.9-0255 animam ex natura sua esse similem omnibus rebus cognitis atque adeo

8 d.9-0386 7

d.9-0386 Sed dices quod non phantasma, sed natura universalis in

9 d.9-0388 1

d.9-0388 natura universalis nihil potest agere, nisi secundum quod habet

10 d.9-0876 6

d.9-0876 facere reflexionem illam, descendendo a natura universali ad *

11 d.9-0878 11

d.9-0878 res individuales, et circa illas ratiocinatur, et prorsus ignorat an natura

12 d.9-1048 6

d.9-1048 eorum, ut ab illis abstrahatur natura communis; ergo prius concipitur *

13 d.9-1093 3

d.9-1093 id est, natura communis in multis inventa; huiusmodi autem *

14 d.9-1098 9

d.9-1098 est quasi necessaria conditio, ut obiectum sentiri possit; natura vero

15 d.9-1125 6

d.9-1125 enim per actum illum repraesentatur natura ut universalis et abstracta.

16 d.9-1164 5

d.9-1164 Est enim notandum quod natura universalis quae ab *

17 d.9-1167 5

d.9-1167 existentis in multis. Quapropter natura sub hac universalitate non fit,

18 d.9-1168 8

d.9-1168 sed cognoscitur ab intellectu; haec autem universalis natura a parte rei

19 d.9-1172 5

d.9-1172 20 In hac autem natura sic abstracta duo possunt considerari:

20 d.9-1175 4

d.9-1175 realiter in ipsa natura et cognoscitur ab intellectu directa cognitione,

21 d.9-1176 10

d.9-1176 quae solet dici prima intentio seu conceptus formalis. Et natura sic

22 d.9-1178 4

d.9-1178 realiter in ipsa natura, quia, ut diximus, natura realiter non est

23 d.9-1178 8

d.9-1178 realiter in ipsa natura, quia, ut diximus, natura realiter non est

24 d.9-1181 1

d.9-1181 natura abstracta primo concipitur nullum ens rationis ab intellectu

25 d.9-1182 10

d.9-1182 cognoscitur; ergo tunc nullum ens rationis est a quo natura dicatur

26 d.9-1186 5

d.9-1186 21 Cum ergo in natura abstracte cognita duo sint, scilicet natura

27 d.9-1186 11

d.9-1186 21 Cum ergo in natura abstracte cognita duo sint, scilicet natura

28 d.9-1190 1

d.9-1190 natura habet, et ab ipso intellectu est cognita, et invenit illam denudatam

29 d.9-1192 3

d.9-1192 in illa natura considerat, ratione cuius respicit illa natura plura

30 d.9-1192 9

d.9-1192 in illa natura considerat, ratione cuius respicit illa natura plura

31 d.9-1194 5

d.9-1194 seu secunda intentio formalis; natura vero, ut sic cognita, vocatur

32 d.9-1202 3

d.9-1202 universalitatem in natura:

33 d.9-1205 7

d.9-1205 denominationem et abstractionem, per quam ipsa natura repraesentatur ut

34 d.9-1210 2

d.9-1210 Et natura primo modo solet dici universale physicum, quia

35 d.9-1218 5

d.9-1218 metaphysicum pertinet inquirere an natura abstracta sit a parte rei

36 d.9-1243 5

d.9-1243 relatio rationis, sed ipsa natura realis ut subsistens sub directa *

37 d.9-1286 11

d.9-1286 etiam quando concipitur illo modo, scilicet ac si esset abstracta, natura

38 d.9-1289 5

d.9-1289 Et confirmatur, nam illa natura sic concepta est una *

39 d.9-1292 2

d.9-1292 Item, natura ut abstracta habet alium modum quem habet in *

40 d.9-1295 2

d.9-1295 Item, natura per contractionem fit singularis; ergo dum a *

41 d.9-1304 7

d.9-1304 rationis. Nam si facta abstractione, statim natura abstracta refertur ad

42 d.9-1309 3

d.9-1309 Item, si natura generica vel specifica eo ipso quod abstrahitur

43 d.9-1326 10

d.9-1326 Et hoc ita est in praesenti. Quocirca, recte intellecta natura *

44 d.9-1596 9

d.9-1596 dependentia quam habet a sensibus corporis, cuius ex natura sua est

45 d.9-2069 6

d.9-2069 sicut dictum est, quia ex natura sua est in potentia ut per species *

46 d.9-2151 5

d.9-2151 necessariam, et ideo a natura praevisam ad illam actionem, sicut sensus

47 d.9-2156 11

d.9-2156 animae ex illa proprietate per se nota in Physica: quod natura perfecta

48 d.9-2170 8

d.9-2170 Philoponus. Nam postquam Aristoteles dixit in omni natura esse agens et

49 d.9-2336 5

d.9-2336 enim, ait, in omni natura praestabilius est patiente.”

50 d.9-2384 9

d.9-2384 angelicos et potentias sensitivas. Angelicus enim intellectus ex natura

51 d.9-2388 8

d.9-2388 obiectis recipiunt; intellectus autem noster et ex natura sua speciebus

52 d.9-2457 9

d.9-2457 considerando quid sint et quomodo orientur a tali natura. Et hoc est

53 d.9-2544 1

d.9-2544 natura illius habitus est movere appetitum media conclusione practica,

54 d.10-0071 10

d.10-0071 nec habetur ab ipso appetente, sed illi datur a natura et ad proprium

55 d.10-0153 6

d.10-0153 1 Nam si in omni natura cognoscente datur appetitus elicitus,

56 d.10-0229 9

d.10-0229 parte inferioris conditionis quam res inanimae, quae suapte natura

57 d.10-0332 4

d.10-0332 aliquo modo in natura est mihi similis. Et ideo D Thomas, 1.2, q 27, a

58 d.12-0246 8

d.12-0246 8 Si voluntas nostra esset libera ex natura sua, non posset *

59 d.12-0249 9

d.12-0249 facere ut potentia, quae non est libera ex natura sua, operetur libere;

60 d.12-0267 2

d.12-0267 intrinseca natura sua.

61 d.12-0284 9

d.12-0284 Pighius, Echius, in Enchyridion, c 30>; Soto, De natura et gratia,

62 d.12-0338 4

d.12-0338 Item, homo ex natura sua est capax consilii, admonitionis et

63 d.12-0346 4

d.12-0346 necessitatur ab ipsa natura et consequenter ab auctore ipsius naturae ad *

64 d.12-0348 4

d.12-0348 Praeterea. Homo ex natura sua est dominus suarum *

65 d.12-0523 2

d.12-0523 ex natura sua sit libera, Deus cum infinitae sapientiae sit et potentiae,

66 d.12-0525 2

d.12-0525 illius natura exigit, et ita cooperatur voluntati non illam necessitans,

67 d.12-0542 2

d.12-0542 prior natura ipso actu; et haec potentia ut sic libera se determinat ad

68 d.12-0585 12

d.12-0585 et inferioris ordinis, et ideo ex se est incapax libertatis ex natura sua, et

69 d.12-0589 13

d.12-0589 tribuatur. At vero necessitas est ab extrinseco, et ideo rei, quae ex natura

70 d.12-0798 4

d.12-0798 aliquid fundamentum in natura istarum potentiarum, nam vere *

71 d.12-0799 3

d.12-0799 intellectus ex natura sua aliquid potest circa cognitionem Dei, nam Deum

72 d.12-0802 6

d.12-0802 videtur habere aptitudinem fundatam in natura illius ut ad illum *

73 d.12-0845 6

d.12-0845 Praeterea, quia sensitiva virtus ex natura sua ordinatur ad

74 d.12-0848 1

d.12-0848 natura autem intellectuali, quae secundum se capax est universalis et

75 d.14-0021 8

d.14-0021 illius videtur esse haec: Ponit ipse in natura humana praeter corpus

76 d.14-0023 3

d.14-0023 a qua natura habet quod subsistat, et quia, dum homo vivit, tantum est

77 d.14-0028 1

d.14-0028 natura completa, sed pars, ideo "semipersona" dicitur; in corpore vero,

78 d.14-0069 3

d.14-0069 distincta a natura.

79 d.14-0109 8

d.14-0109 persona, tamen quia subsistens est in partiali natura rationali, ideo

80 d.14-0307 5

d.14-0307 quantum est ex sua natura, omnes specie intellectuales et habitus intellectus

81 d.14-0316 5

d.14-0316 Dixi “quantum est ex natura sua”, quia de facto nunc, quia

82 d.14-0401 6

d.14-0401 ad aliquid supernaturale, nam ex natura sua, inquit, anima

83 d.14-0402 8

d.14-0402 nostra est forma corporis, et ideo ex natura sua habet quod recipiat

84 d.14-0411 3

d.14-0411 speciebus, ex natura sua deberet perpetuo carere cognitione, et ut *

85 d.14-0539 1

d.14-0539 natura sua in actu primo ad cognoscendum se; ego cum intellectus noster

86 d.14-0561 9

d.14-0561 separatarum et habet modum essendi earum. Sicut ex natura animae, ut

87 d.14-0653 6

d.14-0653 intellectus in actu primo ex natura sua est constitutus ad cognoscendum

88 d.14-0681 6

d.14-0681 anima potest habere ex propria natura, non de illa quam Deus posset

89 d.14-0756 8

d.14-0756 1 Quia anima, cum rationalis sit, ex natura sua est etiam *

90 d.14-0866 10

d.14-0866 2 Nam vera ratio propter quam anima separata ex natura

91 d.14-0950 7

d.14-0950 4 Secunda conclusio sit: Loquendo ex natura rei, anima

92 d.14-0992 3

d.14-0992 infundantur ex natura rei loquendo, quia illarum cognitio non est necessaria

93 d.14-1000 6

d.14-1000 6 Dixi in conclusione “ex natura rei”, id est, seclusa gubernatione

94 d.14-1028 9

d.14-1028 1 Certum est quod anima beati habet, ex natura sua loquendo,

95 d.14-1038 6

d.14-1038 supra, et quia anima ex natura sua habet lumen intellectuale

96 d.14-1083 1

d.14-1083 natura sua poterunt acquiri per intellectum agentem, tamen ex accidenti

97 d.14-1382 5

d.14-1382 perfectione. Quia enim haec natura multa ambit, non potuit per naturam

98 d.14-1384 1

d.14-1384 natura gratia destituatur, sine vita inuenietur, id est, bene instituta,

99 d.14-1408 9

d.14-1408 aptitudinem ad corpus, et semper est pars ex natura sua ad perficiendum

NATURAE

1 d.8-0181 9

d.8-0181 maiorem aliquam perfectionem, quia non tantum ex instinctu naturae

2 d.9-0453 6

d.9-0453 Ultimo arguitur, quia rectus ordo naturae postulat ut ad *

3 d.9-0455 5

d.9-0455 ordinis; ergo contra ordinem naturae est dicere rem materialem assumi

4 d.9-0459 7

d.9-0459 mediante sola virtute spirituali; ergo ipsa naturae dispositio postulat

5 d.9-0460 11

d.9-0460 ut fiat isto faciliiori modo, et non alio superante ordinem naturae.

6 d.9-0759 6

d.9-0759 communi esse aliquod singulare humanae naturae, nec distincte

7 d.9-0884 1

d.9-0884 naturae specificae per quam cognosceret, sequeretur tantum esse in

8 d.9-1166 9

d.9-1166 universalitatem quamdam, quae consistit in unitate formali eiusdem naturae *

9 d.9-1173 5

d.9-1173 Primum est essentia ipsius naturae; secundum est modus *

10 d.9-1187 3

d.9-1187 et abstractio naturae, intellectus directa operatione cognoscit

11 d.9-1189 2

d.9-1189 cognitione naturae, sed ulterius transit et considerat modum quem illa

12 d.9-1743 4

d.9-1743 inchoatus, et ideo naturae ordo postulat ad complementum universi, ut

13 d.9-1781 7

d.9-1781 ita nos neque intellectu nostro manifestissima naturae, quae sunt

14 d.9-2420 4

d.9-2420 extrinsecarum vel propriae naturae, inter quas quaedam sunt in *

15 d.9-2943 7

d.9-2943 et conservare in nobis dignitatem rationalis naturae. De hoc habitu et

16 d.10-0170 3

d.10-0170 debitum huic naturae quae superiora et inferiora in se quadammodo

17 d.10-0234 8

d.10-0234 naturali, quae cum sit data ab auctore naturae, qui summe bonus est, non

18 d.10-0330 10

d.10-0330 parens vel quia homo, in quo respicio bonitatem meae naturae. Quod

19 d.11-0063 6

d.11-0063 Et confirmatur, nam consuetum est naturae amare *

20 d.11-0171 3

d.11-0171 boni convenientis naturae ab his distincta.

21 d.11-0484 4

d.11-0484 Idem contingit respectu naturae, cum malum aliquod futurum

22 d.12-0135 1

d.12-0135 naturae institutio et non inordinata. Et ideo voluntas comparatur cordi,

23 d.12-0340 3

d.12-0340 contra inclinationem naturae; si autem homo non est liber, ista non

24 d.12-0344 6

d.12-0344 Praeterea. Evidens est secundum lumen naturae quod saepe

25 d.12-0346 10

d.12-0346 necessitatur ab ipsa natura et consequenter ab auctore ipsius naturae ad *

26 d.12-0701 5

d.12-0701 signum est quod perfectio naturae intellectualis potissime se explicat in

27 d.12-0787 7

d.12-0787 morali amor sit perfectior, nam viribus naturae cognoscere Deum et *

28 d.13-0088 1

d.13-0088 naturae appetitus et perfectioni animalis; ergo ita est. *

29 d.14-0105 4

d.14-0105 est tantum pars naturae, de ratione autem personae est quod sit

30 d.14-0106 2

d.14-0106 rationalis naturae integrae, scilicet individua substantia, tum quia

31 d.14-0433 5

d.14-0433 imperfectissima in modo suae naturae, quia non posset in actum exire per *

32 d.14-0468 11

d.14-0468 intelligibiles in actu, et maxime a Deo, qui est auctor naturae, ut *

33 d.14-0490 3

d.14-0490 intra ordinem naturae, sicut creatio naturae.

34 d.14-0490 6

d.14-0490 intra ordinem naturae, sicut creatio naturae.

35 d.14-1033 7

d.14-1033 Tamen est dubium utrum intra limites naturae anima *

36 d.14-1119 5

d.14-1119 enim est magis consonum naturae, et in naturalibus debet iudicari

37 d.14-1120 6

d.14-1120 Deum operari ea quae rerum naturae consonant magis, si sunt *

38 d.14-1249 8

d.14-1249 2 Quia naturale est et maxima perfectio naturae quod homo sit

39 d.14-1295 2

d.14-1295 conditione naturae, sicut finis pedum est totum corpus sustinere, qui finis *

40 d.14-1321 6

d.14-1321 incorruptibilis. Rursus ex conditione suae naturae habet uniri corpori *

41 d.14-1366 3

d.14-1366 intra leges naturae sistendo, videtur naturalis conditio sui petere quod

42 d.14-1371 5

d.14-1371 providentiam Dei, ut auctor naturae est, pertinere reunire animam

43 d.14-1377 7

d.14-1377 esse talis conditionis quod, intra leges naturae stando, non potest *

44 d.14-1380 9

d.14-1380 supernaturalem elevata est et per gratiam concessit quod naturae *

45 d.14-1381 7

d.14-1381 deerat. Nec hoc ex imperfectione humanae naturae provenit, sed ex *

NATURALE

1 d.8-0631 1

d.8-0631 naturale recte agendorum, quod ita fit ac si prudentia fiat. De qua re

2 d.9-0284 2

d.9-0284 quia naturale est animae corpori uniri; nulla autem forma impeditur a

3 d.9-0560 2

d.9-0560 agens naturale, et passum, quod est intellectus possibilis, est *

4 d.9-0959 7

d.9-0959 virtutem ad illam efficiendam et est naturale ac universale agens non

5 d.9-2001 1

d.9-2001 naturale est.

6 d.9-2959 7

d.9-2959 lumen nostri intellectus; D Basilius esse “naturale iudicarium”;

7 d.12-0173 1

d.12-0173 naturale ab interiori movente procedens, ut in rebus agendis saepe

8 d.14-0498 5

d.14-0498 Dices: Si hoc est naturale, ergo etiam anima damnati recipit

9 d.14-0518 1

d.14-0518 naturale desiderium se cognoscendi perfecte et quod sit illi impossibile per

10 d.14-0552 3

d.14-0552 maxime cum naturale illi sit esse in corpore?

11 d.14-0686 3

d.14-0686 Probatur, quia naturale est, cognito effectum, devenire in

12 d.14-0762 7

d.14-0762 communis et confusa; ergo est illi naturale habere species quae illi *

13 d.14-0764 11

d.14-0764 per essentiam non est animae naturalis; ergo non habet lumen naturale

14 d.14-0765 6

d.14-0765 sufficiens ad illam cognitionem, tamen naturale est animae, cum

15 d.14-1043 7

d.14-1043 perfectio animae et naturalis illi; ergo naturale est ut conferantur illi

16 d.14-1108 6

d.14-1108 distincta, illi naturaliter possibili; nec naturale desiderium animae est ad

17 d.14-1110 3

d.14-1110 Item, lumen naturale intellectus sufficit ad cognitionem *

18 d.14-1199 3

d.14-1199 Utrum magis naturale sit animae esse extra corpus quam in corpore.

19 d.14-1206 3

d.14-1206 corpore est naturale; at status in corpore est contra naturalem *

20 d.14-1219 4

d.14-1219 non negat esse naturale animae nostrae in principio uniri corpori, sed,

21 d.14-1229 10

d.14-1229 quia status est praeternaturalis, licet ad 3 dicat esse naturale prout

22 d.14-1249 3

d.14-1249 2 Quia naturale est et maxima perfectio naturae quod homo sit

23 d.14-1253 3

d.14-1253 constitutum; ergo naturale illi est aliud perficere et componere.

24 d.14-1282 10

d.14-1282 imperfectiones et miseriae quae sequuntur ex imperfectione rei, ut naturale est

25 d.14-1289 6

d.14-1289 numquam carere usu rationis, tamen naturale est illi ut per aliquot annos

26 d.14-1299 2

d.14-1299 constituere naturale compositum omnium perfectissimum, in quo magis

27 d.14-1338 4

d.14-1338 Dices: Quod magis naturale est, diuturnius est; esse autem in

28 d.14-1340 4

d.14-1340 ergo est magis naturale.

29 d.14-1342 3

d.14-1342 1 Magis naturale est maioris durationis, quantum est ex parte

30 d.14-1343 4

d.14-1343 rei cui est naturale, secus si ab extrinseco impediatur. Sic est in *

31 d.14-1356 2

d.14-1356 primum, naturale ei esset ut esset in corpore, in quo, pro aliquo tempore,

32 d.14-1423 1

d.14-1423 naturale.

NATURALEM

1 d.8-0585 1

d.8-0585 naturalem prudentiam, et in quibusdam etiam disciplinabilitatem.

2 d.8-0642 2

d.8-0642 prudentiam naturalem; tamen quod auditu careant non est certum,

3 d.8-0653 3

d.8-0653 Unde ad naturalem prudentiam istorum animalium, quamvis

4 d.9-0144 4

d.9-0144 humano secundum statum naturalem suum est res sensibilis seu *

5 d.9-0146 6

d.9-0146 Probat. Nam anima nostra, secundum naturalem suam

6 d.9-0810 1

d.9-0810 naturalem intellectus, vel propter obedientialem tantum. Hoc secundum

7 d.9-1824 2

d.9-1824 modum naturalem intelligendi animae nostrae quem experimur, et contra

8 d.9-2676 6

d.9-2676 quantum ad facultatem et rectitudinem naturalem, id est, quod in *

9 d.10-0064 5

d.10-0064 necessaria distinctio appetitus in naturalem et elicatum. De quo

10 d.10-0075 7

d.10-0075 2 Prima conclusio: Praeter hunc appetitum naturalem est

11 d.10-0082 4

d.10-0082 tantum habent inclinationem naturalem consequentem illam formam.

12 d.10-0224 6

d.10-0224 1 Nam impossibile est appetitum naturalem esse ad malum

13 d.12-0019 7

d.12-0019 simul comprehendimus, quoniam quod ad Philosophiam naturalem

14 d.12-0189 6

d.12-0189 habent inter se dictam subordinationem naturalem.

15 d.12-0805 8

d.12-0805 actum quam intellectus, non arguit maiorem perfectionem naturalem,

16 d.13-0152 3

d.13-0152 talem appetitionem naturalem, ut sunt saepe motus oculorum et *

17 d.14-0176 2

d.14-0176 virtutem naturalem ad movendum corpora.

18 d.14-0266 8

d.14-0266 potest, cum vult, intrare corpus, sed per naturalem generationem, ita nec

19 d.14-0267 7

d.14-0267 potest, cum vult, deferri, sed per naturalem corruptionem, quia

20 d.14-0421 3

d.14-0421 statu habeat naturalem modum acquirendi species et non pro diuturno

21 d.14-0475 1

d.14-0475 naturalem, non de his quae Deus potest supernaturaliter operari circa

22 d.14-0487 6

d.14-0487 5 Ad primam respondetur ad naturalem Dei providentiam

23 d.14-0493 4

d.14-0493 constituta nec secundum naturalem ordinem posset ab aliquo agente in

24 d.14-0495 2

d.14-0495 Adde naturalem ordinem rerum esse ut superiora iuvent *

25 d.14-0500 2

d.14-0500 providentiam naturalem.

26 d.14-0502 2

d.14-0502 perfectionem naturalem non tribuere. Sat enim est quod non auferat

27 d.14-0525 3

d.14-0525 sufficientem virtutem naturalem ad intelligendum perfecte animam nostram.

28 d.14-0923 5

d.14-0923 3 Utrum habeat scientiam naturalem rerum.

29 d.14-0930 5

d.14-0930 aliquam affectionem vel per naturalem habitudinem vel per divinam *

30 d.14-0959 3

d.14-0959 nec ad naturalem providentiam Dei expectare quod infundatur animae

31 d.14-0993 3

d.14-0993 ad perfectionem naturalem animae debitam, quia est cognitio nimis

32 d.14-1031 1

d.14-1031 naturalem, non tantum per visionem Dei, sed per proprias species, quia hoc

33 d.14-1206 10

d.14-1206 corpore est naturale; at status in corpore est contra naturalem *

34 d.14-1220 4

d.14-1220 ait, esse statum naturalem et imperfectum, sicut status pueritiae

35 d.14-1222 5

d.14-1222 separationis esse animae magis naturalem et perfectiorem. Et ita Scotus, in 4,

36 d.14-1246 4

d.14-1246 et hanc esse naturalem conditionem illius.

37 d.14-1317 8

d.14-1317 Ad secundum dicitur statum in corpore esse naturalem,

38 d.14-1325 3

d.14-1325 quamdam inclinationem naturalem perfectissimam, et ideo ille status,

39 d.14-1360 1

d.14-1360 naturalem conditionem subeat et maiorem intellectus perfectionem

40 d.14-1373 1

d.14-1373 naturalem perfectionem habere et complete esse beata. Quod quidem

41 d.14-1378 3

d.14-1378 perfectum statum naturalem habere, sed per gratiam perfici, nec posse

42 d.14-1402 1

d.14-1402 naturalem vel absolute, prout nunc est.

43 d.14-1419 12

d.14-1419 vero sit reunio et non prima unio nihil refert ad appetitum naturalem;

44 d.14-1436 3

d.14-1436 statum magis naturalem, tamen amitteret statum magis spiritualem et

NATURALES

1 d.9-2426 1

d.9-2426 naturales, sicut cognoscit res alias. Alio modo potest versari circa

2 d.9-2852 4

d.9-2852 habent certas causas naturales, et istae possunt certo cognosci,

3 d.10-0072 6

d.10-0072 commodum tendit. Unde hic appetitus naturales tot multiplicantur

4 d.10-0073 5

d.10-0073 quot sunt diversae inclinationes naturales. De hoc ergo appetitu non

5 d.10-0106 1

d.10-0106 naturales tot multiplicantur quot res appetitae.

6 d.10-0367 6

d.10-0367 vero limitant: quod ad actus naturales concurrat obiectum effective,

7 d.11-0670 1

d.11-0670 naturales, et saepe excitant ipsum appetitum. Patet ergo quomodo appetitus

8 d.12-0372 10

d.12-0372 2. Et ideo dicitur facultas, scilicet naturalis. Facultates enim naturales *

9 d.12-0519 9

d.12-0519 concurrat cum voluntate nostra ad exercendos actus tam naturales quam *

10 d.14-0322 2

d.14-0322 habitus naturales, ut sint illis in poenam.

11 d.14-1021 3

d.14-1021 omnes effectus naturales, intelligi debet per visionem quae fit propriis

12 d.14-1039 5

d.14-1039 sufficiens ad cognoscendas res naturales; ergo ad providentiam Dei spectat

13 d.14-1211 8

d.14-1211 dicendum animas nostras non esse sicut formas naturales. Ista enim *

NATURALI

1 d.9-0285 1

d.9-0285 naturali sua operatione ex statu sibi naturali; immo neque a sensibus

2 d.9-0285 7

d.9-0285 naturali sua operatione ex statu sibi naturali; immo neque a sensibus

3 d.9-1894 6

d.9-1894 infinite illum cognoscere, potest tamen naturali lumine aliquo modo

4 d.9-2872 7

d.9-2872 intuitu, ut de primis principiis iudicat naturali lumine sine discursu, et

5 d.10-0081 8

d.10-0081 appetitus. Res autem inanimatae informantur forma sua naturali, et ideo

6 d.10-0109 7

d.10-0109 moventur, vel saltem feruntur pondere quoddam naturali ad perfectiones

7 d.10-0111 3

d.10-0111 solum ex naturali pondere, sed ex cognitione, ergo ex tali cognitione

8 d.10-0215 7

d.10-0215 quod numquam “quisquam tantum a lege naturali discivit [...], ut

9 d.10-0231 7

d.10-0231 2 arguitur. Nam constat de appetitu naturali quod semper *

10 d.10-0234 1

d.10-0234 naturali, quae cum sit data ab auctore naturae, qui summe bonus est, non

11 d.10-0236 9

d.10-0236 autem id patet, quia operatur semper ex inclinatione naturali et

12 d.11-0288 4

d.11-0288 cum pondere tantum naturali ferantur ad bonum suum, eodem fere

13 d.11-0452 5

d.11-0452 Respondetur id provenire ex naturali consensione istarum

14 d.12-0114 7

d.12-0114 quod saepe provenit ex alteratione quadam naturali, nec in potestate

15 d.12-0166 6

d.12-0166 voluntate, sed vel ab inclinatione naturali, vel ab extrinseca aliqua *

16 d.12-0325 8

d.12-0325 8 Est etiam haec conclusio in ratione naturali evidens, quam *

17 d.12-0786 8

d.12-0786 perfectior quam amor naturalis, saltem in esse naturali, quamvis in esse

18 d.13-0054 4

d.13-0054 Idem probatur ex naturali compositione istorum *

19 d.13-0254 4

d.13-0254 quibusdam motionibus quae naturali quadam alteratione fiunt, et ab

20 d.14-0253 1

d.14-0253 naturali, et cum aliis animabus separatim sociatim vivere. Hoc enim *

21 d.14-0480 7

d.14-0480 puris naturalibus existenti, seu in beatitudine naturali. Et de facto

22 d.14-0680 6

d.14-0680 Est notandum quod loquimur de naturali cognitione quam

23 d.14-0702 2

d.14-0702 providentia naturali, in qua eius beatitudo naturalis consisteret, alia

24 d.14-0767 4

d.14-0767 quantum suo lumine naturali potest; ergo similiter.

25 d.14-0852 8

d.14-0852 Thomas, supra, ait quod loquendo de cognitione naturali, anima separata

26 d.14-0884 3

d.14-0884 illam lumine naturali, maxime quia essentiae angelorum sunt finitae.

27 d.14-0965 7

d.14-0965 videtur necessaria in eo statu pure naturali infusio talium specierum,

28 d.14-1081 7

d.14-1081 Per se infusae dicuntur quae ex naturali modo productionis *

29 d.14-1212 1

d.14-1212 naturali vinculo uniuntur materiae. Earum enim esse est materiale et

30 d.14-1232 7

d.14-1232 iudicavit inconueniens intelligere praeternaturale esse melius naturali.

31 d.14-1236 5

d.14-1236 in materia morali et naturali gravissima dubia oriuntur ex illa scilicet:

32 d.14-1379 7

d.14-1379 separari a gratia cum tota perfectione naturali, et ideo a Deo ad finem

33 d.14-1403 8

d.14-1403 2 His suppositis, prima conclusio sit: Appetitu naturali

34 d.14-1425 3

d.14-1425 separata, ratione naturali ducta, non appeteret appetitu eliciti reunionem

35 d.14-1428 7

d.14-1428 Hanc conclusionem sic explico: Anima separata, naturali *

NATURALIA

1 d.14-0292 3

d.14-0292 quae illi naturalia sunt. De his enim quae Deus circa illam supra

2 d.14-0400 7

d.14-0400 explicant non de anima secundum pure naturalia, sed ut de facto elevatur

3 d.14-0415 4

d.14-0415 tantum ea quae naturalia sunt.

4 d.14-0503 1

d.14-0503 naturalia quae semel illi contulit. Non vero est cur alia conferat, cum *

5 d.14-0848 8

d.14-0848 cognoscere, probant de aliis animabus, quantum ad naturalia; secus

6 d.14-1104 7

d.14-1104 rationes factae ad probandum animam cognoscere naturalia videntur

7 d.14-1336 3

d.14-1336 Magis enim naturalia sunt absolute quae conveniunt rei secundum

NATURALIBUS

1 d.9-0489 3

d.9-0489 instrumentis saltem naturalibus est verissimum, ut inductione *

2 d.9-1896 3

d.9-1896 viribus suis naturalibus, sed supernaturali lumine adiutus. Neque

3 d.9-2842 1

d.9-2842 naturalibus, tamen aliquo modo impediuntur, et ideo contingentiam

4 d.10-0464 1

d.10-0464 naturalibus, et quoddammodo magis urgent de actibus naturalibus,

5 d.10-0464 8

d.10-0464 naturalibus, et quoddammodo magis urgent de actibus naturalibus,

6 d.11-0268 3

d.11-0268 sicut in naturalibus, antequam grave moveatur ad centrum, intelligimus

7 d.12-0067 5

d.12-0067 adeo dependentes a passionibus naturalibus corporis et possunt ferri

8 d.12-0113 2

d.12-0113 quibusdam naturalibus motibus membrorum generationi deservientium,

9 d.12-0778 7

d.12-0778 verum in supernaturalibus actibus, tamen in naturalibus videtur sequi

10 d.12-0804 4

d.12-0804 Quod autem in naturalibus voluntas possit exire in unum meliorem

11 d.14-0317 7

d.14-0317 anima separata non manet in puris naturalibus, sed vel dono gloriae

12 d.14-0480 2

d.14-0480 puris naturalibus existenti, seu in beatitudine naturali. Et de facto

13 d.14-0483 1

d.14-0483 naturalibus potest habere omnem perfectionem.

14 d.14-0955 1

d.14-0955 naturalibus, conservaret species singularium quas hic acquisivit; alia vero *

15 d.14-1010 5

d.14-1010 distribuitur tantum pro effectibus naturalibus, ut excludantur

16 d.14-1119 8

d.14-1119 enim est magis consonum naturae, et in naturalibus debet iudicari

NATURALIS

1 d.9-2456 5

d.9-2456 principium earum, ut philosophus naturalis considerat passiones animae,

2 d.10-0069 5

d.10-0069 sed solum est coaptatio naturalis quam unaquaeque res habet cum alia

3 d.10-0099 10

d.10-0099 totius et singularium partium. Unde in hoc differt appetitus naturalis

4 d.10-0100 7

d.10-0100 ab appetitu elicitio, nam cum appetitus naturalis nihil aliud sit quam

5 d.12-0337 7

d.12-0337 hoc est quasi primum principium rationis naturalis; ergo liberi.

6 d.12-0351 8

d.12-0351 homo est dominus aliarum rerum, nam omnis naturalis ratio dictat

7 d.12-0372 7

d.12-0372 2. Et ideo dicitur facultas, scilicet naturalis. Facultates enim naturales *

8 d.12-0695 1

d.12-0695 naturalis potissimum attenditur ex parte potentiae intellectivae,

9 d.12-0780 5

d.12-0780 perfectior est quam cognitio naturalis intellectus, nam ille amor fertur in

10 d.12-0785 6

d.12-0785 Respondetur, quod aliqua cognitio Dei naturalis est *

11 d.12-0786 4

d.12-0786 perfectior quam amor naturalis, saltem in esse naturali, quamvis in esse

12 d.12-0793 7

d.12-0793 Respondetur 2, quod licet forte amor naturalis esset *

13 d.13-0022 3

d.13-0022 animantibus: alius naturalis, qui vitalis dicitur; alius animalis ex

14 d.13-0051 7

d.13-0051 Item, quia non est ille motus naturalis; ergo ab appetitu.

15 d.14-0124 6

d.14-0124 conditione illius status, utrum scilicet naturalis sit illi vel violentus, *

16 d.14-0270 1

d.14-0270 naturalis forma corporis. Et sic intelligitur quod anima separetur a

17 d.14-0477 2

d.14-0477 dicitur naturalis, sed pendet ex libera voluntate dei, et sic est

18 d.14-0671 6

d.14-0671 cognitio sui est prima operatio naturalis in unaquaque re spirituali. Nunc

19 d.14-0702 7

d.14-0702 providentia naturali, in qua eius beatitudo naturalis consisteret, alia

20 d.14-0764 6

d.14-0764 per essentiam non est animae naturalis; ergo non habet lumen naturale

21 d.14-0807 8

d.14-0807 1 Quia talis productio speciei deberet esse naturalis et deberet

22 d.14-1043 4

d.14-1043 perfectio animae et naturalis illi; ergo naturale est ut conferantur illi

23 d.14-1107 1

d.14-1107 naturalis animae perfectio non consistit in confusa cognitione, sed in *

24 d.14-1113 6

d.14-1113 Item, Deus supplet vicem causae naturalis; ergo perfectius *

25 d.14-1221 3

d.14-1221 est homini naturalis, tamen imperfectus. Addit tamen statum

26 d.14-1251 8

d.14-1251 consurgit ex informatione animae; ergo haec informatio naturalis est.

27 d.14-1274 2

d.14-1274 imperfectio naturalis, quae comitatur imperfectam conditionem

28 d.14-1285 1

d.14-1285 naturalis modus inceptionis eius. Quod si aliquod detrimentum illi *

29 d.14-1286 6

d.14-1286 provenit in operatione sua, est naturalis imperfectio eius et miseria,

30 d.14-1290 9

d.14-1290 illo careat nec hoc violentum est, sed quaedam naturalis imperfectio.

31 d.14-1293 5

d.14-1293 finem consequitur est illi naturalis, quod si inde aliqua incommoda *

32 d.14-1296 1

d.14-1296 naturalis est illi parti, ex quo sequitur esse in infimo loco, et quod

33 d.14-1301 2

d.14-1301 patitur, naturalis conditio est, non violentia.

34 d.14-1320 1

d.14-1320 naturalis, quia anima ex sua essentia habet quod sit subsistens et *

35 d.14-1326 4

d.14-1326 secundum haec omnia, naturalis illi est, licet ex parte qua non habet

36 d.14-1328 6

d.14-1328 statuum istorum est simpliciter magis naturalis? Neuter enim videtur

37 d.14-1329 2

d.14-1329 ita naturalis ut totam capacitatem animae et omnes eius inclinationes

38 d.14-1332 3

d.14-1332 est magis naturalis animae. Licet enim status extra corpus sit magis *

39 d.14-1333 1

d.14-1333 naturalis, ea ratione qua anima cum intelligentiis convenit, tamen *

40 d.14-1335 6

d.14-1335 qua est forma corporis, magis naturalis est illi status in corpore.

41 d.14-1345 8

d.14-1345 se, maneret in illo. Et haec est naturalis inclinatio hominum ad

42 d.14-1354 3

d.14-1354 illa resurrectio naturalis esset, non esset difficultas. Diceretur enim

43 d.14-1363 3

d.14-1363 tamen resurrectio naturalis non est, sed ex gratia, ideo non quiescit

44 d.14-1366 6

d.14-1366 intra leges naturae sistendo, videtur naturalis conditio sui petere quod

45 d.14-1375 6

d.14-1375 Maxime enim pendet ex cognitione naturalis finis animae nostrae.

46 d.14-1391 9

d.14-1391 illa reunio est impossibilis per naturam, inclinatio vero naturalis non

47 d.14-1392 9

d.14-1392 est ad impossibile, vel dicendum esset resurrectio esset naturalis.

48 d.14-1396 6

d.14-1396 Notandum quod appetitus rerum est naturalis et elicitus.

49 d.14-1405 4

d.14-1405 Probatur, quia appetitus naturalis est aptitudo naturalis

50 d.14-1405 7

d.14-1405 Probatur, quia appetitus naturalis est aptitudo naturalis

51 d.14-1412 3

d.14-1412 nam appetitus naturalis partis non semper respicit necessarium

52 d.14-1418 3

d.14-1418 absolute est naturalis et hanc respicit appetitus naturalis. Quod illa

53 d.14-1418 8

d.14-1418 absolute est naturalis et hanc respicit appetitus naturalis. Quod illa

54 d.14-1422 3

d.14-1422 unitam, est naturalis; inclinatio vero est ad terminum, et ita est ad aliquid

55 d.14-1442 1

d.14-1442 naturalis, non tamen maior perfectio; et res magis appetit id quod *

56 d.14-1471 7

d.14-1471 licet ex parte sui sit absolute naturalis. Nec tamen ideo non violentae

NATURALITER

1 d.8-0352 2

d.8-0352 potentia naturaliter agens, et non impedita; ergo potentia cognoscens

2 d.9-0421 5

d.9-0421 inferioris ordinis non potest naturaliter concurrere ad producendum *

3 d.9-0425 9

d.9-0425 agere in spiritualem; quomodo ergo hic id potest naturaliter fieri.

4 d.9-1695 6

d.9-1695 cognovit de Deo de angelis naturaliter, nisi per effectus; neque in hac

5 d.9-2545 8

d.9-2545 quae ex illo infertur, nam assensus principiorum naturaliter tendit ad

6 d.10-0233 3

d.10-0233 hic appetitus naturaliter operetur, semper fertur ex inclinatione

7 d.10-0248 10

d.10-0248 in se habet propter quod appetatur, et omnis res naturaliter fugit *

8 d.12-0239 8

d.12-0239 anima et voluntas nostra; sed influentia caeli naturaliter operatur; ergo

9 d.12-0245 1

d.12-0245 naturaliter operatur; ergo etc.

10 d.12-0512 1

d.12-0512 naturaliter et necessario circa alia, quia est potentia superior et operatur iuxta

11 d.12-0783 9

d.12-0783 perfectiorem intellectu, nam perfectio potentiae ex his quae naturaliter

12 d.14-0152 8

d.14-0152 4 Notandum est, 3, quod anima separata, naturaliter *

13 d.14-0168 3

d.14-0168 Et dixi “naturaliter”, quia supernaturaliter potest anima pati a

14 d.14-0173 10

d.14-0173 locutas esse in corporibus. Quod divina virtute fecisse, non naturaliter,

15 d.14-0194 9

d.14-0194 actionem transeuntem, ut patet ex tertio Notabene, quia naturaliter

16 d.14-0196 1

d.14-0196 naturaliter potest esse in loco suo modo. Et de facto animae, quae sunt in

17 d.14-0299 8

d.14-0299 illae duae manent in anima, a qua naturaliter fluunt et in qua *

18 d.14-0405 1

d.14-0405 naturaliter acquirere species, sed tantum intelligit per eas quas in hac

19 d.14-0420 2

d.14-0420 corpore, naturaliter loquendo. Est autem inconueniens quod pro paruo

20 d.14-0489 2

d.14-0489 cognoscendum naturaliter. Et ideo illa infusio supernaturalis non est, sed

21 d.14-0527 6

d.14-0527 in actum reduci possit; ergo naturaliter loquendo anima potest se isto

22 d.14-0562 4

d.14-0562 corpori unitae, sequitur naturaliter conversio ad sensibilia, ita ex vi *

23 d.14-0563 3

d.14-0563 separationis sequitur naturaliter conversio sui et omnium virium

24 d.14-0700 3

d.14-0700 An vero, naturaliter loquendo, possit anima separata habere

25 d.14-0976 4

d.14-0976 necessaria non est naturaliter debita. Et haec est de secunda.

26 d.14-1108 3

d.14-1108 distincta, illi naturaliter possibili; nec naturale desiderium animae est ad

27 d.14-1218 2

d.14-1218 quam naturaliter desiderat. Differt autem Avicenna a Platone quod

28 d.14-1245 8

d.14-1245 2 Dico ergo, 1, esse certissimum animam naturaliter uniri corpori

29 d.14-1248 1

d.14-1248 naturaliter informat.

30 d.14-1265 7

d.14-1265 ex se ordinatur, ideo substantia animae naturaliter est apta ad hanc *

31 d.14-1294 6

d.14-1294 sequuntur, non sunt violenta, sed naturaliter sequuntur ex tali

32 d.14-1322 4

d.14-1322 corruptibili, ex quo naturaliter sequitur quod debet necessario ab illo *

33 d.14-1323 5

d.14-1323 separari; facta vero separatione, naturaliter manet, id est, ex se habet

34 d.14-1339 8

d.14-1339 corpore est temporale; esse extra est aeternum, naturaliter loquendo;

35 d.14-1440 5

d.14-1440 Confirmatur, nam licet homo naturaliter sit mortalis, si

36 d.14-1457 1

d.14-1457 naturaliter desiderat anima exire a corpore isto, cuius contrarium *

NATURALIUM

1 d.9-1526 9

d.9-1526 Anima, et 1 Physicorum, ubi quaerit principia rerum naturalium; et

2 d.11-0453 2

d.11-0453 facultatum naturalium, vitalium et rationalium. Est enim admiratio *

3 d.11-0666 3

d.11-0666 parte qualitatum naturalium et passionum incitetur, nam, ut dicit D

4 d.14-0556 6

d.14-0556 corporis et imitatur modum formarum naturalium, et ideo sicut illae sunt

5 d.14-1035 7

d.14-1035 Thomas, supra, dicit quod habebit cognitiones naturalium per species

6 d.14-1042 5

d.14-1042 2 Quia cognitio rerum naturalium, per se loquendo, est magna

7 d.14-1047 8

d.14-1047 aliarum; ergo dantur illi species omnium rerum naturalium.

8 d.14-1054 1

d.14-1054 naturalium per infusionem a substantiis separatis et non a rebus acceptas.

9 d.14-1100 6

d.14-1100 separata habet distinctam cognitionem rerum naturalium per species

10 d.14-1106 3

d.14-1106 animae cognitio naturalium vel concedatur illi distincta cognitio, quia *

NATURAM

1 d.9-0230 6

d.9-0230 Et confirmari potest, nam consequuntur naturam *

2 d.9-0633 3

d.9-0633 ita facit naturam in phantasmate repraesentatam actu intelligibilem. Et

3 d.9-0670 1

d.9-0670 naturam quam phantasma repraesentat, non tamen materialiter, sicut

4 d.9-0835 9

d.9-0835 singulare cognosci ex eo quod intellectus, postquam cognovit naturam

5 d.9-0933 9

d.9-0933 non ita intelligitur ut sit productio speciei repraesentantis naturam

6 d.9-0953 6

d.9-0953 universale cognoscitur per speciem repraesentantem naturam sine *

7 d.9-1115 7

d.9-1115 vel ad speciem ipsam, vel ad naturam repraesentatam in specie. Si

8 d.9-1118 6

d.9-1118 dictam. Si vero referatur ad naturam repraesentatam, communiter

9 d.9-1121 2

d.9-1121 universalis naturam.

10 d.9-1123 9

d.9-1123 speciem; unde talis abstractio est operatio possibilis, quae naturam

11 d.9-1171 1

d.9-1171 naturam sine individuis.

12 d.9-1188 1

d.9-1188 naturam ipsam, tamen quia virtutem habet reflectendi, non sistit in

13 d.9-1208 5

d.9-1208 illius secundae universalitatis ad naturam ipsam, ac si in illa existeret

14 d.9-1279 7

d.9-1279 Prima enim opinio, si tantum intelligat naturam, eo ipso

15 d.9-1312 8

d.9-1312 intellectu et hoc non, nam stat abstrahi naturam genericam non abstractis *

16 d.9-1713 2

d.9-1713 effectibus naturam huius causae investigamus; cognoscimus autem

17 d.9-1869 11

d.9-1869 operatione propter existentiam in corpore, et sic ibi esset praeter naturam

18 d.9-2349 7

d.9-2349 et est qui per se consequitur naturam substantiae spiritualis;

19 d.9-2429 8

d.9-2429 aliquam sive intrinsecam sive extrinsecam, cognoscendo tantum naturam

20 d.9-2488 7

d.9-2488 scientis, per accidens est, neque mutat naturam illius, sicut regula semper

21 d.9-2496 4

d.9-2496 tantum animo cognoscendi naturam illius, procedit speculativo

22 d.12-0248 5

d.12-0248 Deus non potest mutare naturam rerum, tum quia Deus non potest *

23 d.14-0293 1

d.14-0293 naturam agit theologi est dicere. Et hic tantum obiter illud attingemus.

24 d.14-0407 7

d.14-0407 Quod si nunc aliud contingit, supra naturam animae est.

25 d.14-0409 5

d.14-0409 loquitur de anima secundum naturam suam. Et non videtur rationalis

26 d.14-0416 10

d.14-0416 Item, nam licet ille status sit aliquo modo praeter naturam *

27 d.14-0519 1

d.14-0519 naturam complere illud desiderium.

28 d.14-0554 8

d.14-0554 respondet obscure satis quod anima, secundum propriam naturam est *

29 d.14-0555 7

d.14-0555 intelligibilis in potentia, quia secundum propriam naturam est forma

30 d.14-0560 6

d.14-0560 intelligibilis, quia absque participatione habet naturam substantiarum *

31 d.14-0936 3

d.14-0936 tantum repraesentant naturam universalem, et ideo per illam non potest

32 d.14-1273 7

d.14-1273 est impedimentum. Nec hoc est contra naturam animae, sed est

33 d.14-1297 10

d.14-1297 habent pati multos labores, quae non sunt contra illorum naturam, sed

34 d.14-1315 5

d.14-1315 imputari Deo, quod hanc naturam cum his repugnantis constituerit. Non

35 d.14-1376 9

d.14-1376 Quod si hoc non dicatur, dici necessario debet naturam humanam

36 d.14-1382 11

d.14-1382 perfectione. Quia enim haec natura multa ambit, non potuit per naturam

37 d.14-1391 6

d.14-1391 illa reunio est impossibilis per naturam, inclinatio vero naturalis non

38 d.14-1427 3

d.14-1427 impossibilem per naturam.

39 d.14-1429 8

d.14-1429 ratione ducta, putaret esse impossibile reuniri per naturam, nisi forte *

NATURAS

1 d.9-0899 7

d.9-0899 gradu intellectus est imperfectissimus, ideo potest naturas universales

NATUS

1 d.9-1439 4

d.9-1439 quia intellectus noster natus est adunata dividere, potest haec

NE

1 d.8-0717 5

d.8-0717 ut visus aliquando laeditur, ne possit longe videre; aliquando aliis *

2 d.9-0081 9

d.9-0081 intellectu nostro; tamen hic nihilominus praetermitti non potui, ne mutetur

3 d.11-0480 4

d.11-0480 excitetur et animetur ne a difficultate obiecti superetur. Et hic actus est

NEC

1 d.8-0012 7

d.8-0012 Quarta conclusio: Phantasia non est sensus, nec aliquis

2 d.8-0301 5

d.8-0301 potest afficere actum alterius, nec e contrario, nam si ponuntur duo

3 d.8-0402 7

d.8-0402 specierum, ut supra probatum est; ergo nec est talis distinctio *

4 d.8-0421 7

d.8-0421 secundum Aristotelem et omnes philosophos; ergo nec aestimativa *

5 d.8-0495 1

d.8-0495 nec ratio fingendi divisionem, sed comparando hanc potentiam ad

6 d.8-0568 5

d.8-0568 perfectionis in omnibus animalibus, nec in omnibus potest elicere easdem

7 d.8-0582 2

d.8-0582 memoriae nec phantasiae propriae. At vero alia animalia perfectiora

8 d.8-0647 1

d.8-0647 nec potest dici, ut D Thomas ibi respondet, non moveri auditu, sed

9 d.8-0649 4

d.8-0649 aliquando est nulla, nec esset cur illa motio magis illas congregaret

10 d.9-0193 5

d.9-0193 potentiae non differunt specie, nec etiam in quantum proprietates.

11 d.9-0477 10

d.9-0477 impossibile est quod phantasma effective efficiat aliquid in specie nec *

12 d.9-0478 2

d.9-0478 partialiter nec totaliter. Probo consequentiam, nam vel hanc partialem *

13 d.9-0759 7

d.9-0759 communi esse aliquod singulare humanae naturae, nec distincte

14 d.9-0794 1

d.9-0794 nec repugnat intellectui humano. Non enim potest assignari haec

15 d.9-0799 1

d.9-0799 nec etiam ex parte agentis.

16 d.9-0824 1

d.9-0824 nec propriam conceptionem.

17 d.9-0854 6

d.9-0854 universalem, quia illa est indifferens, nec magis repraesentat hoc quam

18 d.9-1179 2

d.9-1179 abstracta; nec etiam est aliqua secunda intentio seu relatio rationis,

19 d.9-1314 5

d.9-1314 aliqua relatio universalitatis; ergo nec consurgit talis relatio nec habet

20 d.9-1314 9

d.9-1314 aliqua relatio universalitatis; ergo nec consurgit talis relatio nec habet

21 d.9-1425 8

d.9-1425 producitur in intellectu species propria substantiae panis nec proprius illius

22 d.9-1769 1

d.9-1769 nec praedicata, quae non sint omnibus communia. Et in hoc differunt a

23 d.9-2012 5

d.9-2012 imaginatione, ut dependere videmus; nec etiam rationem reddit cur

24 d.9-2285 1

d.9-2285 nec vero in intellectu possibili producit aliud lumen, nisi solas species,

25 d.9-2650 4

d.9-2650 distinguuntur essentialiter, ergo nec habitus practicus et speculativus.

26 d.9-2654 7

d.9-2654 intrinsecos fines et obiecta formalia distinguuntur; nec est simile de

27 d.10-0071 1

d.10-0071 nec habetur ab ipso appetente, sed illi datur a natura et ad proprium

28 d.10-0396 6

d.10-0396 libere se movet in actum, nec potest ab aliquo nisi a solo Deo illo modo

29 d.10-0453 9

d.10-0453 obiectum non concurrat effective ad substantiam actus; ergo nec ad *

30 d.11-0261 7

d.11-0261 obiecta aliter variari non possunt, ideo nec plures sunt actus, de quibus

31 d.11-0289 6

d.11-0289 pondere virtualiter fugiunt malum contrarium, nec habent aliud

32 d.11-0377 8

d.11-0377 tantum calor vel frigus id quod sentitur nec sola incisio aut commotio,

33 d.11-0406 2

d.11-0406 passionis nec res aliqua movet risum nisi delectet.

34 d.11-0631 6

d.11-0631 non est malitia moralis; ergo nec libertas.

35 d.11-0657 5

d.11-0657 cognitionem sensus, in qua nec est discursus nec ratiocinatio, nec *

36 d.11-0657 8

d.11-0657 cognitionem sensus, in qua nec est discursus nec ratiocinatio, nec *

37 d.11-0657 10

d.11-0657 cognitionem sensus, in qua nec est discursus nec ratiocinatio, nec *

38 d.11-0658 4

d.11-0658 diversorum mediorum inquisitio, nec in cognitione universalitas ut ex tali *

39 d.11-0663 7

d.11-0663 obedire politice, non quia libere obediat, nec in omnibus tenere

40 d.12-0047 2

d.12-0047 ergo nec voluntatis bonum.

41 d.12-0078 7

d.12-0078 medium ad quod nullum aliud ordinatur, nec propter se est appetibile,

42 d.12-0114 8

d.12-0114 quod saepe provenit ex alteratione quadam naturali, nec in potestate

43 d.12-0154 7

d.12-0154 eliciendum actum voluntatis non concurrat intellectus, nec obiectum

44 d.12-0233 3

d.12-0233 operatur libere; nec quando operatur, quia tunc necessario operatur,

45 d.12-0250 2

d.12-0250 ergo nec potest facere ut potentia libera operetur necessarie.

46 d.12-0310 2

d.12-0310 Augustinus, nec meremur nec demeremur. Gen 4 dicitur: "Nonne si bene

47 d.12-0310 4

d.12-0310 Augustinus, nec meremur nec demeremur. Gen 4 dicitur: "Nonne si bene

48 d.12-0318 5

d.12-0318 minis, promissionibus; quae omnia nec intelligi possunt sine libertate,

49 d.12-0330 6

d.12-0330 inseruit et posuit in nobis nec ullam vim esse reliquam voluit, quae *

50 d.12-0421 11

d.12-0421 quod intellectus iudicat melius; sed intellectus non est liber; ergo nec

51 d.12-0550 12

d.12-0550 aeternitati, et illo modo scit illos esse futuros, quo illi sunt, nec scientia illius

52 d.12-0558 9

d.12-0558 intellectus et voluntatis non habet caelum directe influentiam nec *

53 d.12-0773 3

d.12-0773 intellectu beati, nec est Deus melius in se quam in intellectu beati, et

54 d.12-0775 11

d.12-0775 videt in ipso; sicut autem intellectus non totaliter videt, ita nec

55 d.13-0136 10

d.13-0136 aliarum est elicitata ab appetitu, sed imperata tantum; ergo nec motus

56 d.13-0148 10

d.13-0148 constat illo actu movere illud quo vult caelum movere, nec potest esse

57 d.13-0265 11

d.13-0265 in pueris ante usum rationis et in amentibus. Et tunc nec impedit *

58 d.13-0266 2

d.13-0266 appetitum nec adiuvat. Et appetitus tunc potest efficere motum, ut *

59 d.13-0272 4

d.13-0272 renuendum vel consentiendum, nec sit impedita, tamen quod indifferenter se

60 d.13-0273 2

d.13-0273 habeat, nec in actum exeat, et tunc potest etiam appetitus movere

61 d.14-0009 2

d.14-0009 ordinata, nec de essentia animae est quod actu vivificet. Sed licet hoc sit

62 d.14-0025 2

d.14-0025 subsistit, nec est terminata propria personalitas. At vero dum separatur, *

63 d.14-0052 9

d.14-0052 aliam subsistentiam praeter eam quam habebat in corpore, nec per *

64 d.14-0066 4

d.14-0066 essentiae, alias corrumpetur, nec existentiae, tum quia haec non est *

65 d.14-0068 4

d.14-0068 nisi existentiam perdere nec entitatem personalitatis, quia non est

66 d.14-0077 4

d.14-0077 acquirit entitatem essentiae nec existentiae nec personalitatis.

67 d.14-0077 6

d.14-0077 acquirit entitatem essentiae nec existentiae nec personalitatis.

68 d.14-0115 10

d.14-0115 privata fuerat. Non ergo est in quo differre possit, nec contra hoc affert

69 d.14-0153 8

d.14-0153 loquendo, non potest habere circa corpora actionem nec passionem,

70 d.14-0167 2

d.14-0167 separationem nec illi magis corpora subdantur; ergo.

71 d.14-0188 1

d.14-0188 nec passionem nec per applicationem virtutum ad agendum vel *

72 d.14-0188 3

d.14-0188 nec passionem nec per applicationem virtutum ad agendum vel *

73 d.14-0192 4

d.14-0192 est a loco nec per illam anima habet aliquem ordinem ad locum, quia

74 d.14-0193 8

d.14-0193 illa actio est mere interior et spiritualis; nec potest esse in loco per

75 d.14-0198 1

d.14-0198 nec illud localiter movent nec alterant nec aliquid patiuntur. Similiter

76 d.14-0198 5

d.14-0198 nec illud localiter movent nec alterant nec aliquid patiuntur. Similiter

77 d.14-0198 7

d.14-0198 nec illud localiter movent nec alterant nec aliquid patiuntur. Similiter

78 d.14-0199 9

d.14-0199 animae, quae sunt in limbo, nullam actionem transeuntem nec

79 d.14-0208 3

d.14-0208 in loco nec per applicationem virtutum, quia si illam virtutem non

80 d.14-0215 6

d.14-0215 esse in loco per virtutem nec per actionem; ergo tantum remanet *

81 d.14-0266 11

d.14-0266 potest, cum vult, intrare corpus, sed per naturalem generationem, ita nec

82 d.14-0269 2

d.14-0269 informat, nec contrarium est in potestate sua, ex eo tantum quod est

83 d.14-0282 10

d.14-0282 in tempore. Sed quaestiones istae communes sunt etiam angelis, nec in

84 d.14-0309 1

d.14-0309 nec habitus, qui erant in portione inferiori.

85 d.14-0312 2

d.14-0312 spirituali nec pendent a corpore ullo modo, quia corpus non est causa *

86 d.14-0313 3

d.14-0313 illarum materialis nec efficiens, cum sit inferioris ordinis, nec potest fingi

87 d.14-0313 9

d.14-0313 illarum materialis nec efficiens, cum sit inferioris ordinis, nec potest fingi

88 d.14-0343 4

d.14-0343 omnia esse desinent, nec sunt necessaria, dum anima corpore caret; *

89 d.14-0370 4

d.14-0370 infra: "Nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud *

90 d.14-0370 6

d.14-0370 infra: "Nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud *

91 d.14-0370 8

d.14-0370 infra: "Nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud *

92 d.14-0382 5

d.14-0382 quae illis deberent prodesse nec est illis ratio, etc. ut suam salutem

93 d.14-0440 3

d.14-0440 se patet, nec potest determinari a rebus extrinsecis; a phantasmate

94 d.14-0445 9

d.14-0445 habent locum in anima separata, quia phantasia caret, nec fingi potest

95 d.14-0492 5

d.14-0492 provisum animae nostrae, quia nec intrinseco esset in actu primo *

96 d.14-0493 2

d.14-0493 constituta nec secundum naturalem ordinem posset ab aliquo agente in

97 d.14-0526 10

d.14-0526 Ergo inconueniens est quod haec potentia semper otiosa maneat nec

98 d.14-0568 3

d.14-0568 Sed haec nec satisfaciunt nec intelliguntur, nam animam ex *

99 d.14-0568 5

d.14-0568 Sed haec nec satisfaciunt nec intelliguntur, nam animam ex *

100 d.14-0579 8

d.14-0579 illustratio nihil efficit. Non enim est aliquid nec ipsa anima est magis

101 d.14-0586 4

d.14-0586 est prior cognitione, nec est actio aliqua. Quid ergo est?

102 d.14-0632 9

d.14-0632 est intra visum non potest per se videri, nec calor, qui est supra

103 d.14-0749 4

d.14-0749 cognitionem singularium animarum nec perfectiorem cognitionem *

104 d.14-0773 3

d.14-0773 intellectui alterius nec actuare illum nec cum illo concurrere. Hoc enim soli

105 d.14-0773 6

d.14-0773 intellectui alterius nec actuare illum nec cum illo concurrere. Hoc enim soli

106 d.14-0882 4

d.14-0882 "quod quid est", nec in accidentibus sistit; ergo, cum habeat proprias

107 d.14-0897 5

d.14-0897 Forte excedunt capacitatem animae nec ab ea comprehendi *

108 d.14-0910 2

d.14-0910 cogitationes nec operationes liberas, nisi ex voluntate illius cuius istae *

109 d.14-0912 8

d.14-0912 conceptum explicent, alias non possent civiliter vivere nec esset

110 d.14-0940 7

d.14-0940 determinandi species, quos D Thomas ponit, nec bene intelliguntur nec *

111 d.14-0940 10

d.14-0940 determinandi species, quos D Thomas ponit, nec bene intelliguntur nec *

112 d.14-0959 1

d.14-0959 nec ad naturalem providentiam Dei expectare quod infundatur animae

113 d.14-0964 2

d.14-0964 hominibus nec aliis rebus materialibus uti; et ideo per se loquendo non

114 d.14-0990 9

d.14-0990 recordatur, tamen effectuum qui veniunt post decessum illius nec

115 d.14-0991 3

d.14-0991 species defert nec potest illas a rebus desumere nec est cur a Deo

116 d.14-0991 9

d.14-0991 species defert nec potest illas a rebus desumere nec est cur a Deo

117 d.14-0994 4

d.14-0994 accidentalis et extranea nec pertinet ad illum statum, cui impertinens

118 d.14-1026 3

d.14-1026 Theologia mihi nec videtur verum nec multum probabile.

119 d.14-1026 6

d.14-1026 Theologia mihi nec videtur verum nec multum probabile.

120 d.14-1097 3

d.14-1097 capacitatem suam nec poterit per illas distincte intelligere. Haec tamen *

121 d.14-1108 5

d.14-1108 distincta, illi naturaliter possibili; nec naturale desiderium animae est ad

122 d.14-1158 6

d.14-1158 dependentia. Quod D Thomas ait nec potest negare Scotus, quia illa

123 d.14-1234 12

d.14-1234 manet dubium in sua vi, et procul dubio est res difficilis, nec est

124 d.14-1242 5

d.14-1242 materialium metiri, quod tamen nec stare semper potest nec est cur

125 d.14-1242 9

d.14-1242 materialium metiri, quod tamen nec stare semper potest nec est cur

126 d.14-1260 6

d.14-1260 quoad hoc non perficitur anima, nec imperficitur propter

127 d.14-1290 3

d.14-1290 illo careat nec hoc violentum est, sed quaedam naturalis imperfectio.

128 d.14-1314 2

d.14-1314 singulare, nec mirum, quia est singularis inter omnes, nec aliquid debet

129 d.14-1314 9

d.14-1314 singulare, nec mirum, quia est singularis inter omnes, nec aliquid debet

130 d.14-1319 2

d.14-1319 inclinationes; nec vero status extra est omnino violentus, sed aliquo modo etiam

131 d.14-1378 9

d.14-1378 perfectum statum naturalem habere, sed per gratiam perfici, nec posse

132 d.14-1446 6

d.14-1446 Non primum, ut ostensum est, nec secundum, quia licet nulla anima

133 d.14-1463 6

d.14-1463 Item, amor praesentium trahit animam, nec contemplatio et

NECESSARIA

1 d.8-0033 2

d.8-0033 maxime necessaria animae sensitivae, et non poterat convenire alicui

2 d.8-0654 1

d.8-0654 necessaria sit memoria, quia est pars prudentiae, teste Cicerone, Ad

3 d.8-0655 5

d.8-0655 Herennium, non tamen est necessaria carentia auditus.

4 d.9-0035 7

d.9-0035 intellectus possibilis, qui fit omnia, est necessaria alia potentia

5 d.9-1009 1

d.9-1009 necessaria species repraesentans universaliter et abstracte, tamen facta

6 d.9-1098 3

d.9-1098 est quasi necessaria conditio, ut obiectum sentiri possit; natura vero

7 d.9-1146 6

d.9-1146 cognoscendas, nam abstractio universalis fuit necessaria ad sumenda

8 d.9-1147 7

d.9-1147 obiecta scientiarum perpetua; formalis etiam fuit necessaria ad

9 d.9-1214 3

d.9-1214 sint omnino necessaria, nam etiam prima universalitas potest optime

10 d.9-1568 6

d.9-1568 quia ex se haberet omnia necessaria ad se cognoscendum; ergo se

11 d.9-1614 1

d.9-1614 necessaria eorum species.

12 d.9-1984 10

d.9-1984 per iuvamen sensus; et ideo ad perfectam rei cognitionem necessaria

13 d.9-1991 6

d.9-1991 illa ratione non posset haberi necessaria concomitantia inter *

14 d.9-2131 2

d.9-2131 omnia necessaria ad exercendas omnes operationes intellectuales.

15 d.9-2157 6

d.9-2157 debet ab intrinseco habere omnia necessaria ad suas actiones *

16 d.9-2407 2

d.9-2407 valde necessaria ad explicanda diversa munera intellectus nostri. *

17 d.9-2450 5

d.9-2450 versatur circa aeterna et necessaria, et si considerat ea quae corruptibilia

18 d.9-2896 5

d.9-2896 alteram per quam contemplamur necessaria, ad quam pertinet habitus

19 d.10-0057 7

d.10-0057 Utrum in omni re cognoscente sit necessaria specialis potentia ad

20 d.10-0064 1

d.10-0064 necessaria distinctio appetitus in naturalem et elicitem. De quo

21 d.10-0090 3

d.10-0090 ergo est necessaria potentia ad appetendum illa bona quae debent *

22 d.10-0097 1

d.10-0097 necessaria est una potentia specialis animae quae hanc cognitionem *

23 d.10-0114 7

d.10-0114 potentiae et instrumenta operationum; est ergo necessaria una potentia

24 d.10-0489 1

d.10-0489 necessaria ad appetendum; ergo aliquo modo efficit actum.

25 d.10-0530 5

d.10-0530 physice, et nihilominus est necessaria. Quae duo non repugnant, in

26 d.10-0534 3

d.10-0534 accidens” quasi necessaria non sit, sed quasi non per se influens in actum

27 d.10-0536 7

d.10-0536 Et hinc colligitur quae coniunctio sit necessaria inter appetibile

28 d.12-0179 1

d.12-0179 necessaria in his potentiis ad operandum, ut sine illa operari non possint.

29 d.12-0442 3

d.12-0442 non censentur necessaria. Hinc ergo oritur libertas voluntatis. Et ideo *

30 d.12-0504 1

d.12-0504 necessaria ratio boni; in aliis autem actibus omnibus voluntas est libera

31 d.13-0052 5

d.13-0052 De dispositione membrorum quod necessaria sit constat, nam si

32 d.13-0065 8

d.13-0065 ergo ista tria ad hunc motum esse necessaria. Constat praeterea quod

33 d.14-0146 2

d.14-0146 primo necessaria aliqua unio inter locatum et locum, et nisi haec

34 d.14-0343 6

d.14-0343 omnia esse desinent, nec sunt necessaria, dum anima corpore caret; *

35 d.14-0631 5

d.14-0631 illi coniuncta, et ideo necessaria est species, sicut etiam lumen quod

36 d.14-0961 1

d.14-0961 necessaria ad perfectionem intellectus, sed tantum requiritur in ordine

37 d.14-0965 2

d.14-0965 videtur necessaria in eo statu pure naturali infusio talium specierum,

38 d.14-0973 2

d.14-0973 quae necessaria fuerint ad debitum supplicium earum. Animae vero

39 d.14-0976 1

d.14-0976 necessaria non est naturaliter debita. Et haec est de secunda.

40 d.14-0992 11

d.14-0992 infundantur ex natura rei loquendo, quia illarum cognitio non est necessaria

41 d.14-1383 6

d.14-1383 tota eius capacitas repleti, sed necessaria fuit gratia. Quapropter si

NECESSARIAE

1 d.9-1145 4

d.9-1145 Et istae fuerunt necessariae et sufficientes ad res perfecte *

2 d.12-0440 1

d.12-0440 necessariae, vel quia beatitudo non ponitur in eo quod debet poni, vel quia

3 d.14-0268 4

d.14-0268 dum adsunt dispositiones necessariae ad informandum, necessario

4 d.14-0747 1

d.14-0747 necessariae sunt illi species.

NECESSARIAM

1 d.9-0579 6

d.9-0579 inquantum actio unius potentiae habet necessariam connexionem cum

2 d.9-1710 4

d.9-1710 omnibus providet, habet necessariam quamdam connexionem cum

3 d.9-1748 9

d.9-1748 convinci, quia nullus est effectus in universo qui necessariam omnino *

4 d.9-1751 1

d.9-1751 necessariam existentiam, sed illam debeant recipere ex libera Dei

5 d.9-2003 7

d.9-2003 potentiarum animae, ratione cuius habent hanc necessariam *

6 d.9-2031 2

d.9-2031 concomitantiam necessariam cum alia potentia.

7 d.9-2151 1

d.9-2151 necessariam, et ideo a natura praevisam ad illam actionem, sicut sensus

8 d.9-2308 1

d.9-2308 necessariam connexionem illorum extremorum est munus intellectus

9 d.10-0520 2

d.10-0520 simpliciter necessariam ad appetendum; hoc tamen falsum est, nam

10 d.10-0533 2

d.10-0533 accidens necessariam actui appetitus. Non enim ita dicitur “per

11 d.12-0449 2

d.12-0449 invenire necessariam rationem boni, ad odium vero necesse est *

12 d.12-0491 1

d.12-0491 necessariam rationem boni, neque quoad specificationem, quia *

NECESSARIAS

1 d.12-0098 1

d.12-0098 necessarias, nam medium electum propter executionem eligitur, et si

2 d.14-0488 6

d.14-0488 spectare ut infundat animae separatae necessarias species ad *

NECESSARIE

1 d.12-0221 5

d.12-0221 voluntas nostra in multis necessarie operatur, nam necessario diligit

2 d.12-0250 9

d.12-0250 ergo nec potest facere ut potentia libera operetur necessarie.

NECESSARI

1 d.8-0317 1

d.8-0317 necessarii externi sensus, quia nisi illi immutarentur, non posset

2 d.8-0711 3

d.8-0711 spiritus animales necessarii ad sentiendum. Per intermedium autem

NECESSARIIS

1 d.9-2132 6

d.9-2132 Natura enim non deficit in necessariis neque ordinat rem ad exercendam

2 d.9-2134 4

d.9-2134 una ex virtutibus necessariis ad exercenda opera intellectus est virtus

NECESSARIO

1 d.8-0351 2

d.8-0351 immo necessario exhibit, quia in illo instanti in quo recipit species est

2 d.9-0265 7

d.9-0265 similitudinibus rerum ad cognoscendum; quae species necessario *

3 d.9-0476 2

d.9-0476 quae necessario debet altiori modo fieri quam phantasma; ergo *

4 d.9-2422 7

d.9-2422 rectitudinem et defectum. Aliae vero fiunt necessario, quae non sunt in *

5 d.9-2520 5

d.9-2520 9 Utrum actus practicus necessario dependeat a voluntate. Sed non *

6 d.9-2529 4

d.9-2529 movens appetitum debet necessario esse prior omni actu appetitus,

7 d.9-2584 5

d.9-2584 Quidam enim affirmant praxim necessario debere esse *

8 d.9-2587 2

d.9-2587 operationem necessario alterius potentiae ab intellectu.

9 d.9-2607 4

d.9-2607 non intelligendum est necessario et semper, sed communiter tantum,

10 d.10-0178 5

d.10-0178 Utrum obiectum appetibile debeat necessario esse bonum aliquod.

11 d.10-0311 7

d.10-0311 Quaeres tamen utrum bonum appetibile debeat necessario

12 d.10-0358 11

d.10-0358 communi. Est enim actus amandi vitalis et immanens, et ideo necessario

13 d.12-0119 5

d.12-0119 facta tamen applicatione, sensus necessario exit in actum, et in ea re

14 d.12-0220 7

d.12-0220 2 Repugnat eadem potentiam libere et necessario operari; sed

15 d.12-0221 8

d.12-0221 voluntas nostra in multis necessarie operatur, nam necessario diligit

16 d.12-0233 8

d.12-0233 operatur libere; nec quando operatur, quia tunc necessario operatur,

17 d.12-0259 2

d.12-0259 nos necessario operari propter influxum stellarum, ut colligitur ex D

18 d.12-0341 7

d.12-0341 sunt utilia, nam semper homo operaretur necessario, ut si bruto

19 d.12-0345 7

d.12-0345 homo peccat et malum operatur; ergo necessario operatur et *

20 d.12-0415 1

d.12-0415 necessario assentitur vero, ita voluntas amat bonum, cui nullum

21 d.12-0438 1

d.12-0438 necessario, sed libere. Et huiusmodi sunt omnes particulares res, quae in hac

22 d.12-0512 3

d.12-0512 naturaliter et necessario circa alia, quia est potentia superior et operatur iuxta

23 d.12-0513 7

d.12-0513 exigentiam obiectorum, ut voluntas Dei amat necessario suam *

24 d.12-0544 1

d.12-0544 necessario sub illo qui tunc, quia facta est compositio. Et illa est tantum *

25 d.12-0565 1

d.12-0565 necessario, sed inclinando. Tamen potest voluntas libertate sua

26 d.12-0584 6

d.12-0584 argumento adducitur, nam res quae necessario operatur est materialis

27 d.14-0239 13

d.14-0239 10 An anima separata possit se mutare a loco in locum, an necessario *

28 d.14-0241 7

d.14-0241 mutare a loco in locum, an necessario debeat deferri ab alio.

29 d.14-0268 7

d.14-0268 dum adsunt dispositiones necessariae ad informandum, necessario

30 d.14-1023 1

d.14-1023 necessario omnibus attendit; satis est posse cognoscere, cum voluerit.

31 d.14-1322 8

d.14-1322 corruptibili, ex quo naturaliter sequitur quod debet necessario ab illo *

32 d.14-1376 7

d.14-1376 Quod si hoc non dicatur, dici necessario debet naturam humanam

NECESSARIUM

1 d.8-0046 11

d.8-0046 q 2; D Thoma, opusc. 43, cap 4, nempe esse necessarium sensum

2 d.8-0157 6

d.8-0157 Sed forte id non est necessarium, quia istae duo non sunt duae *

3 d.9-0318 3

d.9-0318 existens, esse necessarium, et aliquo modo concurrere ad *

4 d.9-0323 2

d.9-0323 esse necessarium et concurrere aliquo modo ad productionem speciei,

5 d.9-0397 4

d.9-0397 constat phantasma esse necessarium ad productionem speciei; ergo haec

6 d.9-0399 3

d.9-0399 quid esset necessarium? Nullam autem causalitatem potest habere nisi

7 d.9-1632 3

d.9-1632 principium est necessarium; hoc autem esse non potest nisi aliqua species.

8 d.9-2378 4

d.9-2378 actibus spiritualibus est necessarium principium agendi et recipiendi

9 d.10-0159 7

d.10-0159 omnia illa ad quae diximus esse necessarium appetitum.

10 d.11-0075 3

d.11-0075 congruum et necessarium est ut eadem sit potentia concupiscens et

11 d.11-0561 2

d.11-0561 quibus necessarium est scire qua ratione et modo alter alteri subordinetur.

12 d.12-0445 1

d.12-0445 necessarium ad beatitudinem, saltem hic et nunc.

13 d.13-0091 1

d.13-0091 necessarium. Et exemplo de angelo movente caelum idem confirmatur.

14 d.14-0497 4

d.14-0497 illo recipiat complementum necessarium.

15 d.14-0958 11

d.14-0958 est; deberet ergo illas recipere a Deo. Non videtur autem necessarium

16 d.14-1412 8

d.14-1412 nam appetitus naturalis partis non semper respicit necessarium

NECESSARIUS

1 d.8-0032 6

d.8-0032 Sensus communis, ad quid sit necessarius. Nam illa operatio erat

2 d.8-0037 8

d.8-0037 quia neuter utrumque cognoscit. Ad hoc ergo necessarius est sensus

3 d.8-0287 4

d.8-0287 species insensatas est necessarius alius sensus, ex primo fundamento,

4 d.8-0289 7

d.8-0289 abstractive per easdem illas species est necessarius alius, ex secundo

5 d.8-0564 2

d.8-0564 est necessarius sensus internus qui haec iudicet. Qua ratione concludit

6 d.9-0445 7

d.9-0445 speciem in intellectu: ergo non est necessarius intellectus agens. Patet

7 d.9-2321 8

d.9-2321 et si propter hanc actionem non esset necessarius, non poneretur;

8 d.11-0479 3

d.11-0479 ipsum desideretur, necessarius est specialis actus quo appetitus quasi

9 d.12-0487 9

d.12-0487 vel beatitudinis offertur in hac vita tamquam simpliciter necessarius et

NECESSE

1 d.8-0005 6

d.8-0005 Prima conclusio: Praeter sensus externos, necesse est *

2 d.8-0651 5

d.8-0651 Item nam ut congregentur necesse est quod motus certo modo

3 d.9-0070 4

d.9-0070 Vigesimaecunda: Qui speculatur necesse est *

4 d.9-0820 1

d.9-0820 necesse est habeat propriam speciem.

5 d.11-0400 1

d.11-0400 necesse est, ut nihil in hac materia maneat inexpositum

6 d.12-0095 8

d.12-0095 praeferens, dicitur etiam electio. Facta autem electione, necesse est ut

7 d.12-0101 4

d.12-0101 respiciat universale bonum, necesse est quod habeat efficaciam movendi

8 d.12-0208 2

d.12-0208 divisionem necesse est scire quomodo Deus posset certo cognoscere

9 d.12-0234 5

d.12-0234 nam res, quando est, necesse est esse; et quando operatur, necesse est

10 d.12-0234 11

d.12-0234 nam res, quando est, necesse est esse; et quando operatur, necesse est

11 d.12-0448 3

d.12-0448 non est necesse invenire in obiecto rationem mali, sed satis est non *

12 d.12-0449 8

d.12-0449 invenire necessariam rationem boni, ad odium vero necesse est *

13 d.14-0758 2

d.14-0758 ergo necesse est habeat propriam cognitionem illarum, atque adeo *

14 d.14-0891 3

d.14-0891 comprehensionem vero necesse est cognoscere omnes proprietates rei,

15 d.14-0911 5

d.14-0911 operationes sunt. Et hinc necesse est animabus separatis locutio qua proprium

NECESSITANDO

1 d.11-0600 7

d.11-0600 considerando, mediante ratione, non movet autem necessitando; est

2 d.12-0574 9

d.12-0574 inclinatur, et una trahit aliam post se non necessitando, sed inclinando aliquo

NECESSITANS

1 d.12-0525 10

d.12-0525 illius natura exigit, et ita cooperatur voluntati non illam necessitans,

NECESSITANTEM

1 d.12-0274 4

d.12-0274 gratiam Dei illos necessitantem. Quem errorem tenuit Iovinianus, *

NECESSITARE

1 d.12-0579 3

d.12-0579 Deus possit necessitare vel cogere voluntatem. De qua D Thomas, 1 p,

NECESSITARET

1 d.12-0264 6

d.12-0264 nobis duas animas: alteram quae necessitaret ad bonum, aliam ad

NECESSITARI

1 d.12-0247 1

d.12-0247 necessitari a Deo. Consequens est falsum; ergo. Sequela patet, tum quia

2 d.12-0570 6

d.12-0570 peccatum mortale et voluntatem semper necessitari ab inordinatione

3 d.12-0581 10

d.12-0581 quod licet voluntas de se sit libera, tamen potest necessitari a Deo,

NECESSITAS

1 d.8-0312 6

d.8-0312 autem sensibus non est haec necessitas.

2 d.8-0397 4

d.8-0397 veram, quando est necessitas dividendi potentias; hic autem nulla est.

3 d.8-0494 10

d.8-0494 tamen in potentia universali in gradu sensitivarum neque est necessitas

4 d.9-0312 8

d.9-0312 intelligibiles, et ideo apud illum nulla restat necessitas ponendi illas.

5 d.9-0398 1

d.9-0398 necessitas provenit ex aliqua causalitate phantasmatis, nam alias ad

6 d.9-0684 1

d.9-0684 necessitas, quod munus, quae actio intellectus agentis. Patet etiam

7 d.9-1016 5

d.9-1016 potest assignari utilitas et necessitas, nempe ut intellectus possit facile

8 d.12-0545 1

d.12-0545 necessitas consequentiae, non consequentis, cum qua stat libertas *

9 d.12-0589 4

d.12-0589 tribuatur. At vero necessitas est ab extrinseco, et ideo rei, quae ex natura

10 d.14-1103 5

d.14-1103 1 Quia nulla est necessitas ponendi cognitionem confusam. Et

NECESSITATE

1 d.9-0972 3

d.9-0972 species sine necessitate, nam cum in inferiori omnia superiora *

2 d.9-2787 3

d.9-2787 potentias sine necessitate.

3 d.10-0585 9

d.10-0585 productam, mihi non probatur: sine ratione et sine necessitate ulla *

NECESSITATEM

1 d.9-0546 6

d.9-0546 nulla restat via ad assignandam necessitatem phantasmatis. Et a simili

2 d.9-1014 6

d.9-1014 una parte videtur nullam esse necessitatem ponendi talem speciem,

3 d.12-0289 11

d.12-0289 1 ad Cor 7: "Qui statuit apud semetipsum non habens necessitatem,

4 d.12-0536 2

d.12-0536 ponit necessitatem conditionalem.

5 d.12-0551 2

d.12-0551 ponit necessitatem nisi conditionaliter.

6 d.12-0590 6

d.12-0590 sua libera est, Deus potest necessitatem inferre, non tamen potest Deus *

NECESSITATI

1 d.12-0255 5

d.12-0255 nostras esse subiectas fatali necessitati, ut videre est in Cicerone, lib

2 d.12-0288 10

d.12-0288 servi essetis peccati, liberi facti estis.” Alio modo opponitur necessitati

NECESSITATUR

1 d.12-0277 3

d.12-0277 ablatam, postquam necessitatur homo ad peccandum. Ita erravit *

2 d.12-0291 8

d.12-0291 Et etiam coactioni opponitur, nam qui cogitur, necessitatur. Et

3 d.12-0346 1

d.12-0346 necessitatur ab ipsa natura et consequenter ab auctore ipsius naturae ad *

4 d.12-0390 9

d.12-0390 amare hoc et non amare, quia intellectus non necessitatur ad *

5 d.12-0488 3

d.12-0488 ideo non necessitatur voluntas ad exercitandum illud; at vero ad

6 d.12-0489 5

d.12-0489 nullum bonum in particulari necessitatur voluntas in hac vita, neque

7 d.12-0496 4

d.12-0496 apparet evidenter verum, necessitatur intellectus ad assentiendum;

8 d.12-0497 4

d.12-0497 voluntas vero non necessitatur ad amandum, etiam si apparet evidenter

9 d.12-0502 1

d.12-0502 necessitatur quoad exercitium et quoad specificationem ad Dei

NECNE

1 d.9-0202 5

d.9-0202 interrogo: Sunt eiusdem speciei, necne? Si sunt eiusdem speciei, certe, licet

2 d.9-1219 1

d.9-1219 necne, tamen etiam potest physica dici, quia cum illa abstractio sit

3 d.9-1429 2

d.9-1429 substantia necne.

4 d.12-0195 9

d.12-0195 tamen potest an sit distincta realiter ab intellectu necne, nam multi

NEGAMUS

1 d.10-0557 2

d.10-0557 tamen negamus quin possit voluntas medio uno actu suo alium efficere.

NEGANDO

1 d.9-2573 2

d.9-2573 Respondetur negando sequelam, nam actio practica non *

2 d.9-2917 3

d.9-2917 2 respondetur negando illam, nam intellectus possibilis

3 d.10-0296 2

d.10-0296 Respondetur negando consequentiam, quia damnatus

4 d.14-0826 2

d.14-0826 Respondetur negando antecedens: Multae enim res *

5 d.14-1411 5

d.14-1411 Ad primum enim respondetur negando consequentiam,

NEGANS

1 d.9-0343 12

d.9-0343 qq 7, 8 et 21; et Quodl 5, q 14, ubi negans species intelligibiles, ait

NEGANT

1 d.10-0572 10

d.10-0572 d 6 et 10; et ibidem Gregorius et Durandus, negant per actum *

2 d.13-0173 6

d.13-0173 Aristoteles et D Thomas non negant in membris virtutem activam motivam,

NEGANTIUM

1 d.14-0729 1

d.14-0729 negantium species singularium, et ideo dixi supra quod in hoc est maius *

NEGARE

1 d.9-1299 1

d.9-1299 negare vellit, falsa.

2 d.9-1303 3

d.9-1303 et hoc negare est ignorare differentiam inter relationem realem et

3 d.14-1158 8

d.14-1158 dependentia. Quod D Thomas ait nec potest negare Scotus, quia illa

NEGARI

1 d.8-0586 6

d.8-0586 5 Quod habeant rationem memoriae negari non potest, *

2 d.8-0626 2

d.8-0626 formicis negari hanc secundam memoriam, non primam. Quae *

3 d.9-1281 4

d.9-1281 habebat in rebus, negari non potest, sive illa universalitas vocetur

4 d.12-0829 6

d.12-0829 operatione est ab intellectu. Unde negari non potest quod istae potentiae

NEGAT

1 d.8-0577 4

d.8-0577 in absentia obiecti, negat illam hominis animalibus. Et idem est de

2 d.8-0621 3

d.8-0621 Simplicio quod negat illis memoriam perfectam et determinatam;

3 d.9-2793 8

d.9-2793 D Thomas, supra, q 79, a 6, negat, quantum memoria,

4 d.14-1219 2

d.14-1219 non negat esse naturale animae nostrae in principio uniri corpori, sed,

5 d.14-1389 5

d.14-1389 Scotus enim, supra, consequenter negat talem appetitum,

NEGATIONEM

1 d.9-1385 5

d.9-1385 per analogiam vel per negationem; res ergo quae sub sensu cadunt

2 d.9-1850 4

d.9-1850 Secundus est per negationem earum rerum quae non *

3 d.14-0099 4

d.14-0099 separationem tantum habet negationem novam; ergo non magis est persona

NEGATIONES

1 d.14-1170 1

d.14-1170 negationes, quod non habet in corpore.

NEGATIONIBUS

1 d.9-1854 3

d.9-1854 tunc utitur negationibus ut immateriale, incorporeum, etc.

NEGATIVA

1 d.9-0083 5

d.9-0083 Primum argumentum. Videtur pars negativa vera, nam si aliquid

2 d.9-1922 4

d.9-1922 Videtur etiam pars negativa vera:

3 d.10-0179 4

d.10-0179 1 Pro parte negativa arguitur:

4 d.12-0217 5

d.12-0217 3 Videtur ergo pars negativa quaestionis vera.

NEGATUR

1 d.8-0437 3

d.8-0437 Et praeterea negatur quod cognitio istarum rationum *

2 d.9-0893 8

d.9-0893 denegandam directam intellectus cognitionem singularium, nam vel negatur

3 d.9-1109 7

d.9-1109 Unde in hoc sensu, concesso antecedenti, negatur consequentia, nam

4 d.9-2596 4

d.9-2596 dubitari. Communiter id negatur.

5 d.12-0826 4

d.12-0826 Unde ad confirmationem negatur antecedens, nam *

6 d.14-0821 3

d.14-0821 Ad secundum negatur sequela, nam de facto omnes angeli

7 d.14-0834 4

d.14-0834 2, dato antecedenti, negatur consequentia. Et est instantia in

NEGAVIT

1 d.9-0818 4

d.9-0818 ex eo potissime negavit, quia non habet propriam speciem illius; ergo

NEGO

1 d.9-0597 11

d.9-0597 discipuli D Thomae, et fere omnes doctores, quas ego non nego, sed

2 d.12-0720 6

d.12-0720 3 Ad argumenta. Ad primum nego antecedens, nam si

3 d.14-0832 3

d.14-0832 Ad quartum nego antecedens. Illa enim substantia

NEGOTIUM

1 d.11-0174 3

d.11-0174 quod metaphysici negotium est. Quapropter satis sit pro nunc scire *

NEMO

1 d.9-1694 4

d.9-1694 Confirmatur experientia, quia nemo umquam aliquid

2 d.9-2256 5

d.9-2256 erat quod sine intellectu nemo potest intelligere. Loquitur ergo de

3 d.10-0245 2

d.10-0245 delectatur; nemo autem quaerit malum, ut malum est, neque acquisito

4 d.10-0250 2

d.10-0250 Item, nemo potest appetere non esse beatum; ergo non potest

5 d.10-0322 2

d.10-0322 bonum nemo appetit, nisi vel quia in actu appetendi invenit aliquam *

6 d.11-0439 2

d.11-0439 cur nemo possit in se ipso ex titillatione risum causare, ait eam esse,

NEMPE

1 d.8-0043 3

d.8-0043 sensum communem, nempe ut cognoscat operationes sensuum

2 d.8-0046 9

d.8-0046 q 2; D Thoma, opusc. 43, cap 4, nempe esse necessarium sensum

3 d.8-0225 8

d.8-0225 Tertia opinio est ponentium tres potentias interiores, nempe

4 d.8-0237 7

d.8-0237 Quarta opinio quattuor distinguit sensus interiores, nempe

5 d.8-0247 7

d.8-0247 Sexta opinio ponit sex sensus interiores, nempe quinque *

6 d.8-0257 2

d.8-0257 fundamentis, nempe ex obiectis et actibus distinguendo potentias, et ideo

7 d.8-0314 7

d.8-0314 externi sensus quod non potest interior, nempe immutari ab *

8 d.8-0320 6

d.8-0320 in hac materia recte procedunt, nempe ad eas actiones esse *

9 d.9-0020 5

d.9-0020 potentia aliter quam antea, nempe ad actum secundum, non ad *

10 d.9-0295 8

d.9-0295 Denique, Plato ductus fuit ex falso principio, nempe quod

11 d.9-0462 1

d.9-0462 nempe esse entitatem spiritualem et esse repraesentativam, et *

12 d.9-0619 6

d.9-0619 quod res dupliciter intelligibilis dicitur, nempe in potentia

13 d.9-0676 1

d.9-0676 nempe agentis intellectus obiectum esse phantasma, id est, res quae

14 d.9-0678 9

d.9-0678 repraesentatur. Sic etiam intelligitur quod cap 5 dicitur, nempe

15 d.9-1016 6

d.9-1016 potest assignari utilitas et necessitas, nempe ut intellectus possit facile

16 d.9-1064 4

d.9-1064 diximus 1 Physicorum, nempe universaliora esse prius cognoscibilia minus

17 d.9-1103 4

d.9-1103 singularem et determinatam, nempe hanc rem coloratam, etc; illa autem

18 d.9-1452 5

d.9-1452 quae de imaginativa diximus, nempe primo concipere sensibilia

19 d.9-1461 2

d.9-1461 locis, nempe quia intellectus est capax illarum specierum, et non habet

20 d.9-1466 9

d.9-1466 8 Ex dictis in hac quaestione resolvitur alia, nempe quid a nostro

21 d.9-1582 7

d.9-1582 cognitionem sui devenit per effectus suos, nempe per actus, ut patet

22 d.9-1584 7

d.9-1584 eius diximus; ergo per alienas species, nempe per actus, devenit

23 d.9-1639 3

d.9-1639 per effectus, nempe per actus, nam ex illis colligimus dari species et

24 d.9-2064 2

d.9-2064 receptio, nempe productio speciei et actus, et utriusque receptio; et utraque

25 d.9-2196 1

d.9-2196 nempe quia non concurrat ad intelligendum, ut potentia recipiens, sed

26 d.9-2610 1

d.9-2610 nempe voluntatis; mediate vero potest dirigere actum intellectus,

27 d.9-2618 2

d.9-2618 formaliter, nempe intelligibile, sub quo continentur practicum et *

28 d.9-2722 1

d.9-2722 nempe Deum, ad quem omnia ordinantur, tractando de Deo maximam

29 d.9-2938 1

d.9-2938 nempe “synderesis” et “conscientia”. “Synderesis” non est nomen *

30 d.11-0123 5

d.11-0123 cognitio sensitiva est duplex, nempe cognitio rerum secundum rationes

31 d.11-0429 8

d.11-0429 Aristoteles vero dicto loco videtur aliter respondere, nempe ibi esse

32 d.12-0118 2

d.12-0118 voluntate, nempe quantum ad applicationem potentiae ad obiectum;

33 d.12-0843 2

d.12-0843 sensitivum, nempe ad delectationem, nam vis sensitiva non cognoscit nisi

34 d.13-0009 10

d.13-0009 Physica dicta sunt, neque etiam de termino huius motus, nempe de ubi,

35 d.13-0229 8

d.13-0229 nam istae duae ad eundem finem ordinantur, nempe ad perfectiorem

NEQUE

1 d.8-0102 7

d.8-0102 Prima, quod licet non sit sensus, neque actu neque potentia,

2 d.8-0102 9

d.8-0102 Prima, quod licet non sit sensus, neque actu neque potentia,

3 d.8-0109 4

d.8-0109 impossibile fingitur, cuius neque est actu sensus, neque potentia.

4 d.8-0109 8

d.8-0109 impossibile fingitur, cuius neque est actu sensus, neque potentia.

5 d.8-0306 1

d.8-0306 neque pauciores.

6 d.8-0345 4

d.8-0345 non durant species neque actus, nisi in praesentia sensibilium; ergo

7 d.8-0366 1

d.8-0366 neque etiam potest assignari agens a quo facta sit illa dispositio, vel

8 d.8-0494 8

d.8-0494 tamen in potentia universali in gradu sensitivarum neque est necessitas

9 d.8-0569 2

d.8-0569 operationes, neque versari circa idem adaequatum obiectum, nam in

10 d.8-0571 4

d.8-0571 sensus est imperfectissimus neque species servat in absentia obiecti.

11 d.9-0071 8

d.9-0071 phantasmata speculari, et ideo qui non sentit, neque discere neque *

12 d.9-0071 10

d.9-0071 phantasmata speculari, et ideo qui non sentit, neque discere neque *

13 d.9-0263 2

d.9-0263 alias neque repraesentat, et ideo non potest illas cognoscere.

14 d.9-0285 9

d.9-0285 naturali sua operatione ex statu sibi naturali; immo neque a sensibus

15 d.9-0321 4

d.9-0321 species omnium rerum, neque in ea re haberet dependentiam a sensu,

16 d.9-0370 8

d.9-0370 nam si phantasma nullo modo est immutatum, neque intellectus agens

17 d.9-0474 2

d.9-0474 Sed neque iste modus dicendi satisfacit intellectum, nam *

18 d.9-0492 10

d.9-0492 materialis ex se nihil potest agere circa rem spiritualem, neque habere

19 d.9-0644 4

d.9-0644 habet intellectus agens neque phantasma concurrat active ad

20 d.9-0761 8

d.9-0761 Sed Caietanus in hac opinione singularis est, neque rationem *

21 d.9-0762 3

d.9-0762 adducit apparentem, neque solvere potest supra factam, nam vere ad tam

22 d.9-0879 7

d.9-0879 universalis possit esse per se subsistens, neque an sit phantasma, sed

23 d.9-0892 7

d.9-0892 3 arguitur, quia nulla est ratio neque experientia ad *

24 d.9-0943 5

d.9-0943 hominem non considerando Petrum neque Paulum.

25 d.9-1080 7

d.9-1080 cum abstrahat ab omnibus conditionibus materiae, neque fit sine

26 d.9-1323 5

d.9-1323 denominatur creator; tamen paries neque refertur relatione visi neque

27 d.9-1323 9

d.9-1323 denominatur creator; tamen paries neque refertur relatione visi neque

28 d.9-1396 7

d.9-1396 constans ex materia et forma; sed neque materiae neque formae *

29 d.9-1396 9

d.9-1396 constans ex materia et forma; sed neque materiae neque formae *

30 d.9-1426 10

d.9-1426 conceptus, quia ibi vere non est talis substantia, ergo neque in aliis *

31 d.9-1567 7

d.9-1567 sua cognitione non penderet a sensibus, neque ab extrinseco aliquo,

32 d.9-1574 9

d.9-1574 Patet, quia ex se non est sufficienter actuata, neque habet *

33 d.9-1593 10

d.9-1593 genere intelligibilium, id est, de se non sufficienter actuata, neque

34 d.9-1616 10

d.9-1616 intellectus non potest se per se ipsum cognoscere; ergo neque actus suos.

35 d.9-1695 10

d.9-1695 cognovit de Deo de angelis naturaliter, nisi per effectus; neque in hac

36 d.9-1719 11

d.9-1719 quia effectus ipsi non repraesentant Deum prout in se est, neque

37 d.9-1737 2

d.9-1737 Item, neque ex parte rei potest inveniri implicatio, neque ex

38 d.9-1737 9

d.9-1737 Item, neque ex parte rei potest inveniri implicatio, neque ex

39 d.9-1781 3

d.9-1781 ita nos neque intellectu nostro manifestissima naturae, quae sunt

40 d.9-1893 8

d.9-1893 ergo infinitum non potest intellectus noster comprehendere, neque

41 d.9-1927 8

d.9-1927 intellectus, acquisita scientia, potest operari cum vult, neque indiget *

42 d.9-1949 4

d.9-1949 intellectus a phantasia, neque in cognitione suarum specierum. Et *

43 d.9-2006 2

d.9-2006 Sed neque ista ratio videtur satisfaciens:

44 d.9-2122 11

d.9-2122 5 Dico esse certum, non quia sit de fide, quia neque quod sit *

45 d.9-2123 7

d.9-2123 intellectus agens est de fide certum, neque quod dentur species *

46 d.9-2132 7

d.9-2132 Natura enim non deficit in necessariis neque ordinat rem ad exercendam

47 d.9-2141 5

d.9-2141 illarum productione a phantasmate neque a corpore, quia actio

48 d.9-2158 6

d.9-2158 exercendas. Quae non habet instantiam, neque quae adducuntur sunt ad rem,

49 d.9-2163 7

d.9-2163 proportionatum, non indiget virtute activa specierum, neque obiectum est

50 d.9-2283 3

d.9-2283 agente, quia neque in phantasmate aliquod lumen producit, neque in

51 d.9-2283 9

d.9-2283 agente, quia neque in phantasmate aliquod lumen producit, neque in

52 d.9-2286 2

d.9-2286 quia neque intellectus possibilis indiget tali lumine, neque haec *

53 d.9-2286 8

d.9-2286 quia neque intellectus possibilis indiget tali lumine, neque haec *

54 d.9-2481 2

d.9-2481 speculativus, neque finis scientis potest variare huiusmodi rationem in

55 d.9-2488 5

d.9-2488 scientis, per accidens est, neque mutat naturam illius, sicut regula semper

56 d.9-2561 3

d.9-2561 voluntate procedit neque qui actu dirigit operantem, sed qui de se

57 d.9-2764 6

d.9-2764 conservari a praesentia alicuius obiecti neque ab actu intelligendi, quia

58 d.9-2765 6

d.9-2765 nulla est ratio talis dependentiae neque in nullo genere causae

59 d.9-2835 11

d.9-2835 nobis certo cognosci, quia non in se, cum non sint, neque in causis suis,

60 d.9-2912 5

d.9-2912 Dices: Si haec omnia neque distinctionem formalem arguunt

61 d.9-2913 5

d.9-2913 in intellectu possibili, ergo neque intellectus agens et possibilis

62 d.10-0068 4

d.10-0068 est specialis potentia neque fit per aliquam actionem ipsius appetentis,

63 d.10-0245 9

d.10-0245 delectatur; nemo autem quaerit malum, ut malum est, neque acquisito

64 d.10-0247 9

d.10-0247 Et confirmatur, quia malum ex se fugat appetitum, neque

65 d.10-0406 7

d.10-0406 se est in actu primo constituta, neque eget forma per quam

66 d.10-0436 3

d.10-0436 obiecto cognito neque ipsa formali apprehensione obiecti, cum sit in

67 d.10-0443 4

d.10-0443 efficiendo rationem genericam neque reliquam substantiam actus.

68 d.10-0460 7

d.10-0460 potest quod obiectum possit efficere, quia neque efficit actum primum

69 d.10-0461 1

d.10-0461 neque secundum neque specificam differentiam actus, ut ostensum

70 d.10-0461 3

d.10-0461 neque secundum neque specificam differentiam actus, ut ostensum

71 d.11-0357 2

d.11-0357 sentit neque cognoscit divisionem. Saepe enim, nisi homo oculos

72 d.11-0380 6

d.11-0380 sentit, dolens non est calor neque calefactio, nam si separet manum, *

73 d.12-0489 10

d.12-0489 nullum bonum in particulari necessitatur voluntas in hac vita, neque

74 d.12-0491 4

d.12-0491 necessariam rationem boni, neque quoad specificationem, quia *

75 d.12-0586 2

d.12-0586 ideo neque a Deo potest illi conferri, nam libertas debet esse ab *

76 d.12-0713 6

d.12-0713 perfectionem suam in illo opere neque etiam potentia illa ad hoc

77 d.12-0856 5

d.12-0856 intellectu habent hic locum neque ullae sunt quae contrarium

78 d.13-0009 4

d.13-0009 Physica dicta sunt, neque etiam de termino huius motus, nempe de ubi,

NERVI

1 d.13-0062 9

d.13-0062 si brachium, humerus, etc. Ad hoc etiam requiruntur nervi, tendones

NERVIS

1 d.13-0196 2

d.13-0196 quibusdam nervis copulantibus ossa ossis, in quibus est quasi cardo huius

NESCIRE

1 d.11-0374 4

d.11-0374 sentire dolorem et nescire an calore an frigiditate proveniat, et ideo *

NESCIRET

1 d.9-0982 1

d.9-0982 nesciret differentiam quam albedo habet cum aliis coloribus; unde

NESCIT

1 d.11-0358 5

d.11-0358 convertat ad locum doloris, nescit an sit divisio facta. Et ratio est, quia

2 d.12-0228 10

d.12-0228 4 Nam vel Deus scit me operaturum hoc vel nescit; si primum,

NESCIUNT

1 d.14-1002 4

d.14-1002 Animae vero damnatorum nesciunt quae hic geruntur, nisi per daemones

NEUTER

1 d.8-0036 9

d.8-0036 inter duos sonos, tamen inter colorem et sonum neuter potest discernere,

2 d.8-0037 2

d.8-0037 quia neuter utrumque cognoscit. Ad hoc ergo necessarius est sensus

3 d.14-0617 6

d.14-0617 Et uterque modus est probabilis, neuter tamen videtur habere

NEUTRIUS

1 d.9-1892 4

d.9-1892 hac vita, quia neutrius habet propriam et adaequatam speciem; Deum

NEUTRUM

1 d.9-1888 8

d.9-1888 secundum essentiam, et aliud secundum quantitatem; et neutrum

NIGER

1 d.11-0543 6

d.11-0543 Collectaneorum, cap 40, nam color niger non est activus. Obiective autem

NIGRI

1 d.11-0540 5

d.11-0540 videtur reddere, quia est nigri coloris, nam sicut tenebrae exteriores *

NIHIL

1 d.8-0178 6

d.8-0178 ostensum est. Et ideo cogitativa nihil aliud significat quam ipsamet *

2 d.9-0011 5

d.9-0011 possibilis, nam antequam intelligat nihil est actu prorsus eorum quae sunt.

3 d.9-0050 3

d.9-0050 sine quo nihil intelligit aliud. Et haec ex cap 5.

4 d.9-0135 2

d.9-0135 rationis nihil sunt secundum se, nisi quaedam apparientiae entium, et

5 d.9-0278 2

d.9-0278 quam nihil est depictum. Immo ipse Plato videtur propriam deseruisse

6 d.9-0356 10

d.9-0356 potest, nam tota actio intellectus agentis est spiritualis; ergo nihil

7 d.9-0367 7

d.9-0367 specierum, nam intellectus agens in possibilem nihil aliud agit, nisi

8 d.9-0387 8

d.9-0387 phantasmate representata efficit speciem sui. Sed hoc nihil valet, quia

9 d.9-0388 3

d.9-0388 natura universalis nihil potest agere, nisi secundum quod habet

10 d.9-0432 5

d.9-0432 ad intellectum agentem? Si nihil addatur, non plus potest quam antea.

11 d.9-0451 7

d.9-0451 phantasma est imperfectior; sed haec ratio nihil urget in contraria *

12 d.9-0492 4

d.9-0492 materialis ex se nihil potest agere circa rem spiritualem, neque habere

13 d.9-0516 12

d.9-0516 species, et ideo, ut efficiat has vel illas indiget aliquo determinante; nihil

14 d.9-0550 4

d.9-0550 praecedat cognitio, appetitus nihil potest appetere; posita autem

15 d.9-0768 4

d.9-0768 Primum est, quia nihil repugnat dari speciem impressam *

16 d.9-0844 5

d.9-0844 illis ratiocinantur, qui prorsus nihil sciunt de phantasmatis.

17 d.9-0900 8

d.9-0900 cognoscere et non ad singularia descendere, hoc nihil valet, nam

18 d.9-1242 6

d.9-1242 etiam fit ab intellectu et nihil ponit in re abstracta, tamen vere non est

19 d.9-1779 2

d.9-1779 phantasmate nihil intelligimus; 2 etiam Metaphysicae comparat

20 d.9-1905 7

d.9-1905 1 De substantia actus intellectus nostri nihil dicendum superest

21 d.9-1916 9

d.9-1916 specierum dependentiam a sensibus exterioribus, nam ipsis sensibus nihil

22 d.9-1920 5

d.9-1920 contemplatione substantiarum separatarum ut nihil exterius sentiant.

23 d.9-1955 10

d.9-1955 operatione sua pendet a phantasia. Quod solet dici: Intellectum nihil posse

24 d.9-2125 9

d.9-2125 Deo vel ab intelligentia aliqua, quia ex hoc nihil contra fidem sequitur,

25 d.9-2126 2

d.9-2126 immo nihil fidei dissonum. Neque etiam dico esse certum, quia

26 d.9-2227 5

d.9-2227 passibilis corrumpitur, sine quo nihil intelligit anima” difficilia valde

27 d.9-2254 6

d.9-2254 quod addit: “in sine hoc nihil intelligit anima.” Si enim loqueretur de

28 d.9-2257 4

d.9-2257 phantasia sine qua nihil etiam in hac vita intelligimus. Alia de hac re

29 d.9-2302 6

d.9-2302 secundum quod ad intellectum pertinet, nihil aliud est quam quaedam

30 d.9-2400 8

d.9-2400 Quae etiam opinio forte verior est, quamvis nihil sit certum.

31 d.9-2805 3

d.9-2805 Sed hoc nihil valet, nam etiam potentia quae est memoria *

32 d.9-2951 7

d.9-2951 quaedam, quae “vermis” dicitur. Si autem nihil reprehensibile in illis *

33 d.10-0012 9

d.10-0012 locum et in toto illo capite disputative procedit, nihil definiens. Tamen

34 d.10-0053 12

d.10-0053 causa movens in virtute primae universalis. In cap 12 et 13 nihil dicit

35 d.10-0100 8

d.10-0100 ab appetitu elicito, nam cum appetitus naturalis nihil aliud sit quam

36 d.10-0401 5

d.10-0401 illam, vel id esset nihil producendo.

37 d.10-0459 7

d.10-0459 efficientia, non potest esse verum. quia nihil determinatum assignari *

38 d.10-0521 5

d.10-0521 primum principium est: “Esse nihil volitum quin sit praecognitum”, et

39 d.11-0064 4

d.11-0064 unitatem quantum potest; nihil autem repugnat dari potentiam *

40 d.11-0074 5

d.11-0074 de cibis et venereis; nihil ergo defendit irascibilis nisi concupita; ergo

41 d.11-0400 4

d.11-0400 necesse est, ut nihil in hac materia maneat inexpositum

42 d.11-0505 4

d.11-0505 appetitu autem sensitivo nihil est quod illo actu possit amari, quia in

43 d.12-0020 2

d.12-0020 attinet, nihil fere dictis dicendum superest.

44 d.13-0008 5

d.13-0008 est actus huius potentiae, nihil superest dicendum praeter ea quae in

45 d.13-0090 8

d.13-0090 et posita in membris dispositione ad obediendum, nihil aliud est

46 d.14-0005 7

d.14-0005 1 De substantia animae separatae fere nihil dicendum superest.

47 d.14-0090 3

d.14-0090 Separari enim nihil est nisi tollere ab illa causalitatem formalem quam

48 d.14-0118 2

d.14-0118 hominis nihil corrumpatur.

49 d.14-0161 9

d.14-0161 potest movere aliquid, quando est separata. Tunc enim nihil *

50 d.14-0321 4

d.14-0321 imperfectio. Similiter damnati nihil supernaturale retinebunt, etiam si maneant

51 d.14-0357 9

d.14-0357 in ea manent intellectus cum speciebus intelligibilibus; ergo nihil deest

52 d.14-0369 7

d.14-0369 Ais: Eccle 9 dicitur: "Mortui vero nihil noverunt amplius." Et

53 d.14-0377 5

d.14-0377 Alii autem dicunt quod nihil noverunt eorum quae in hac vita *

54 d.14-0381 7

d.14-0381 Vera tamen expositio est quod damnati nihil noverunt eorum

55 d.14-0388 9

d.14-0388 praecipue ex parte intellectus, nam ex parte voluntatis nihil est quod

56 d.14-0414 7

d.14-0414 manebit semper illo modo. Deus enim nihil gratuitum illi praebet, sed

57 d.14-0578 5

d.14-0578 esset acile fingere, vel nihil ponitur, ut ipse concedit. Et sic illa

58 d.14-0579 2

d.14-0579 illustratio nihil efficit. Non enim est aliquid nec ipsa anima est magis

59 d.14-0580 5

d.14-0580 intelligibilis quam antea, cum nihil magis habeat.

60 d.14-0693 1

d.14-0693 nihil enim creatum potest esse perfecta imago Dei. Anima ergo se

61 d.14-0711 7

d.14-0711 divinitus impressam. De aliis vero animabus nihil dicit.

62 d.14-0902 4

d.14-0902 Et in hoc nihil est certum, sed prior pars videtur probabilior.

63 d.14-1004 2

d.14-1004 limbo nihil cognoscunt de hac vita. Beatae vero multa. Vide

64 d.14-1390 8

d.14-1390 tum quia, inquit, anima ex illa unione nihil perficitur, tum quia

65 d.14-1419 8

d.14-1419 vero sit reunio et non prima unio nihil refert ad appetitum naturalem;

NIHILOMINUS

1 d.8-0512 7

d.8-0512 24 Solutio dubii. Quarta conclusio sit nihilominus: Sensus

2 d.9-0081 5

d.9-0081 intellectu nostro; tamen hic nihilominus praetermitti non potui, ne mutetur

3 d.9-0615 7

d.9-0615 et illuminationem a productione speciei. Sed nihilominus verus sensus

4 d.9-0641 2

d.9-0641 Sed nihilominus mihi est certum non fieri actu intelligibilem,

5 d.9-1591 1

d.9-1591 nihilominus non est pura potentia in eo genere, sed aliquam *

6 d.9-2014 3

d.9-2014 8 Quocirca nihilominus nulla concurrat commodior et evidentior

7 d.9-2373 3

d.9-2373 18 Opposita nihilominus sententia est etiam valde probabilis,

8 d.10-0209 4

d.10-0209 3 Conclusio sit nihilominus: Obiectum adaequatum

9 d.10-0530 3

d.10-0530 physice, et nihilominus est necessaria. Quae duo non repugnant, in

10 d.12-0534 8

d.12-0534 voluntate divina, non potest non operari, transeat, nihilominus tamen *

11 d.12-0794 2

d.12-0794 perfectior, nihilominus intellectus esset perfectior potentia, quia potest

12 d.12-0797 5

d.12-0797 caritatis sint simpliciter supernaturales, nihilominus tamen habent *

13 d.13-0037 2

d.13-0037 suis, nihilominus ille motus fit; ergo fit ab speciali potentia animae ab

14 d.13-0041 1

d.13-0041 nihilominus iste motus sequitur; ergo.

NIMIS

1 d.9-1079 7

d.9-1079 Item, quia illa cognitio universalis est nimis immaterialis,

2 d.9-1228 6

d.9-1228 non est proprium, quin potius nimis extrinsecum primario fini illius.

3 d.14-0396 8

d.14-0396 Contra est, quia si non haberet alias, nimis imperfecta erit

4 d.14-0993 9

d.14-0993 ad perfectionem naturalem animae debitam, quia est cognitio nimis

5 d.14-1129 3

d.14-1129 proportionatas quam nimis perfectas.

NISI

1 d.8-0039 6

d.8-0039 discernat, quia anima non cognoscit, nisi per potentias, et ideo per

2 d.8-0076 2

d.8-0076 iudicat, nisi cognoscendo; non potest autem cognoscere, nisi in se recipiat

3 d.8-0076 8

d.8-0076 iudicat, nisi cognoscendo; non potest autem cognoscere, nisi in se recipiat

4 d.8-0119 8

d.8-0119 semper adest, scilicet obiecto suo, quia non nisi praesens cognoscit;

5 d.8-0145 4

d.8-0145 numquam movet appetitum, nisi illi misceatur opinio mali vel boni ut *

6 d.8-0155 9

d.8-0155 potentia; ubi illa definitio convenit sensui in communi, nisi sub sensu in actu

7 d.8-0171 10

d.8-0171 movere et dirigere appetitum sensitivum. Ille enim non movetur, nisi a

8 d.8-0317 5

d.8-0317 necessarii externi sensus, quia nisi illi immutarentur, non posset

9 d.8-0345 6

d.8-0345 non durant species neque actus, nisi in praesentia sensibilium; ergo

10 d.8-0346 8

d.8-0346 cum phantasia et memoria non possint immutari, nisi media *

11 d.8-0408 2

d.8-0408 cognoscit nisi cognoscendo figuram et alia accidentia illius exteriora.

12 d.8-0409 7

d.8-0409 Quomodo enim potest cognoscere esse inimicum, nisi cognoscat

13 d.8-0410 9

d.8-0410 illum qui est inimicus? Non cognoscit autem illum, nisi per exteriora

14 d.8-0420 5

d.8-0420 iudicare inter diversa sensibilia, nisi cognosceret utrumque extremum, *

15 d.8-0422 6

d.8-0422 posset iudicare hunc esse inimicum, nisi cognoscendo extrema etiam.

16 d.8-0431 5

d.8-0431 appetitus autem non movetur, nisi a ratione convenientis et *

17 d.8-0472 3

d.8-0472 non immutari, nisi in praesentia obiecti. Et ideo ille locus primae partis

18 d.8-0489 2

d.8-0489 solutum, nisi forte quod proprium est potentiarum materialium ut *

19 d.9-0129 3

d.9-0129 aliam unitatem, nisi unitatem vocis.

20 d.9-0135 6

d.9-0135 rationis nihil sunt secundum se, nisi quaedam apparientiae entium, et

21 d.9-0192 3

d.9-0192 proprietates essentiae, nisi inquantum potentiae sunt; ergo si inquantum *

22 d.9-0195 7

d.9-0195 qualitatis ponuntur? Nulla est certe alia, nisi prima; ergo nulla est

23 d.9-0268 1

d.9-0268 nisi ab obiecto in phantasmate repraesentato; phantasma autem *

24 d.9-0367 10

d.9-0367 specierum, nam intellectus agens in possibilem nihil aliud agit, nisi

25 d.9-0388 6

d.9-0388 natura universalis nihil potest agere, nisi secundum quod habet

26 d.9-0399 9

d.9-0399 quid esset necessarium? Nullam autem causalitatem potest habere nisi

27 d.9-0436 5

d.9-0436 potest fingi alia unio, nisi quod radicanatur in eadem anima et eodem *

28 d.9-0491 4

d.9-0491 actionem supra se, nisi ex se posset aliquid circa illum effectum; sed res

29 d.9-0502 6

d.9-0502 2 Quia forma non educitur nisi ex potentia subiecti in quo *

30 d.9-0513 2

d.9-0513 species nisi a phantasiae cognitione determinetur.

31 d.9-0517 8

d.9-0517 est autem aliud a quo possit determinari nisi a phantasiae cognitione;

32 d.9-0549 10

d.9-0549 pendens tamen in operatione sua a potentia cognoscente, nam nisi

33 d.9-0565 3

d.9-0565 specialem effectum, nisi vel a causa particulare, vel ab instrumento aliquo,

34 d.9-0582 4

d.9-0582 aliam actionem habet nisi productionem speciei intelligibilis, quamvis

35 d.9-0642 1

d.9-0642 nisi per educationem speciei intelligibilis in qua res specialiter *

36 d.9-0661 5

d.9-0661 intelligibilis ab intellectu agente, nisi quia aliquo modo fit spiritualis;

37 d.9-0707 2

d.9-0707 cognoscit nisi per species. Antecedens probatur, nam cum intellectus

38 d.9-0738 2

d.9-0738 subiecto, nisi utrumque cognoscat?

39 d.9-0741 10

d.9-0741 cap 2, quod nulla potentia potest discernere inter duo, nisi utrumque

40 d.9-0816 2

d.9-0816 quia nisi intellectus noster habet speciem singularis, non potest

41 d.9-1051 2

d.9-1051 viderunt nisi unum solem, numquam formant conceptum solis in *

42 d.9-1075 4

d.9-1075 non cognoscunt res, nisi prout per species repraesentantur.

43 d.9-1180 6

d.9-1180 quia entia rationis non sunt, nisi dum cognoscuntur; quando autem

44 d.9-1307 8

d.9-1307 non fingitur referri, quia hoc non fingitur, nisi dum comparatur ad *

45 d.9-1315 11

d.9-1315 esse. Patet consequentia, nam relatio rationis non habet aliud esse nisi

46 d.9-1318 7

d.9-1318 cognoscuntur, illud esse non potest esse nisi reale, nam non est dare

47 d.9-1319 12

d.9-1319 medium inter esse fictum et esse reale; fictum enim non est nisi dum

48 d.9-1324 4

d.9-1324 Deus relatione creatoris, nisi quando intellectus ea comparat

49 d.9-1412 5

d.9-1412 propriam rationem substantiae explicare nisi per ordinem ad *

50 d.9-1477 2

d.9-1477 accidentis, nisi ut habentis ordinem ad substantiam; ergo debet praeconciipi

51 d.9-1632 9

d.9-1632 principium est necessarium; hoc autem esse non potest nisi aliqua species.

52 d.9-1695 7

d.9-1695 cognovit de Deo de angelis naturaliter, nisi per effectus; neque in hac

53 d.9-1698 8

d.9-1698 inquit Deum non posse a nobis cognoscit nisi ex sensibilibus. Idem D

54 d.9-1746 1

d.9-1746 nisi his substantiis, ut sunt motus caelorum etc. Non enim debent *

55 d.9-1934 6

d.9-1934 sensus exterior ligari non potest, nisi ligata phantasia quae est quasi *

56 d.9-1956 3

d.9-1956 nobis cognoscere nisi per conversionem ad phantasma. Per *

57 d.9-1963 2

d.9-1963 operari nisi simul actu operetur per phantasma. Quod Aristoteles hic

58 d.9-1969 2

d.9-1969 radium nisi varietate sacrorum velaminum circumvolutum. Idem

59 d.9-1983 9

d.9-1983 nostro cognosci secundum modum quem in singularibus habet, nisi

60 d.9-2015 2

d.9-2015 ratio, nisi quod haec dependentia provenit ex imperfectione status,

61 d.9-2016 7

d.9-2016 nam intellectus nunc non recipit species, nisi dum actu operatur

62 d.9-2115 6

d.9-2115 facere"; nullus autem omnia facit nisi Deus.

63 d.9-2285 9

d.9-2285 nec vero in intellectu possibili producit aliud lumen, nisi solas species,

64 d.9-2306 7

d.9-2306 prima principia nullam aliam actionem habet nisi producere species *

65 d.9-2313 8

d.9-2313 actum cognitionis; intellectus autem agens non concurrat, nisi remote,

66 d.9-2508 5

d.9-2508 actualem esse practicam simpliciter, nisi illi addatur actus voluntatis *

67 d.9-2512 8

d.9-2512 actu dirigit; non potest autem actu dirigere nisi voluntatis intentio *

68 d.9-2528 4

d.9-2528 appetitus non fertur nisi ad cognitionem, et ideo prima cognitio practica

69 d.10-0091 7

d.10-0091 consequi. Parum enim sufficeret res cognoscere nisi illas appeterent, nam

70 d.10-0105 1

d.10-0105 nisi secundum diversos gradus cognitionis, ut infra. Appetitus autem

71 d.10-0205 9

d.10-0205 probari a theologis quod voluntas non potest velle nisi bonum; et in 2, d 6,

72 d.10-0270 3

d.10-0270 malum alteri, nisi in obiecto et actu reperiatur aliqua ratio boni, ut Deus

73 d.10-0302 7

d.10-0302 voluntatem non posse respuere aliquod bonum nisi quia in illo invenit *

74 d.10-0305 4

d.10-0305 destructio ipsius existentiae, nisi in dicta mali alicuius carentia.

75 d.10-0308 7

d.10-0308 impossibilia cognita ut impossibilia non possunt, nisi forte voluntate

76 d.10-0322 4

d.10-0322 bonum nemo appetit, nisi vel quia in actu appetendi invenit aliquam *

77 d.10-0396 10

d.10-0396 libere se movet in actum, nec potest ab aliquo nisi a solo Deo illo modo

78 d.10-0407 2

d.10-0407 constituatur, nisi forte habitu aliquo, non simpliciter, sed ad melius esse.

79 d.10-0413 8

d.10-0413 potentiae ab obiecto facta non potest intelligi, nisi obiective, in quo non

80 d.10-0433 5

d.10-0433 vitalis, non potest elici nisi a potentia cuius est actus, et si aliud deberet

81 d.10-0441 5

d.10-0441 potentiam exire in actum, nisi ipsa exerceat, et faciat exire in actum

82 d.11-0074 9

d.11-0074 de cibis et venereis; nihil ergo defendit irascibilis nisi concupita; ergo

83 d.11-0250 10

d.11-0250 praeteritum ut sic non habet rationem boni vel mali, nisi forte absolute vel *

84 d.11-0283 9

d.11-0283 potentia animae; non est autem actus alterius potentiae, nisi appetitus,

85 d.11-0357 7

d.11-0357 sentit neque cognoscit divisionem. Saepe enim, nisi homo oculos

86 d.11-0371 8

d.11-0371 frigiditatis. Non enim potest aliter sentiri intemperies, nisi sentiendo *

87 d.11-0406 7

d.11-0406 passionis nec res aliqua movet risum nisi delectet.

88 d.11-0413 5

d.11-0413 iucundas, non causare risum, nisi novitatem aliquam prae se ferant. Et

89 d.11-0581 2

d.11-0581 ferri nisi in rem cognitam per sensum, nam appetitus non fertur nisi in

90 d.11-0581 12

d.11-0581 ferri nisi in rem cognitam per sensum, nam appetitus non fertur nisi in

91 d.11-0583 8

d.11-0583 sibi proportionatae; appetitui autem sensitivo non proportionatur nisi

92 d.11-0633 15

d.11-0633 2, d 24, q 3, a 2, ait nullum motum esse “in genere moris” nisi ex

93 d.11-0636 4

d.11-0636 nullum est peccatum nisi in voluntate consentiente; ergo etiam nullus

94 d.11-0637 4

d.11-0637 actus est liber nisi ex libertate voluntatis, nam in tantum aliquis actus

95 d.12-0060 4

d.12-0060 bonitatem suam, nam nisi ratio boni cognoscatur, voluntas non

96 d.12-0365 2

d.12-0365 libertatem, nisi inquantum ratione utitur.

97 d.12-0409 6

d.12-0409 quia non potest aliquid respuere, nisi quia in eo aliquam rationem

98 d.12-0474 11

d.12-0474 quae obiecta sit libera voluntas. Sed hoc non potest explicari nisi simul

99 d.12-0549 3

d.12-0549 meos liberos, nisi inquantum sunt aliquo modo praesentes suae *

100 d.12-0551 3

d.12-0551 ponit necessitatem nisi conditionaliter.

101 d.12-0652 8

d.12-0652 quidditatem; voluntas vero non fertur in rem nisi prout habet ordinem

102 d.12-0653 8

d.12-0653 ad actualement existentiam. Nulla enim res appetitur nisi vel prout actu

103 d.12-0678 8

d.12-0678 habet, nam voluntas non est potentia rationali nisi per

104 d.12-0686 2

d.12-0686 et nisi ratione ducatur, non potest operari.

105 d.12-0749 8

d.12-0749 quam intellectus cognoscere, cum appetitus non feratur nisi in *

106 d.12-0752 3

d.12-0752 enim cognoscit nisi prout sunt in se ipsis, alias in sua cognitione

107 d.12-0756 7

d.12-0756 similiter rei amatae, voluntas non amat nisi rem cognitam ab *

108 d.12-0769 4

d.12-0769 intellectus vero non, nisi prout in se illum habet. Propter quod quidam

109 d.12-0843 10

d.12-0843 sensitivum, nempe ad delectationem, nam vis sensitiva non cognoscit nisi

110 d.13-0114 2

d.13-0114 movendum, nisi superaddatur eis aliqua virtus, nam vis motiva solum est

111 d.13-0249 5

d.13-0249 quod voluntas non movet nisi medio appetitu sensitivo. Et q 81, a

112 d.14-0061 10

d.14-0061 1 Quia in animae subsistentia non est alia entitas, nisi

113 d.14-0068 1

d.14-0068 nisi existentiam perdere nec entitatem personalitatis, quia non est

114 d.14-0090 5

d.14-0090 Separari enim nihil est nisi tollere ab illa causalitatem formalem quam

115 d.14-0146 10

d.14-0146 primo necessaria aliqua unio inter locatum et locum, et nisi haec

116 d.14-0158 4

d.14-0158 potest movere corporalem, nisi dupliciter, scilicet vel informando illam

117 d.14-0434 3

d.14-0434 intrinseca sibi, nisi ab extrinseco infunderentur species.

118 d.14-0437 5

d.14-0437 non est productivus specierum nisi ab aliquo determinetur; dum

119 d.14-0448 4

d.14-0448 convertitur ad res nisi cognoscendo vel amando illas; haec ergo

120 d.14-0463 12

d.14-0463 essendi; et quia non est possibilis alius modus intelligendi in anima nisi

121 d.14-0535 7

d.14-0535 anima separata non potest se cognoscere nisi eius intellectus ad hoc

122 d.14-0547 1

d.14-0547 nisi illi tribuatur aliquid positivum, non potest intelligere aliquid quod

123 d.14-0558 7

d.14-0558 in corpore non potest cognoscere se nisi per conversionem ad *

124 d.14-0634 1

d.14-0634 nisi adsit intentionalis.

125 d.14-0658 4

d.14-0658 potest uti illis, nisi sensus comitetur intellectum. Quia ergo sensus non

126 d.14-0869 6

d.14-0869 non sat est cognitio confusa nisi singulas personas cognoscat quibus

127 d.14-0910 5

d.14-0910 cogitationes nec operationes liberas, nisi ex voluntate illius cuius istae *

128 d.14-0951 7

d.14-0951 separata non cognosceret alia singularia materialia nisi ea quae in vita

129 d.14-0981 1

d.14-0981 nisi forte aliquas cognoscat per revelationem.

130 d.14-1002 8

d.14-1002 Animae vero damnatorum nesciunt quae hic geruntur, nisi per daemones

131 d.14-1426 3

d.14-1426 ad corpus, nisi forte velleitate quadam et sub conditione, quam putaret

132 d.14-1429 9

d.14-1429 ratione ducta, putaret esse impossibile reuniri per naturam, nisi forte *

NITATUR

1 d.13-0061 2

d.13-0061 movetur nitatur quiescenti, ut si manus movetur, quiescit brachium, et

NOBILEM

1 d.9-1783 1

d.9-1783 nobilem aeternam atque divinam minus contemplari tum possumus,

NOBILIOR

1 d.8-0332 11

d.8-0332 ad illam satis est quod phantasia hominis sit perfectior et nobilior, et

NOBILIOREM

1 d.9-2347 3

d.9-2347 possibilem esse nobiliorem.

NOBILIORES

1 d.11-0087 6

d.11-0087 defensionem illius, unde passiones concupiscibiles nobiliores sunt, scilicet

2 d.12-0854 7

d.12-0854 interior est perfectior appetitu, nam habet nobiliores operationes et *

NOBILIORI

1 d.12-0725 3

d.12-0725 intellectus, quia nobiliori modo attingitur ab intellectu quam a voluntate

NOBILISSIMA

1 d.9-1868 8

d.9-1868 ergo et coniuncta corpori, alias impediretur a nobilissima sua

2 d.12-0006 3

d.12-0006 maneat haec nobilissima potentia, breviter de illa aliqua dicemus, quae

NOBILISSIMO

1 d.11-0609 10

d.11-0609 ut subiciatur rationi, magna est perfectio, quia melius est nobilissimo

NOBILISSIMUM

1 d.12-0605 4

d.12-0605 1 Quia habet nobilissimum obiectum. Respicit enim ipsam *

NOBILISSIMUS

1 d.9-2341 7

d.9-2341 Et probatur quia eius actus est nobilissimus, qui est *

NOBILITATE

1 d.12-0648 6

d.12-0648 perfectior, nam perfectio potentiae ex nobilitate obiecti desumitur; illud

NOBILIUS

1 d.11-0085 5

d.11-0085 tribuitur obiectum altius et nobilius; aliunde tamen videtur minus *

2 d.12-0649 3

d.12-0649 autem obiectum nobilius est quod est abstractius et immaterialius; sed;

NOBIS

1 d.8-0019 1

d.8-0019 nobis sunt nota de his sensibus.

2 d.8-0087 1

d.8-0087 nobis et brutis communis est, et ideo sensui alicui tribuenda. Illa ergo

3 d.8-0292 4

d.8-0292 cognitionem sensibilibus in nobis inventam: aliam simplicem, quae

4 d.8-0503 7

d.8-0503 Adde quod auctoritas Aristotelis stat pro nobis.

5 d.8-0529 8

d.8-0529 sensus formaliter efficiens hos actus, qui a nobis diversis nominibus

6 d.8-0608 6

d.8-0608 cadere non possunt, qualis in nobis tantum reperitur, ad intellectum

7 d.9-0130 8

d.9-0130 Et ad argumentum concedo entia rationis a nobis fingi et

8 d.9-0156 8

d.9-0156 7 et 8, ubi ait intelligibilia a nobis esse quae repraesentantur in

9 d.9-0304 7

d.9-0304 asserendum esse virtutem quamdam spiritualem in nobis, quam intellectum

10 d.9-0717 2

d.9-0717 universaliora nobis sunt notiora; ergo.

11 d.9-0826 5

d.9-0826 quibus singulare cognosci a nobis per reflexionem.

12 d.9-1061 3

d.9-1061 ait notiora nobis esse quae sunt sensui proximiora; haec vero sunt

13 d.9-1386 5

d.9-1386 per se concipiuntur a nobis propriis conceptibus isto secundo modo, ut

14 d.9-1388 8

d.9-1388 materiales sint, non possunt isto modo a nobis concipi pro isto statu.

15 d.9-1415 8

d.9-1415 sensibilia; ergo signum est sic etiam a nobis concipi.

16 d.9-1479 8

d.9-1479 Item, ille modus cognoscendi substantiam, supra a nobis *

17 d.9-1484 8

d.9-1484 Item, sequitur quod substantia non cognoscatur a nobis *

18 d.9-1511 3

d.9-1511 rationi notiori nobis.

19 d.9-1512 8

d.9-1512 Ad tertiam dicitur quod substantia cognoscitur a nobis *

20 d.9-1671 6

d.9-1671 quidditatem. Dupliciter enim quidditas a nobis cognoscitur, *

21 d.9-1688 1

d.9-1688 nobis pro hoc statu cognosci prout in se est per propriam speciem

22 d.9-1698 6

d.9-1698 inquit Deum non posse a nobis cognoscit nisi ex sensibilibus. Idem D

23 d.9-1701 5

d.9-1701 aenigmatem”, inquit Deum a nobis videri per speculum creaturarum.

24 d.9-1768 2

d.9-1768 innotescit nobis, qui ostendant proprias earum proprietates et quidditates,

25 d.9-1786 1

d.9-1786 nobis cogitandi, indagandique suppeditetur.” Et infra: “Res namque

26 d.9-1790 5

d.9-1790 substantias non posse a nobis perfecte cognosci.

27 d.9-1792 3

d.9-1792 posse a nobis perfecte cognosci. Ponebat enim ipse Plato quidditates

28 d.9-1795 3

d.9-1795 potest a nobis perfecte cognosci, ita etiam ideae illae separatae, in

29 d.9-1800 5

d.9-1800 hac vita posse a nobis perfecte cognosci. Quod tenet Alexander *

30 d.9-1819 5

d.9-1819 perpetuo contemplationem, qualis inest nobis parvo tempore, et 10

31 d.9-1830 4

d.9-1830 separatas posse a nobis quidditative cognosci. Quod etiam tenet Iandunus,

32 d.9-1879 5

d.9-1879 potissimi effectus illius, sunt nobis notissimi et illi explicant nobis

33 d.9-1879 10

d.9-1879 potissimi effectus illius, sunt nobis notissimi et illi explicant nobis

34 d.9-1889 8

d.9-1889 secundum se est omnino incognoscibile etiam a nobis, nam utrumque

35 d.9-1891 7

d.9-1891 clare. Neutrum tamen infinitum potest a nobis perfecte cognosci in

36 d.9-1956 1

d.9-1956 nobis cognoscere nisi per conversionem ad phantasma. Per *

37 d.9-1968 7

d.9-1968 hierarchia, cap 1, inquit: "Impossibile est nobis superlucere divinum

38 d.9-2559 9

d.9-2559 tamen ille actus praevenit omnem appetitum, nam etiam nobis *

39 d.9-2560 4

d.9-2560 nolentibus est in nobis; ergo actus practicus non est tantum ille qui a *

40 d.9-2835 1

d.9-2835 nobis certo cognosci, quia non in se, cum non sint, neque in causis suis,

41 d.9-2882 7

d.9-2882 Christi inferamus peccatum non regnaturum in nobis. Quod dicit

42 d.9-2943 4

d.9-2943 et conservare in nobis dignitatem rationalis naturae. De hoc habitu et

43 d.10-0004 8

d.10-0004 genera potentiarum animae, ex quibus tria a nobis sunt explicata, scilicet

44 d.10-0055 3

d.10-0055 omnia a nobis sunt explicata.

45 d.10-0148 9

d.10-0148 opiniones pertinet, sed tantum est certum esse in nobis potentias ad *

46 d.10-0502 10

d.10-0502 licet non sit propria efficiens causa; ergo etiam in nobis verbum

47 d.12-0215 1

d.12-0215 nobis tractanda est ex propriis tantum principiis. Nec omnino omitti

48 d.12-0264 1

d.12-0264 nobis duas animas: alteram quae necessitaret ad bonum, aliam ad

49 d.12-0327 4

d.12-0327 Non tantum dedit nobis Deus facultates has, quibus generose

50 d.12-0330 5

d.12-0330 inseruit et posuit in nobis nec ullam vim esse reliquam voluit, quae *

51 d.12-0814 6

d.12-0814 sed ex his quae in nobis causant. Seraphim ergo dicuntur ardentes et *

52 d.13-0151 5

d.13-0151 nam saepe experimur in nobis multos motus et non experimur in nobis

53 d.13-0151 12

d.13-0151 nam saepe experimur in nobis multos motus et non experimur in nobis

54 d.13-0153 3

d.13-0153 palpebrarum qui nobis inconsiderantibus fiunt; motus etiam pedum et

55 d.13-0253 6

d.13-0253 Probatur, quia motio localis in nobis libere fit, exceptis

56 d.13-0269 8

d.13-0269 sufficiens ad efficiendum motum; ergo etiam in nobis erit, si non *

57 d.14-0141 13

d.14-0141 esse in loco". Quia vero esse hic vel alibi etiam tribuitur a nobis *

58 d.14-0340 1

d.14-0340 nobis, corrumpuntur quae sunt in nobis; sed separata anima, *

59 d.14-0340 6

d.14-0340 nobis, corrumpuntur quae sunt in nobis; sed separata anima, *

NOCET

1 d.11-0313 2

d.11-0313 realiter nocet corpori et sensui tactus.

2 d.14-1217 6

d.14-1217 intelligibile, corpus vero, ait, multum nocet animae ad hanc perfectionem,

NOCIVI

1 d.11-0061 1

d.11-0061 nocivi; ergo si potentia movens appetitum est una, etiam potentia

NOCIVUM

1 d.10-0096 1

d.10-0096 nocivum toti animali et singulis eius partibus, ut capiti, pedi, etc.; ergo

NOCTUAE

1 d.9-1780 4

d.9-1780 intellectum nostrum oculis noctuae, quia sicut illis non potest intueri solem,

NOLENS

1 d.9-2686 5

d.9-2686 volens erraverit quam si nolens; et artifex plus vituperatur si nolens *

2 d.9-2686 11

d.9-2686 volens erraverit quam si nolens; et artifex plus vituperatur si nolens *

NOLENTIBUS

1 d.9-2560 1

d.9-2560 nolentibus est in nobis; ergo actus practicus non est tantum ille qui a *

NOLET

1 d.14-1433 2

d.14-1433 cognoscens, nolet reunionem ad corpus.

NOLINT

1 d.9-1837 4

d.9-1837 cognoscere, quod velint nolint experientia illos docebit. Omnes etiam

NOLIT

1 d.10-0300 4

d.10-0300 miseriam, et velit nolit, numquam erit beatus.

NOLITIO

1 d.13-0147 1

d.13-0147 nolitio; et proportionaliter in appetitu. Et in angelo movente caelum

NOLUERUNT

1 d.11-0112 5

d.11-0112 sunt et forte antiqui noluerunt distinctionem realem ponere, sed

NOMEN

1 d.9-2275 9

d.9-2275 lumen primo sit dictum de lumine materiali, tamen nomen translatum

2 d.9-2591 6

d.9-2591 actionem practicam intellectus, nam “praxis” nomen graecum est, latine

3 d.9-2938 8

d.9-2938 nempe “synderesis” et “conscientia”. “Synderesis” non est nomen *

4 d.9-2941 3

d.9-2941 dicitur, quod nomen “conservationem” significat, quia iudicia huius

5 d.11-0220 1

d.11-0220 nomen “passio” communiter in malam partem accipitur, pro actu

6 d.11-0228 9

d.11-0228 appetitus sensitivi subordinatos rationi. Hic tamen late sumitur nomen

7 d.11-0229 4

d.11-0229 “passio”, prout commune nomen est, et indifferenter in bonam et

8 d.12-0089 5

d.12-0089 Consentire quadam ratione commune nomen est conveniens cuicumque

NOMINA

1 d.8-0023 7

d.8-0023 suppositionem notandum est quod haec septem nomina: sensus

2 d.8-0506 7

d.8-0506 realiter. Nam videntur distingui, nam diversa nomina, et non *

3 d.8-0522 4

d.8-0522 intellectiva sunt plurima nomina significantia intellectum, ut intellectus, ratio,

4 d.9-1213 7

d.9-1213 Tertio modo universale logicum, quamvis haec nomina non

5 d.9-2906 4

d.9-2906 Et haec sunt nomina diversa intellectui imposita, nam de aliis *

6 d.9-2925 7

d.9-2925 9 Sed praeter dicta, sunt alia nomina quae non tam ipsam *

7 d.9-2935 7

d.9-2935 locutio". Et per haec intelligentur alia nomina, nam omnia numerare esset

NOMINALIUM

1 d.10-0201 7

d.10-0201 2 In hac quaestione est opinio nominalium quod appetitus potest

NOMINATAM

1 d.9-0599 1

d.9-0599 nominatam.

NOMINATIVO

1 d.9-2203 1

d.9-2203 nominativo, sed in genitivo legatur, scilicet: “est substantiae actus”, id est,

NOMINE

1 d.8-0575 2

d.8-0575 phantasiam, nomine late utitur ad significandum quemlibet sensum *

2 d.9-0159 6

d.9-0159 6 Sed dubitabis, quid intelligamus nomine rerum *

3 d.9-1282 7

d.9-1282 metaphysica sive logica. Illud enim de nomine est.

4 d.9-1835 7

d.9-1835 Tamen haec dissensio tantum est de nomine, nam omnes *

5 d.9-1839 4

d.9-1839 et confuso. De nomine ergo dissident, nam Scotistae hanc cognitionem,

6 d.9-1841 7

d.9-1841 cognitionem quidditatis, non quidditativam. Tamen de nomine quaestio est.

7 d.9-2540 6

d.9-2540 Tamen forte quaestio est de nomine, et ille actus potest dici *

8 d.9-2588 6

d.9-2588 Tamen forte dissensio est de nomine, nam actus practicus

9 d.9-2955 9

d.9-2955 voluntatis. Sed minus bene, nam ut ex ipso nomine constat, conscientia

10 d.12-0048 5

d.12-0048 Respondetur esse quaestionem de nomine, nam etiam

11 d.14-1406 6

d.14-1406 quam res habet, quae metaphorice nomine appetitus explicatur, ut *

NOMINIBUS

1 d.8-0529 10

d.8-0529 sensus formaliter efficiens hos actus, qui a nobis diversis nominibus

2 d.9-0583 4

d.9-0583 haec actio diversis nominibus explicetur.

3 d.9-1229 6

d.9-1229 23 Sed quicquid sit de nominibus, et illis utendo ut plures, ex dictis

4 d.9-1697 5

d.9-1697 Dionysius, 7 De divinis nominibus, et De caelesti hierarchia, cap 1, *

5 d.9-1843 4

d.9-1843 Dionysius, De divinis nominibus, triplicem assignat, quamvis de

6 d.9-1967 8

d.9-1967 Idem sentit Dionysius, cap 2 De divinis nominibus, De caelesti

7 d.9-2910 3

d.9-2910 significatam diversis nominibus, iuxta diversos conceptus

8 d.10-0216 10

d.10-0216 animi causa malus sit.” Et D Dionysius, De divinis nominibus, cc. 4 et

NOMINIS

1 d.9-2091 4

d.9-2091 saltem quoad quid nominis.

NON

1 d.8-0012 4

d.8-0012 Quarta conclusio: Phantasia non est sensus, nec aliquis

2 d.8-0033 6

d.8-0033 maxime necessaria animae sensitivae, et non poterat convenire alicui

3 d.8-0039 4

d.8-0039 discernat, quia anima non cognoscit, nisi per potentias, et ideo per

4 d.8-0048 9

d.8-0048 quae certo ratio falsum supponit, quia sensus interior non aliter *

5 d.8-0053 3

d.8-0053 Unde hic non dicitur esse sensus universalis, sed quidam particularis.

6 d.8-0054 6

d.8-0054 Et dicitur communis communitate obiecti, non quia sensibilia *

7 d.8-0065 9

d.8-0065 1 Quia supponit species recipi in organo, et non in

8 d.8-0072 2

d.8-0072 communis non recipit in se species sensibilibum, sed iudicat de ante se

9 d.8-0075 9

d.8-0075 Sed haec est falsa sententia, nam sensus communis non *

10 d.8-0076 4

d.8-0076 iudicat, nisi cognoscendo; non potest autem cognoscere, nisi in se recipiat

11 d.8-0102 4

d.8-0102 Prima, quod licet non sit sensus, neque actu neque potentia,

12 d.8-0106 6

d.8-0106 verificari condicionaliter, id est, licet non manerent sensus, etc, ut patet in

13 d.8-0111 2

d.8-0111 adest, non vero phantasia". Quae verba difficilia sunt, et ideo *

14 d.8-0114 1

d.8-0114 non tamen phantasia, id est, actus imaginandi. Sed in isto sensu *

15 d.8-0116 4

d.8-0116 est sensus exterior, non phantasia. Sed hoc est contra experientiam,

16 d.8-0119 7

d.8-0119 semper adest, scilicet obiecto suo, quia non nisi praesens cognoscit;

17 d.8-0120 2

d.8-0120 phantasia non ita, quia etiam absens cognoscit. Unde verba illa non *

18 d.8-0120 11

d.8-0120 phantasia non ita, quia etiam absens cognoscit. Unde verba illa non *

19 d.8-0123 3

d.8-0123 imaginatio autem non. De qua quomodo intelligenda sit, infra.

20 d.8-0137 1

d.8-0137 non ita.

21 d.8-0141 7

d.8-0141 semper sequitur motus appetitus, ex imaginatione non semper, sed *

22 d.8-0143 9

d.8-0143 exemplo de pictura. Visio enim picturae per se non movet appetitum,

23 d.8-0147 7

d.8-0147 tunc considerans homo, an eveniat vel non, timet.

24 d.8-0157 4

d.8-0157 Sed forte id non est necessarium, quia istae duo non sunt duae *

25 d.8-0157 10

d.8-0157 Sed forte id non est necessarium, quia istae duo non sunt duae *

26 d.8-0171 8

d.8-0171 movere et dirigere appetitum sensitivum. Ille enim non movetur, nisi a

27 d.8-0181 5

d.8-0181 maiorem aliquam perfectionem, quia non tantum ex instinctu naturae

28 d.8-0189 5

d.8-0189 disconvenientis, licet illam praesentem non habeat, ut canes dormientes

29 d.8-0192 4

d.8-0192 rerum praeteritarum memoratur, non simplici modo, sed cum quadam

30 d.8-0194 7

d.8-0194 Propter quod multi putant hanc virtutem non pertinere ad *

31 d.8-0202 4

d.8-0202 invenire quod discurrendo non potuit invenire. Sed hoc signum fallax

32 d.8-0209 6

d.8-0209 indagatio, quae fit in sensu, non per proprium discursum, sed per

33 d.8-0256 5

d.8-0256 experientia desumpta ex infirmitate, non tamen procedit ex propriis *

34 d.8-0258 1

d.8-0258 non placet. Fundamentum autem eius solvetur quaestione sequenti.

35 d.8-0276 1

d.8-0276 non possunt convenire eidem potentiae materiali, nam facilis *

36 d.8-0278 4

d.8-0278 siccitate; quae duo non possunt praedominari in organo eiusdem *

37 d.8-0299 6

d.8-0299 est notandum quod sensus interni non sunt multiplicandi per

38 d.8-0300 13

d.8-0300 hoc quod unus possit plura quam alius, sed per hoc quod unus non

39 d.8-0305 8

d.8-0305 huiusmodi operationes, tot multiplicare internos sensus, et non plures *

40 d.8-0312 3

d.8-0312 autem sensibus non est haec necessitas.

41 d.8-0314 4

d.8-0314 externi sensus quod non potest interior, nempe immutari ab *

42 d.8-0316 2

d.8-0316 exterior, non tamen per immutationem obiecti; et ideo ad hoc fuerunt

43 d.8-0317 8

d.8-0317 necessarii externi sensus, quia nisi illi immutarentur, non posset

44 d.8-0321 5

d.8-0321 multiplicandos sensus internos, quae non possunt reduci ad aliam potentiam,

45 d.8-0323 8

d.8-0323 16 2 est notandum quod in homine non sunt ponendi plures

46 d.8-0326 9

d.8-0326 et si aliqua operatio apparet in homine perfectior, non propterea est in

47 d.8-0338 4

d.8-0338 communem et phantasiam non esse potentias realiter distinctas. Et

48 d.8-0345 1

d.8-0345 non durant species neque actus, nisi in praesentia sensibilium; ergo

49 d.8-0346 5

d.8-0346 cum phantasia et memoria non possint immutari, nisi media *

50 d.8-0352 5

d.8-0352 potentia naturaliter agens, et non impedita; ergo potentia cognoscens

51 d.8-0353 8

d.8-0353 in absentia obiecti potest cognoscere in praesentia; non ergo propter

52 d.8-0359 10

d.8-0359 phantasia; ergo tam facile immutatur sicuti esse potest, quia non potest

53 d.8-0360 7

d.8-0360 esse facilius immutatio quam simultanea; ergo non oportet haec *

54 d.8-0362 6

d.8-0362 Et confirmatur, nam si phantasia non simul immutatur

55 d.8-0376 3

d.8-0376 praesentem habemus, non sentimus illam, ut etiam D Thomas et *

56 d.8-0379 2

d.8-0379 imaginationem non distingui, quia si distinguerentur, maxime ut *

57 d.8-0380 8

d.8-0380 cognoscerent in praesentia et absentia; sed hoc non; ergo eadem ratio

58 d.8-0381 7

d.8-0381 probat aestimativam et memoriam inter se non distingui. Ponere *

59 d.8-0388 10

d.8-0388 ut plumbum. Tamen ad oppositum dicitur quod haec immutatio non

60 d.8-0390 4

d.8-0390 Item, species ipsae non tantum recipiuntur in organo, sed in

61 d.8-0394 4

d.8-0394 collocatur sensus interior, non est illa diversitas dispositionum quae ab

62 d.8-0399 3

d.8-0399 et memoriam non esse potentias realiter a phantasia distinctas.

63 d.8-0401 10

d.8-0401 cognoscit per species sensatas et alia per insensatas; sed non est talis distinctio

64 d.8-0406 5

d.8-0406 sensata; ergo istae potentiae non distinguuntur. Et probo antecedens,

65 d.8-0407 7

d.8-0407 nam potentia cognoscens lupum ut inimicum, non alia ratione id *

66 d.8-0416 3

d.8-0416 Sed hoc non intelligitur, nam hoc iudicium: "Hic est inimicus"

67 d.8-0417 9

d.8-0417 includit intrinsece cognitionem huius qui est inimicus; ergo non sunt

68 d.8-0419 6

d.8-0419 Et confirmatur, nam sensus communis non possit *

69 d.8-0426 5

d.8-0426 sub ratione insensata; ergo non distinguitur ab aestimativa. Ultima

70 d.8-0431 3

d.8-0431 appetitus autem non movetur, nisi a ratione convenientis et *

71 d.8-0446 5

d.8-0446 autem, reminiscentia et imaginatio non ponuntur in numero, ut

72 d.8-0463 7

d.8-0463 munus sensus communis imaginativae; ergo sentit non distingui. Et in

73 d.8-0472 1

d.8-0472 non immutari, nisi in praesentia obiecti. Et ideo ille locus primae partis

74 d.8-0474 4

d.8-0474 Praetera. Quod phantasia non distinguatur ab aestimativa

75 d.8-0482 9

d.8-0482 ad illum ut intellectus practicus; ergo secundum illum non *

76 d.8-0484 6

d.8-0484 Tandem, quod phantasia et memoria non distinguantur est

77 d.8-0487 5

d.8-0487 conservat species sensatas, et non sunt aliae. Haec Aristoteles.

78 d.8-0488 9

d.8-0488 Nec video quid huic conclusioni obstare possit, quod non sit *

79 d.8-0491 4

d.8-0491 ista conclusio communiter non asseritur, immo forte a nullo.

80 d.8-0500 6

d.8-0500 sententiae quae a multis auctoribus non asseratur, et cum ipsi inter se

81 d.8-0505 7

d.8-0505 saltem hae potentiae formaliter distinguantur, dato non distingui *

82 d.8-0506 9

d.8-0506 realiter. Nam videntur distinguere, nam diversa nomina, et non *

83 d.8-0519 2

d.8-0519 diversorum non faciunt diversas rationes formales potentiarum; sic

84 d.8-0525 9

d.8-0525 Item, si illo modo essent potentiae realiter distinguendae, non

85 d.8-0531 3

d.8-0531 aliae definitiones non sunt adaequatae definitiones illius potentiae, sed

86 d.8-0550 2

d.8-0550 rationes non sensatae, ut ratio disconvenientis, inimicitiae, et eodem

87 d.8-0552 6

d.8-0552 quae per species sensuum externorum non repraesentantur, et tamen

88 d.8-0560 7

d.8-0560 nullum esse animal adeo imperfectum quod non habeat sensum *

89 d.8-0563 2

d.8-0563 exterior non iudicat de convenientia et disconvenientia rei, et ideo

90 d.8-0567 7

d.8-0567 2 est notandum quod iste sensus non est eiusdem *

91 d.8-0573 4

d.8-0573 Aristoteles haec animalia non habere phantasiam, in quo non sibi *

92 d.8-0573 9

d.8-0573 Aristoteles haec animalia non habere phantasiam, in quo non sibi *

93 d.8-0581 8

d.8-0581 plura sensibilia, tamen adhuc est imperfectus, quia non habet rationem

94 d.8-0586 7

d.8-0586 5 Quod habeant rationem memoriae negari non potest, *

95 d.8-0600 5

d.8-0600 cognoscit sensationes externorum sensuum, non ut obiecta propria, sed ut

96 d.8-0603 9

d.8-0603 memoria vel remittatur vel ex parte corrumpatur, et non repraesentet

97 d.8-0604 10

d.8-0604 eum; ex quo saepe provenit quod habens memoriam rei non habet

98 d.8-0608 2

d.8-0608 cadere non possunt, qualis in nobis tantum reperitur, ad intellectum

99 d.8-0622 3

d.8-0622 sed hoc non est verum, ut patet. Averroes vero respondet quod

100 d.8-0623 2

d.8-0623 exemplorum non requiritur veritas. Philoponus, hic, f. 81, col. 3,

101 d.8-0626 6

d.8-0626 formicis negari hanc secundam memoriam, non primam. Quae *

102 d.8-0628 9

d.8-0628 animalia quae cum memoria habent auditum, prudentiam habent, non

103 d.8-0633 7

d.8-0633 cum memoria habent auditum, disciplinabilia sunt”, non etiam in

104 d.8-0642 7

d.8-0642 prudentiam naturalem; tamen quod auditu careant non est certum,

105 d.8-0647 9

d.8-0647 nec potest dici, ut D Thomas ibi respondet, non moveri auditu, sed

106 d.8-0655 2

d.8-0655 Herennium, non tamen est necessaria carentia auditus.

107 d.8-0657 8

d.8-0657 ponens radicem sentiendi in corde, consequenter ait non esse organum

108 d.8-0674 5

d.8-0674 cogitationibus intellectus, unde cordi non ita tribuuntur, quia in eo ut

109 d.8-0675 6

d.8-0675 in organo fiat, quia intellectus non habet organum, sed ibi

110 d.8-0701 3

d.8-0701 Sed respondetur non omnes illos esse organa sensus *

111 d.8-0702 7

d.8-0702 interioris, nam ille est unus et non potest esse in tribus.

112 d.8-0704 4

d.8-0704 quibus illi ventriculi non sunt distincti.

113 d.8-0725 3

d.8-0725 laedi possit, non laeso interno. Multi putant quod non; sed verius est

114 d.8-0725 9

d.8-0725 laedi possit, non laeso interno. Multi putant quod non; sed verius est

115 d.8-0727 5

d.8-0727 apparere sibi monstra quae non videt, etc., quamvis habeat oculos sine

116 d.8-0729 11

d.8-0729 laesionem, ergo signum est illam laesionem esse in phantasia, et non in

117 d.9-0015 2

d.9-0015 formarum, non actu, sed potentia; et non omnis, sed intellectiva.

118 d.9-0015 7

d.9-0015 formarum, non actu, sed potentia; et non omnis, sed intellectiva.

119 d.9-0016 4

d.9-0016 Sexta: Passio intellectus non est omnino similis passioni *

120 d.9-0020 9

d.9-0020 potentia aliter quam antea, nempe ad actum secundum, non ad *

121 d.9-0026 9

d.9-0026 ratione; sensus autem esse rerum materialium potest cognoscere, non

122 d.9-0031 11

d.9-0031 materia carent idem est quod intelligitur et intelligit; cur autem non

123 d.9-0039 8

d.9-0039 impatibilis, in quo differt a possibili, quia non est principium patiendi,

124 d.9-0042 6

d.9-0042 habitu in eodem prior est non simpliciter; intellectus autem in actu

125 d.9-0044 4

d.9-0044 distinguitur. Haec conclusio non est posita, ut iacet in textu, sed posita est

126 d.9-0048 11

d.9-0048 vere est, et est immaterialis, immortalis et aeternus; qui tamen non *

127 d.9-0071 6

d.9-0071 phantasmata speculari, et ideo qui non sentit, neque discere neque *

128 d.9-0081 7

d.9-0081 intellectu nostro; tamen hic nihilominus praetermitti non potui, ne mutetur

129 d.9-0084 7

d.9-0084 haberet obiectum, maxime ens; sed hoc non. Probo minorem, nam ens

130 d.9-0085 6

d.9-0085 est obiectum intellectus angelici, ergo non intellectus humani. Tenet

131 d.9-0090 7

d.9-0090 2 Ens est obiectum Metaphysicae; ergo non intellectus, alias

132 d.9-0095 5

d.9-0095 voluntas quam intellectus; ergo non potest esse ens obiectum *

133 d.9-0121 6

d.9-0121 entia rationis, alias cognoscendo illa non versaretur circa obiectum suum.

134 d.9-0122 6

d.9-0122 4 Tertia conclusio: Entia rationis non comprehenduntur

135 d.9-0126 11

d.9-0126 omnia circa quae versatur potentia; sed ens reale et rationis non habent

136 d.9-0128 1

d.9-0128 non potest esse obiectum adaequatum intellectus, nam fere non habent

137 d.9-0128 9

d.9-0128 non potest esse obiectum adaequatum intellectus, nam fere non habent

138 d.9-0174 1

d.9-0174 non potest esse illi proportionata.

139 d.9-0182 11

d.9-0182 79, a 8, ad 1, et ideo in universalitate obiecti non distinguuntur.

140 d.9-0185 9

d.9-0185 Dicunt quidam quod istae potentiae, ut potentiae sunt, non

141 d.9-0191 7

d.9-0191 Sed mihi displicet, nam istae potentiae non sunt *

142 d.9-0193 2

d.9-0193 potentiae non differunt specie, nec etiam in quantum proprietates.

143 d.9-0198 1

d.9-0198 non communia; ergo propria; ergo ut potentiae erunt proprietates;

144 d.9-0201 2

d.9-0201 suas, non considerando an dimanent ab hac essentia vel ab illa, *

145 d.9-0203 8

d.9-0203 sint in hoc vel in illo subiecto, non variant speciem. Si sunt diversae,

146 d.9-0206 8

d.9-0206 potentiae, quae ut potentiae sunt eiusdem speciei, non differunt ut *

147 d.9-0209 9

d.9-0209 ultima, videtur dicere esse eiusdem speciei. Sed id non est credibile, ut

148 d.9-0226 5

d.9-0226 In exterioribus vero sensibus non tam clare apparet differentia,

149 d.9-0228 15

d.9-0228 Anima, cap De tactu, et alii ibi; et Apollinaris, q 8, a 1, tenet non

150 d.9-0259 2

d.9-0259 analogam, non tamen secundum propriam similitudinem, nam illud

151 d.9-0262 8

d.9-0262 repraesentativa; animae autem essentia, cum sit finita, non continet res

152 d.9-0263 6

d.9-0263 alias neque repraesentat, et ideo non potest illas cognoscere.

153 d.9-0267 9

d.9-0267 2 Et hinc oritur quaestio proposita. Nam intellectus non movetur,

154 d.9-0269 4

d.9-0269 materiale est; ergo non potest agere in intellectum spirituales

155 d.9-0275 5

d.9-0275 quae sciverunt; postea vero non addiscere, sed reminisci.

156 d.9-0286 12

d.9-0286 in tali operatione penderet, nam si in receptione specierum ab illis non

157 d.9-0287 2

d.9-0287 dependeret, non est cur in operatione dependeat, vel cur organa *

158 d.9-0292 6

d.9-0292 Tandem, si intellectus careret speciebus, non alio modo *

159 d.9-0296 8

d.9-0296 anima existit antequam intret corpus, et quod non est vera forma *

160 d.9-0297 5

d.9-0297 corporis. Tamen supposito antea non esse, sed creari in illo tamquam

161 d.9-0317 3

d.9-0317 Constat enim non solam illam, sed etiam phantasma, in sensu interiori

162 d.9-0324 5

d.9-0324 tamen quia solum ipsum non est sufficiens, ut ratio facta ostendit,

163 d.9-0332 2

d.9-0332 illud, non formaliter, sed obiective. Illuminare formaliter appellat

164 d.9-0334 4

d.9-0334 illuminatur; hoc autem non potuit dicere in phantasmate, quia est *

165 d.9-0335 10

d.9-0335 materiale; lumen autem intellectus agentis est spirituale, et ideo non poterat

166 d.9-0349 4

d.9-0349 in potentia, quia non erat sufficiens ad movendum intellectum. Hanc

167 d.9-0357 6

d.9-0357 potest imprimere phantasmati materiali; ergo non immutat illud *

168 d.9-0371 6

d.9-0371 habet actionem realem circa illud, non potest eius repraesentatio *

169 d.9-0376 3

d.9-0376 rationem communem non repraesentando individuales conditiones; est

170 d.9-0377 5

d.9-0377 autem impossibile quod phantasma non repraesentet conditiones *

171 d.9-0384 10

d.9-0384 phantasma semper manet materiale et in se immutatum; ergo non potest

172 d.9-0386 4

d.9-0386 Sed dices quod non phantasma, sed natura universalis in

173 d.9-0389 3

d.9-0389 aliquid esse; non autem habet aliquid esse in se, sed ut plurimum in

174 d.9-0421 3

d.9-0421 inferioris ordinis non potest naturaliter concurrere ad producendum *

175 d.9-0432 7

d.9-0432 ad intellectum agentem? Si nihil addatur, non plus potest quam antea.

176 d.9-0433 8

d.9-0433 Si additur, vel est spirituale, et hoc non, quia spirituale non potest *

177 d.9-0433 11

d.9-0433 Si additur, vel est spirituale, et hoc non, quia spirituale non potest *

178 d.9-0435 7

d.9-0435 Praeterea, inter phantasma et intellectum agentem non *

179 d.9-0441 5

d.9-0441 praeter dictam; illa autem non est sufficiens, nam ex ea nulla virtus

180 d.9-0445 5

d.9-0445 speciem in intellectu: ergo non est necessarius intellectus agens. Patet

181 d.9-0450 6

d.9-0450 Et confirmatur, nam si hoc non posset fieri, maxime quia

182 d.9-0460 7

d.9-0460 ut fiat isto faciliori modo, et non alio superante ordinem naturae.

183 d.9-0464 8

d.9-0464 agens potest ex propriis efficere entitatem spiritualem, non tamen

184 d.9-0466 9

d.9-0466 partiale efficiens, efficiens in specie repraesentationem in qua non

185 d.9-0490 7

d.9-0490 constare potest et ratione, quia instrumentum non potest elevari ad *

186 d.9-0493 6

d.9-0493 actionem propriam circa illam; ergo non potest elevari ut *

187 d.9-0496 2

d.9-0496 phantasma non concurrere effective, sed materialiter ad productionem

188 d.9-0497 9

d.9-0497 specierum, solum autem intellectum agentem illam efficere. Quod non

189 d.9-0500 5

d.9-0500 1 Quia species spiritualis non posset educi de potentia subiecti

190 d.9-0502 4

d.9-0502 2 Quia forma non educitur nisi ex potentia subiecti in quo *

191 d.9-0503 5

d.9-0503 recipitur; species autem intelligibilis non recipitur in phantasmate, sed in

192 d.9-0504 9

d.9-0504 intellectu possibili; ergo de potentia huius intellectus educitur, non

193 d.9-0508 6

d.9-0508 intellectus agentis recipitur in possibili, non in phantasmate; dicitur

194 d.9-0519 6

d.9-0519 12 Secunda conclusio: Haec determinatio non fit per *

195 d.9-0535 2

d.9-0535 sensibili non concurrente effective ad eam actionem, sed habente se

196 d.9-0541 8

d.9-0541 a 6, in fine, ubi ait quod “non potest dici quod sensibilis cognitio sit *

197 d.9-0561 4

d.9-0561 sufficienter approximatus et non indispositus; ergo sequitur effectus sine

198 d.9-0564 7

d.9-0564 determinante. Sed contra. Nam agens universale non determinatur ad *

199 d.9-0566 8

d.9-0566 vel a certa dispositione passi; phantasma autem non est dispositio

200 d.9-0572 4

d.9-0572 remote tamen et non adeo proprie.

201 d.9-0575 8

d.9-0575 phantasmatis potest ad hanc reduci, nam licet non sit actio libera, est

202 d.9-0592 8

d.9-0592 intellectiva est in potentia ad similitudines rerum, non eo modo quo

203 d.9-0597 10

d.9-0597 discipuli D Thomae, et fere omnes doctores, quas ego non nego, sed

204 d.9-0598 2

d.9-0598 assero non esse tres distinctas, sed unam et eandem diversimode *

205 d.9-0601 2

d.9-0601 phantasmatis non est actio circa phantasma, ut late supra contra

206 d.9-0617 3

d.9-0617 vel semper non loquitur in rigore.

207 d.9-0623 5

d.9-0623 quod secundum actualem dispositionem non potest immutare visum,

208 d.9-0627 8

d.9-0627 cuiusmodi sunt res pure spirituales; si vero non sit in tali dispositione

209 d.9-0641 6

d.9-0641 Sed nihilominus mihi est certum non fieri actu intelligibilem,

210 d.9-0649 12

d.9-0649 in illis verbis aperte docet D Thomas illa tria supra dicta non esse tres

211 d.9-0656 2

d.9-0656 intelligibilis non immutat intellectum nostrum effective, quia non est actu

212 d.9-0656 8

d.9-0656 intelligibilis non immutat intellectum nostrum effective, quia non est actu

213 d.9-0659 9

d.9-0659 Vel aliter, quod intelligibile in actu movet intellectum, non ad *

214 d.9-0660 10

d.9-0660 actum primum, sed ad secundum. Constat igitur quod res non fit actu

215 d.9-0664 4

d.9-0664 notandum quod species non dicitur abstrahi a phantasmatis propterea

216 d.9-0667 1

d.9-0667 non est intelligibile, nam spirituale quomodo esset immixtum *

217 d.9-0670 5

d.9-0670 naturam quam phantasma repraesentat, non tamen materialiter, sicut

218 d.9-0674 2

d.9-0674 abstractio non est actio distincta a productione speciei. Et ad hunc *

219 d.9-0677 4

d.9-0677 in phantasmate repraesentatur, non prout ibi, sed prout in specie *

220 d.9-0701 10

d.9-0701 differentia videtur colligi quod sicut sensus est singularium et non

221 d.9-0702 7

d.9-0702 universalium, ita intellectus est universalium et non singularium. Quod

222 d.9-0705 5

d.9-0705 1 Nam intellectus noster non habet propriam speciem rei *

223 d.9-0706 3

d.9-0706 singularis; ergo non potest cognoscere singularia, nam intellectus non *

224 d.9-0706 9

d.9-0706 singularis; ergo non potest cognoscere singularia, nam intellectus non *

225 d.9-0711 2

d.9-0711 materiale non potest esse spiritualis, nam res repraesentata est materialis;

226 d.9-0713 2

d.9-0713 ergo non habet species unde sit spiritualis.

227 d.9-0726 3

d.9-0726 opinatur singularia non directe, sed reflexe tantum cognosci, id est, non

228 d.9-0726 11

d.9-0726 opinatur singularia non directe, sed reflexe tantum cognosci, id est, non

229 d.9-0755 2

d.9-0755 intellectum non formare proprium conceptum rei singularis, sed tantum

230 d.9-0757 7

d.9-0757 hominem, v.g, videns tamen postea illum non posse abstracte

231 d.9-0763 10

d.9-0763 evidentes discursus, quales sunt illi, quos circa singularia habemus, non

232 d.9-0778 1

d.9-0778 non repugnat singulare materiale representari per propriam speciem.

233 d.9-0790 10

d.9-0790 speciem in intellectu nostro fieri vel est quia ille non est capax, vel, si est *

234 d.9-0791 4

d.9-0791 capax, intellectus agens non habet virtutem ad efficiendas illas. Non

235 d.9-0792 7

d.9-0792 primum, nam intellectui, ut intellectus est, non repugnat habere

236 d.9-0796 7

d.9-0796 accedens ad materialitatem. Secundum etiam dici non potest, nam

237 d.9-0798 5

d.9-0798 intellectus possibilis; ergo si non repugnat ex parte intellectus possibilis,

238 d.9-0801 10

d.9-0801 agenti, et cur etiam possit efficere species universalium et non

239 d.9-0807 9

d.9-0807 Deo infundi, primo, quia superfluum; et deinde, quia non magis

240 d.9-0811 1

d.9-0811 non potest dici, alias intellectus animae separatae supernaturaliter

241 d.9-0816 8

d.9-0816 quia nisi intellectus noster habet speciem singularis, non potest

242 d.9-0818 6

d.9-0818 ex eo potissime negavit, quia non habet propriam speciem illius; ergo

243 d.9-0821 4

d.9-0821 Probatur consequentia, quia non potest intellectus

244 d.9-0823 5

d.9-0823 per speciem; ergo si non habet propriam speciem rei singularis, ergo

245 d.9-0853 7

d.9-0853 assignandum est per quam speciem intelligibilem; non quidem per speciem *

246 d.9-0857 3

d.9-0857 ordinis, et non potest concurrere ad actum spiritualem.

247 d.9-0864 10

d.9-0864 operatio phantasiae impertinens est et insufficiens, si intellectus ipse non

248 d.9-0865 8

d.9-0865 habet principium sufficiens cognitionis; species autem universalis non

249 d.9-0870 2

d.9-0870 illam non devenimus in cognitionem huius singularis; si secundum,

250 d.9-0889 2

d.9-0889 ergo non posset illos distincte cognoscere, nam ibi non esset conversio

251 d.9-0889 9

d.9-0889 ergo non posset illos distincte cognoscere, nam ibi non esset conversio

252 d.9-0900 3

d.9-0900 cognoscere et non ad singularia descendere, hoc nihil valet, nam

253 d.9-0902 7

d.9-0902 sensuum, et ideo attingit cognitionem universalium, non tamen est cur

254 d.9-0905 5

d.9-0905 Et tamen nota quod non omnia singularia aequaliter *

255 d.9-0916 2

d.9-0916 locus non urget, quia Aristoteles tantum intendit eundem esse *

256 d.9-0923 1

d.9-0923 non tantum, sed etiam universalia cognoscit, singularia non omitens.

257 d.9-0923 8

d.9-0923 non tantum, sed etiam universalia cognoscit, singularia non omitens.

258 d.9-0926 3

d.9-0926 conditionibus materiae, non tollit quin possit cognoscere res materiales

259 d.9-0933 1

d.9-0933 non ita intelligitur ut sit productio speciei repraesentantis naturam

260 d.9-0943 2

d.9-0943 hominem non considerando Petrum neque Paulum.

261 d.9-0959 11

d.9-0959 virtutem ad illam efficiendam et est naturale ac universale agens non

262 d.9-0960 3

d.9-0960 impeditum; ergo non efficit speciem universalis abstracti, scilicet *

263 d.9-0963 6

d.9-0963 1 Quia illa species Petri non potest repraesentare hunc *

264 d.9-0981 2

d.9-0981 colorem, non discerneret inter conceptum albedinis et colorem, quia *

265 d.9-0984 3

d.9-0984 signum est non fuisse productas duas species: aliam albedinis et aliam

266 d.9-0989 5

d.9-0989 plures actus simul, quia non est ratio cur potius hac quam illa specie

267 d.9-1008 8

d.9-1008 diximus quod ad primam conceptionem rei universalis non est *

268 d.9-1024 9

d.9-1024 imaginativa, quod licet in prima fictione rerum simplicium non utatur unica

269 d.9-1042 7

d.9-1042 cuius speciem prius recipit, nam cur non?, ut inductione et ratione

270 d.9-1046 8

d.9-1046 potest facile intellectus illud cognoscere; universalia autem non ita *

271 d.9-1059 10

d.9-1059 facile sensu percipitur, facilius etiam concipitur intellectu, si id non *

272 d.9-1075 1

d.9-1075 non cognoscunt res, nisi prout per species repraesentantur.

273 d.9-1076 7

d.9-1076 Item, tantum cognoscunt secundum exteriora accidentia, non

274 d.9-1085 8

d.9-1085 2 Visus a longe videns hominem et non discernens *

275 d.9-1092 5

d.9-1092 obiectum sensus est universale non secundae intentionis, sed primae,

276 d.9-1094 2

d.9-1094 universale non attingitur a sensu in sua universalitate, sed attingitur *

277 d.9-1105 7

d.9-1105 Ad tertium respondetur quod in sensu non est proprie *

278 d.9-1108 2

d.9-1108 unum, non viso alio, quia illud non imprimit speciem sui in visu.

279 d.9-1108 7

d.9-1108 unum, non viso alio, quia illud non imprimit speciem sui in visu.

280 d.9-1111 5

d.9-1111 autem modus abstractionis formalis non ita.

281 d.9-1122 7

d.9-1122 Sed ex dictis constat intellectum agentem non producere talem

282 d.9-1133 3

d.9-1133 abstrahitur; unde non proprie causat illam, sed concipit.

283 d.9-1138 6

d.9-1138 abstractio formalis, quia per illam non consideratur res ut universalis est,

284 d.9-1151 8

d.9-1151 provenit, nam quia intellectus immaterialis est, ideo non subicitur

285 d.9-1162 8

d.9-1162 immerito, nam ibi multis etiam verbis intelligi non potest, hic vero *

286 d.9-1167 9

d.9-1167 existentis in multis. Quapropter natura sub hac universalitate non fit,

287 d.9-1169 1

d.9-1169 non subsistit abstracta ab individuis, sed est facta particularis;

288 d.9-1177 9

d.9-1177 abstracta solet dici prima intentio obiectiva. Secundum vero non est

289 d.9-1178 10

d.9-1178 realiter in ipsa natura, quia, ut diximus, natura realiter non est

290 d.9-1180 4

d.9-1180 quia entia rationis non sunt, nisi dum cognoscuntur; quando autem

291 d.9-1188 8

d.9-1188 naturam ipsam, tamen quia virtutem habet reflectendi, non sistit in

292 d.9-1213 8

d.9-1213 Tertio modo universale logicum, quamvis haec nomina non

293 d.9-1228 1

d.9-1228 non est proprium, quin potius nimis extrinsecum primario fini illius.

294 d.9-1231 7

d.9-1231 24 Prima conclusio: Univerale primo modo non fit ab *

295 d.9-1242 13

d.9-1242 etiam fit ab intellectu et nihil ponit in re abstracta, tamen vere non est

296 d.9-1280 8

d.9-1280 quod abstrahitur, habere aliquem modum universalitatis quem non

297 d.9-1281 5

d.9-1281 habebat in rebus, negari non potest, sive illa universalitas vocetur

298 d.9-1288 1

d.9-1288 non habet in rebus.

299 d.9-1293 5

d.9-1293 rebus et ille modus non est modus singularitatis, sed potius est modus

300 d.9-1307 1

d.9-1307 non fingitur referri, quia hoc non fingitur, nisi dum comparatur ad *

301 d.9-1307 6

d.9-1307 non fingitur referri, quia hoc non fingitur, nisi dum comparatur ad *

302 d.9-1312 4

d.9-1312 intellectu et hoc non, nam stat abstrahi naturam genericam non abstractis *

303 d.9-1312 10

d.9-1312 intellectu et hoc non, nam stat abstrahi naturam genericam non abstractis *

304 d.9-1313 7

d.9-1313 speciebus. Item, per meram cognitionem abstractivam non cognoscitur *

305 d.9-1315 7

d.9-1315 esse. Patet consequentia, nam relatio rationis non habet aliud esse nisi

306 d.9-1318 4

d.9-1318 cognoscuntur, illud esse non potest esse nisi reale, nam non est dare

307 d.9-1318 10

d.9-1318 cognoscuntur, illud esse non potest esse nisi reale, nam non est dare

308 d.9-1319 10

d.9-1319 medium inter esse fictum et esse reale; fictum enim non est nisi dum

309 d.9-1334 2

d.9-1334 vero non sic, sed ex accidentium cognitione ad contemplanda ea quae

310 d.9-1339 11

d.9-1339 intellectus agentis, de aliis vero rebus, quae per se sensibiles non sunt,

311 d.9-1340 6

d.9-1340 ut substantia et accidentia alia non sensibilia, difficultas est.

312 d.9-1341 7

d.9-1341 2 De quibus dico 1: Haec non cognoscuntur primo ab

313 d.9-1352 5

d.9-1352 Dicetur forte quod phantasma non tantum repraesentat *

314 d.9-1354 5

d.9-1354 accidentium, nam accidentia illa non repraesentantur in abstracto, sed in *

315 d.9-1360 5

d.9-1360 cognitione phantasiae; phantasia autem non cognoscit subiectum nudum,

316 d.9-1363 5

d.9-1363 Item, nam si id non sufficeret, sequeretur quod viso homine et

317 d.9-1369 8

d.9-1369 Praeterea arguitur, nam ideo angelorum et Dei non potest

318 d.9-1371 2

d.9-1371 quia non cadunt sub cognitione alicuius sensus; ergo eadem ratione

319 d.9-1372 9

d.9-1372 omnes res materiales, quae sub cognitione alicuius sensus non cadunt,

320 d.9-1373 1

d.9-1373 non poterunt primo cognosci ab intellectu per propriam speciem. Et

321 d.9-1375 6

d.9-1375 3 Dico 2: Intellectus noster non format proprium et *

322 d.9-1376 4

d.9-1376 distinctum conceptum rerum non sensibilium per se.

323 d.9-1379 8

d.9-1379 Uno modo ut rei illi conveniat quod non aliis; et dicitur *

324 d.9-1384 12

d.9-1384 concipitur prout in se conceptibilis est per propriam sui similitudinem et non

325 d.9-1387 8

d.9-1387 experientia constat; res autem quae sub sensu non cadunt, etiam si *

326 d.9-1388 3

d.9-1388 materiales sint, non possunt isto modo a nobis concipi pro isto statu.

327 d.9-1390 8

d.9-1390 Et probatur, nam si alicuius rei materialis non sensatae *

328 d.9-1392 4

d.9-1392 materialis; sed illius non; ergo nullius.

329 d.9-1402 2

d.9-1402 habemus, non possumus discernere an sit simplex vel composita, sed

330 d.9-1407 5

d.9-1407 quam hominis; sed hominem non concipimus proprio conceptu illo

331 d.9-1411 7

d.9-1411 Tandem, experientia hoc demonstrat, nam nos non possumus

332 d.9-1418 10

d.9-1418 intellectus agentis, posset illam proprio conceptu concipere; sed hoc non *

333 d.9-1423 8

d.9-1423 aliae res sensibiles; et in aliis rebus non magis sentitur subiectum *

334 d.9-1424 10

d.9-1424 accidentium quam ibi; sed ibi ex phantasmate panis consecrati non *

335 d.9-1426 5

d.9-1426 conceptus, quia ibi vere non est talis substantia, ergo neque in aliis *

336 d.9-1441 7

d.9-1441 accidentium, et alia, quae per speciem non repraesentantur,

337 d.9-1455 5

d.9-1455 intellectus res a sensibus non perceptas primo, non concipit per proprias

338 d.9-1455 8

d.9-1455 intellectus res a sensibus non perceptas primo, non concipit per proprias

339 d.9-1461 10

d.9-1461 locis, nempe quia intellectus est capax illarum specierum, et non habet

340 d.9-1464 7

d.9-1464 aliqua species propria, nam per alienam non posset tam facile id *

341 d.9-1472 8

d.9-1472 per illam formare conceptum accidentis, substantiae vero non sic, ergo.

342 d.9-1484 5

d.9-1484 Item, sequitur quod substantia non cognoscatur a nobis *

343 d.9-1496 6

d.9-1496 secundum se est prior cognitione, non tamen quoad nos. Vel dicitur

344 d.9-1498 11

d.9-1498 accidens, quia accidens pendet ab illa in esse et cognosci, non e contrario,

345 d.9-1502 2

d.9-1502 accidentis non dicit ordinem ad subiectum, sed illud in confuso includit;

346 d.9-1504 9

d.9-1504 confuso, scilicet in quantum est pars illius concreti accidentalis, non

347 d.9-1509 8

d.9-1509 continetur ibi absolutus conceptus substantiae, tamen tunc non *

348 d.9-1531 10

d.9-1531 accidentium est in principio, cum via inquisitionis proceditur; unde non *

349 d.9-1544 3

d.9-1544 cognosci; ergo non indigent aliqua specie aut extrinseco alio ut

350 d.9-1550 3

d.9-1550 Circa hoc non defuerunt dicentes animam se ipsam perpetuo

351 d.9-1557 9

d.9-1557 etiam multi ignorant an animam habeant. Dicere vero non experiri

352 d.9-1560 3

d.9-1560 magnum, sed non audire propter assiduitatem. Certa ergo res est quod

353 d.9-1561 3

d.9-1561 anima nostra non semper se ipsam cognoscit.

354 d.9-1562 9

d.9-1562 2 Prima conclusio. Ex quo sequitur 1, quod non cognoscit se per

355 d.9-1567 3

d.9-1567 sua cognitione non penderet a sensibus, neque ab extrinseco aliquo,

356 d.9-1569 3

d.9-1569 continuo cognosceret; non ergo se cognoscit per suam substantiam. Et

357 d.9-1574 5

d.9-1574 Patet, quia ex se non est sufficienter actuata, neque habet *

358 d.9-1577 9

d.9-1577 4 Tertia conclusio. Unde sequitur, 3, quod anima non cognoscit

359 d.9-1581 6

d.9-1581 Et ratio est, quia anima non cognoscit se ipsam per se, sed in *

360 d.9-1585 11

d.9-1585 anima in cognitionem sui et suarum potentiarum et habituum, et non

361 d.9-1591 2

d.9-1591 nihilominus non est pura potentia in eo genere, sed aliquam *

362 d.9-1593 7

d.9-1593 genere intelligibilium, id est, de se non sufficienter actuata, neque

363 d.9-1600 12

d.9-1600 reddit, et falsa aliqua admiscet, ut est illud quod intellectus noster non

364 d.9-1602 8

d.9-1602 est pura potentia. Hoc enim secundum stare non potest, nam

365 d.9-1605 6

d.9-1605 5; ergo in hoc genere non est pura potentia.

366 d.9-1612 8

d.9-1612 dicunt quidam quod cognoscuntur per se ipsos, non per species, quia

367 d.9-1613 8

d.9-1613 ipsi sunt immediate coniuncti potentiae intellectivae; ergo non est

368 d.9-1616 2

d.9-1616 intellectus non potest se per se ipsum cognoscere; ergo neque actus suos.

369 d.9-1629 4

d.9-1629 Quod tamen mihi non placet, nam facta illa propositione

370 d.9-1630 6

d.9-1630 obiecti, potest voluntas exire et non exire in actum; ergo ex vi illius

371 d.9-1631 1

d.9-1631 non potest intellectus actum voluntatis cognoscere; ergo aliud

372 d.9-1632 7

d.9-1632 principium est necessarium; hoc autem esse non potest nisi aliqua species.

373 d.9-1635 8

d.9-1635 cognosci, nam cum sint principia cognoscendi alia, non mirum si sint

374 d.9-1637 5

d.9-1637 Sed mihi etiam videtur non cognosci per se ipsas, alias *

375 d.9-1638 5

d.9-1638 evidentissime cognoscerentur, quod tamen non ita est. Unde dico cognosci

376 d.9-1640 1

d.9-1640 non alio modo.

377 d.9-1641 8

d.9-1641 9 Quod si quaeras cur ista omnia non cognoscuntur per se

378 d.9-1645 2

d.9-1645 haec non percipiuntur sensu, non potest intellectus formare clarum et

379 d.9-1645 5

d.9-1645 haec non percipiuntur sensu, non potest intellectus formare clarum et

380 d.9-1650 10

d.9-1650 omnino et sine ordine ad illam, ut sunt intelligentiae, non vero *

381 d.9-1670 6

d.9-1670 imperfecte, cognoscendo aliqua praedicata quidditativa, non vero integram

382 d.9-1676 3

d.9-1676 modus cognitionis non est humanus, sed angelicus, nam humano modo

383 d.9-1678 10

d.9-1678 conceptu concipitur, et per illam cognoscuntur passiones propriae et non

384 d.9-1692 9

d.9-1692 sed nulla substantia spiritualis obici potest sensibus; ergo non potest

385 d.9-1698 3

d.9-1698 inquit Deum non posse a nobis cognoscit nisi ex sensibilibus. Idem D

386 d.9-1704 2

d.9-1704 imperfecte, non distincte et clare.

387 d.9-1714 8

d.9-1714 illam esse suum esse per essentiam, quia non potest illud ab alia

388 d.9-1715 4

d.9-1715 causa recipere, alias non esset prima.

389 d.9-1719 4

d.9-1719 quia effectus ipsi non repraesentant Deum prout in se est, neque

390 d.9-1723 2

d.9-1723 cognosci, non tamen demonstrationibus convincentibus intellectum; *

391 d.9-1725 2

d.9-1725 quaedam, non vero quantum ad propria.

392 d.9-1745 8

d.9-1745 Item, effectus plurimi sunt in universo qui non possunt tribui

393 d.9-1747 7

d.9-1747 tribui Deo immediate. Dixi tamen hoc non posse demonstratione *

394 d.9-1750 6

d.9-1750 fieri. Unde cum istae substantiae non habeant ab intrinseco

395 d.9-1752 4

d.9-1752 voluntate, et effectus non omnino evidenter demonstrant Deum illas

396 d.9-1753 3

d.9-1753 fecisse, sequitur non posse ostendi illas actu esse demonstratione

397 d.9-1769 4

d.9-1769 nec praedicata, quae non sint omnibus communia. Et in hoc differunt a

398 d.9-1780 8

d.9-1780 intellectum nostrum oculis noctuae, quia sicut illis non potest intueri solem,

399 d.9-1790 2

d.9-1790 substantias non posse a nobis perfecte cognosci.

400 d.9-1812 3

d.9-1812 separata et non potentia animae, quae discursu temporis efficiebat

401 d.9-1836 2

d.9-1836 concedunt non posse nos propriam et distinctam quidditatem angelorum

402 d.9-1841 3

d.9-1841 cognitionem quidditatis, non quidditativam. Tamen de nomine quaestio est.

403 d.9-1847 7

d.9-1847 locum habet, nam illis tribuimus, si non omnes perfectiones rerum,

404 d.9-1850 8

d.9-1850 Secundus est per negationem earum rerum quae non *

405 d.9-1883 6

d.9-1883 intellectus noster est finitus; ergo non potest cognoscere rem infinitam;

406 d.9-1884 2

d.9-1884 ergo non potest cognoscere Deum. Maior patet, quia inter intellectum

407 d.9-1893 3

d.9-1893 ergo infinitum non potest intellectus noster comprehendere, neque

408 d.9-1895 9

d.9-1895 imperfecte illum cognoscere. Potest etiam illum clare videre, non

409 d.9-1915 7

d.9-1915 In quo etiam est, 2, certum non habere in usu istarum *

410 d.9-1925 6

d.9-1925 lumen sufficiens ad operandum; ergo non est cur a phantasia *

411 d.9-1931 2

d.9-1931 operatione non pendet intellectus a phantasia.

412 d.9-1934 4

d.9-1934 sensus exterior ligari non potest, nisi ligata phantasia quae est quasi *

413 d.9-1938 5

d.9-1938 intellectus, acquisitis speciebus, iam non habet dependentiam a sensu,

414 d.9-1948 10

d.9-1948 Et alii aiunt quod etiam in cognitione sui ipsius non pendet

415 d.9-1952 11

d.9-1952 quando vero operatur per species, quas ipse sibi format, tunc non

416 d.9-1957 5

d.9-1957 conversionem autem debet intelligi non ipsius intellectus, sed animae vel

417 d.9-1962 7

d.9-1962 intrinsicam dependentiam a phantasia, id est, non potest per intellectum

418 d.9-1982 8

d.9-1982 nostri est quidditas rei materialis; haec autem non potest ab intellectu

419 d.9-1989 2

d.9-1989 intellectus non cognoscit singularia directe. Quod tamen improbatum

420 d.9-1990 5

d.9-1990 est. Praeterea dato intellectum non cognoscere singularia, tamen ex

421 d.9-1991 3

d.9-1991 illa ratione non posset haberi necessaria concomitantia inter *

422 d.9-2000 1

d.9-2000 non possit sine dependentia; sed hoc non est philosophicum, quia hoc

423 d.9-2000 7

d.9-2000 non possit sine dependentia; sed hoc non est philosophicum, quia hoc

424 d.9-2011 1

d.9-2011 non tamen habetur quod intellectus pendeat in sua operatione ab

425 d.9-2016 4

d.9-2016 nam intellectus nunc non recipit species, nisi dum actu operatur

426 d.9-2025 1

d.9-2025 non est essentialis, sed ex statu provenit, nam in anima separata et in

427 d.9-2026 3

d.9-2026 corporibus resurgentibus non erit haec dependentia intellectus a

428 d.9-2029 7

d.9-2029 quod intellectus in actu primo constitutus non indiget motore *

429 d.9-2041 9

d.9-2041 dormientibus fit; tamen si sensus externi sint ligati, non propter *

430 d.9-2043 2

d.9-2043 tunc non impeditur intellectus. Et ita contingit in exstasi.

431 d.9-2052 6

d.9-2052 2 Ut illa impressio specierum non referatur ad ea quae *

432 d.9-2055 4

d.9-2055 Tamen intellectus dormientis non est aptus ad ferendum iudicium de

433 d.9-2056 7

d.9-2056 rebus revelatis, nam dum homo dormit non habet liberum iudicium

434 d.9-2061 11

d.9-2061 Dicendum superest de ipsis potentiis, et quoniam una sine alia non *

435 d.9-2072 4

d.9-2072 quia eius munus non est recipere, sed tantum agere, ideo ab actione *

436 d.9-2073 5

d.9-2073 denominatur. Dicitur autem intellectus, non quia intelligat nam *

437 d.9-2074 5

d.9-2074 intellectus agens ut sic non intelligit, sed tantum producit speciem;

438 d.9-2075 4

d.9-2075 producere autem speciem non est cognoscere, nam obiectum sensibile

439 d.9-2076 4

d.9-2076 producit speciem et non sentit, sed intellectus dicitur, quia res

440 d.9-2079 7

d.9-2079 Prima, quod una est cognoscitiva, et non alia.

441 d.9-2082 11

d.9-2082 At vero actio intellectus agentis ex se et ex propriis non est *

442 d.9-2084 4

d.9-2084 posset a re non vivente fieri, sicut productio speciei sensibilis fit a re

443 d.9-2086 9

d.9-2086 principio intrinseco activo; at vero actio intellectus agentis non ita, sed

444 d.9-2111 7

d.9-2111 substantia actus”. Et infra inquit quod “non quandoque intelligit,

445 d.9-2112 3

d.9-2112 quandoque vero non intelligit, separatus vero est solum hoc.” Et

446 d.9-2122 5

d.9-2122 5 Dico esse certum, non quia sit de fide, quia neque quod sit *

447 d.9-2132 3

d.9-2132 Natura enim non deficit in necessariis neque ordinat rem ad exercendam

448 d.9-2135 6

d.9-2135 productiva specierum intelligibilium, sine quibus non potest fieri

449 d.9-2140 6

d.9-2140 specierum intelligibilium esset substantia separata, non dependeret in

450 d.9-2144 6

d.9-2144 Confirmatur, 2, nam in sensibus non desideratur aliquod

451 d.9-2149 6

d.9-2149 7 Sed dices illa ratione non posse concludi intellectum

452 d.9-2152 8

d.9-2152 etiam indiget aliquo producente species, tamen illud non est potentia

453 d.9-2154 4

d.9-2154 movente, tamen illa non est aliqua potentia caeli.

454 d.9-2158 3

d.9-2158 exercendas. Quae non habet instantiam, neque quae adducuntur sunt ad rem,

455 d.9-2159 3

d.9-2159 nam caelum non indiget motu ad propriam operationem vel *

456 d.9-2162 4

d.9-2162 Sensus vero, cum non habeat proprium obiectum sibi

457 d.9-2163 2

d.9-2163 proportionatum, non indiget virtute activa specierum, neque obiectum est

458 d.9-2166 1

d.9-2166 non indigeret intellectu agente.

459 d.9-2173 7

d.9-2173 esse potentiam illius, nam intelligentia separata non est in anima.

460 d.9-2176 1

d.9-2176 non sit actu separatus; ergo non intelligit esse intelligentiam. Unde

461 d.9-2176 6

d.9-2176 non sit actu separatus; ergo non intelligit esse intelligentiam. Unde

462 d.9-2178 10

d.9-2178 ab organo corporeo. Sentit enim esse potentiam spiritualem et non

463 d.9-2196 3

d.9-2196 nempe quia non concurrat ad intelligendum, ut potentia recipiens, sed

464 d.9-2197 6

d.9-2197 ut agens. Unde substantia ibi non significat in rigore rem de *

465 d.9-2202 8

d.9-2202 Tamen possunt alio modo transferri, ut substantia non in *

466 d.9-2206 2

d.9-2206 substantiam, non ponitur absolute, ut sit in recto, sed additur

467 d.9-2208 7

d.9-2208 10 Alia vero verba, scilicet quod “non quandoque intelligit, *

468 d.9-2209 2

d.9-2209 quandoque non intelligit, non sunt referenda ad intellectum agentem,

469 d.9-2209 4

d.9-2209 quandoque non intelligit, non sunt referenda ad intellectum agentem,

470 d.9-2210 8

d.9-2210 nam de hoc iam dixit Aristoteles quod non intelligit, quia non est

471 d.9-2210 11

d.9-2210 nam de hoc iam dixit Aristoteles quod non intelligit, quia non est

472 d.9-2213 4

d.9-2213 potentia in eodem, non tamen simpliciter et absolute. Et ad hoc

473 d.9-2214 3

d.9-2214 probandum subdit: “non quandoque intelligit, quandoque non

474 d.9-2214 7

d.9-2214 probandum subdit: “non quandoque intelligit, quandoque non

475 d.9-2216 6

d.9-2216 nam licet unus et idem non semper intelligat, tamen absolute inter

476 d.9-2217 3

d.9-2217 habentes scientiam non deficit aliquis actu intelligens. Et ita,

477 d.9-2218 3

d.9-2218 simpliciter loquendo, non est prior scientia in potentia quam scientia

478 d.9-2223 2

d.9-2223 Tamen non videtur adeo consona litterae.

479 d.9-2226 2

d.9-2226 tamen non recordatur, quia est impassibilis; intellectus autem

480 d.9-2228 3

d.9-2228 sunt, nam non constat quid intelligat per verbum illud “separatus”, an

481 d.9-2236 7

d.9-2236 Haec autem pars, quando est separata non recordatur, eo scilicet modo

482 d.9-2237 5

d.9-2237 quo in corpore, quia non intelligit modo ad physicum pertinente,

483 d.9-2238 2

d.9-2238 quia non cum adiutorio partis sensitivae et phantasiae, quae

484 d.9-2244 2

d.9-2244 operatio non est sine passionibus amoris vel odii, etc, ut dicitur 1 De

485 d.9-2252 10

d.9-2252 postea vero addit particulam “patibilis” ad ostendendum quod ibi non

486 d.9-2260 6

d.9-2260 1 Intellectum agentem et possibilem non esse unum in

487 d.9-2264 5

d.9-2264 2 sequitur intellectum agentem non esse potentiam organicam,

488 d.9-2268 8

d.9-2268 activam; intellectum vero possibilem esse potentiam passivam, non

489 d.9-2276 4

d.9-2276 est ad spiritualia, non metaphorice, sed proprie, nam lumen dicitur

490 d.9-2290 9

d.9-2290 Respondetur: Suo modo etiam dici posset, sed usus non

491 d.9-2313 6

d.9-2313 actum cognitionis; intellectus autem agens non concurrat, nisi remote,

492 d.9-2315 9

d.9-2315 Quod etiam confirmatur, nam intellectus agens ut sic non

493 d.9-2318 4

d.9-2318 Posteriorum; termini autem non cognoscuntur ab intellectu agente, sed a

494 d.9-2321 6

d.9-2321 et si propter hanc actionem non esset necessarius, non poneretur;

495 d.9-2321 9

d.9-2321 et si propter hanc actionem non esset necessarius, non poneretur;

496 d.9-2322 5

d.9-2322 ergo ad actus cognoscendi non aliter deservit.

497 d.9-2342 7

d.9-2342 intelligere; et est potentia cognoscitiva, qualis non est intellectus agens.

498 d.9-2355 3

d.9-2355 quia agens non est simpliciter perfectius semper patiente, sed

499 d.9-2369 10

d.9-2369 cognoscitiva solum est receptiva specierum et operativa per illas, non *

500 d.9-2393 8

d.9-2393 cuiusdam emanationis speciei ab intellectu, et ita non est potentia *

501 d.9-2401 4

d.9-2401 Sed an dato non distingui realiter, distinguantur saltem formaliter?

502 d.9-2422 9

d.9-2422 rectitudinem et defectum. Aliae vero fiunt necessario, quae non sunt in *

503 d.9-2468 4

d.9-2468 de obiecto materiali, non differunt in illo, nam circa idem obiectum

504 d.9-2487 6

d.9-2487 directivus operationis. Quod vero actu non dirigat propter intentionem *

505 d.9-2489 4

d.9-2489 manet, quamvis ea non utatur ad regulandum.

506 d.9-2494 2

d.9-2494 practicum, non quidem per se, sed per accidens et occasionaliter, ut si

507 d.9-2495 7

d.9-2495 quis acquirat scientiam de re operabili, non animo operandi illam, sed

508 d.9-2502 7

d.9-2502 propositum et finem suum, ratio scientiae non mutaretur. Et ita, per se

509 d.9-2503 4

d.9-2503 loquendo, finis scientis non variat rationem habitus practici vel

510 d.9-2512 3

d.9-2512 actu dirigit; non potest autem actu dirigere nisi voluntatis intentio *

511 d.9-2520 10

d.9-2520 9 Utrum actus practicus necessario dependeat a voluntate. Sed non *

512 d.9-2522 3

d.9-2522 dicatur practicus, non pendet a voluntate ut a movente.

513 d.9-2526 6

d.9-2526 Patet maior, quia intellectus speculativus non movet appetitum, sed

514 d.9-2528 2

d.9-2528 appetitus non fertur nisi ad cognitionem, et ideo prima cognitio practica

515 d.9-2536 7

d.9-2536 10 Sed respondent quod isti actus non sunt perfecte practici, nam

516 d.9-2555 4

d.9-2555 est practicus et non pendet a voluntate operantis; ergo.

517 d.9-2560 8

d.9-2560 nolentibus est in nobis; ergo actus practicus non est tantum ille qui a *

518 d.9-2573 7

d.9-2573 Respondetur negando sequelam, nam actio practica non *

519 d.9-2579 2

d.9-2579 id non faciant, nam hoc non est de ratione omnium actuum *

520 d.9-2579 6

d.9-2579 id non faciant, nam hoc non est de ratione omnium actuum *

521 d.9-2607 1

d.9-2607 non intelligendum est necessario et semper, sed communiter tantum,

522 d.9-2613 5

d.9-2613 Intellectus practicus et speculativus non sunt duae, sed una potentia

523 d.9-2642 4

d.9-2642 verba eius insinuant, non credimus ei; interpretari tamen potest quod

524 d.9-2649 10

d.9-2649 15 Sed contra. Nam si intellectus practicus et speculativus non

525 d.9-2660 3

d.9-2660 distinctio habituum non solum essentialis, sed generica dici solet, ut

526 d.9-2661 11

d.9-2661 Soto notavit, supra; Caietanus, 1 p, q 1, a 4, non quia in nullo

527 d.9-2681 8

d.9-2681 bonum secundum quid, quia est bonum hominis, non ut homo est, sed

528 d.9-2688 4

d.9-2688 appetitus, in alio non.

529 d.9-2692 1

d.9-2692 non transeunt in exteriorem materiam, sub quibus comprehenduntur

530 d.9-2693 4

d.9-2693 omnes illae quae non habent aliquid operatum, illis transactis, ut sunt

531 d.9-2714 9

d.9-2714 possit esse practicus et speculativus. Et videtur quod non. Diximus enim

532 d.9-2745 1

d.9-2745 non conservat species intelligibiles, sed “quandocumque, inquit,

533 d.9-2763 9

d.9-2763 Et ratio a priori est, quia species intelligibiles non pendent in *

534 d.9-2766 3

d.9-2766 pendent, et non habent contrarium, et sunt spirituales et subiectum

535 d.9-2769 5

d.9-2769 interior similiter. Cur ergo non intellectus noster qui in suo genere *

536 d.9-2772 2

d.9-2772 separata non recordaretur eorum quae gessit in corpore.

537 d.9-2795 1

d.9-2795 non potest cognoscere praeteritum ut sic, nam hoc significat tempus in

538 d.9-2797 2

d.9-2797 quas non cognoscit intellectus, quia universalialia tantum attingit. Et

539 d.9-2802 5

d.9-2802 Alii vero dicunt intellectum non habere perfectam rationem *

540 d.9-2803 3

d.9-2803 memoriae, quia non habet pro obiecto adaequato praeteritum ut sic, sed

541 d.9-2806 2

d.9-2806 sensitiva non versatur adaequate circa praeterita, sed etiam praesentia *

542 d.9-2810 8

d.9-2810 "Recordatus sum tui". Habet enim Deus memoria, non ut dicit *

543 d.9-2834 8

d.9-2834 notandum quod futura contingentia, ut futura sunt, non possunt a *

544 d.9-2835 5

d.9-2835 nobis certo cognosci, quia non in se, cum non sint, neque in causis suis,

545 d.9-2835 9

d.9-2835 nobis certo cognosci, quia non in se, cum non sint, neque in causis suis,

546 d.9-2836 2

d.9-2836 quia non habent eas certas et infallibiles. Illa enim dicuntur

547 d.9-2837 6

d.9-2837 contingentia quae esse possunt et non esse. Quae vero talia sunt non habent

548 d.9-2837 12

d.9-2837 contingentia quae esse possunt et non esse. Quae vero talia sunt non habent

549 d.9-2857 6

d.9-2857 Respondetur quod futurorum ut sic non est proprie *

550 d.9-2863 1

d.9-2863 non significant diversas potentias, sed unam et eandem diversis *

551 d.9-2882 4

d.9-2882 Christi inferamus peccatum non regnaturum in nobis. Quod dicit

552 d.9-2889 8

d.9-2889 Praeterea dici solet intellectus “mens”, per quod non significatur

553 d.9-2898 5

d.9-2898 pertinet habitus opinionis. Unde non sunt intelligendae diversae

554 d.9-2914 5

d.9-2914 distinguuntur formaliter, semel dato non distinguuntur realiter.

555 d.9-2920 3

d.9-2920 cognoscendo et non alius. Unus est in potentia ad actum primum, alius est

556 d.9-2922 3

d.9-2922 quarum una non est pars alterius. At vero rationes aliae, quas de

557 d.9-2924 7

d.9-2924 unam rationem potentiae cognoscitivae. Et ideo non est par ratio.

558 d.9-2925 9

d.9-2925 9 Sed praeter dicta, sunt alia nomina quae non tam ipsam *

559 d.9-2938 6

d.9-2938 nempe “synderesis” et “conscientia”. “Synderesis” non est nomen *

560 d.10-0029 6

d.10-0029 enim est quod primum movet, non motum. Intellectus autem et

561 d.10-0041 5

d.10-0041 Octava conclusio: Phantasia deliberationem non habet.

562 d.10-0044 4

d.10-0044 phantasia sequitur, deliberationem non habet. Voluntas autem

563 d.10-0049 5

d.10-0049 Decima conclusio: Intellectus speculativus non movet,

564 d.10-0062 5

d.10-0062 esse videntur, et ideo non videtur haec potentia specialiter

565 d.10-0067 3

d.10-0067 Quae propensio non est proprie appetitus, sed metaphorice. Neque

566 d.10-0070 7

d.10-0070 ad quam ordinatur. Unde talis appetitus non supponit cognitionem

567 d.10-0073 10

d.10-0073 quot sunt diversae inclinationes naturales. De hoc ergo appetitu non

568 d.10-0092 2

d.10-0092 si non esset appetitus, non esset consecutio, nam appetitus est causa

569 d.10-0092 5

d.10-0092 si non esset appetitus, non esset consecutio, nam appetitus est causa

570 d.10-0104 6

d.10-0104 partium; unde hic appetitus elicativus non communicatur animalibus

571 d.10-0108 2

d.10-0108 et non cognoscentes, quod istae non se movent proprie, sed potius *

572 d.10-0108 6

d.10-0108 et non cognoscentes, quod istae non se movent proprie, sed potius *

573 d.10-0110 11

d.10-0110 suas, quando illis carent. At vero res cognoscentes movent se non *

574 d.10-0126 1

d.10-0126 non superat illum gradum, unde tantum versatur circa res materiales

575 d.10-0127 8

d.10-0127 et singulares, et appetitus, consequens cognitionem intellectivam, non

576 d.10-0146 3

d.10-0146 Advertendum tamen non esse de fide hos appetitus esse

577 d.10-0147 9

d.10-0147 entitates realiter distinctas inter se et ab anima, non enim ad *

578 d.10-0149 10

d.10-0149 efficiendos actus utriusque appetitus sive sint distinctae entitatis sive non.

579 d.10-0161 7

d.10-0161 significare desiderium quod est debitum bono non habito; et huiusmodi

580 d.10-0162 2

d.10-0162 appetitus non est in Deo, quantum ad proprium bonum praecipue.

581 d.10-0164 7

d.10-0164 metaphorice magis quam proprie. Tamen hic non sumimus appetitum illo

582 d.10-0166 6

d.10-0166 haec virtus in Deo est non a sua essentia distincta, sed est ipsamet *

583 d.10-0169 5

d.10-0169 Ad secundum dicitur id non esse superfluum, quia est *

584 d.10-0171 4

d.10-0171 complectitur, sicut etiam non est superfluum habere duplicem *

585 d.10-0181 4

d.10-0181 actus; sed appetitus non tantum elicit actus circa bonum, sed etiam circa

586 d.10-0182 3

d.10-0182 malum; ergo non bonum, sed aliquid abstrahens a bono et malo est

587 d.10-0190 5

d.10-0190 5 Dammati maxime vellent non esse; atqui non esse merum

588 d.10-0190 8

d.10-0190 5 Dammati maxime vellent non esse; atqui non esse merum

589 d.10-0195 6

d.10-0195 3 arguitur: Potest aliquis appetere non esse, ut patet in homine

590 d.10-0196 9

d.10-0196 se occidente, et in damnatis, quia vehementer appetunt non esse; at

591 d.10-0197 3

d.10-0197 vero in non esse nulla potest esse ratio boni, quia bonum supponit

592 d.10-0200 2

d.10-0200 impossibili non est ratio boni; ergo.

593 d.10-0204 19

d.10-0204 2, d 6, q 1, a 3, dub 2. Et Scotus, in 1, d 1, q 4, dicit non satis

594 d.10-0205 6

d.10-0205 probari a theologis quod voluntas non potest velle nisi bonum; et in 2, d 6,

595 d.10-0234 13

d.10-0234 naturali, quae cum sit data ab auctore naturae, qui summe bonus est, non

596 d.10-0238 12

d.10-0238 rationem boni ad particulare, in quo apparet ratio boni, cum vere non sit;

597 d.10-0246 4

d.10-0246 malo delectatur; ergo non potest illud appetere sub ratione mali.

598 d.10-0250 5

d.10-0250 Item, nemo potest appetere non esse beatum; ergo non potest

599 d.10-0250 9

d.10-0250 Item, nemo potest appetere non esse beatum; ergo non potest

600 d.10-0252 8

d.10-0252 4 Est tamen notandum circa conclusionem quod non dixi

601 d.10-0262 3

d.10-0262 2 notandum non esse sensum conclusionis quaestionis

602 d.10-0279 4

d.10-0279 impossibile, nam voluntas non est ita libera quod possit ferri extra suum

603 d.10-0282 5

d.10-0282 ad experiendam suam libertatem, non appeteret illud sub ratione mali,

604 d.10-0286 6

d.10-0286 an scilicet potest quis appetere non esse simpliciter. Et quoniam *

605 d.10-0287 2

d.10-0287 quaestio non est huius loci, dico breviter partem affirmativam esse *

606 d.10-0288 6

d.10-0288 probabiliorem, ut damnati velint potius non esse quam sic esse, tamen tunc *

607 d.10-0289 2

d.10-0289 appetunt non esse sub ratione boni, scilicet tamquam conducens ad *

608 d.10-0292 3

d.10-0292 damnati carere non possunt, dum sunt, ideo non esse volunt, ut

609 d.10-0292 8

d.10-0292 damnati carere non possunt, dum sunt, ideo non esse volunt, ut

610 d.10-0294 6

d.10-0294 Sed contra: Si quis vult non esse, ergo vult non esse

611 d.10-0294 10

d.10-0294 Sed contra: Si quis vult non esse, ergo vult non esse

612 d.10-0297 1

d.10-0297 non vult simpliciter non esse, sed supposito statu miseriae, et

613 d.10-0297 4

d.10-0297 non vult simpliciter non esse, sed supposito statu miseriae, et

614 d.10-0298 4

d.10-0298 supposito quod aliter non potest effugere illud. Unde non appetit non esse *

615 d.10-0298 9

d.10-0298 supposito quod aliter non potest effugere illud. Unde non appetit non esse *

616 d.10-0298 11

d.10-0298 supposito quod aliter non potest effugere illud. Unde non appetit non esse *

617 d.10-0299 6

d.10-0299 beatum, sed permittit, quia aliter non potest effugere ultimam

618 d.10-0302 2

d.10-0302 voluntatem non posse respuere aliquod bonum nisi quia in illo invenit *

619 d.10-0308 5

d.10-0308 impossibilia cognita ut impossibilia non possunt, nisi forte voluntate

620 d.10-0316 3

d.10-0316 aliquid quod non respiciat bonum proprium, vel illud includat aliquo

621 d.10-0331 2

d.10-0331 si non sit res rationalis, volo illi bonum vel quia ad me attinet vel quia

622 d.10-0337 6

d.10-0337 est, quia licet ratio boni non respiciat hunc vel illum, tamen ratio boni

623 d.10-0365 15

d.10-0365 Paludanus, in 4, d 49, q 3, a 1; Henricus, Quodl 3. Qui tamen non

624 d.10-0368 1

d.10-0368 non vero ad liberos. Alii dicunt obiectum apprehensum concurrere

625 d.10-0370 14

d.10-0370 vero, 1 p, q 80, a 2; et 1.2, saepissime ait obiectum appetibile non

626 d.10-0394 9

d.10-0394 Si primo modo sumatur, constat aperte obiectum appetibile non

627 d.10-0402 3

d.10-0402 Primum dici non potest. Potentia enim appetitiva ex se est

628 d.10-0407 6

d.10-0407 constituatur, nisi forte habitu aliquo, non simpliciter, sed ad melius esse.

629 d.10-0410 8

d.10-0410 autem similitudo impertinens est appetitui, nam appetitio non fit per *

630 d.10-0412 4

d.10-0412 Secundo etiam dici non potest. Illa enim impulsio

631 d.10-0413 5

d.10-0413 potentiae ab obiecto facta non potest intelligi, nisi obiective, in quo non

632 d.10-0413 12

d.10-0413 potentiae ab obiecto facta non potest intelligi, nisi obiective, in quo non

633 d.10-0422 11

d.10-0422 potentia appetitiva ex se est constituta in actu primo, et non per obiectum;

634 d.10-0426 8

d.10-0426 Quod si dicas potentiam appetitivam et obiectum non *

635 d.10-0433 2

d.10-0433 vitalis, non potest elici nisi a potentia cuius est actus, et si aliud deberet

636 d.10-0435 9

d.10-0435 In hoc enim consistit ratio vitae. Appetitus autem non potest uti

637 d.10-0437 5

d.10-0437 alia potentia; haec ergo non concurrunt effective ad substantiam actus.

638 d.10-0440 3

d.10-0440 specificationem et non quoad ad exercitium? Nam vel est quod obiectum non facit

639 d.10-0440 12

d.10-0440 specificationem et non quoad ad exercitium? Nam vel est quod obiectum non facit

640 d.10-0442 11

d.10-0442 talis speciei; vel est efficere in actu ultimam differentiam illius, non *

641 d.10-0444 3

d.10-0444 Hoc secundum non potest dici. Inauditum enim est quod

642 d.10-0445 7

d.10-0445 aliquid efficiat ultimam differentiam rei et non gradus superiores. Ista

643 d.10-0453 2

d.10-0453 obiectum non concurrat effective ad substantiam actus; ergo nec ad *

644 d.10-0455 4

d.10-0455 Primum autem, si non intelligatur de efficientia propria, sed

645 d.10-0458 3

d.10-0458 est, sed non est contra conclusionem. Si vero intelligatur de propria *

646 d.10-0459 2

d.10-0459 efficientia, non potest esse verum. quia nihil determinatum assignari *

647 d.10-0466 11

d.10-0466 liberis, quia circa illos habet dominium ipsa potentia, et ita non

648 d.10-0471 3

d.10-0471 efficientia; ergo non potest efficere.

649 d.10-0472 4

d.10-0472 Item, si efficeret, non distingueretur concursus causae finalis

650 d.10-0475 8

d.10-0475 tamquam in terminum; terminus autem specificat motum, non vero

651 d.10-0478 3

d.10-0478 potentiae vitalis non efficit actum alterius potentiae.

652 d.10-0480 5

d.10-0480 applicationem obiecti ad potentiam; non ergo efficit actum ipsius *

653 d.10-0484 8

d.10-0484 reliquimus, fundabantur in illa maxima, quod “idem non potest se de *

654 d.10-0495 5

d.10-0495 ergo aliquid efficit, alias non est cur magis moveat.

655 d.10-0497 12

d.10-0497 circa media; sed actus circa finem efficit actum circa media; ergo non

656 d.10-0502 2

d.10-0502 licet non sit propria efficiens causa; ergo etiam in nobis verbum

657 d.10-0504 11

d.10-0504 a Verbo divino, quia est accidens, illud vero substantia, quod non

658 d.10-0519 8

d.10-0519 11 Ad primum aiunt quidam apprehensionem obiecti non esse

659 d.10-0523 4

d.10-0523 appetitus, qui cognitionem non supponit, est mortuus, non elicitus;

660 d.10-0523 8

d.10-0523 appetitus, qui cognitionem non supponit, est mortuus, non elicitus;

661 d.10-0525 3

d.10-0525 apprehensionem requiri, non ut efficientem, sed ut applicationem

662 d.10-0530 8

d.10-0530 physice, et nihilominus est necessaria. Quae duo non repugnant, in

663 d.10-0534 4

d.10-0534 accidens” quasi necessaria non sit, sed quasi non per se influens in actum

664 d.10-0534 8

d.10-0534 accidens” quasi necessaria non sit, sed quasi non per se influens in actum

665 d.10-0542 5

d.10-0542 hunc vel illum actum non est sufficiens ut obiectum effective

666 d.10-0546 4

d.10-0546 assimilentur. Appetitus vero non operatur illo modo, sed inclinando se

667 d.10-0548 3

d.10-0548 primo, ideo non eget activitate obiecti.

668 d.10-0555 4

d.10-0555 conclusionum, hoc tamen non est contra conclusionem, nam in illa tantum *

669 d.10-0556 9

d.10-0556 excludimus efficientiam obiecti vel alterius potentiae ab appetitu, non *

670 d.10-0558 3

d.10-0558 Quintum argumentum non est ad rem, nam Verbum *

671 d.10-0560 3

d.10-0560 amorem; unde non concurrat ut obiectum, sed ut immediatum producens,

672 d.10-0562 1

d.10-0562 non amat, et ideo non producit amorem.

673 d.10-0562 5

d.10-0562 non amat, et ideo non producit amorem.

674 d.10-0568 5

d.10-0568 principium actionis, loquitur moraliter, non physice. Et eodem modo

675 d.10-0585 3

d.10-0585 productam, mihi non probatur: sine ratione et sine necessitate ulla *

676 d.11-0012 4

d.11-0012 est quod sensualitas non est alia potentia ab appetitu sensitivo. Et ideo

677 d.11-0025 5

d.11-0025 arduum, nam ista potentia non fertur in bonum propter delectationem

678 d.11-0046 4

d.11-0046 Rationes tamen istae non videntur concludere distinctionem

679 d.11-0059 2

d.11-0059 appetitus non sequitur cognitionem sensus exterioris, ut supra

680 d.11-0067 7

d.11-0067 inter se connexi et ordinati ut non possint recte separari et diversis

681 d.11-0069 9

d.11-0069 conclusimus supra tantum dari unum sensum interiorem et non

682 d.11-0072 1

d.11-0072 non ex concupiscentiis vestris, etc.” Et Aristoteles, 8 De animalibus,

683 d.11-0089 6

d.11-0089 Tandem rationes probantes hanc distinctionem non urgent, et

684 d.11-0090 6

d.11-0090 distinctio rerum sine sufficienti probatione non debet admitti.

685 d.11-0092 2

d.11-0092 obiectorum non sunt sufficientes ad distinguendas potentias, quia *

686 d.11-0094 3

d.11-0094 subordinatae quod non possunt commode diversis potentiis tribui.

687 d.11-0095 5

d.11-0095 Ad secundam respondetur argumentum non esse *

688 d.11-0096 7

d.11-0096 sumendum ex sensibus exterioribus. Hi enim non movent appetitum *

689 d.11-0101 6

d.11-0101 delectabilia, quae magis appetit. Quod non est contra inclinationem

690 d.11-0104 5

d.11-0104 Ad quartam respondetur illud non esse sufficiens signum,

691 d.11-0105 2

d.11-0105 quia non provenit ex diversitate potentiarum, sed ex pluralitate *

692 d.11-0109 7

d.11-0109 actus contrarii, licet pertineant ad concupiscibilem; non ergo est illud

693 d.11-0126 7

d.11-0126 qui fertur in rationem boni alterius non sensatam. Quod insinuat *

694 d.11-0130 5

d.11-0130 constat, quia sensus exterior non cognoscit rationem convenientis.

695 d.11-0135 7

d.11-0135 secundum sensum, alia vero censentur bona, non quia delectant, sed

696 d.11-0144 5

d.11-0144 quam comparationem sensus facere non potest, ut ex supra dictis

697 d.11-0152 4

d.11-0152 communi, quia irascibilis non fertur in omnia bona ardua, ut ex se

698 d.11-0159 6

d.11-0159 facilius poterit appetere bona, quae non sunt ardua; et sic unica erit

699 d.11-0160 11

d.11-0160 potentia quae fertur in delectabile bonum, sive arduum sit sive non.

700 d.11-0172 6

d.11-0172 Sed hoc dubium hic explicari non potest sufficienter, nam

701 d.11-0178 3

d.11-0178 quia nos non ponimus istas potentias realiter distinctas, non multum

702 d.11-0178 9

d.11-0178 quia nos non ponimus istas potentias realiter distinctas, non multum

703 d.11-0189 6

d.11-0189 Et hinc confirmatur has potentias non esse distinctas,

704 d.11-0191 4

d.11-0191 et finis, qui non possunt referri ad diversas potentias.

705 d.11-0198 4

d.11-0198 Sed haec experientia non est sufficiens, nam ex vehementi

706 d.11-0222 9

d.11-0222 perturbationes a recta ratione aversas. Ex quo colligebant non cadere in

707 d.11-0226 12

d.11-0226 etc”; et cap 26, circa illud: “Caepit contristari”, ait in Christo non

708 d.11-0233 4

d.11-0233 potentiae distinctae sive non, ad distinguendum tamen actus appetitus, *

709 d.11-0235 10

d.11-0235 habent in obiectis quae sufficit distinguere actus ipsos, quamvis non *

710 d.11-0250 4

d.11-0250 praeteritum ut sic non habet rationem boni vel mali, nisi forte absolute vel *

711 d.11-0252 2

d.11-0252 iam non esse et ideo ut sic non habet rationem mali. Bonum ergo et

712 d.11-0252 8

d.11-0252 iam non esse et ideo ut sic non habet rationem mali. Bonum ergo et

713 d.11-0261 4

d.11-0261 obiecta aliter variari non possunt, ideo nec plures sunt actus, de quibus

714 d.11-0264 8

d.11-0264 versantur circa bonum, est notandum quod amor non est aliud quam

715 d.11-0266 6

d.11-0266 convenientem. Unde amare rem formaliter non est desiderare illam, sed quasi

716 d.11-0278 5

d.11-0278 5, ubi ait delectationem non esse meram passionem consequentem

717 d.11-0279 7

d.11-0279 ex amore et possessione rei, et non esse verum actum elicatum ab

718 d.11-0283 3

d.11-0283 potentia animae; non est autem actus alterius potentiae, nisi appetitus,

719 d.11-0295 5

d.11-0295 cognoscendo, ita in appetitu non unico tantum actu inclinant se ad

720 d.11-0297 7

d.11-0297 quibus prosequuntur bona et fugiunt mala, non quod potentia

721 d.11-0309 3

d.11-0309 et tristitia non sunt prorsus idem, quamvis ad hanc animae passionem

722 d.11-0311 4

d.11-0311 praesenti, quod tamen non laedit sensum tactus. Et hic actus tristitiae *

723 d.11-0344 3

d.11-0344 continui sola non percipitur tactu, quia illa est sensibile commune; *

724 d.11-0345 4

d.11-0345 sensibile autem commune non sentitur per se sine proprio; ergo si scissio

725 d.11-0349 5

d.11-0349 Sed dicunt alii divisionem non esse adaequatam causam doloris,

726 d.11-0352 4

d.11-0352 gladii. Hoc tamen non satisfacit. Patet enim experientia dolorem causari

727 d.11-0353 1

d.11-0353 non ex sensatione acutiei, sed alicuius alterius.

728 d.11-0355 6

d.11-0355 vehemens dolor, et tamen tunc non sentitur acuties gladio.

729 d.11-0356 9

d.11-0356 Item, quando dolor causatur ex divisione, saepe tactus non

730 d.11-0360 6

d.11-0360 ex divisione; hunc autem numerum non potest tactus cognoscere, nam

731 d.11-0361 3

d.11-0361 sicut tactus non percipit se ipsum, ita non potest percipere numerum

732 d.11-0361 8

d.11-0361 sicut tactus non percipit se ipsum, ita non potest percipere numerum

733 d.11-0373 3

d.11-0373 autem excessum non cognoscit tactus. Patet enim experientia nos *

734 d.11-0376 10

d.11-0376 7 Quid sit dolor. Quapropter dicendum quod in dolore non est

735 d.11-0380 3

d.11-0380 sentit, dolens non est calor neque calefactio, nam si separet manum, *

736 d.11-0384 4

d.11-0384 dolor, quod sentitur non est ipsa divisio, quae cito transit, et fere tempore

737 d.11-0391 8

d.11-0391 Quae sane res difficilis est et obscura, non tamen potest melius

738 d.11-0393 3

d.11-0393 enumeratione, quia non potest fingi aliud quod in dolore sentiat, ut

739 d.11-0404 1

d.11-0404 non convenit inter auctores. Unum tamen est certum huiusmodi

740 d.11-0410 2

d.11-0410 admiratione non sufficere ad risum. Quod etiam tenet Valles, lib 5

741 d.11-0413 2

d.11-0413 iucundas, non causare risum, nisi novitatem aliquam prae se ferant. Et

742 d.11-0417 1

d.11-0417 non causat risum, quia non est cum admiratione. Oritur ergo risus ex

743 d.11-0417 5

d.11-0417 non causat risum, quia non est cum admiratione. Oritur ergo risus ex

744 d.11-0419 5

d.11-0419 9 Argumenta autem Valleriolae non habent difficultatem.

745 d.11-0420 10

d.11-0420 Arguitur tamen, nam ex titillatione causatur risus, titillatio autem non causat

746 d.11-0424 6

d.11-0424 risum attulerunt. Constat autem quod non afferebant gaudium.

747 d.11-0426 3

d.11-0426 admirationem causantes non causant risum.

748 d.11-0428 1

d.11-0428 non esse verum; sed hoc gratis dicitur et contra experientiam.

749 d.11-0433 3

d.11-0433 Hoc tamen non videtur verum. Quomodo ergo titillatio facta in

750 d.11-0440 3

d.11-0440 quia illa non est furtiva. Quod si aliquando attrectatio seu titillatio visa

751 d.11-0444 7

d.11-0444 10 Ad primam confirmationem respondetur illum non esse *

752 d.11-0446 5

d.11-0446 Ad secundam dicitur quod non aequaliter admiratio et *

753 d.11-0448 7

d.11-0448 nam si sit de re seria, non causabit risum. Oportet etiam ut admiratio

754 d.11-0449 1

d.11-0449 non sit vehemens, nam sic potius stuporem causabit quam risum.

755 d.11-0490 3

d.11-0490 arduum ut non possit consequi, causatur desperatio. Si vero *

756 d.11-0495 12

d.11-0495 appetitus vindicandi malum illud. Et hic actus est ira. Cui actui non

757 d.11-0498 3

d.11-0498 hic actus non est irascibilis, sed concupiscibilis, nam eo ipso quod

758 d.11-0503 6

d.11-0503 illatum malum, et hic actus non potest esse positivus ex parte

759 d.11-0509 7

d.11-0509 amor, ad concupiscibilem pertinet, et ita non contrariatur propriae

760 d.11-0523 3

d.11-0523 illius actibus non potest dari contrarietas in accessu et recessu ad idem

761 d.11-0543 7

d.11-0543 Collectaneorum, cap 40, nam color niger non est activus. Obiective autem

762 d.11-0544 1

d.11-0544 non potest interius causare tristitiam, quia non videtur. Sanguis, qui

763 d.11-0544 7

d.11-0544 non potest interius causare tristitiam, quia non videtur. Sanguis, qui

764 d.11-0568 5

d.11-0568 in hac subiectione subditus non potest ullo modo renuere. Alius est

765 d.11-0570 5

d.11-0570 enim, licet obedire teneatur, non tamen cogitur. Aliquo tamen modo *

766 d.11-0577 8

d.11-0577 voluntate, mediante ratione, et illi subicitur politice, non despotice.

767 d.11-0580 8

d.11-0580 Ex cuius doctrina, nota quod appetitus sensitivus non potest

768 d.11-0581 10

d.11-0581 ferri nisi in rem cognitam per sensum, nam appetitus non fertur nisi in

769 d.11-0583 6

d.11-0583 sibi proportionatae; appetitui autem sensitivo non proportionatur nisi

770 d.11-0584 8

d.11-0584 cognitio sensitiva. Et hinc est quod voluntas non potest movere *

771 d.11-0585 7

d.11-0585 appetitum sensitivum immediate, quia cum voluntas non cognoscat, non *

772 d.11-0585 9

d.11-0585 appetitum sensitivum immediate, quia cum voluntas non cognoscat, non *

773 d.11-0587 9

d.11-0587 cognoscente, qualis est ratio; immo ratio etiam ipsa non immediate movet *

774 d.11-0600 4

d.11-0600 considerando, mediante ratione, non movet autem necessitando; est

775 d.11-0601 6

d.11-0601 ergo motio et obedientia politica, non despotica.

776 d.11-0618 4

d.11-0618 potest renuere vel non; si secundum, ergo serviliter obedit; si primum,

777 d.11-0624 2

d.11-0624 peccatum, non mortale. Loquitur de appetitu secundum se, nam si *

778 d.11-0631 1

d.11-0631 non est malitia moralis; ergo nec libertas.

779 d.11-0663 3

d.11-0663 obedire politice, non quia libere obediat, nec in omnibus tenere

780 d.11-0677 11

d.11-0677 dicunt ordinem ad Deum, ut est supernaturalis finis, et ita non possunt

781 d.11-0679 7

d.11-0679 Pro nunc videtur dicendum appetitum sensitivum non posse

782 d.12-0011 10

d.12-0011 constare possunt. Bene autem colligi potest in hac materia non esse *

783 d.12-0025 10

d.12-0025 appetitiva; ergo eius obiectum est aliqua ratio boni; et non ratio aliqua *

784 d.12-0026 11

d.12-0026 particularis boni, quia nullum est bonum ad quod voluntas ferri non possit,

785 d.12-0035 8

d.12-0035 2 Sed arguit Scotus quod ens, etiam non bonum, sit obiectum

786 d.12-0046 6

d.12-0046 ad bonum; sed obiectum intellectus non assignatur verum, sed ens;

787 d.12-0051 10

d.12-0051 Sed est differentia inter has duas potentias, quod intellectus non

788 d.12-0058 8

d.12-0058 rationem cognitam. At vero voluntas ad amandum non tantum requirit

789 d.12-0060 9

d.12-0060 bonitatem suam, nam nisi ratio boni cognoscatur, voluntas non

790 d.12-0066 10

d.12-0066 superiori modo, quoniam isti actus in voluntate sunt spirituales, non

791 d.12-0111 10

d.12-0111 voluntatis, nam actus partis vegetativae et motus cordis continuus non sunt

792 d.12-0112 4

d.12-0112 actus imperati, quia non sunt in potestate nostra. Et simile est de *

793 d.12-0120 1

d.12-0120 non obedit voluntati. Sensus vero interior, ut imaginatio, etiam

794 d.12-0125 9

d.12-0125 possunt illas reprimere, quamvis cum difficultate. Et saepe non

795 d.12-0135 4

d.12-0135 naturae institutio et non inordinata. Et ideo voluntas comparatur cordi,

796 d.12-0145 5

d.12-0145 intellectus movet voluntatem; ergo non potest moveri ab illa.

797 d.12-0154 4

d.12-0154 eliciendum actum voluntatis non concurrit intellectus, nec obiectum

798 d.12-0156 4

d.12-0156 intellectum ex se non posse efficaciter imperare voluntatem; sed si

799 d.12-0165 8

d.12-0165 cognitionem, et ideo respectu primi actus intellectus non movetur a *

800 d.12-0174 8

d.12-0174 experimur quosdam actus in intellectu nostro qui non procedunt a

801 d.12-0178 8

d.12-0178 Ex quo colliges quod haec motio voluntatis non est adeo *

802 d.12-0179 11

d.12-0179 necessaria in his potentiis ad operandum, ut sine illa operari non possint.

803 d.12-0183 5

d.12-0183 dicuntur moveri aliae potentiae, non est sic intelligenda ac si per illam

804 d.12-0197 9

d.12-0197 3, q 7; et Augustinus, 10 De Trinitate, non videtur maiorem *

805 d.12-0209 3

d.12-0209 operationes liberas, non auferendo libertatem.

806 d.12-0212 8

d.12-0212 Item, quomodo praedestinatio et confirmatio in gratia non *

807 d.12-0218 8

d.12-0218 1 Quia potentia, quae deliberat ad unum, non est libera; sed *

808 d.12-0224 5

d.12-0224 agendum, potest agere et non agere; sed voluntas non est huiusmodi;

809 d.12-0224 9

d.12-0224 agendum, potest agere et non agere; sed voluntas non est huiusmodi;

810 d.12-0226 11

d.12-0226 divinae ut possit exire in actum; posita autem Dei voluntate, non

811 d.12-0227 4

d.12-0227 potest voluntas nostra non operari, etc; ergo.

812 d.12-0229 7

d.12-0229 infallibiliter operabor illud; si secundum, infallibiliter non operabor;

813 d.12-0230 8

d.12-0230 ergo numquam est libertas ad operandum et non operandum.

814 d.12-0232 4

d.12-0232 antequam actu operatur; non antea, nam tunc non operatur atque adeo non

815 d.12-0232 8

d.12-0232 antequam actu operatur; non antea, nam tunc non operatur atque adeo non

816 d.12-0232 12

d.12-0232 antequam actu operatur; non antea, nam tunc non operatur atque adeo non

817 d.12-0243 10

d.12-0243 appetit alia, nam est eadem anima appetens per utramque; non potest

818 d.12-0246 10

d.12-0246 8 Si voluntas nostra esset libera ex natura sua, non posset *

819 d.12-0248 2

d.12-0248 Deus non potest mutare naturam rerum, tum quia Deus non potest *

820 d.12-0248 10

d.12-0248 Deus non potest mutare naturam rerum, tum quia Deus non potest *

821 d.12-0249 5

d.12-0249 facere ut potentia, quae non est libera ex natura sua, operetur libere;

822 d.12-0289 9

d.12-0289 1 ad Cor 7: “Qui statuit apud semetipsum non habens necessitatem,

823 d.12-0295 10

d.12-0295 in hoc quod potentia possit exire in actum, et non exire, positis

824 d.12-0297 7

d.12-0297 palpebris discoopertis, possit oculus videre et non videre, esset liber. Dicitur

825 d.12-0299 8

d.12-0299 obiecti vel alio impedimento indigentiae est et non libertatis.

826 d.12-0309 1

d.12-0309 non est ubi non est libertas. Necessariis autem, ait optime

827 d.12-0309 4

d.12-0309 non est ubi non est libertas. Necessariis autem, ait optime

828 d.12-0315 3

d.12-0315 transgredi et non est transgressus; facere mala et non fecit.” Et 1 ad Cor 7:

829 d.12-0315 9

d.12-0315 transgredi et non est transgressus; facere mala et non fecit.” Et 1 ad Cor 7:

830 d.12-0320 9

d.12-0320 Item, Deus punit malos: Mt 25; sin autem non essent *

831 d.12-0329 7

d.12-0329 patris, dedit hoc liberum et expeditum, non coactum ipsumque omne *

832 d.12-0340 7

d.12-0340 contra inclinationem naturae; si autem homo non est liber, ista non

833 d.12-0340 11

d.12-0340 contra inclinationem naturae; si autem homo non est liber, ista non

834 d.12-0350 4

d.12-0350 illas exercere et non exercere; ergo est liber. Probatur antecedens, nam

835 d.12-0364 7

d.12-0364 Et idem constat experientia, nam homo non experitur in se *

836 d.12-0390 4

d.12-0390 amare hoc et non amare, quia intellectus non necessitatur ad *

837 d.12-0390 8

d.12-0390 amare hoc et non amare, quia intellectus non necessitatur ad *

838 d.12-0394 7

d.12-0394 a 1, ubi dicit quod bruta non habent libertatem, quia non agunt

839 d.12-0394 11

d.12-0394 a 1, ubi dicit quod bruta non habent libertatem, quia non agunt

840 d.12-0398 10

d.12-0398 hoc quod proposito obiecto bono, potest illud amare et non amare; sed

841 d.12-0399 2

d.12-0399 hoc non potest pro libito, sed in tantum potest amare, in quantum *

842 d.12-0400 5

d.12-0400 reperit rationem boni; et non amare, in quantum habet rationem mali;

843 d.12-0404 9

d.12-0404 bonum, in cuius amore nullam rationem mali invenerit, non possit *

844 d.12-0405 3

d.12-0405 voluntas illud non amare; ergo.

845 d.12-0409 2

d.12-0409 quia non potest aliquid respuere, nisi quia in eo aliquam rationem

846 d.12-0414 2

d.12-0414 voluntas non est magis libera quam intellectus, nam sicut intellectus

847 d.12-0416 8

d.12-0416 malum est communicatum; et sicut voluntas potest non amare bonum,

848 d.12-0417 8

d.12-0417 quia invenit rationem mali, ita intellectus potest non assentiri, si

849 d.12-0418 2

d.12-0418 verum non apparet certum, sed quoddammodo sit admixtum falsitati.

850 d.12-0419 7

d.12-0419 Praeterea sequitur quod absolute loquendo voluntas non

851 d.12-0421 7

d.12-0421 quod intellectus iudicat melius; sed intellectus non est liber; ergo nec

852 d.12-0429 2

d.12-0429 intellectu, non tamen ex indifferentia illius, sed ex perfectione et *

853 d.12-0431 3

d.12-0431 quod cognoscit non tantum confuse hoc esse conveniens, sed distincte

854 d.12-0437 9

d.12-0437 exegerit. Et ideo res illae, quae apparent bonae, non amantur

855 d.12-0440 5

d.12-0440 necessariae, vel quia beatitudo non ponitur in eo quod debet poni, vel quia

856 d.12-0441 1

d.12-0441 non consideratur actu, vel certe quia hic actus et hoc obiectum numero

857 d.12-0442 1

d.12-0442 non censentur necessaria. Hinc ergo oritur libertas voluntatis. Et ideo *

858 d.12-0444 6

d.12-0444 propter bonitatem quam habet, et non amare, quia non censet illud

859 d.12-0444 9

d.12-0444 propter bonitatem quam habet, et non amare, quia non censet illud

860 d.12-0448 1

d.12-0448 non est necesse invenire in obiecto rationem mali, sed satis est non *

861 d.12-0448 12

d.12-0448 non est necesse invenire in obiecto rationem mali, sed satis est non *

862 d.12-0450 12

d.12-0450 invenire aliquam rationem mali. Et ad hoc tendit prima sententia, quae non

863 d.12-0474 8

d.12-0474 quae obiecta sit libera voluntas. Sed hoc non potest explicari nisi simul

864 d.12-0482 8

d.12-0482 specificationem ad bonum et beatitudinem in communi, non tamen quoad *

865 d.12-0488 2

d.12-0488 ideo non necessitatur voluntas ad exercitandum illud; at vero ad

866 d.12-0490 4

d.12-0490 quoad exercitium, quia non videt aperte et clare in eo completam et

867 d.12-0492 8

d.12-0492 nullum est bonum in hac vita quod non sit malis et difficultatibus *

868 d.12-0494 3

d.12-0494 quoad exercitium non est in se liber, sed pendet ex motione libertatis,

869 d.12-0497 3

d.12-0497 voluntas vero non necessitatur ad amandum, etiam si apparet evidenter

870 d.12-0499 9

d.12-0499 veritatem, excludit omnem falsitatem; at vero bonitatis ratio non est

871 d.12-0506 5

d.12-0506 nam circa media operatur non solum libere, sed cum deliberatione et

872 d.12-0525 8

d.12-0525 illius natura exigit, et ita cooperatur voluntati non illam necessitans,

873 d.12-0529 10

d.12-0529 omnibus requisitis in actu primo, potest voluntas exire et non exire in

874 d.12-0532 10

d.12-0532 in potestate mea est quod Deus concurrat mecum vel non concurrat; et

875 d.12-0534 3

d.12-0534 voluntate divina, non potest non operari, transeat, nihilominus tamen *

876 d.12-0534 5

d.12-0534 voluntate divina, non potest non operari, transeat, nihilominus tamen *

877 d.12-0538 9

d.12-0538 quando operatur, libere operatur simpliciter loquendo; et quando non

878 d.12-0539 4

d.12-0539 operatur, etiam libere non operatur, quia in eodem instanti in quo *

879 d.12-0540 7

d.12-0540 operatur posset, quantum est de se, non operari. Ad quod intelligendum

880 d.12-0545 3

d.12-0545 necessitas consequentiae, non consequentis, cum qua stat libertas *

881 d.12-0548 8

d.12-0548 17 Ad quintum. Quintum argumentum. Deus enim non scit actus

882 d.12-0554 11

d.12-0554 nostrae. De qua re 1.2, q 9, a 5. Sed non est hic locus ad tractandum *

883 d.12-0558 4

d.12-0558 intellectus et voluntatis non habet caelum directe influentiam nec *

884 d.12-0560 7

d.12-0560 licet anima nostra sit forma corporis, non tamen est corpori immersa

885 d.12-0564 9

d.12-0564 materiales, indirecte et quasi ex consequenti, trahit voluntatem, non *

886 d.12-0574 8

d.12-0574 inclinantur, et una trahit aliam post se non necessitando, sed inclinando aliquo

887 d.12-0588 4

d.12-0588 proprios, et ideo non potest intelligi quod ab extrinseco libertas alicui

888 d.12-0590 8

d.12-0590 sua libera est, Deus potest necessitatem inferre, non tamen potest Deus *

889 d.12-0592 6

d.12-0592 voluntatem et inclinationem; voluntas autem non potest velle aliquid

890 d.12-0624 7

d.12-0624 voluntas autem est potentia libera et non intellectus; ergo est

891 d.12-0633 3

d.12-0633 pendent, quia non sunt sine libertate propria.

892 d.12-0635 9

d.12-0635 perfectior quam imaginatio, quia ille est capax virtutis, non vero *

893 d.12-0652 4

d.12-0652 quidditatem; voluntas vero non fertur in rem nisi prout habet ordinem

894 d.12-0678 4

d.12-0678 habet, nam voluntas non est potentia rationalis nisi per

895 d.12-0686 5

d.12-0686 et nisi ratione ducatur, non potest operari.

896 d.12-0696 9

d.12-0696 nam voluntas fere est eiudem rationis, vel saltem non potest tam facile *

897 d.12-0712 9

d.12-0712 unde ex vi et modo operationis appetitus operans non explicat

898 d.12-0749 6

d.12-0749 quam intellectus cognoscere, cum appetitus non feratur nisi in *

899 d.12-0756 5

d.12-0756 similiter rei amatae, voluntas non amat nisi rem cognitam ab *

900 d.12-0763 4

d.12-0763 cognitas, et ideo non attendit modum quo cognoscuntur, sed res ipsas *

901 d.12-0769 3

d.12-0769 intellectus vero non, nisi prout in se illum habet. Propter quod quidam

902 d.12-0775 7

d.12-0775 videt in ipso; sicut autem intellectus non totaliter videt, ita nec

903 d.12-0789 8

d.12-0789 imperfecto quoddam modo, praecipue quia illa cognitio non supponit

904 d.12-0800 7

d.12-0800 ipsum sub obiecto suo comprehendit, alias non posset elevari ad illam

905 d.12-0805 4

d.12-0805 actum quam intellectus, non arguit maiorem perfectionem naturalem,

906 d.12-0813 3

d.12-0813 denominationem illam non sumi ex his quae in ipsis angelis inveniuntur,

907 d.12-0829 7

d.12-0829 operatione est ab intellectu. Unde negari non potest quod istae potentiae

908 d.12-0830 1

d.12-0830 non habeant inter se dependentiam et mutuo se iuvent, tamen plus est

909 d.12-0843 8

d.12-0843 sensitivum, nempe ad delectationem, nam vis sensitiva non cognoscit nisi

910 d.13-0006 5

d.13-0006 appetitum, in aliis vero non. Quae differentia, quod attinet ad

911 d.13-0007 4

d.13-0007 rationem motus localis, non videtur essentialis, et ideo de ipso motu, qui

912 d.13-0018 5

d.13-0018 sequi videtur hanc potentiam non esse distinctam ab aliis, de quibus

913 d.13-0025 3

d.13-0025 enim motus non sunt in potestate nostra. Unde Aristoteles, De

914 d.13-0029 9

d.13-0029 vel exitum aeris. Tamen ipse motus cordis interior non potest magis

915 d.13-0035 5

d.13-0035 Probatur, nam ille motus non pendet ab actione appetitus

916 d.13-0039 13

d.13-0039 videtur evidens, nam ille motus ab aliqua potentia activa debet fieri et non

917 d.13-0048 4

d.13-0048 Item, quia appetitus non est sine cognitione.

918 d.13-0051 3

d.13-0051 Item, quia non est ille motus naturalis; ergo ab appetitu.

919 d.13-0053 5

d.13-0053 illa sint prave disposita, non fiet motus, quamvis animal appetat.

920 d.13-0078 6

d.13-0078 principium huius motus; si autem non esset efficiens immediate motum,

921 d.13-0079 1

d.13-0079 non magis esset principalis quam principia videndi vel intelligendi.

922 d.13-0083 7

d.13-0083 ad obediendum appetitui, "cuius actus, inquit, non est movere, sed *

923 d.13-0105 1

d.13-0105 non esse principium immediate elicativum motus localis, sed dari in

924 d.13-0113 13

d.13-0113 p, q 78, a 1, ad 4, ait quod sensus et appetitus non sufficiunt ad *

925 d.13-0120 1

d.13-0120 non passiva tantum. Tenet consequentia, quia potentiae animae, ut

926 d.13-0124 4

d.13-0124 ego scribo, v.g non solum est actus vitae, prout ab ipso appetitu *

927 d.13-0127 1

d.13-0127 non habet se manus mere passive, sed active etiam; ergo est in manu

928 d.13-0129 5

d.13-0129 Secunda ratio. Quia appetitus non immediate elicit motum

929 d.13-0146 2

d.13-0146 secundum non potest fingi, quia omnis actus voluntatis est volitio vel

930 d.13-0150 11

d.13-0150 aliquem actum appetitus movet, maxime per istum; sed per hunc non,

931 d.13-0151 9

d.13-0151 nam saepe experimur in nobis multos motus et non experimur in nobis

932 d.13-0155 4

d.13-0155 evidens est appetitum non habere specialem actum; fiunt ergo a *

933 d.13-0158 7

d.13-0158 esset actus immediate ab appetitu factus, non posset talis motus *

934 d.13-0162 9

d.13-0162 ad motum, possent moveri ab appetitu, nam indispositio non est *

935 d.13-0173 5

d.13-0173 Aristoteles et D Thomas non negant in membris virtutem activam motivam,

936 d.13-0179 7

d.13-0179 potentiae motivae. Circa potentias ergo cognoscitivas non se habet *

937 d.13-0181 2

d.13-0181 actio non ita tribuitur appetitui. At potentia motiva tantum se habet

938 d.13-0186 7

d.13-0186 Ad rationem vero dicitur solum appetitum non sufficere,

939 d.13-0238 2

d.13-0238 moventur, non omnino deest haec potentia, ut D Thomas notavit, hic, cap

940 d.13-0249 3

d.13-0249 quod voluntas non movet nisi medio appetitu sensitivo. Et q 81, a

941 d.13-0250 5

d.13-0250 3, quod appetitus sensitivus non movet sine voluntate.

942 d.13-0251 8

d.13-0251 Dico 1, quod appetitus sensitivus, seclusis impedimentis, non

943 d.13-0255 4

d.13-0255 appetitu etiam sensitivo non pendent; ergo ille motus, qui liber est,

944 d.13-0256 1

d.13-0256 non potest fieri renuente voluntate.

945 d.13-0261 4

d.13-0261 movendum, si voluntas non contradicat.

946 d.13-0269 11

d.13-0269 sufficiens ad efficiendum motum; ergo etiam in nobis erit, si non *

947 d.13-0275 2

d.13-0275 explicite non consentiat, tamen virtute consentit. Et raro aut numquam

948 d.13-0279 5

d.13-0279 appetitus possit movere vel non movere sine voluntate.

949 d.13-0288 8

d.13-0288 regant inferiora per media, si tamen media non repugnent, sed debite

950 d.13-0290 7

d.13-0290 Et hinc potest colligi motum localem non elici immediate ab

951 d.13-0291 6

d.13-0291 appetitu, sed impediri, nam voluntas non potest impedire actum

952 d.14-0020 4

d.14-0020 semipersona”, quod antea non habebat; et licet obscure loquatur, mens

953 d.14-0024 11

d.14-0024 unicum subsistens, ideo ait quod anima, dum est in corpore, non *

954 d.14-0027 8

d.14-0027 hoc habet quoddammodo rationem personae. Tamen quia non est

955 d.14-0029 2

d.14-0029 quia non subsistebat, non erat “semipersona”.

956 d.14-0029 4

d.14-0029 quia non subsistebat, non erat “semipersona”.

957 d.14-0032 2

d.14-0032 Sed non explicat distincte Caietanus, utrum entitas, per quam

958 d.14-0040 1

d.14-0040 non substantata ab alio. Et haec est differentia inter hominem et

959 d.14-0041 8

d.14-0041 reliqua viventia, quod in aliis eorum animae non subsistunt, sed sunt *

960 d.14-0046 3

d.14-0046 unitur corpori, non ut substentetur ab illo, sed potius ut utatur illo ut

961 d.14-0050 6

d.14-0050 duabus partibus subsistentibus, illa vero non.

962 d.14-0051 8

d.14-0051 3 Hoc supposito, sit conclusio: Anima separata non habet

963 d.14-0057 10

d.14-0057 substantia, et habet in corpore se substentare, et modo non substentatur

964 d.14-0061 6

d.14-0061 1 Quia in animae subsistentia non est alia entitas, nisi

965 d.14-0063 8

d.14-0063 loquimur autem de entitate substantiali; anima vero non amittit

966 d.14-0065 5

d.14-0065 Item, anima per separationem non amittit entitatem

967 d.14-0066 9

d.14-0066 essentiae, alias corrumperetur, nec existentiae, tum quia haec non est *

968 d.14-0067 9

d.14-0067 distincta ab essentia, tum quia corrumperetur; corrumpi enim non est

969 d.14-0068 8

d.14-0068 nisi existentiam perdere nec entitatem personalitatis, quia non est

970 d.14-0081 9

d.14-0081 4 Ex quo infero, 1, quod ista mutatio non est ab uno modo *

971 d.14-0084 3

d.14-0084 animam separari non est acquirere novum modum, nam maxime *

972 d.14-0085 6

d.14-0085 subsistentiam hanc acquireret; sed hoc non, quia actionem in

973 d.14-0088 8

d.14-0088 Confirmatur, nam si agens impediatur ab actione non *

974 d.14-0093 7

d.14-0093 hominis; corruptio vero de se tollit, non dat aliquid; ergo anima in *

975 d.14-0094 6

d.14-0094 corruptione hominis privatur aliquo, et non acquirit positivum quid.

976 d.14-0095 7

d.14-0095 5 Infero, 2, quod anima separata non magis est persona quam in

977 d.14-0099 7

d.14-0099 separationem tantum habet negationem novam; ergo non magis est persona

978 d.14-0103 9

d.14-0103 inferiorum, tantumque differt, quia actu se communicat vel non, quod non *

979 d.14-0103 11

d.14-0103 inferiorum, tantumque differt, quia actu se communicat vel non, quod non *

980 d.14-0108 9

d.14-0108 esse integrum suppositum; anima vero communicabilis est, et non est

981 d.14-0112 3

d.14-0112 corpori uniatur, non habebit alium modum essendi quam nunc quoad *

982 d.14-0128 9

d.14-0128 motu illius et existentia in loco. Videtur enim non posse esse in loco.

983 d.14-0131 4

d.14-0131 Simili ratione videtur non posse moveri localiter, quia motus *

984 d.14-0133 7

d.14-0133 De aliis autem motibus certum est non convenire animae *

985 d.14-0140 9

d.14-0140 habentes quantitatem, et ideo commune axioma est: “incorporalia non

986 d.14-0143 1

d.14-0143 non sit eiusdem rationis cum “ubi” corporalium, sit tamen aliquid

987 d.14-0147 2

d.14-0147 intelligantur, non intelligitur quomodo aliquid sit in loco. Viventia

988 d.14-0153 2

d.14-0153 loquendo, non potest habere circa corpora actionem nec passionem,

989 d.14-0154 8

d.14-0154 quia, cum spiritualis sit, a corporibus pati non potest; cum vero sit pars *

990 d.14-0155 5

d.14-0155 hominis et imperfectum quid, non potest habere actionem circa

991 d.14-0156 9

d.14-0156 corpora. Maxime enim motum localem haberet; et hoc non, quia tantum

992 d.14-0157 6

d.14-0157 hoc possunt angeli, anima vero non potest, quia spiritualis res non

993 d.14-0157 11

d.14-0157 hoc possunt angeli, anima vero non potest, quia spiritualis res non

994 d.14-0160 10

d.14-0160 Primo modo movet anima corpus nostrum et illo modo non

995 d.14-0163 9

d.14-0163 Secundo modo movent angeli corpora; sed illo modo non *

996 d.14-0164 4

d.14-0164 potest anima, quia non habet voluntatem adeo efficacem, ut patet ex *

997 d.14-0166 6

d.14-0166 cum vero voluntas animae nostrae non sit efficacior per

998 d.14-0173 9

d.14-0173 locutus esse in corporibus. Quod divina virtute fecisse, non naturaliter,

999 d.14-0178 8

d.14-0178 modo animas separatas esse in loco, licet non eo modo quo res *

1000 d.14-0190 4

d.14-0190 Probatur, nam anima non est in loco per actionem *

1001 d.14-0201 11

d.14-0201 7 Ex quibus colligitur quod animae quae sunt in inferno non sunt

1002 d.14-0203 6

d.14-0203 Quod etiam patet, quia, licet non paterentur, possent intelligi

1003 d.14-0204 4

d.14-0204 esse ibi; ergo non per passionem sunt primo et per se.

1004 d.14-0205 8

d.14-0205 Et patet: Quando enim res alicubi patitur non ideo ibi est, quia

1005 d.14-0207 5

d.14-0207 inferno ut ibi patiantur; non ergo est anima per actionem vel passionem

1006 d.14-0208 11

d.14-0208 in loco nec per applicationem virtutum, quia si illam virtutem non

1007 d.14-0209 4

d.14-0209 habet, illam applicare non potest. De angelis vero hic non disputamus.

1008 d.14-0209 10

d.14-0209 habet, illam applicare non potest. De angelis vero hic non disputamus.

1009 d.14-0211 9

d.14-0211 quia substantialiter est praesens loco, licet ad illum non habeat alium

1010 d.14-0214 10

d.14-0214 substantia, potentiae et actiones; sed ostensum est animam separatam non

1011 d.14-0219 9

d.14-0219 si videri possit, videretur intra illud spatium et non alibi.

1012 d.14-0221 6

d.14-0221 quanta, replet ibi locum et non alibi; et si esset passibilis, pateretur

1013 d.14-0222 6

d.14-0222 ab agente ibi existente et non ab aliis.

1014 d.14-0227 4

d.14-0227 auferret quantitatem et non permetteret illam localiter moveri, talis aqua,

1015 d.14-0228 3

d.14-0228 ablata quantitate, non esset localiter in vase, quia non replet illud, *

1016 d.14-0228 9

d.14-0228 ablata quantitate, non esset localiter in vase, quia non replet illud, *

1017 d.14-0231 6

d.14-0231 esse in loco, nam illae non possunt habere actiones circa corpora, et

1018 d.14-0238 5

d.14-0238 consequuntur in his quae non replent omnia loca.

1019 d.14-0256 1

d.14-0256 non possunt, imperfectissimum gradum vitae habere censentur, et *

1020 d.14-0265 8

d.14-0265 Ad primam rationem dicitur quod sicut animae non

1021 d.14-0275 5

d.14-0275 regulariter ex lege Dei non exeunt a suis receptaculis, vel quia invite *

1022 d.14-0285 9

d.14-0285 difficultatem habeant et quae in Theologia communiter disputari non *

1023 d.14-0297 12

d.14-0297 illas tantum istae duae sunt spirituales et in anima subiectatae et non

1024 d.14-0308 8

d.14-0308 et voluntatis, quos in vita hac acquisivit; non tamen manent species

1025 d.14-0312 10

d.14-0312 spirituali nec pendent a corpore ullo modo, quia corpus non est causa *

1026 d.14-0314 6

d.14-0314 alius modus dependentiae. Si ergo non pendent a corpore, manebunt

1027 d.14-0317 3

d.14-0317 anima separata non manet in puris naturalibus, sed vel dono gloriae

1028 d.14-0318 8

d.14-0318 vel poena inferni afficitur, ideo de facto non manent in illa multa ex his

1029 d.14-0319 8

d.14-0319 quae hic acquisivit, nam si sit beata, non manebunt in illa habitus

1030 d.14-0324 4

d.14-0324 theologia et fides non est huius loci. Puto tamen quod scientiae omnes *

1031 d.14-0325 9

d.14-0325 evidentes manent in patria. Alii vero habitus obscuri non manent, quia in

1032 d.14-0326 3

d.14-0326 illo statu non potest elici actus imperfectus; et ideo superflue esset ibi

1033 d.14-0332 5

d.14-0332 destruetur quoad modum, quia non fiet cum conversione ad phantasmata.

1034 d.14-0333 3

d.14-0333 Sed certe non est hic sensus D Pauli, quia ibi non loquitur de

1035 d.14-0333 11

d.14-0333 Sed certe non est hic sensus D Pauli, quia ibi non loquitur de

1036 d.14-0346 7

d.14-0346 Hinc colliges quod in anima separata non potest manere actus

1037 d.14-0360 4

d.14-0360 Sed contra, nam non pendet ab illo ut ab organo, sed ut a

1038 d.14-0362 4

d.14-0362 operationum; hoc tamen non est essenziale intellectui, sed accidit illi

1039 d.14-0364 6

d.14-0364 potentiarum, tamen, ablatis potentiis sensitivis, non manet haec dependentia.

1040 d.14-0365 6

d.14-0365 Confirmatur, nam si anima separata non potest *

1041 d.14-0366 9

d.14-0366 intelligere, ociosa maneret et superflua. Res enim quae non potest operari, *

1042 d.14-0367 10

d.14-0367 superflua est in mundo; et praecipue res intellectualis quae non potest *

1043 d.14-0383 8

d.14-0383 quaerant. Et cum subdit: “Vade ergo, etc” non significat: “Trade te

1044 d.14-0394 4

d.14-0394 1 Videtur quidem non habere alias, quia non apparet modus *

1045 d.14-0394 8

d.14-0394 1 Videtur quidem non habere alias, quia non apparet modus *

1046 d.14-0396 5

d.14-0396 Contra est, quia si non haberet alias, nimis imperfecta erit

1047 d.14-0398 12

d.14-0398 In hac re fere omnes conveniunt in hoc quod anima separata non

1048 d.14-0400 2

d.14-0400 explicent non de anima secundum pure naturalia, sed ut de facto elevatur

1049 d.14-0404 11

d.14-0404 separatur, ille status est illi praeternaturalis. Et ideo in illo non potest

1050 d.14-0409 8

d.14-0409 loquitur de anima secundum naturam suam. Et non videtur rationalis

1051 d.14-0421 8

d.14-0421 statu habeat naturalem modum acquirendi species et non pro diuturno

1052 d.14-0433 7

d.14-0433 imperfectissima in modo suae naturae, quia non posset in actum exire per *

1053 d.14-0437 1

d.14-0437 non est productivus specierum nisi ab aliquo determinetur; dum

1054 d.14-0439 6

d.14-0439 phantasmate; postquam vero est separata, non potest ab illo determinari, ut de

1055 d.14-0444 11

d.14-0444 illius. Et hoc est converti ad phantasmata. Haec autem omnia non

1056 d.14-0447 11

d.14-0447 animae ad res, quam ponit Scotus, potest intelligi, quia anima non

1057 d.14-0450 1

d.14-0450 non determinatur ad producendas species. Vide supra d 9, de

1058 d.14-0451 7

d.14-0451 operatione intellectus agentis et constabit illam non posset reperiri in

1059 d.14-0463 4

d.14-0463 essendi; et quia non est possibilis alius modus intelligendi in anima nisi

1060 d.14-0464 7

d.14-0464 duo illi. Cum ergo animae separatae non conveniat operari per *

1061 d.14-0475 2

d.14-0475 naturalem, non de his quae Deus potest supernaturaliter operari circa

1062 d.14-0476 11

d.14-0476 illam; haec autem infusio specierum, quae dicitur fieri a Deo, non *

1063 d.14-0482 6

d.14-0482 poena carentia visionis Dei, tamen non habet aliam poenam et in

1064 d.14-0489 8

d.14-0489 cognoscendum naturaliter. Et ideo illa infusio supernaturalis non est, sed

1065 d.14-0499 6

d.14-0499 influxum illarum specierum. Deus enim non denegat illis

1066 d.14-0502 3

d.14-0502 perfectionem naturalem non tribuere. Sat enim est quod non auferat

1067 d.14-0502 9

d.14-0502 perfectionem naturalem non tribuere. Sat enim est quod non auferat

1068 d.14-0504 3

d.14-0504 talis anima non esse mereatur.

1069 d.14-0513 7

d.14-0513 melius poterit separata et a corpore non impedita. Quin potius quod

1070 d.14-0514 1

d.14-0514 non tantum utcumque se cognoscat, sed etiam quod intuitive et

1071 d.14-0515 9

d.14-0515 quidditative intelligat se videtur satis credibile, nam tunc non est

1072 d.14-0531 6

d.14-0531 D Thomas, supra, dicit quod non cognoscit se per speciem *

1073 d.14-0534 1

d.14-0534 non est de se constitutus in actu primo ad cognoscendum alia; ergo

1074 d.14-0535 3

d.14-0535 anima separata non potest se cognoscere nisi eius intellectus ad hoc

1075 d.14-0540 2

d.14-0540 hoc non habeat, non potest anima se per se ipsam intelligere.

1076 d.14-0540 4

d.14-0540 hoc non habeat, non potest anima se per se ipsam intelligere.

1077 d.14-0543 6

d.14-0543 actu primo ad hanc cognitionem, non penderet in illa a sensu, nam in

1078 d.14-0547 6

d.14-0547 nisi illi tribuatur aliquid positivum, non potest intelligere aliquid quod

1079 d.14-0548 3

d.14-0548 in corpore non poterat.

1080 d.14-0558 3

d.14-0558 in corpore non potest cognoscere se nisi per conversionem ad *

1081 d.14-0570 4

d.14-0570 desinat informare corpus, non videtur possibile. Sive enim anima

1082 d.14-0571 3

d.14-0571 informat sive non, semper habet eandem entitatem spiritualem; ergo

1083 d.14-0573 3

d.14-0573 ex entitate, non ex modo essendi.

1084 d.14-0575 3

d.14-0575 intelligibilis actu non per solam non informationem, sed per illustrationem *

1085 d.14-0575 6

d.14-0575 intelligibilis actu non per solam non informationem, sed per illustrationem *

1086 d.14-0576 8

d.14-0576 intellectus agentis, quae inde consequitur, haec illustratio non est *

1087 d.14-0577 11

d.14-0577 intelligibilis, nam vel per illam ponitur aliquid in anima, quod non

1088 d.14-0582 2

d.14-0582 separatae, non potest etiam coniunctae? Et cur non potest converti ad

1089 d.14-0582 8

d.14-0582 separatae, non potest etiam coniunctae? Et cur non potest converti ad

1090 d.14-0584 6

d.14-0584 convertere ad se, et modo non potest.

1091 d.14-0589 4

d.14-0589 Si primum, illud non est sufficiens ut anima se cognoscat,

1092 d.14-0590 9

d.14-0590 nam quantumcumque obiectum in se sit illustratum, si non uniatur *

1093 d.14-0591 2

d.14-0591 potentiae, non poterit cognosci.

1094 d.14-0596 2

d.14-0596 Item, non bene dicitur quod talis species fiat ab intellectu

1095 d.14-0600 9

d.14-0600 4 Argues tamen. Nam angelus ad cognoscendum se non

1096 d.14-0608 7

d.14-0608 5 Ad primum respondetur quod antecedens non est certum.

1097 d.14-0609 5

d.14-0609 2, dato illo, consequentia non tenet, quia dupliciter potest

1098 d.14-0621 7

d.14-0621 est vera forma corporis et non habet immaterialitatem

1099 d.14-0623 3

d.14-0623 esse intelligibilem non actu, sed potentia, quia per se non potest

1100 d.14-0623 10

d.14-0623 esse intelligibilem non actu, sed potentia, quia per se non potest

1101 d.14-0630 7

d.14-0630 suo intellectui coniunctissima realiter, tamen intelligibiliter non est

1102 d.14-0632 4

d.14-0632 est intra visum non potest per se videri, nec calor, qui est supra

1103 d.14-0633 7

d.14-0633 tactum, sentiri, quia illa materialis coniunctio non sufficit ad cognitionem,

1104 d.14-0635 12

d.14-0635 Haec pars est probabilis, tamen quia res obscura est, in qua non

1105 d.14-0637 1

d.14-0637 non videtur desserenda. Et ideo credi potest quod anima separata se *

1106 d.14-0640 2

d.14-0640 corpore non se intelligit aut quid illi conferat separatio, ideo *

1107 d.14-0647 2

d.14-0647 corpore non potest habere hoc munus, dum est in corpore, quia cum tunc

1108 d.14-0648 8

d.14-0648 informet corpus et habeat modum formae materialis, non potest *

1109 d.14-0650 5

d.14-0650 intelligibilis in potentia, quia non potest per se intelligi, sed per alias

1110 d.14-0654 11

d.14-0654 se et suam animam, tamen, dum est anima in corpore, non potest

1111 d.14-0657 10

d.14-0657 intellectus sit constitutus in actu primo per species intelligibiles, non

1112 d.14-0658 11

d.14-0658 potest uti illis, nisi sensus comitetur intellectum. Quia ergo sensus non

1113 d.14-0660 2

d.14-0660 ideo non potest anima in corpore habere talem cognitionem, extra

1114 d.14-0681 7

d.14-0681 anima potest habere ex propria natura, non de illa quam Deus posset

1115 d.14-0683 3

d.14-0683 veram scientiam non potest cognoscere Deum per essentiam Dei, quia

1116 d.14-0691 4

d.14-0691 Confirmatur, nam anima non tantum est effectus, sed

1117 d.14-0695 2

d.14-0695 Deum, non clare, sed imperfecto modo, quia non potest Deum aliter

1118 d.14-0695 8

d.14-0695 Deum, non clare, sed imperfecto modo, quia non potest Deum aliter

1119 d.14-0696 8

d.14-0696 creatura cognoscere. Verum est tamen quod anima non tantum per se,

1120 d.14-0705 7

d.14-0705 et alias animas per speciem illorum, non tantum per essentiam ipsius

1121 d.14-0709 8

d.14-0709 angelorum per modum substantiae suae. Sed vere non est contra illum, nam

1122 d.14-0714 11

d.14-0714 tantum convenit aliquo modo in gradu essendi, et in illo non habet esse

1123 d.14-0720 11

d.14-0720 Non potest vero id facere per essentiam suam, quia haec non *

1124 d.14-0722 6

d.14-0722 communem rationem, et ad hoc non indiget propriis speciebus *

1125 d.14-0732 9

d.14-0732 Hic, in opinione D Thomae, posset dici argumentum non *

1126 d.14-0736 2

d.14-0736 speciem non possunt, secundum D Thomam, cognosci omnia

1127 d.14-0738 7

d.14-0738 ratione, anima separata per essentiam suam non potest alias animas in

1128 d.14-0745 7

d.14-0745 quod sint tales substantiae in mundo, non tamen cognosceret per *

1129 d.14-0748 4

d.14-0748 4 Sed dices non oportere quod anima habeat distinctam *

1130 d.14-0750 4

d.14-0750 intelligentiarum, et ita non indigere speciebus.

1131 d.14-0751 8

d.14-0751 Vel certe dices quod, licet habeat cognitionem, non indiget

1132 d.14-0755 5

d.14-0755 Ad primum respondetur id non esse rationabile:

1133 d.14-0764 3

d.14-0764 per essentiam non est animae naturalis; ergo non habet lumen naturale

1134 d.14-0764 8

d.14-0764 per essentiam non est animae naturalis; ergo non habet lumen naturale

1135 d.14-0772 7

d.14-0772 Et ratio est, quia substantia finita non potest per se uniri *

1136 d.14-0777 8

d.14-0777 debemus proportionaliter loqui; sed res actu sensibiles non per se *

1137 d.14-0780 2

d.14-0780 substantiam, non intelligeret illam cum ipsa vellet, sed cum vellet alia illi

1138 d.14-0781 3

d.14-0781 uniri; qui non est rectus ordo: intelligit ergo substantias

1139 d.14-0795 8

d.14-0795 efficiendas species, quia phantasma est materiale et non potest efficere *

1140 d.14-0797 1

d.14-0797 non poneretur intellectus agens; si ergo obiecta sunt spiritualia,

1141 d.14-0804 8

d.14-0804 producibiles propria actione ex praesupposito subiecto; ergo non est cur

1142 d.14-0805 3

d.14-0805 ab angelo non possint produci.

1143 d.14-0812 9

d.14-0812 3 Solus Deus movet efficaciter voluntates; sed intellectus non

1144 d.14-0815 3

d.14-0815 intelligibilis; ergo non potest produci a substantia spirituali.

1145 d.14-0816 6

d.14-0816 7 Ad primum respondetur quod non inconvenit angelum *

1146 d.14-0823 4

d.14-0823 intelligibiles, et ideo non est cur iterum illas recipiant.

1147 d.14-0829 8

d.14-0829 Ad tertium: Non est simile, quia voluntas non movetur *

1148 d.14-0863 11

d.14-0863 2 Licet infundantur a Deo, nulla est ratio cur Deus non *

1149 d.14-0869 1

d.14-0869 non sat est cognitio confusa nisi singulas personas cognoscat quibus

1150 d.14-0871 6

d.14-0871 homines qui cognoscit esse homines, non tamen iudicat in particulari

1151 d.14-0873 6

d.14-0873 3 Si tantum confuse cognosceret, non indigeret speciebus ad

1152 d.14-0879 10

d.14-0879 An vero sit comprehensiva, problema est quod certe sciri non *

1153 d.14-0885 8

d.14-0885 Nec est cur ab intellectu nostro cognosci non possint quidditative in

1154 d.14-0893 3

d.14-0893 quidditative cognoscunt, non autem comprehendunt.

1155 d.14-0901 2

d.14-0901 qui non multum in perfectione animam excedunt.

1156 d.14-0909 6

d.14-0909 Satis sit scire animam separatam non posse cognoscere *

1157 d.14-0912 4

d.14-0912 conceptum explicent, alias non possent civiliter vivere nec esset

1158 d.14-0927 10

d.14-0927 a 4, ait quod anima separata cognoscit quaedam singularia, non *

1159 d.14-0932 7

d.14-0932 species quas ex hac vita attulit, non potest postea cognoscere

1160 d.14-0936 9

d.14-0936 tantum repraesentant naturam universalem, et ideo per illam non potest

1161 d.14-0939 2

d.14-0939 illum non repraesentant directe singularia; et omnes illi modi

1162 d.14-0951 2

d.14-0951 separata non cognosceret alia singularia materialia nisi ea quae in vita

1163 d.14-0956 2

d.14-0956 singularia non cognoscuntur propriis conceptibus per proprias eorum *

1164 d.14-0957 4

d.14-0957 species; has vero non potest a rebus desumere, ut supra probatum

1165 d.14-0960 9

d.14-0960 talis species. Cognitio enim singularium, per se sumpta, non est

1166 d.14-0962 6

d.14-0962 ad operationem; anima vero separata non indiget cognitione

1167 d.14-0963 8

d.14-0963 singularium ad operandum, quia in eo statu non deberet conversari cum aliis *

1168 d.14-0964 12

d.14-0964 hominibus nec aliis rebus materialibus uti; et ideo per se loquendo non

1169 d.14-0966 10

d.14-0966 sicut etiam in hoc statu, cum anima coniuncta corpori, non habet

1170 d.14-0976 2

d.14-0976 necessaria non est naturaliter debita. Et haec est de secunda.

1171 d.14-0979 7

d.14-0979 Et sit tertia conclusio: Anima separata non cognoscit

1172 d.14-0985 2

d.14-0985 tamen non actionem pure spiritualem, quia non pendet a loco. In

1173 d.14-0985 7

d.14-0985 tamen non actionem pure spiritualem, quia non pendet a loco. In

1174 d.14-0987 4

d.14-0987 sed anima separata non recipit.

1175 d.14-0992 9

d.14-0992 infundantur ex natura rei loquendo, quia illarum cognitio non est necessaria

1176 d.14-0996 6

d.14-0996 Addidi secundam partem conclusionis, quia non est *

1177 d.14-1009 2

d.14-1009 quod non cognoscit futura; ergo etiam “omnia”, ut ait Caietanus, *

1178 d.14-1011 10

d.14-1011 supernaturalia et libera Dei et angelorum e hominum; et non quilibet beatus

1179 d.14-1015 6

d.14-1015 quam D Thomas tribuit beatis, non fit per visionem beatificam, *

1180 d.14-1018 9

d.14-1018 videt beatus nunc res praesentes quae, antequam fierent, non *

1181 d.14-1022 3

d.14-1022 speciebus, et non oportet quod actu omnia cognoscat, quia non *

1182 d.14-1022 10

d.14-1022 speciebus, et non oportet quod actu omnia cognoscat, quia non *

1183 d.14-1031 2

d.14-1031 naturalem, non tantum per visionem Dei, sed per proprias species, quia hoc

1184 d.14-1034 9

d.14-1034 separata habeat scientiam omnium rerum, licet hic illam non adquisierit. D

1185 d.14-1048 7

d.14-1048 4 Quia sine cognitione istarum rerum non potest anima se *

1186 d.14-1054 8

d.14-1054 naturalium per infusionem a substantiis separatis et non a rebus acceptas.

1187 d.14-1062 3

d.14-1062 secundas, Deus non facit se solo. In proposito id potest fieri per angelum.

1188 d.14-1063 7

d.14-1063 Producuntur enim per actionem intentionalem quae non requirit

1189 d.14-1066 7

d.14-1066 Et contrarium tenent multi, quia angelus non potest *

1190 d.14-1067 6

d.14-1067 educere de materia formam, quae non tendat ad repraesentandam illam.

1191 d.14-1068 4

d.14-1068 Respondetur quod angelus non potest producere *

1192 d.14-1069 7

d.14-1069 quascumque qualitates ut materiales, quas eminenter non continet; et

1193 d.14-1072 1

d.14-1072 non videtur quomodo possit intelligi locutio aut illuminatio

1194 d.14-1084 1

d.14-1084 non sunt isto modo acquisitae, sed infusae: Et species per se infusae

1195 d.14-1091 9

d.14-1091 adaequate conveniunt superiori imperfecte cognoscit res inferiores, quia non

1196 d.14-1105 8

d.14-1105 etiam probare quod cognoscat distincte. Vel ergo non concedatur *

1197 d.14-1107 4

d.14-1107 naturalis animae perfectio non consistit in confusa cognitione, sed in *

1198 d.14-1111 3

d.14-1111 distinctam et non tantum ad confusam; ergo dari illi debent species ad

1199 d.14-1115 6

d.14-1115 illi proportionatas. Perfectio enim operantis non tantum est in hoc

1200 d.14-1125 7

d.14-1125 1 Si enim hoc erat impossibile, non est cur ponamus Deum *

1201 d.14-1134 6

d.14-1134 ordine substantiarum separatarum constituta, habere non possit species

1202 d.14-1148 6

d.14-1148 separatae secundum se sit melior, non tamen animae, quia est *

1203 d.14-1154 1

d.14-1154 non esse simpliciter meliorem cognitione cum dependentia.

1204 d.14-1160 2

d.14-1160 animae non convenit non est quia illa cognitio non sit melior, sed quia

1205 d.14-1160 4

d.14-1160 animae non convenit non est quia illa cognitio non sit melior, sed quia

1206 d.14-1160 9

d.14-1160 animae non convenit non est quia illa cognitio non sit melior, sed quia

1207 d.14-1161 2

d.14-1161 anima non est capax illius, sicut cognoscere sine discursu melius sit

1208 d.14-1162 6

d.14-1162 quam cum illo, licet homini non sit melius, quia est illi impossibile.

1209 d.14-1168 7

d.14-1168 1 Quia intelligit se quidditative, quod non habet in corpore.

1210 d.14-1169 7

d.14-1169 2 Concipit intelligentias propriis conceptibus et non per *

1211 d.14-1170 3

d.14-1170 negationes, quod non habet in corpore.

1212 d.14-1182 9

d.14-1182 quod tantum per accidens, eiusdem speciei essent et non

1213 d.14-1185 6

d.14-1185 infusas, quod est probabile et non refert ad propositum, haec

1214 d.14-1202 5

d.14-1202 suas; animae vero rationali non sic contingit. Potius enim unio ad *

1215 d.14-1205 4

d.14-1205 2 Quando anima non est in corpore est violenter, si esse in *

1216 d.14-1211 4

d.14-1211 dicendum animas nostras non esse sicut formas naturales. Ista enim *

1217 d.14-1219 1

d.14-1219 non negat esse naturale animae nostrae in principio uniri corpori, sed,

1218 d.14-1224 2

d.14-1224 Hoc non placet D Thomae, quoniam essentia animae consistit in

1219 d.14-1243 11

d.14-1243 stet, quia si compositio hominis singularis est et mirabilior aliis, non

1220 d.14-1254 12

d.14-1254 3 2 videtur certum quod ex hac unione ad corpus anima non *

1221 d.14-1256 7

d.14-1256 suam perficiendo aliud, et licet substantialiter non perficiatur, tamen

1222 d.14-1260 3

d.14-1260 quoad hoc non perficitur anima, nec imperficitur propter

1223 d.14-1264 1

d.14-1264 non est extrinseca, sed per intrinsecam informationem, ad quam anima

1224 d.14-1268 7

d.14-1268 perfectio eius. Et considerando substantiam animae non dubium quin

1225 d.14-1272 2

d.14-1272 operationes non est melius illi esse in corpore corruptibili, sed potius

1226 d.14-1278 3

d.14-1278 corpore, quas non habet extra.

1227 d.14-1281 3

d.14-1281 rebus inseparabiliter, non ut perfectiones earum, sed potius ut *

1228 d.14-1283 4

d.14-1283 homini esse mortalem, non ut perfectio, sed ut imperfectio; sic ergo *

1229 d.14-1287 1

d.14-1287 non violentia.

1230 d.14-1294 2

d.14-1294 sequuntur, non sunt violenta, sed naturaliter sequuntur ex tali

1231 d.14-1297 6

d.14-1297 habent pati multos labores, quae non sunt contra illorum naturam, sed

1232 d.14-1301 5

d.14-1301 patitur, naturalis conditio est, non violentia.

1233 d.14-1303 10

d.14-1303 formas corporis. Omnes enim aliae perficiuntur in corporibus; illa non.

1234 d.14-1307 2

d.14-1307 quae non est infelicitas, sed felicitas. Non enim potest ab illa auferri

1235 d.14-1309 3

d.14-1309 haec vero non, sed dum illi aufertur perfectio quam habebat in

1236 d.14-1318 6

d.14-1318 quia est conformis essentiae, licet non expleat omnes illius *

1237 d.14-1326 11

d.14-1326 secundum haec omnia, naturalis illi est, licet ex parte qua non habet

1238 d.14-1347 8

d.14-1347 ab extrinseco impeditur a contrariis corporibus, ideo non potest *

1239 d.14-1352 2

d.14-1352 corruptioni non subsit et a cognitione perfecta rerum omnium non

1240 d.14-1352 10

d.14-1352 corruptioni non subsit et a cognitione perfecta rerum omnium non

1241 d.14-1354 5

d.14-1354 illa resurrectio naturalis esset, non esset difficultas. Diceretur enim

1242 d.14-1357 1

d.14-1357 non uteretur ratione; deinde ut paulatim acquirat corpus in quo uti

1243 d.14-1363 4

d.14-1363 tamen resurrectio naturalis non est, sed ex gratia, ideo non quiescit

1244 d.14-1363 10

d.14-1363 tamen resurrectio naturalis non est, sed ex gratia, ideo non quiescit

1245 d.14-1367 5

d.14-1367 habeat aliquem finem perpetuum, non solius animae, sed totius *

1246 d.14-1368 10

d.14-1368 compositi et quod sit aliqua retributio malorum et bonorum, non tantum

1247 d.14-1376 4

d.14-1376 Quod si hoc non dicatur, dici necessario debet naturam humanam

1248 d.14-1377 9

d.14-1377 esse talis conditionis quod, intra leges naturae stando, non potest *

1249 d.14-1382 8

d.14-1382 perfectione. Quia enim haec natura multa ambit, non potuit per naturam

1250 d.14-1385 1

d.14-1385 non tamen potuit repleri cum omni perfectione sua.

1251 d.14-1391 10

d.14-1391 illa reunio est impossibilis per naturam, inclinatio vero naturalis non

1252 d.14-1412 5

d.14-1412 nam appetitus naturalis partis non semper respicit necessarium

1253 d.14-1419 5

d.14-1419 vero sit reunio et non prima unio nihil refert ad appetitum naturalem;

1254 d.14-1425 5

d.14-1425 separata, ratione naturali ducta, non appeteret appetitu eliciti reunionem

1255 d.14-1441 5

d.14-1441 semel a mortalitate liberaretur, non illam appeteret, quia licet sit magis

1256 d.14-1442 2

d.14-1442 naturalis, non tamen maior perfectio; et res magis appetit id quod *

1257 d.14-1447 3

d.14-1447 reuniretur corpori, non desineret species humana esse in mundo per

1258 d.14-1450 8

d.14-1450 quaestione, nam si animae separatae daretur corpus non obnoxium

1259 d.14-1451 4

d.14-1451 corruptioni a quo non impediretur in intellectionibus intellectualibus,

1260 d.14-1454 8

d.14-1454 tamen putaret impossibile informare tale corpus, ideo non appeteret hoc

1261 d.14-1464 7

d.14-1464 bona futura tanti aestimantur; et ideo non est eadem ratio animae *

1262 d.14-1471 11

d.14-1471 licet ex parte sui sit absolute naturalis. Nec tamen ideo non violentae

1263 d.14-1472 3

d.14-1472 manent, quia non illis corpora tribuuntur, sed libenter obediunt, et

NONNIHIL

1 d.8-0392 6

d.8-0392 conserventur melius vel deterius, quamvis nonnihil iuvet organi *

NONNULA

1 d.8-0639 4

d.8-0639 6 De apibus nonnula. Inter animalia ergo primi generis, quae *

NONNULLA

1 d.9-1707 7

d.9-1707 tractari, et in 8 etiam Physicorum nonnulla diximus.

NONNULLAE

1 d.9-0948 7

d.9-0948 Ex dictis in hac quaestione resolvuntur nonnullae aliae quaestiones

NOS

1 d.8-0659 2

d.8-0659 Sed nos consequenter dicimus organum istius sensus esse in *

2 d.8-0662 5

d.8-0662 Et probatur experientia. Nam nos experimur *

3 d.9-1411 6

d.9-1411 Tandem, experientia hoc demonstrat, nam nos non possumus

4 d.9-1496 9

d.9-1496 secundum se est prior cognitione, non tamen quoad nos. Vel dicitur

5 d.9-1558 1

d.9-1558 nos hanc cognitionem propter assiduitatem eius est ridiculum, et

6 d.9-1658 1

d.9-1658 nos posse cognoscere substantias separatas, licet hoc sub dubio *

7 d.9-1728 4

d.9-1728 aliquas spirituales, nam nos evidenter cognoscimus animam nostram

8 d.9-1781 2

d.9-1781 ita nos neque intellectu nostro manifestissima naturae, quae sunt

9 d.9-1816 2

d.9-1816 ait nos posse cognoscere substantias simplices et separatas: et videtur

10 d.9-1836 4

d.9-1836 concedunt non posse nos propriam et distinctam quidditatem angelorum

11 d.9-1838 3

d.9-1838 concedunt posse nos cognoscere quidditatem angelorum in universali

12 d.9-1890 1

d.9-1890 nos aliquo modo cognoscimus, et Deus et beati utrumque cognoscunt

13 d.9-1976 5

d.9-1976 aliquam imaginationem sensibilem intra nos formare conamur; et si *

14 d.9-2531 3

d.9-2531 Eudemum, et nos infra dicemus, d 10, q 3.

15 d.10-0577 5

d.10-0577 tamen haec decisio apud nos facile est ex supra dictis, d 5.

16 d.11-0178 2

d.11-0178 quia nos non ponimus istas potentias realiter distinctas, non multum

17 d.11-0373 9

d.11-0373 autem excessum non cognoscit tactus. Patet enim experientia nos *

18 d.12-0200 2

d.12-0200 Tamen nos cum D Thoma opinamur distingui realiter. Quod

19 d.12-0259 1

d.12-0259 nos necessario operari propter influxum stellarum, ut colligitur ex D

20 d.14-0246 8

d.14-0246 Item, quia animae separatae possent venire ad nos cum *

NOSSE

1 d.9-1785 10

d.9-1785 tum de ipsa parte divina, tum de his quae nosse cupimus, facultas

NOSTER

1 d.9-0105 2

d.9-0105 intellectus noster cognoscit Deum, angelos et res materiales et in eis *

2 d.9-0148 1

d.9-0148 noster etiam ex se habet intelligere per species a sensibus acceptas;

3 d.9-0155 5

d.9-0155 ubi ait quod intellectus noster percipit quidditates sensibilium; et cap

4 d.9-0173 4

d.9-0173 Sed dices: Intellectus noster est spiritualis; ergo res materialis

5 d.9-0216 3

d.9-0216 proportionatum obiectum, noster vero habet rem materialem. Divinus

6 d.9-0277 3

d.9-0277 ponitur intellectus noster, cum incipit esse, tamquam tabula rasa in

7 d.9-0691 7

d.9-0691 Utrum in rebus materialibus cognoscat intellectus noster singularia.

8 d.9-0705 4

d.9-0705 1 Nam intellectus noster non habet propriam speciem rei *

9 d.9-0765 5

d.9-0765 5 Secunda conclusio: Intellectus noster cognoscit

10 d.9-0812 7

d.9-0812 cognosceret singularia; ergo primum, quia intellectus noster de se est

11 d.9-0816 4

d.9-0816 quia nisi intellectus noster habet speciem singularis, non potest

12 d.9-0827 5

d.9-0827 7 Tertia conclusio: Intellectus noster cognoscit directe *

13 d.9-0898 7

d.9-0898 imperfectionem alterius rationis, nam quia intellectus noster in suo

14 d.9-1375 5

d.9-1375 3 Dico 2: Intellectus noster non format proprium et *

15 d.9-1439 3

d.9-1439 quia intellectus noster natus est adunata dividere, potest haec

16 d.9-1469 9

d.9-1469 substantiae, nam illius rei prius format conceptum intellectus noster, cuius

17 d.9-1518 11

d.9-1518 Aristoteles docuit supra in prooemio, lib 1. Quia enim intellectus noster

18 d.9-1600 11

d.9-1600 reddit, et falsa aliqua admiscet, ut est illud quod intellectus noster non

19 d.9-1603 2

d.9-1603 intellectus noster actualiter et essentialiter est potentia intellectiva: ergo ex

20 d.9-1655 5

d.9-1655 1 Dico 1: Intellectus noster pro hoc statu potest devenire in *

21 d.9-1690 4

d.9-1690 Probat, quia intellectus noster accipit species intelligibiles,

22 d.9-1883 2

d.9-1883 intellectus noster est finitus; ergo non potest cognoscere rem infinitam;

23 d.9-1893 6

d.9-1893 ergo infinitum non potest intellectus noster comprehendere, neque

24 d.9-1903 3

d.9-1903 Utrum intellectus noster pendeat in cognitione sua, pro hoc statu, a

25 d.9-1908 5

d.9-1908 modo operandi quem intellectus noster habet. Et est sermo de

26 d.9-1923 4

d.9-1923 1 Quia intellectus noster est constitutus in actu primi per *

27 d.9-2383 4

d.9-2383 Item, nam intellectus noster est quasi medius inter intellectus

28 d.9-2388 5

d.9-2388 obiectis recipiunt; intellectus autem noster et ex natura sua speciebus

29 d.9-2419 2

d.9-2419 intellectus noster circa duo versatur: primum, circa cognitionem rerum

30 d.9-2428 4

d.9-2428 Quandocumque ergo intellectus noster versatur circa rem *

31 d.9-2739 2

d.9-2739 intellectus noster praeterita cognoscat. Et obiter etiam dicemus,

32 d.9-2769 7

d.9-2769 interior similiter. Cur ergo non intellectus noster qui in suo genere *

33 d.9-2860 4

d.9-2860 7 An intellectus noster plures recipiat denominationes. Ultimo loco est

34 d.9-2866 2

d.9-2866 intellectus noster secundum se caret omnibus speciebus, habitibus, et

35 d.11-0607 8

d.11-0607 ignobiliorem appetitu brutorum, quia hic nulli subiacet, noster autem sic. *

36 d.11-0608 9

d.11-0608 Negatur tamen sequela; immo haec aptitudo quam habet noster appetitus

37 d.11-0611 2

d.11-0611 appetitus noster est capax virtutis et vitii, ut dicitur a D Thoma, 1.2,

38 d.11-0688 5

d.11-0688 modo: quod dum intellectus noster supernaturalia considerat, aliqua *

39 d.14-0524 8

d.14-0524 adaequatur essentiae infinitae suae; habet ergo intellectus noster

40 d.14-0533 6

d.14-0533 Hoc est difficile: Intellectus enim noster est in pura potentia et

41 d.14-0539 12

d.14-0539 natura sua in actu primo ad cognoscendum se; ego cum intellectus noster

42 d.14-0881 6

d.14-0881 Prima pars probatur. Intellectus enim noster est cognoscitivus

NOSTRA

1 d.8-0011 5

d.8-0011 nam illa est in nostra potestate, et haec minime.

2 d.9-0146 4

d.9-0146 Probatur. Nam anima nostra, secundum naturalem suam

3 d.9-0696 2

d.9-0696 anima nostra et quae in ipsa sunt. De quibus singillatim est dicendum.

4 d.9-1058 5

d.9-1058 3 arguitur, nam cognitio nostra a sensu incipit; ergo quod

5 d.9-1491 2

d.9-1491 Tamen nostra sententia est communior, quam tenet Scotus, in 1,

6 d.9-1561 2

d.9-1561 anima nostra non semper se ipsam cognoscit.

7 d.9-1588 8

d.9-1588 Et ratio istorum omnium est, quia anima nostra, ex eo quod est

8 d.9-1742 7

d.9-1742 intellectualium; hic enim gradus in anima nostra tantum fuit

9 d.9-2130 2

d.9-2130 anima nostra ab intrinseco sit intellectualis, ab intrinseco habere debet

10 d.9-2136 5

d.9-2136 intellectio; ergo habet anima nostra hanc virtutem; ergo talis virtus est

11 d.9-2343 7

d.9-2343 Item, per intellectum possibilem est anima nostra capax

12 d.9-2344 9

d.9-2344 divinae visionis; unde in actu huius potentiae beatitudo nostra consistit.

13 d.9-2390 10

d.9-2390 convenientiam aliquam cum illo, scilicet quod statim ac anima nostra *

14 d.9-2894 1

d.9-2894 nostra “pars opinativa” et “scientifica”, unde Aristoteles, 6 Ethicorum, cap

15 d.9-2895 6

d.9-2895 1, ait esse in anima nostra potestates et vires rationis participes:

16 d.9-2953 3

d.9-2953 quod “gloria nostra haec est testimonium conscientiae nostrae”. Et

17 d.10-0163 5

d.10-0163 Quantum ad bona autem nostra, solet illi tribui desiderium, sed *

18 d.11-0161 4

d.11-0161 4 Quapropter in nostra opinione dicendum est obiectum *

19 d.11-0612 8

d.11-0612 qq 50 et 56, sicut etiam voluntas nostra multo perfectior est quando

20 d.12-0112 8

d.12-0112 actus imperati, quia non sunt in potestate nostra. Et simile est de *

21 d.12-0221 2

d.12-0221 voluntas nostra in multis necessarie operatur, nam necessario diligit

22 d.12-0227 3

d.12-0227 potest voluntas nostra non operari, etc; ergo.

23 d.12-0231 4

d.12-0231 5 Si potentia nostra est libera, vel est dum operatur vel *

24 d.12-0236 4

d.12-0236 6 Quia anima nostra est forma corporis; ergo sequitur *

25 d.12-0239 4

d.12-0239 anima et voluntas nostra; sed influentia caeli naturaliter operatur; ergo

26 d.12-0240 3

d.12-0240 et voluntas nostra, quae illam sequitur.

27 d.12-0246 4

d.12-0246 8 Si voluntas nostra esset libera ex natura sua, non posset *

28 d.12-0301 6

d.12-0301 sensum: Primus est an voluntas nostra sit absolute libera. Secundus est

29 d.12-0515 10

d.12-0515 quia etiam illae sic diligibiles sunt. Sic etiam voluntas nostra *

30 d.12-0517 9

d.12-0517 15 Ad tertium. Quomodo Deus concurrat cum voluntate nostra. Tertium

31 d.12-0519 4

d.12-0519 concurrat cum voluntate nostra ad exercendos actus tam naturales quam *

32 d.12-0560 3

d.12-0560 licet anima nostra sit forma corporis, non tamen est corpori immersa

33 d.13-0025 7

d.13-0025 enim motus non sunt in potestate nostra. Unde Aristoteles, De

34 d.14-0036 1

d.14-0036 nostra etiam in corpore subsistit partiali subsistentia spirituali, quae

35 d.14-0252 4

d.14-0252 Et item, anima nostra posset manere separata in statu *

36 d.14-0402 1

d.14-0402 nostra est forma corporis, et ideo ex natura sua habet quod recipiat

37 d.14-0455 1

d.14-0455 nostra habeat duplicem modum essendi, scilicet in corpore et extra

38 d.14-0557 8

d.14-0557 tantum intelligibiles in potentia, ita et anima nostra. Et hinc est quod

39 d.14-0730 7

d.14-0730 dubium in opinione D Thomae. In nostra enim antecedens est falsum,

40 d.14-1093 1

d.14-1093 nostra est in infimo gradu intellectualium et connaturale est illi *

41 d.14-1213 4

d.14-1213 imperfectum, anima vero nostra immaterialis et subsistens. Et ideo,

42 d.14-1237 3

d.14-1237 Quomodo anima nostra spiritualis sit et corpori immersa; quomodo sit

NOSTRAE

1 d.8-0499 10

d.8-0499 Ad aliud vero dicitur quod nulla est pars huius nostrae *

2 d.9-1488 7

d.9-1488 Propter haec thomistae communiter tenent oppositum nostrae

3 d.9-1736 10

d.9-1736 suo ordine, et medias inter substantiam Dei et animae nostrae.

4 d.9-1824 5

d.9-1824 modum naturalem intelligendi animae nostrae quem experimur, et contra

5 d.9-1878 8

d.9-1878 Et ratio est, quia actus proprii animae nostrae, qui sunt *

6 d.9-2063 3

d.9-2063 intellectiva animae nostrae duplex productio et duplex

7 d.9-2098 1

d.9-2098 nostrae tantum concedunt ut potentiam illius cogitativam, quam *

8 d.9-2953 8

d.9-2953 quod “gloria nostra haec est testimonium conscientiae nostrae”. Et

9 d.12-0306 8

d.12-0306 Haec conclusio est unum ex fundamentis fidei nostrae. Dicitur

10 d.12-0554 1

d.12-0554 nostrae. De qua re 1.2, q 9, a 5. Sed non est hic locus ad tractandum *

11 d.14-0166 5

d.14-0166 cum vero voluntas animae nostrae non sit efficacior per

12 d.14-0257 5

d.14-0257 merito. At vita animae nostrae separatae perfectissima est; ergo.

13 d.14-0492 3

d.14-0492 provisum animae nostrae, quia nec intrinseco esset in actu primo *

14 d.14-1219 6

d.14-1219 non negat esse naturale animae nostrae in principio uniri corpori, sed,

15 d.14-1284 4

d.14-1284 propria conditio animae nostrae est uniri corpori corruptibili et hic est *

16 d.14-1298 6

d.14-1298 comitantes imperfectionem eorum. Sic animae nostrae finis est

17 d.14-1302 7

d.14-1302 Ais ergo: Infelix est conditio animae nostrae inter omnes

18 d.14-1351 2

d.14-1351 animae nostrae est status in quo perpetuo in corpore maneat et

19 d.14-1375 9

d.14-1375 Maxime enim pendet ex cognitione naturalis finis animae nostrae.

NOSTRAM

1 d.9-1514 5

d.9-1514 modo cognoscimus materiam, animam nostram, etc, nusquam tamen

2 d.9-1728 8

d.9-1728 aliquas spirituales, nam nos evidenter cognoscimus animam nostram

3 d.9-1796 4

d.9-1796 quarum contemplatione beatitudinem nostram collocabat, ut 1

4 d.9-1820 6

d.9-1820 Ethicorum, cap 7, ait felicitatem nostram sitam esse in

5 d.9-1873 7

d.9-1873 substantias spirituales imperfecte cognoscimus, tamen animam nostram

6 d.12-0253 3

d.12-0253 possuerunt animam nostram esse materialem et mortalem.

7 d.12-0270 1

d.12-0270 nostram. Quod tenuit Abaelardus, quem secutus est Wicleph, *

8 d.12-0357 7

d.12-0357 “Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram”, subdit

9 d.14-0525 8

d.14-0525 sufficientem virtutem naturalem ad intelligendum perfecte animam nostram.

10 d.14-1355 2

d.14-1355 animam nostram quasi ab imperfecto ad perfectum procedere: et

NOSTRARUM

1 d.9-2948 8

d.9-2948 practicae. Est enim conscientia quoddam actuale examen nostrarum *

NOSTRAS

1 d.9-2106 3

d.9-2106 gubernat animas nostras. Et 6 Naturalium, p 5, cc 5 et 6, ait species

2 d.9-2108 1

d.9-2108 nostras.

3 d.9-2881 5

d.9-2881 mensurando per illas actiones nostras, ut si consideratione bonitatis

4 d.12-0255 1

d.12-0255 nostras esse subiectas fatali necessitati, ut videre est in Cicerone, lib

5 d.14-1211 3

d.14-1211 dicendum animas nostras non esse sicut formas naturales. Istae enim *

NOSTRI

1 d.8-0532 4

d.8-0532 potius explicationes quaedam nostri conceptus.

2 d.9-0101 1

d.9-0101 nostri esse ens inquantum verum.

3 d.9-0113 1

d.9-0113 nostri, secundum se, est ens ut sic.

4 d.9-1195 9

d.9-1195 secunda intentio obiectiva. Est enim haec vis intellectus nostri, quod

5 d.9-1430 6

d.9-1430 6 Quocirca processus cognitionis intellectus nostri hic esse *

6 d.9-1860 7

d.9-1860 De civitate Dei, ait rationem intellectus nostri demonstrari esse

7 d.9-1900 2

d.9-1900 intellectus nostri, et ideo est aliquo modo proportionatum cognitioni illius,

8 d.9-1905 6

d.9-1905 1 De substantia actus intellectus nostri nihil dicendum superest

9 d.9-1982 1

d.9-1982 nostri est quidditas rei materialis; haec autem non potest ab intellectu

10 d.9-2407 8

d.9-2407 valde necessaria ad explicanda diversa munera intellectus nostri. *

11 d.9-2890 7

d.9-2890 alia potentia, sed explicatur dignitas intellectus nostri. Mens enim

12 d.9-2911 3

d.9-2911 inadaequatos intellectus nostri.

13 d.9-2959 2

d.9-2959 lumen nostri intellectus; D Basilius esse “naturale iudicarium”;

14 d.11-0162 2

d.11-0162 adaequatum nostri appetitus esse bonum sensibile, id est, omne quod est

15 d.11-0589 8

d.11-0589 Pro quo nota 2, quod licet cognitio nostri intellectus a sensu

NOSTRIS

1 d.12-0136 10

d.12-0136 ad Rom 5: “Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris”. Et Ps

NOSTRO

1 d.9-0081 2

d.9-0081 intellectu nostro; tamen hic nihilominus praetermitti non potui, ne mutetur

2 d.9-0103 4

d.9-0103 potest ab intellectu nostro cognosci.

3 d.9-0164 1

d.9-0164 nostro.

4 d.9-0167 4

d.9-0167 sunt proportionata intellectui nostro.

5 d.9-0169 5

d.9-0169 quidditative cognosci ab intellectu nostro, saltem per effectus adaequatos; et

6 d.9-0171 1

d.9-0171 nostro.

7 d.9-0722 7

d.9-0722 singulare aliquo modo cognoscitur ab intellectu nostro; et hoc est *

8 d.9-0790 4

d.9-0790 speciem in intellectu nostro fieri vel est quia ille non est capax, vel, si est *

9 d.9-1370 4

d.9-1370 dari in intellectu nostro propria species per quam primo intelligantur,

10 d.9-1466 12

d.9-1466 8 Ex dictis in hac quaestione resolvitur alia, nempe quid a nostro

11 d.9-1651 4

d.9-1651 verificatur de intellectu nostro pro hoc statu, de quo subdit quod intelligit

12 d.9-1778 1

d.9-1778 nostro esse quidditatem materialem; et cc 7 et 8, ait quod sine *

13 d.9-1781 5

d.9-1781 ita nos neque intellectu nostro manifestissima naturae, quae sunt

14 d.9-1983 1

d.9-1983 nostro cognosci secundum modum quem in singularibus habet, nisi

15 d.9-2643 7

d.9-2643 tantum sic intelligat esse in intellectu nostro duplicem vim partialem

16 d.11-0615 8

d.11-0615 Sed contra arguitur, 2, nam sequitur in nostro appetitu *

17 d.12-0174 6

d.12-0174 experimur quosdam actus in intellectu nostro qui non procedunt a

18 d.12-0737 2

d.12-0737 intellectu nostro imperfecte et obscure, ideo cognitio illarum hic est *

19 d.14-0885 6

d.14-0885 Nec est cur ab intellectu nostro cognosci non possint quidditative in

NOSTRUM

1 d.9-0656 5

d.9-0656 intelligibilis non immutat intellectum nostrum effective, quia non est actu

2 d.9-1780 2

d.9-1780 intellectum nostrum oculis noctuae, quia sicut illis non potest intueri solem,

3 d.9-1858 8

d.9-1858 Sed quartus modus addi potest: per intellectum nostrum,

4 d.9-2616 4

d.9-2616 secundum modum concipiendi nostrum.

5 d.9-2742 7

d.9-2742 Circa primum est res certa intellectum nostrum cognoscere

6 d.9-2861 6

d.9-2861 in hac materia sciendum intellectum nostrum recipere varias *

7 d.10-0561 10

d.10-0561 quatenus eadem est voluntas eius et Patris; verbum autem nostrum

8 d.11-0606 6

d.11-0606 Sed contra, nam sequitur appetitum nostrum esse *

9 d.12-0005 3

d.12-0005 quod praeter nostrum esset institutum. Ne tamen omnino ignota

10 d.14-0160 6

d.14-0160 Primo modo movet anima corpus nostrum et illo modo non

11 d.14-0165 6

d.14-0165 Philosophia. Non enim ad nutum nostrum corpus movere possumus;

NOTA

1 d.8-0019 3

d.8-0019 nobis sunt nota de his sensibus.

2 d.9-0905 3

d.9-0905 Et tamen nota quod non omnia singularia aequaliter *

3 d.9-1126 9

d.9-1126 18 Distinctio inter abstractionem formalem et universalem. Sed nota

4 d.9-2156 7

d.9-2156 animae ex illa proprietate per se nota in Physica: quod natura perfecta

5 d.10-0319 2

d.10-0319 experientia nota.

6 d.11-0535 6

d.11-0535 15 Ultimo circa has passione nota quod pendent plurimum ex

7 d.11-0580 4

d.11-0580 Ex cuius doctrina, nota quod appetitus sensitivus non potest

8 d.11-0589 3

d.11-0589 Pro quo nota 2, quod licet cognitio nostri intellectus a sensu

9 d.12-0182 3

d.12-0182 8 Ultimo nota quod ista motio voluntatis, a qua effective *

10 d.12-0710 8

d.12-0710 voluntas; ergo. Antecedens primum probatur, quia reliqua nota

11 d.13-0021 3

d.13-0021 Pro resolutione nota 1, quod motus localis duplex est in *

12 d.13-0262 3

d.13-0262 Pro expositione, nota quod voluntas multis modis se habere

NOTANDA

1 d.9-0651 3

d.9-0651 Quare est notanda differentia inter modum quo sensibilia in

2 d.11-0263 8

d.11-0263 3 Sed circa hos actus aliqua sunt notanda. Circa actus qui *

3 d.11-0286 9

d.11-0286 4 Circa actus, qui circa malum versantur, est notanda *

NOTANDO

1 d.14-0258 6

d.14-0258 Ad illud Lc 16 respondetur notando quod dum

NOTANDUM

1 d.8-0023 2

d.8-0023 suppositionem notandum est quod haec septem nomina: sensus

2 d.8-0299 2

d.8-0299 est notandum quod sensus interni non sunt multiplicandi per

3 d.8-0323 4

d.8-0323 16 2 est notandum quod in homine non sunt ponendi plures

4 d.8-0543 3

d.8-0543 Sed est notandum quod sicut in sensibus exterioribus sunt

5 d.8-0559 1

d.8-0559 notandum, ad expositionem istorum et subiecti huius sensus, *

6 d.8-0567 3

d.8-0567 2 est notandum quod iste sensus non est eiusdem *

7 d.8-0656 6

d.8-0656 7 De organo. Circa organum notandum quod Aristoteles, *

8 d.8-0681 3

d.8-0681 Est enim notandum ex anatomistis quod in cerebro tres *

9 d.9-0618 7

d.9-0618 16 Ad intelligendam secundam actionem est notandum

10 d.9-0664 1

d.9-0664 notandum quod species non dicitur abstrahi a phantasmatis propterea

11 d.9-1063 4

d.9-1063 Est tamen hic notandum haec contradicere his quae *

12 d.9-1164 3

d.9-1164 Est enim notandum quod natura universalis quae ab *

13 d.9-1662 5

d.9-1662 2 Sed est 1, notandum quod dupliciter potest res *

14 d.9-1684 4

d.9-1684 4 Ultimo est notandum quod in hac re diversissima est ratio

15 d.9-1872 4

d.9-1872 12 Ultimo est notandum in hac quaestione quod, licet alias *

16 d.9-2418 8

d.9-2418 3 Ad cuius differentiae expositionem, est, 2 notandum quod

17 d.9-2672 6

d.9-2672 16 Ad cuius distinctionis intelligentiam notandum est, 1,

18 d.9-2834 1

d.9-2834 notandum quod futura contingentia, ut futura sunt, non possunt a *

19 d.9-2840 4

d.9-2840 Pro quo est notandum quod inter contingentia quaedam

20 d.9-2865 6

d.9-2865 Et ad illarum omnium intelligentiam notandum quod *

21 d.10-0252 4

d.10-0252 4 Est tamen notandum circa conclusionem quod non dixi

22 d.10-0262 2

d.10-0262 2 notandum non esse sensum conclusionis quaestionis

23 d.11-0217 5

d.11-0217 In qua re, 1, notandum est huiusmodi actus communiter

24 d.11-0264 5

d.11-0264 versantur circa bonum, est notandum quod amor non est aliud quam

25 d.11-0308 7

d.11-0308 5 Circa quam tristitiam est specialiter notandum quod dolor

26 d.11-0401 5

d.11-0401 Circa risum ergo est notandum illum proxime consistere in

27 d.11-0572 3

d.11-0572 2 est notandum quod appetitus sensitivus duplices actus

28 d.12-0300 4

d.12-0300 6 2 est notandum quaestionem hanc posse habere duplicem

29 d.12-0796 4

d.12-0796 Ad quod est notandum quod licet isti actus visionis et *

30 d.13-0043 2

d.13-0043 est notandum, 2, ex experientia, quod ad illum concurrunt et

31 d.14-0641 1

d.14-0641 notandum quod animam se intelligere stat dupliciter, ut de angelo

32 d.14-0680 2

d.14-0680 Est notandum quod loquimur de naturali cognitione quam

33 d.14-1077 4

d.14-1077 Pro cuius intelligentia notandum quod species dupliciter

34 d.14-1179 3

d.14-1179 Pro quo notandum quod in anima separata sunt species

NOTANT

1 d.9-1521 10

d.9-1521 quod maxime verum est, ut Themistius et Philoponus hic notant,

NOTARE

1 d.12-0064 1

d.12-0064 notare quod in voluntate reperiuntur primo omnes actus illi qui

NOTAT

1 d.8-0050 2

d.8-0050 Thomas notat, 1 p, q 1, a 3, ad 2; Avicenna, 6 Naturalium, p 3, cap 8,

2 d.9-2530 7

d.9-2530 alias esset processus in infinitum, ut notat Aristoteles, 7 Ethicorum ad

3 d.9-2534 5

d.9-2534 practicae, ut D Thomas notat, 1 p, q 79, a 12. Et ideo in 2.2, q 49, a 2,

4 d.9-2575 1

d.9-2575 notat, De veritate, q 14, a 4, sed illa quae est directiva operum *

5 d.14-1008 2

d.14-1008 Caietanus notat quod D Thomas ait “omnia praesentia”, ut denotet

NOTAVIT

1 d.9-0134 1

d.9-0134 notavit, unumquodque cognoscitur sicuti est; huiusmodi autem entia *

2 d.9-1528 6

d.9-1528 essentiam generationis substantialis, ut etiam notavit D Thomas, 2

3 d.9-2464 4

d.9-2464 ut recte Caietanus notavit, 1 p, q 14, a 16.

4 d.9-2661 2

d.9-2661 Soto notavit, supra; Caietanus, 1 p, q 1, a 4, non quia in nullo

5 d.10-0403 6

d.10-0403 in actu primo constituta, ut notavit D Thomas, 1 p, q 27, a 4. Et ratio

6 d.11-0542 9

d.11-0542 cap ultimo, licet haec ratio frivola est, ut notavit Averroes, 3 *

7 d.12-0293 5

d.12-0293 cap 15, lib 5, notavit, a verbo “libet” dictum est, quasi ille dicatur

8 d.12-0355 9

d.12-0355 homo sit factus ad imaginem Dei, ut Damascenus notavit, lib 2 Fidei,

9 d.12-0371 9

d.12-0371 actus, unde iam potentiam significat, ut D Thomas notavit, 1 p, q 83, a

10 d.13-0238 10

d.13-0238 moventur, non omnino deest haec potentia, ut D Thomas notavit, hic, cap

NOTIORA

1 d.9-0717 4

d.9-0717 universaliora nobis sunt notiora; ergo.

2 d.9-1061 2

d.9-1061 ait notiora nobis esse quae sunt sensui proximiora; haec vero sunt

NOTIORI

1 d.9-1511 2

d.9-1511 rationi notiori nobis.

NOTIORIBUS

1 d.11-0006 8

d.11-0006 Incipiamus autem ab appetitu sensitivo tamquam a notioribus. Qui

NOTISSIMI

1 d.9-1879 6

d.9-1879 potissimi effectus illius, sunt nobis notissimi et illi explicant nobis

NOTITIA

1 d.9-1193 9

d.9-1193 inferiora a quibus est abstracta. Et haec vocatur notitia comparativa,

2 d.9-1238 2

d.9-1238 qui “notitia comparativa” dicitur.

3 d.10-0511 12

d.10-0511 cap 26 ait quod amor est de gignente notitiam et de notitia genita,

NOTITIAM

1 d.9-1265 7

d.9-1265 Alii vero opinantur universale fieri per notitiam comparativam.

2 d.10-0511 9

d.10-0511 cap 26 ait quod amor est de gignente notitiam et de notitia genita,

NOVA

1 d.9-2746 7

d.9-2746 cognoscit intellectus in absentia obiecti, fit nova productio speciei a

2 d.10-0582 9

d.10-0582 Et ratio est illa communis, quia ubi est nova qualitas producta,

NOVAM

1 d.8-0121 2

d.8-0121 addunt novam differentiam, sed supra positam exprimunt.

2 d.9-2759 4

d.9-2759 scimus. Ponere autem novam productionem specierum superfluum est

3 d.14-0099 5

d.14-0099 separationem tantum habet negationem novam; ergo non magis est persona

NOVERUNT

1 d.14-0369 8

d.14-0369 Ais: Eccle 9 dicitur: "Mortui vero nihil noverunt amplius." Et

2 d.14-0377 6

d.14-0377 Alii autem dicunt quod nihil noverunt eorum quae in hac vita *

3 d.14-0381 8

d.14-0381 Vera tamen expositio est quod damnati nihil noverunt eorum

NOVI

1 d.9-0861 3

d.9-0861 si aliquid novi dicit, illud est quod, quia phantasma operatur circa

2 d.10-0054 1

d.10-0054 novi, sed ordinem potentiarum animae et sensuum repetit. Quae

NOVISSIMA

1 d.9-2856 3

d.9-2856 Salomon: "Memorare novissima tua." Quae tamen futura sunt.

NOVITATEM

1 d.11-0413 6

d.11-0413 iucundas, non causare risum, nisi novitatem aliquam prae se ferant. Et

NOVUM

1 d.14-0084 6

d.14-0084 animam separari non est acquirere novum modum, nam maxime *

2 d.14-1235 1

d.14-1235 novum in hac mirabili hominis compositione difficultatem invenire, nam

NOVUS

1 d.11-0442 6

d.11-0442 proveniens ex titillatione apparet quasi novus et insperatus. Semper

NUDAM

1 d.9-1120 9

d.9-1120 intellectus agentis, quae fit per deductionem speciei repraesentantis nudam

2 d.12-0651 8

d.12-0651 suum sub abstractione ab existentia, considerando scilicet nudam rei

NUDUM

1 d.9-0532 7

d.9-0532 arbitror intellectum possibilem de se esse nudum speciebus, habere

2 d.9-1360 8

d.9-1360 cognitione phantasiae; phantasia autem non cognoscit subiectum nudum,

NULLA

1 d.8-0115 2

d.8-0115 differentia nulla est. Simplicius et Philoponus exponunt quod in pueris

2 d.8-0139 2

d.8-0139 si nulla sit opinio vel probabilitas mali eventuri, ut experientia docet.

3 d.8-0397 9

d.8-0397 veram, quando est necessitas dividendi potentias; hic autem nulla est.

4 d.8-0499 6

d.8-0499 Ad aliud vero dicitur quod nulla est pars huius nostrae *

5 d.8-0649 3

d.8-0649 aliquando est nulla, nec esset cur illa motio magis illas congregaret

6 d.8-0723 4

d.8-0723 diversas reddit causas, nulla tamen certa est.

7 d.9-0195 10

d.9-0195 qualitatis ponuntur? Nulla est certe alia, nisi prima; ergo nulla est

8 d.9-0284 7

d.9-0284 quia naturale est animae corpori uniri; nulla autem forma impeditur a

9 d.9-0312 6

d.9-0312 intelligibiles, et ideo apud illum nulla restat necessitas ponendi illas.

10 d.9-0441 11

d.9-0441 praeter dictam; illa autem non est sufficiens, nam ex ea nulla virtus

11 d.9-0546 1

d.9-0546 nulla restat via ad assignandam necessitatem phantasmatis. Et a simili

12 d.9-0741 4

d.9-0741 cap 2, quod nulla potentia potest discernere inter duo, nisi utrumque

13 d.9-0847 5

d.9-0847 imperfectio magna est, et nulla est ratio cogens ad id asserendum, et in *

14 d.9-0892 4

d.9-0892 3 arguitur, quia nulla est ratio neque experientia ad *

15 d.9-1069 4

d.9-1069 Contra hanc resolutionem nulla manent argumenta quae *

16 d.9-1143 5

d.9-1143 Praeter has autem abstractiones nulla alia in intellectu reperitur,

17 d.9-1336 9

d.9-1336 "intus legens". Quapropter de accidentibus sensibilibus per se nulla

18 d.9-1692 2

d.9-1692 sed nulla substantia spiritualis obici potest sensibus; ergo non potest

19 d.9-1886 4

d.9-1886 autem ad infinitum nulla est proportio.

20 d.9-2014 4

d.9-2014 8 Quocirca nihilominus nulla concurrat commodior et evidentior

21 d.9-2471 1

d.9-2471 nulla.

22 d.9-2747 9

d.9-2747 phantasmate et intellectu agente.” Ratio huius est, quia nulla potentia

23 d.9-2765 1

d.9-2765 nulla est ratio talis dependentiae neque in nullo genere causae

24 d.10-0197 5

d.10-0197 vero in non esse nulla potest esse ratio boni, quia bonum supponit

25 d.11-0506 3

d.11-0506 malo illato nulla illi repraesentatur ratio boni. Quod si forte ex

26 d.12-0485 2

d.12-0485 communi nulla apparet ratio mali ut possit illud odio persequi.

27 d.12-0503 4

d.12-0503 amorem, quia ibi nulla potest inveniri ratio mali, sed semper summa et

28 d.13-0135 11

d.13-0135 motum localem, ita movet singulas partes ad suas actiones; sed nulla actio

29 d.13-0137 3

d.13-0137 localis, quia nulla est particularis ratio quae ostendat aliter *

30 d.13-0141 4

d.13-0141 quod appetit; ergo nulla est ratio quare unus sit actus elicited ab

31 d.13-0143 9

d.13-0143 Tertia ratio. Nam si appetitus elicit motum et nulla alia est

32 d.13-0284 3

d.13-0284 Item, quia nulla est ratio quare in hoc pendeat ab appetitu. Et

33 d.14-0074 3

d.14-0074 anima separata; nulla est ergo entitas substantialis quam anima *

34 d.14-0593 9

d.14-0593 Haec enim est formalis illustratio intellectus agentis; immo nulla est

35 d.14-0863 6

d.14-0863 2 Licet infundantur a Deo, nulla est ratio cur Deus non *

36 d.14-1045 9

d.14-1045 3 Ostensum est, supra, infundi animae species aliquas; nulla

37 d.14-1103 3

d.14-1103 1 Quia nulla est necessitas ponendi cognitionem confusam. Et

38 d.14-1446 10

d.14-1446 Non primum, ut ostensum est, nec secundum, quia licet nulla anima

39 d.14-1469 6

d.14-1469 quibus habent perfectionem suam et nulla privantur. Quae cognitio *

NULLAM

1 d.9-0205 7

d.9-0205 Et ita ego arbitror distinctionem esse nullam, sed omnes *

2 d.9-0440 6

d.9-0440 verba tantum sunt, et iure nullam aliam unionem concipit intellectus

3 d.9-0557 7

d.9-0557 Arguitur, 2, ratione, nam si phantasma nullam efficientiam

4 d.9-0581 9

d.9-0581 14 Tertia conclusio sit: Intellectus agens ut sic nullam

5 d.9-0603 6

d.9-0603 at vero circa intellectum possibilem nullam aliam actionem habet *

6 d.9-0643 10

d.9-0643 repraesentatur, ut patet ex dictis, nam in ipso phantasmate nullam actionem

7 d.9-0888 7

d.9-0888 cogniti; ergo visis aliis hominibus, intellectus nullam speciem acquireret;

8 d.9-0890 5

d.9-0890 ad phantasma, quia intellectus nullam haberet speciem abstractam a

9 d.9-1014 4

d.9-1014 una parte videtur nullam esse necessitatem ponendi talem speciem,

10 d.9-2306 3

d.9-2306 prima principia nullam aliam actionem habet nisi producere species *

11 d.9-2507 4

d.9-2507 Quidam affirmant, asserentes nullam considerationem *

12 d.12-0404 5

d.12-0404 bonum, in cuius amore nullam rationem mali invenerit, non possit *

13 d.13-0164 3

d.13-0164 imperfectus, fere nullam dispositionem requirit ut recipiatur in *

14 d.14-0060 3

d.14-0060 Item, quod nullam entitatem amittat, probatur:

15 d.14-0076 3

d.14-0076 Quod vero nullam acquirat patet eisdem rationibus. Nec enim *

16 d.14-0195 1

d.14-0195 nullam actionem vel passionem transeuntem potest habere; et tamen *

17 d.14-0197 3

d.14-0197 caelo empyreo, nullam actionem transeuntem habent circa illud, quia

18 d.14-0199 6

d.14-0199 animae, quae sunt in limbo, nullam actionem transeuntem nec

19 d.14-0974 5

d.14-0974 parvulorum decedentium in originali nullam habebunt cognitionem

NULLAS

1 d.9-1929 8

d.9-1929 2 Intellectus saepe intelligit plura, quorum phantasia nullas *

NULLI

1 d.11-0607 6

d.11-0607 ignobiliorem appetitu brutorum, quia hic nulli subiacet, noster autem sic. *

2 d.12-0362 5

d.12-0362 rationalis est, quod prorsum nulli alio animali conveniat; ergo signum est *

NULLIUS

1 d.8-0169 8

d.8-0169 *Ista operatio communis est omnibus animalibus et nullius **

2 d.9-1392 6

d.9-1392 *materialis; sed illius non; ergo nullius.*

NULLO

1 d.8-0491 9

d.8-0491 *ista conclusio communiter non asseritur, immo forte a nullo.*

2 d.8-0502 4

d.8-0502 *est, et cum nullo ex omni parte consentire.*

3 d.9-0358 3

d.9-0358 *realiter; ergo nullo modo illuminat. Quomodo enim potest intelligi quod*

4 d.9-0370 4

d.9-0370 *nam si phantasma nullo modo est immutatum, neque intellectus agens*

5 d.9-2661 14

d.9-2661 *Soto notavit, supra; Caietanus, 1 p, q 1, a 4, non quia in nullo*

6 d.9-2765 8

d.9-2765 *nulla est ratio talis dependentiae neque in nullo genere causae*

7 d.10-0492 7

d.10-0492 *movent ad praesentiam suorum obiectorum, et nullo modo moveri **

NULLUM

1 d.8-0560 1

d.8-0560 *nullum esse animal adeo imperfectum quod non habeat sensum **

2 d.9-0980 7

d.9-0980 Item, si quis vidisset albedinem et nullum alium *

3 d.9-1181 5

d.9-1181 natura abstracta primo concipitur nullum ens rationis ab intellectu

4 d.9-1182 4

d.9-1182 cognoscitur; ergo tunc nullum ens rationis est a quo natura dicatur

5 d.9-1881 2

d.9-1881 vero nullum talem effectum cognoscimus.

6 d.9-2284 3

d.9-2284 medio, quia nullum est medium per quod cognitio intellectualis fiat;

7 d.9-2477 4

d.9-2477 Multi enim putant nullum esse habitum practicum absque fine

8 d.9-2775 4

d.9-2775 Fundamentum autem Avicennae nullum est, et solutum est *

9 d.11-0633 9

d.11-0633 2, d 24, q 3, a 2, ait nullum motum esse “in genere moris” nisi ex

10 d.11-0636 1

d.11-0636 nullum est peccatum nisi in voluntate consentiente; ergo etiam nullus

11 d.12-0026 4

d.12-0026 particularis boni, quia nullum est bonum ad quod voluntas ferri non possit,

12 d.12-0078 4

d.12-0078 medium ad quod nullum aliud ordinatur, nec propter se est appetibile,

13 d.12-0203 6

d.12-0203 inter se. Qua distinctione posita, nullum sequitur inconveniens et omnia

14 d.12-0415 9

d.12-0415 necessario assentitur vero, ita voluntas amat bonum, cui nullum

15 d.12-0489 1

d.12-0489 nullum bonum in particulari necessitatur voluntas in hac vita, neque

16 d.12-0492 1

d.12-0492 nullum est bonum in hac vita quod non sit malis et difficultatibus *

NULLUS

1 d.9-1556 1

d.9-1556 nullus in se experitur talem continuam animae cognitionem, immo

2 d.9-1748 3

d.9-1748 convinci, quia nullus est effectus in universo qui necessariam omnino *

3 d.9-1767 5

d.9-1767 Et ratio est, quia nullus effectus istarum substantiarum

4 d.9-2115 2

d.9-2115 facere?"; nullus autem omnia facit nisi Deus.

5 d.9-2124 4

d.9-2124 intelligibiles; et praeterea nullus esset error in fide asserere illas produci a

6 d.11-0385 2

d.11-0385 divisionis nullus est dolor, sed facta divisione succedit illi aliquis *

7 d.11-0636 10

d.11-0636 nullum est peccatum nisi in voluntate consentiente; ergo etiam nullus

UMERANTUR

1 d.11-0242 2

d.11-0242 pertinentes numerantur sex a D Thoma, 1.2, q 23, a 4, scilicet amor, *

2 d.11-0475 4

d.11-0475 irascibilis, qui quinque numerantur: spes, desperatio, audacia, timor, ira.

NUMERARE

1 d.9-2935 10

d.9-2935 locutio". Et per haec intelligentur alia nomina, nam omnia numerare esset

NUMERAT

1 d.8-0640 5

d.8-0640 memoriam habent sine auditu, numerat Aristoteles, dicto loco, apes.

NUMERATUR

1 d.11-0249 8

d.11-0249 aut ut praesentia aut ut futura. Non numeratur praeteritum, quia

NUMERAVIMUS

1 d.12-0133 1

d.12-0133 numeravimus. Et isto modo fit reductio omnium potentiarum humanarum

NUMERO

1 d.8-0446 8

d.8-0446 autem, reminiscencia et imaginatio non ponuntur in numero, ut

2 d.8-0458 2

d.8-0458 eadem numero est cum potentia sentiendi, sed essentia et ratione *

3 d.8-0460 2

d.8-0460 eadem numero vim, quia imaginatio et sensus exterior uniuntur per

4 d.12-0441 12

d.12-0441 non consideratur actu, vel certe quia hic actus et hoc obiectum numero

5 d.14-0006 4

d.14-0006 Cum enim eadem numero anima sit quae in corpore erat, et separata

NUMERUM

1 d.9-2261 6

d.9-2261 omnibus hominibus, sed multiplicare iuxta numerum animarum, de quo

2 d.11-0359 5

d.11-0359 cognoscere divisionem est cognoscere numerum partium resultantium

3 d.11-0360 5

d.11-0360 ex divisione; hunc autem numerum non potest tactus cognoscere, nam

4 d.11-0361 11

d.11-0361 sicut tactus non percipit se ipsum, ita non potest percipere numerum

NUMQUAM

1 d.8-0145 1

d.8-0145 numquam movet appetitum, nisi illi misceatur opinio mali vel boni ut *

2 d.9-0061 2

d.9-0061 intelligere numquam est sine phantasmate.

3 d.9-0512 7

d.9-0512 11 Prima conclusio sit: Intellectus agens numquam efficit

4 d.9-0848 5

d.9-0848 omnibus aliis potentiis cognoscitivis numquam visum.

5 d.9-1050 7

d.9-1050 Et confirmatur, nam homines inscii, qui numquam *

6 d.9-1051 5

d.9-1051 viderunt nisi unum solem, numquam formant conceptum solis in *

7 d.9-1056 2

d.9-1056 homines numquam intellectu solem conciperent, nam circa illum

8 d.9-1096 8

d.9-1096 videtur debet habere lucem, tamen in exercitio numquam videtur

9 d.9-1718 5

d.9-1718 quidditatem aliquo modo cognoscimus, numquam tamen clare et distincte,

10 d.9-2250 4

d.9-2250 Sed dicendum quod numquam intellectus spiritualis *

11 d.10-0215 2

d.10-0215 quod numquam “quisquam tantum a lege naturali discivit [...], ut

12 d.10-0300 5

d.10-0300 miseriam, et velit nolit, numquam erit beatus.

13 d.11-0099 2

d.11-0099 concupiscibilem, numquam potest illi esse totaliter contraria; unde si

14 d.11-0128 10

d.11-0128 Sed hoc mihi displicet, nam ratio boni et convenientis numquam

15 d.11-0201 7

d.11-0201 residere in corde, quod licet Aristoteles numquam expresserit, tamen in

16 d.12-0127 2

d.12-0127 intellectum numquam distrahi. Operationes etiam intellectus sunt a voluntate

17 d.12-0230 2

d.12-0230 ergo numquam est libertas ad operandum et non operandum.

18 d.12-0486 5

d.12-0486 Secundum vero probatur, quia numquam amor huius boni

19 d.13-0275 10

d.13-0275 explicite non consentiat, tamen virtute consentit. Et raro aut numquam

20 d.14-1289 1

d.14-1289 numquam carere usu rationis, tamen naturale est illi ut per aliquot annos

NUNC

1 d.9-0293 4

d.9-0293 addisceret scientiam quam nunc; ergo signum evidens est carere illis a

2 d.9-0708 7

d.9-0708 sit universalis, abstrahit ab hic et nunc; ergo species illius in modo

3 d.9-1285 7

d.9-1285 dubio alium modum universalitatis haberet quem nunc habet; ergo

4 d.9-1700 6

d.9-1700 exponentes illud Cor 13: "Videmus nunc per speculum in

5 d.9-2016 3

d.9-2016 nam intellectus nunc non recipit species, nisi dum actu operatur

6 d.11-0174 9

d.11-0174 quod metaphysici negotium est. Quapropter satis sit pro nunc scire *

7 d.11-0679 2

d.11-0679 Pro nunc videtur dicendum appetitum sensitivum non posse

8 d.12-0445 7

d.12-0445 necessarium ad beatitudinem, saltem hic et nunc.

9 d.14-0112 9

d.14-0112 corpori uniatur, non habebit alium modum essendi quam nunc quoad *

10 d.14-0114 6

d.14-0114 ita acquirit modum essendi quem nunc habet, quo per separationem

11 d.14-0316 10

d.14-0316 Dixi “quantum est ex natura sua”, quia de facto nunc, quia

12 d.14-0407 3

d.14-0407 Quod si nunc aliud contingit, supra naturam animae est.

13 d.14-1001 3

d.14-1001 supernaturali quae nunc est circa animam. De his enim aliud est. *

14 d.14-1018 3

d.14-1018 videt beatus nunc res praesentes quae, antequam fierent, non *

15 d.14-1364 11

d.14-1364 intellectus. Et dici posset quod licet resurrectio, eo modo quo nunc fit et

16 d.14-1402 5

d.14-1402 naturalem vel absolute, prout nunc est.

17 d.14-1456 8

d.14-1456 Sed contra primam partem est argumentum: Ergo nunc

18 d.14-1459 2

d.14-1459 Respondetur nunc esse alligatam animam appetitui *

NUNCUPANTUR

1 d.8-0530 1

d.8-0530 nuncupantur, secundum quod ad actus diversos comparatur; et

NUNTII

1 d.9-1762 5

d.9-1762 Gabrielem concipimus sub ratione nuntii Incarnationis dominicae;

NUSQUAM

1 d.9-1514 7

d.9-1514 modo cognoscimus materiam, animam nostram, etc, nusquam tamen

NUTUM

1 d.12-0628 2

d.12-0628 ad nutum voluntatis, ergo ipsa est quae tenet primatum inter omnes

2 d.14-0165 5

d.14-0165 Philosophia. Non enim ad nutum nostrum corpus movere possumus;

MAYÚSCULAS

NAM

1 d.8-0032 7

d.8-0032 Sensus communis, ad quid sit necessarius. Nam illa operatio erat

2 d.8-0506 2

d.8-0506 realiter. Nam videntur distingui, nam diversa nomina, et non *

3 d.8-0662 4

d.8-0662 Et probatur experientia. Nam nos experimur *

4 d.9-0124 2

d.9-0124 Probatur. Nam obiectum potentiae debet esse aliquo modo

5 d.9-0146 2

d.9-0146 Probat. Nam anima nostra, secundum naturalem suam

6 d.9-0267 7

d.9-0267 2 Et hinc oritur quaestio proposita. Nam intellectus non movetur,

7 d.9-0396 7

d.9-0396 Ratio cogens ad hoc asserendum est: Nam *

8 d.9-0564 4

d.9-0564 determinante. Sed contra. Nam agens universale non determinatur ad *

9 d.9-0600 7

d.9-0600 15 Quod probo explicando illas singillatim. Nam illuminatio

10 d.9-0705 2

d.9-0705 1 Nam intellectus noster non habet propriam speciem rei *

11 d.9-0718 2

d.9-0718 3 Nam ad hoc ponitur intellectus agens, ut abstrahat species *

12 d.9-0733 1

d.9-0733 Nam intellectus format propositionem ex singulari et universali

13 d.9-0773 2

d.9-0773 1 Nam potest dari species expressa et proprius conceptus rei

14 d.9-0779 2

d.9-0779 3 Nam res universales materiales repraesentantur per

15 d.9-0789 4

d.9-0789 Probat. prima consequentia. Nam si repugnaret talem *

16 d.9-0839 7

d.9-0839 cognoscatur singulare et per quam speciem. Nam vel cognoscitur per

17 d.9-0966 2

d.9-0966 2 Nam si efficit intellectus agens duas species: aliam *

18 d.9-1029 8

d.9-1029 cognoscatur ab intellectu, an universale an singulare. Nam D Thomas,

19 d.9-1083 2

d.9-1083 1 Nam obiecta sensuum sunt universalia; sed unaquaeque *

20 d.9-1304 2

d.9-1304 rationis. Nam si facta abstractione, statim natura abstracta refertur ad

21 d.9-2044 3

d.9-2044 Sed contra. Nam intellectus dormientis est aptior ad *

22 d.9-2139 5

d.9-2139 Et potest confirmari: 1 Nam si virtus productiva *

23 d.9-2170 2

d.9-2170 Philoponus. Nam postquam Aristoteles dixit in omni natura esse agens et

24 d.9-2294 3

d.9-2294 Sed contra. Nam immo huiusmodi lumen est etiam *

25 d.9-2368 9

d.9-2368 Et potest sic ex dictis explicari et confirmari. Nam potentia *

26 d.9-2649 4

d.9-2649 15 Sed contra. Nam si intellectus practicus et speculativus non

27 d.9-2782 2

d.9-2782 intellectus. Nam eadem est potentia cognoscens in absentia et praesentia

28 d.10-0153 2

d.10-0153 1 Nam si in omni natura cognoscente datur appetitus elicitus,

29 d.10-0180 2

d.10-0180 1 Nam obiectum potentiae est id circa quod potentia elicit *

30 d.10-0192 3

d.10-0192 2 arguitur. Nam appetitus potest respicere bonum sibi *

31 d.10-0224 2

d.10-0224 1 Nam impossibile est appetitum naturalem esse ad malum

32 d.10-0231 3

d.10-0231 2 arguitur. Nam constat de appetitu naturali quod semper *

33 d.10-0440 7

d.10-0440 specificationem et non quoad ad exercitium? Nam vel est quod obiectum non facit

34 d.11-0084 3

d.11-0084 est perfectior? Nam ex una parte videtur quod irascibilis, quia illi *

35 d.11-0337 3

d.11-0337 causam doloris. Nam Aristoteles, 6 Topicorum, cap 3, ait quod dolor

36 d.11-0599 7

d.11-0599 3 Ex quo sequitur alia pars. Nam voluntas movet appetitum quasi

37 d.11-0650 5

d.11-0650 Et ratione etiam probatur. Nam si actus appetitus sensitivi ex

38 d.12-0228 2

d.12-0228 4 Nam vel Deus scit me operaturum hoc vel nescit; si primum,

39 d.12-0403 2

d.12-0403 Confirmatur. Nam si intellectus cognosceret aliquod *

40 d.12-0452 10

d.12-0452 11 Ex quibus omnibus sumitur ratio a priori conclusionis: Nam *

41 d.12-0460 2

d.12-0460 Confirmatur. Nam appetitus sequitur cognitionem; ergo

42 d.12-0612 5

d.12-0612 Secundum argumentum, ex actibus. Nam perfectior est

43 d.12-0623 3

d.12-0623 Tertium argumentum. Nam libertas esta maxima perfectio;

44 d.12-0694 3

d.12-0694 5 arguitur. Nam in rebus intellectualibus differentia perfectionis

45 d.12-0704 3

d.12-0704 Sextum argumentum. Nam potentia cognoscitiva ex suo *

46 d.12-0711 2

d.12-0711 sunt. Nam appetitus tantum est quaedam inclinatio appetentis;

47 d.12-0777 8

d.12-0777 6 Sed est tertia et maior difficultas. Nam licet haec habeant *

48 d.13-0143 3

d.13-0143 Tertia ratio. Nam si appetitus elicit motum et nulla alia est

49 d.13-0157 5

d.13-0157 Unde sumitur aliud argumentum. Nam si motus localis *

50 d.13-0161 3

d.13-0161 Ultimo arguitur. Nam si membra tantum passive se haberent

51 d.14-0600 4

d.14-0600 4 Argues tamen. Nam angelus ad cognoscendum se non

52 d.14-0604 2

d.14-0604 2 Nam intelligibile praesens intellectui per seipsum etiam per

53 d.14-0866 2

d.14-0866 2 Nam vera ratio propter quam anima separata ex natura

NAMQUE

1 d.12-0376 3

d.12-0376 Utrumque probatur. Namque libertas consistit formaliter

NARBONENSEM

1 d.9-0310 1

d.9-0310 Narbonensem, ut refert Picus Mirandula in suis Conclusionibus. Et *

NATURA

1 d.9-2132 1

d.9-2132 Natura enim non deficit in necessariis neque ordinat rem ad exercendam

NATURALIUM

1 d.8-0050 13

d.8-0050 Thomas notat, 1 p, q 1, a 3, ad 2; Avicenna, 6 Naturalium, p 3, cap 8,

2 d.9-2106 6

d.9-2106 gubernat animas nostras. Et 6 Naturalium, p 5, cc 5 et 6, ait species

NE

1 d.12-0005 6

d.12-0005 quod praeter nostrum ++esset institutum. Ne tamen omnino ignota

NEC

1 d.8-0488 1

d.8-0488 Nec video quid huic conclusioni obstare possit, quod non sit *

2 d.9-0136 10

d.9-0136 ideo per vera entia aut proportionem ad illa cognosci. Nec vero *

3 d.9-0505 2

d.9-0505 phantasmatis. Nec etiam dicitur phantasma materialiter concurrere,

4 d.9-0855 2

d.9-0855 aliud. Nec vero potest dici cum Henrico quod phantasma deserviat

5 d.9-2807 5

d.9-2807 cognoscit, ut dictum est. Nec est cur sit de ratione perfectae memoriae

6 d.10-0139 8

d.10-0139 promptus est, caro autem infirma.” Eccle 2: “Nec prohibui cor meum,

7 d.12-0215 8

d.12-0215 nobis tractanda est ex propriis tantum principiis. Nec omnino omitti

8 d.12-0575 2

d.12-0575 modo. Nec repugnat eandem animam per diversas potentias contraria

9 d.14-0076 8

d.14-0076 Quod vero nullam acquirat patet eisdem rationibus. Nec enim *

10 d.14-0180 10

d.14-0180 Quia secundum fidem sunt in caelo, inferno et purgatorio. Nec

11 d.14-0370 2

d.14-0370 infra: “Nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud *

12 d.14-0446 10

d.14-0446 modus quo determinetur a rebus prout in se sunt. Nec conversio

13 d.14-0818 8

d.14-0818 enim immediate illas efficit, ut proprium agens. Nec inconvenit *

14 d.14-0885 1

d.14-0885 Nec est cur ab intellectu nostro cognosci non possint quidditative in

15 d.14-1273 3

d.14-1273 est impedimentum. Nec hoc est contra naturam animae, sed est

16 d.14-1381 2

d.14-1381 deerat. Nec hoc ex imperfectione humanae naturae provenit, sed ex *

17 d.14-1410 1

d.14-1410 Nec contra hoc procedunt argumenta Scoti.

18 d.14-1471 8

d.14-1471 licet ex parte sui sit absolute naturalis. Nec tamen ideo non violentae

NECESSARIIS

1 d.12-0309 7

d.12-0309 non est ubi non est libertas. Necessariis autem, ait optime

NECESSARIUM

1 d.9-0314 3

d.9-0314 certa conclusio: Necessarium esse virtutem spiritualem cuius vi fiant

NECESSE

1 d.9-1964 3

d.9-1964 expressit dicens: “Necesse est intelligentem phantasmata speculari”

2 d.9-2171 3

d.9-2171 patiens, subdit: “Necesse est has easdem differentias animae inesse”.

NEGATUR

1 d.8-0435 1

d.8-0435 Negatur enim distinctio illarum specierum sensatarum et

2 d.11-0608 1

d.11-0608 Negatur tamen sequela; immo haec aptitudo quam habet noster appetitus

NEGAVIT

1 d.9-0311 5

d.9-0311 Durandus quidem consequenter loquitur. Negavit enim supra species

NEGO

1 d.8-0438 10

d.8-0438 diversarum sit ita diversa ut sit tribuenda diversis potentiis. Nego item

2 d.14-1304 2

d.14-1304 Respondetur: Nego. Quin potius felicius est aliis: In *

NEMESIUS

1 d.8-0229 11

d.8-0229 7; Damascenus, lib 2 De fidei, cc 17 et 20; Nemesius, De natura *

NEMO

1 d.10-0217 3

d.10-0217 6, ait: "Nemo, malum aspiciens, operatur." Tenet D Thomas, 1.2, q 8,

NEQUE

1 d.8-0038 2

d.8-0038 communis. Neque potest dici quod eadem anima per diversos sensus

2 d.8-0716 1

d.8-0716 Neque experientia convincit, quia eadem potentia varie laeditur,

3 d.9-1328 1

d.9-1328 Neque ulla hic manet difficultas.

4 d.9-1896 8

d.9-1896 viribus suis naturalibus, sed supernaturali lumine adiutus. Neque

5 d.9-2126 5

d.9-2126 immo nihil fidei dissonum. Neque etiam dico esse certum, quia

6 d.9-2282 4

d.9-2282 supra expositum est. Neque est alia illuminatio facta ab intellectu

7 d.9-2325 2

d.9-2325 finem. Neque ratio ulla est in contrarium.

8 d.9-2377 9

d.9-2377 operativa per illas, et sic dicitur intellectus possibilis. Neque de his

9 d.9-2915 4

d.9-2915 Respondetur: Transeat consequentia. Neque enim est *

10 d.10-0067 9

d.10-0067 Quae propensio non est proprie appetitus, sed metaphorice. Neque

11 d.11-0140 5

d.11-0140 haec pertinet ad voluntatem. Neque est ratio honesti, quia huiusmodi

12 d.11-0142 10

d.11-0142 potest appeti ab illa potentia quae a ratione movetur. Neque etiam potest

13 d.11-0501 2

d.11-0501 pertinens. Neque etiam circa malum habet ira actum contrarium in

14 d.11-0562 1

d.11-0562 Neque enim sine ordine esse possunt, alias confusa esset et inordinata

15 d.12-0583 7

d.12-0583 Est enim omnipotens et dominus voluntatis. Neque est simile quod in *

16 d.12-0631 4

d.12-0631 bonum vel malum. Neque enim scientia facit hominem bonum vel *

NEUTER

1 d.14-1328 7

d.14-1328 statuum istorum est simpliciter magis naturalis? Neuter enim videtur

NEUTRUM

1 d.9-0355 9

d.9-0355 phantasmati, et an sit ipsum phantasma realiter mutatum. Neutrum enim dici

2 d.9-1891 2

d.9-1891 clare. Neutrum tamen infinitum potest a nobis perfecte cognosci in

3 d.11-0088 4

d.11-0088 amor, desiderium, etc. Neutrum ergo potest dici convenienter.

NIHIL

1 d.8-0365 5

d.8-0365 ad immutationem quam antea? Nihil potest assignari quod factum sit,

NIHILOMINUS

1 d.9-0955 1

d.9-0955 Nihilominus tamen probabilius apparet quod cum primo intellectus

2 d.9-2305 1

d.9-2305 Nihilominus respondetur quod intellectus agens circa

NIPHUS

1 d.9-2374 3

d.9-2374 quam tenet Niphus, lib De intellectu, cap 4, quoniam sine tali *

NOLUMUS

1 d.14-1346 6

d.14-1346 vivendum, 2 Cor, cap 5: "Nolumus expoliari, sed, etc", tamen quia

NON

1 d.8-0069 2

d.8-0069 3 Non solvit difficultatem, nam fictum est dicere

2 d.8-0235 1

d.8-0235 Non est autem intelligendum alios auctores scholasticos in hoc sensu

3 d.8-0309 3

d.8-0309 Respondetur, 1 Non esse simile, nam sensus exteriores

4 d.8-0410 5

d.8-0410 illum qui est inimicus? Non cognoscit autem illum, nisi per exteriora

5 d.8-0648 6

d.8-0648 motione aeris, quam tactu sentiunt. Non enim motio est tanta, immo

6 d.9-0365 6

d.9-0365 phantasmate vel in intellectu possibili. Non primum, ut probatum est. Si

7 d.9-0426 11

d.9-0426 Unde D Augustinus, 12 Super Genesim ad litteram, cap 16: "Non est

8 d.9-0480 1

d.9-0480 Non primum, quia impossibile est quod res materialis ex propriis *

9 d.9-0791 10

d.9-0791 capax, intellectus agens non habet virtutem ad efficiendas illas. Non

10 d.9-0794 5

d.9-0794 nec repugnat intellectui humano. Non enim potest assignari haec

11 d.9-0806 6

d.9-0806 Manet ergo species rerum singularium. Non enim est dicendum denuo a

12 d.9-1405 12

d.9-1405 Item, nam eadem est ratio de homine et de aliis subiectis. Non

13 d.9-1607 9

d.9-1607 his ulterius constat quod anima cognoscat habitus suos. Non enim

14 d.9-1746 9

d.9-1746 nisi his substantiis, ut sunt motus caelorum etc. Non enim debent *

15 d.9-1965 3

d.9-1965 tx 39. Non quod ipsa phantasmata intelligantur, id est, *

16 d.9-2167 11

d.9-2167 8 Et hinc etiam concludi potest hanc esse mentem Aristotelis. Non

17 d.9-2767 3

d.9-2767 etiam suum. Non est ergo cur corrumpantur.

18 d.10-0304 6

d.10-0304 Ad tertium similis datur responsio. Non enim appetitur

19 d.10-0533 5

d.10-0533 accidens necessariam actui appetitus. Non enim ita dicitur “per

20 d.11-0034 7

d.11-0034 distinctio obiectorum formalium sufficit illas distinguere. Non enim sunt

21 d.11-0139 5

d.11-0139 fertur in obiectum suum? Non enim est ratio boni in communi, quia

22 d.11-0151 5

d.11-0151 “arduum” quodnam bonum contrahit? Non enim contrahit bonum in

23 d.11-0249 7

d.11-0249 aut ut praesentia aut ut futura. Non numeratur praeteritum, quia

24 d.11-0371 2

d.11-0371 frigiditatis. Non enim potest aliter sentiri intemperies, nisi sentiendo *

25 d.11-0647 2

d.11-0647 Pauli: “Non regnet peccatum in vestro mortali corpore”; et

26 d.12-0327 1

d.12-0327 Non tantum dedit nobis Deus facultates has, quibus generose

27 d.12-0447 2

d.12-0447 persequi. Non amare dicit libertatem quoad exercitium, et ad hanc

28 d.12-0751 10

d.12-0751 2 Quomodo intellectus cognoscit res prout in se sunt. Non

29 d.14-0115 3

d.14-0115 privata fuerat. Non ergo est in quo differre possit, nec contra hoc affert

30 d.14-0165 2

d.14-0165 Philosophia. Non enim ad nutum nostrum corpus movere possumus;

31 d.14-0187 4

d.14-0187 6 Secunda conclusio: Non est in loco per aliquam actionem

32 d.14-0200 3

d.14-0200 passionem habent. Non enim habent poenam sensus.

33 d.14-0503 6

d.14-0503 naturalia quae semel illi contulit. Non vero est cur alia conferat, cum *

34 d.14-0579 4

d.14-0579 illustratio nihil efficit. Non enim est aliquid nec ipsa anima est magis

35 d.14-0585 6

d.14-0585 Item, quatenam est haec conversio? Non enim est cognitio, quia

36 d.14-0720 1

d.14-0720 Non potest vero id facere per essentiam suam, quia haec non *

37 d.14-0829 3

d.14-0829 Ad tertium: Non est simile, quia voluntas non movetur *

38 d.14-0926 1

d.14-0926 Non enim ponunt in illa species singularium. Unde D Thomas, supra,

39 d.14-0958 8

d.14-0958 est; deberet ergo illas recipere a Deo. Non videtur autem necessarium

40 d.14-1307 7

d.14-1307 quae non est infelicitas, sed felicitas. Non enim potest ab illa auferri

41 d.14-1315 10

d.14-1315 imputari Deo, quod hanc naturam cum his repugnantibus constituerit. Non

42 d.14-1446 1

d.14-1446 Non primum, ut ostensum est, nec secundum, quia licet nulla anima

NONA

1 d.9-0024 1

d.9-0024 Nona: Intellectus potest cognoscere quidditatem rei absolute et

2 d.10-0046 1

d.10-0046 Nona conclusio: Appetitus sensitivus aliquando vincit

NONNE

1 d.12-0310 9

d.12-0310 Augustinus, nec meremur nec demeremur. Gen 4 dicitur: “Nonne si bene

NOS

1 d.12-0332 4

d.12-0332 Praeterea, favet experientia: Nos enim ipsi videmus quod

NOSCE

1 d.9-1552 4

d.9-1552 illud Delphici oraculi: “Nosce te ipsum.” Quod videtur sequi D *

NOTA

1 d.9-0584 1

d.9-0584 Nota quod intellectui agenti triplex solet tribui operatio:

2 d.9-2412 2

d.9-2412 2 Nota 1, ad expositionem, practicum et speculativum *

3 d.10-0373 2

d.10-0373 5 Nota pro resolutione quod actus humani dicuntur elicit et *

4 d.11-0232 1

d.11-0232 Nota, 2, quod sive irascibilis et concupiscibilis sint duae *

5 d.11-0397 2

d.11-0397 8 Nota ultimo circa hos duos actus concupiscibilis, ex illis, et

6 d.11-0566 1

d.11-0566 Nota quod dupliciter unum alteri subditur: uno modo *

7 d.14-0918 2

d.14-0918 1 Nota has res dividi in tria genera: quaedam sunt singulares,

NOTABENE

1 d.14-0194 7

d.14-0194 actionem transeuntem, ut patet ex tertio Notabene, quia naturaliter

NOTANDUM

1 d.9-2274 2

d.9-2274 14 Notandum est enim ex D Thoma, 1 p, q 67, a 1, quod licet

2 d.9-2689 2

d.9-2689 17 Notandum est 2, quod inter operationes humanas

3 d.13-0191 1

d.13-0191 Notandum est ergo quod sicut in potentia sensitiva *

4 d.14-0145 2

d.14-0145 3 Notandum est, 2, quod ut aliquid sit in loco, videtur

5 d.14-0152 2

d.14-0152 4 Notandum est, 3, quod anima separata, naturaliter *

6 d.14-0712 1

d.14-0712 Notandum ergo pro intelligentia conclusionis quod anima

7 d.14-1396 1

d.14-1396 Notandum quod appetitus rerum est naturalis et elicitus.

NOVATUM

1 d.11-0224 10

d.11-0224 Tusculana 4 et in Seneca, lib De ira ad Novatum. Et haec acceptio est

NONA

1 d.9-0001 2

d.9-0001 DISPUTATIO NONA.

NULLA

1 d.9-0068 5

d.9-0068 ipsis formis sensibilibus sunt. Nulla enim sunt a magnitudinibus *

2 d.9-0195 3

d.9-0195 qualitatis ponuntur? Nulla est certe alia, nisi prima; ergo nulla est

3 d.9-1578 11

d.9-1578 se et suas potentias per proprias species, sed per alienas. Nulla enim

4 d.9-1687 6

d.9-1687 5 Quo supposito, dico 2: Nulla substantia spiritualis potest a

5 d.11-0300 1

d.11-0300 Nulla enim potentia primum versatur circa malum, sed ex consequenti

6 d.12-0653 4

d.12-0653 ad actualem existentiam. Nulla enim res appetitur nisi vel prout actu

7 d.14-1130 2

d.14-1130 2 Nulla ratione probari potest esse impossibile Deo efficere

NULLAM

1 d.9-0399 4

d.9-0399 quid esset necessarium? Nullam autem causalitatem potest habere nisi

NULLUM

1 d.9-0012 2

d.9-0012 Quarta: Nullum est organum corporeum in quo haec potentia

2 d.9-0482 2

d.9-0482 spiritualis. Nullum enim agens potest transcendere in modo suae *

NULLUS

1 d.9-1408 2

d.9-1408 modo. Nullus enim format proprium conceptum animae rationalis,

2 d.9-1756 8

d.9-1756 8 Secunda pars conclusionis est evidens experientia. Nullus

NUMEROS

1 d.11-0648 5

d.11-0648 Origenes, homil 20 in Numeros; D Thomas, supra; Bonaventura,

NUMQUAM

1 d.9-2848 9

d.9-2848 omnia ex quibus coniectari potest quid sit eventurum. Numquam *

2 d.12-0439 3

d.12-0439 vita occurrant. Numquam enim in particulari apprehenduntur

NUNC

1 d.9-0588 1

d.9-0588 Nunc de primis tantum, quarum meminit D Thomas, 2 Contra

2 d.14-0126 9

d.14-0126 melius dicitur de hoc in fine huius disputationis. Nunc, antequam *

3 d.14-0671 11

d.14-0671 cognitio sui est prima operatio naturalis in unaquaque re spirituali. Nunc

4 d.14-1466 4

d.14-1466 4 Tertia conclusio: Nunc de facto animae separatae *

NYSENUM

1 d.8-0228 5

d.8-0228 differentiis symptomatum, cap 3; Nysenus, 4 De viribus animae, cc 6 et

2 d.11-0030 9

d.11-0030 Plutarchus, 4 De placitis philosophorum, cap 4. Idem Nysenus, lib 4 suae *